

കുടുംബം

KUDUSIKA

BY

The Ven: DHARMASIRI (MAHA STHAWIRA.)

WITH PARAPHRASE

BY

The Ven: Dimbulāgala Medhankara

REVISED

BY

The Rev: B. SUMEDHANKARA.

සුඝෝෂා මාසයේ නිමැවුණු මහාසංචරිතය

කු උ සි ක.

සුඝෝෂාද දිසාලාල මහාමාසි මෙවනකර මහාසංචරිතය

සි න් න ස හි ත සි.

කළහර දකුණාකාර මාසිමාසි
ආවාසයෙහි මහාසංචරිතයෙහි මහාසංචරිතයෙහි මහාසංචරිතයෙහි
බේරුවල සුමේධනකර සාමන් මිසිත්
ලිපිදෙපොසතරකසෙත් ශ්‍රවණරණලදී.
ශ්‍රී බුබුලි 2438.

Printed and Published

BY

S. ENDORIS de SILVA & HENRY S. WIJESOORIYA

at the

Granthaparakasa Press Colombo.

1894.

KUDUSIKA

BY

The Ven: DHARMASIRI (MAHA STHAWIRA.)

WITH PARAPHRASE

BY

The Ven: Dimbulāgala Medhankara

REVISED

BY

The Rev: B. SUMEDHANKARA.

සුඤ්ඤාචාර්ය ධර්මසිරි මහාස්ථවිරප්‍රඥාන

කු උ සි ක.

සුඤ්ඤාචාර්ය ධර්මසිරි මහාස්ථවිරප්‍රඥාන

සි න් න ස හි න සි.

කල්පනා ආකෘතිය මාධ්‍යවාසී
ආවාසී සුමනසිංහ ස්ථවිරපාදයන්වහන්සේගේ සිංහල
තේරුවල සුමේධධර්ම සාමන් විසින්
ලිපිදෙපාපහරණයෙන් ශුද්ධකරණලදී.
ශ්‍රී බුබ්බු 2438.

Printed and Published

BY

S. ENDORIS de SILVA & HENRY S. WIJESOORIYA

at the

Granthaprahasa Press Colombo.

1894.

**නමො නංඝ ගභවතො අරහතො
සමමා සම්බුද්ධංඝ.**

- 1 සමුප්ප්ඤ්ඤාසංසංකල්පසංකල්පා-
විසාරදං ඛිණ්ණවාහිනංදිං,
විනිණ්ණසංකාපථඤ්ඤාසංසංකල්පං
විසුඛබ්බං පනමාමි නිව්වා.
- 2 දිවාඛිණ්ණාකපභූති සෙවිතා
සමුඛභවං චක්ඛුමනෙහිපසිංකං,
භවමුඛිසංතරණ නරිං සමං
විසිට්ඨමමං පනමාමි සන්තතං.
- 3 අභේදසංකල්පං මුනිසුත්තං ගතං
විභාවයනා'ර්යසච්ඡෙදකං;
සුපාහුරණයං විගතාසවං වරං
පණීතසංකං පනමාමි'නාරතං
- 4 පණීතො තණ්හිභාසාය බුද්ධසංකල්පමච්ඡයො,
යො ධම්මසිරිනාමෙන ථෙරෙන පිරිබුඩ්ධා.
- 5 යා කතා දිප්පාසාය සමමා තංඝ'භවණ්ණනා,
මෙධිකරෙන ථෙරෙන පොරණෙන සුඛිමතා.
- 6 තථායාතං නිරුක්තං ඛලිතං ලිපිකාරතො,
පමොදනං කතුසාලා කොසුලයෙව විජනතං.
- 7 පසෙසරං ඛලිතං කිංඤ්චි විඤ්ඤානො යං පමොදනං,
දයාය සුචිකොඛෙනං ගිතමෙව ගවෙසිතො.

සංඥා පනතිය.

කුද්දසික සහ සන්තිය.

මාගස්තාමයවූ මේ “බුද්දසික” නම් මාගැති උතුම් විනයග්‍රන්ථය සෞතනසාසනානුසාරධාරීවූ ශබ්දශාස්ත්‍රාදියෙහිගා බම්බිපින යෙහිද ප්‍රවිණතර අනියමබුඛිමත් “බම්බිග්‍ර” නම් මහාසථවිරතුමන් විසින් රචනාකරණ ලදී-මේ ආවායෙසිතනමයාගේ කාලය නිකායකොට නොකිය හැකිවූත් දෙවරක්නිකායාගේ භික්ෂුවකිනි මහාසථවිරපාදයන් වහන්සේ විසින් විරචිතවූ “නිකාය සංග්‍රහයෙහි” “බුද්ධසොපනම් අටුවාවාර් මහාසථවිර පාදයන් පටන් මේ අතුරෙහි බුද්දිනාය. භම්බිපාලය. ජෙනිපාලය. කෙසෙමය. බම්බිග්‍රය. නාකුය. ආනකුය. අනුරුධය-පෙ-යනාදී මහාසථවිරවරයෝ නොයෙක් විකාශිකාවාහා තත්ප්‍රවේශොපායවූ අනෙකකුකාරබම්බිපුබ්බතා සන්ත ගැටපද පිටපත් ආදිය උපදවාබුදුන්ගේ පසසාප්ති බම්බිය බැබලවූහ” යන මෙහි “බම්බිග්‍ර” යයි දක්වා තිබෙන්නේ මේ (කුද්දසික කතීවූ) ආවායෙසිවරයාගේ නාමයයි කීමනා බැවින් මුත්වහන්සේගේ කාලය මහානාම රජුදවස ලක්දිවට පැමිණී අටුවාවායෙහි බුද්ධසොප මහාසථවිරපාදයන් වහන්සේගේ කාලයට සම්පවූ විට අවුරුදු 1000 (දහසකට) ප්‍රමාණ පූර්වයෙහි කාලයයි අනුමාන කළහැකිය.

මේ ග්‍රන්ථවනාවගේ මාගැති බැවින්ම මේ ආවායෙසිවරයා පූජ්‍ය පාද අලාමක උතුම් පණ්ඩිත රත්නයක්ම බව නිසැකවම සැලකිය යුතුයි-මෙය අභිසේල, අභිච්ඡතන, අභිප්‍රඥ, යන ශික්ෂාත්‍රය සම්බන්ධවූ මනෝගත බහුවිධ ශික්ෂාවන් සංකෞපනසින් සාමාන්‍යකොට ප්‍රකාශකරණ හෙයින් “කුද්දසික” නම්වේ.

සාමාන්‍යයෙන් විනයනය විජිතනාශ්ලාසි සියල්ලටද විශේෂයෙන් ශ්‍රඩාප්‍රවර්ත කුලපුත්‍රයන්ටද ගිතවූ මේ කුද්දසිකයෙහි පළවූවෙන් රත්නත්‍රය ප්‍රණමය කොට ඊට අනතුරුව ගාරාවලිමම පස් වර දසයක් මාතෘකා පද පිහිටුවා ඒ මාතෘකා පටි පාරියෙන් සතරපාර්ශ්වකය. නවගුණපනතිය. කැපාකප සිවරු. රජත්. පා. තලුතැටිය. ප්‍රතිකෞපප්‍රවාරණය. සතරකාලිකය. පිළිගැණුම්ය. අකැපමායය. නිසගිපච්ඡිතිය. ශුඛපච්ඡිතිය. ශ්‍රමණව්‍යවහාරය. කැපකිලිත්‍රය. උපාධිකව්‍යවහාරය. වච්චකුටි පසසාවකුටිත්‍රය. මහලුසකුත් පිළිපිය කිරීමය. නගනවත්තා නගනවිසිය. නොවැදිය යුත්තත්තය. කැපාකප සම්මා. වහන්තය. නොබැලියයුතු දුර. අදුන්නය. අකැපසයනාසනයත්තය. එකස්තෙහි ගිත්දසුත්තත්තය. එක කම්මාදිසංවාසයට නොනිස්සත්තය. චතුර්විධකම්මය. මිට්ඨත්ත

පුරුකිරීමය, ආගනකාදිවත්ය. චිකිත්සාව, නිසංගිණුමය, කැපා කප පටි, පොලොව, පිරකරය, බෙහෙත් කිරීමේ කරවීමය, කැපා කප වත් පිළිගැනුමය, කුලදූෂනය, වසෙලකීමය, ගරුබඩුය, ප්‍රති නිෂ්කය, ආපතනිදෙසනය, සැදිපිරිසුදු පවුරුණුදීමය, උපෝස ථය, පවුරුණුය, ඉන්ද්‍රියසංවරය, ශුචිය, ප්‍රත්‍යයසන්නායය, සිව් අරභුත්ය, චිද්ශිනය, යන මේ විනය පෙළ අවුවාහි ප්‍රකාශිතනා නාමික ශික්ෂාවන් විසාරකරමින් ග්‍රහණධාරණයට ඉතාපහසුප රිද්දෙන් (500) පන්සියයක් පමණ ගාර්භයෙන් රචනාකරනිබේ— මිට පුරුණ අභිනව විකාශයක් හා සන්න දෙකක්ද උපදවාලූ බැ වින්ම පුරාතන අනාචාර්යවරයන්ට පවා අභිමතවූ අතීතයොග්‍යතා ජව ප්‍රකරණයක් බවත් එසේම ඒ කාලයෙහි පටන් මේ දවස දක් වාම විනයනය විජානනයෙහි ආසා ඇති පැවිදි කුලසුත්‍රයන්ගේ ගසනසාරවසතුවක්මෙන් පවත්වාගත් එනබවත් පැහැදිලිව පෙ රෙණ—මෙහි මේ සන්නයද විනයනය විජානනයෙහි බැස්ගත් ඉ නා නිසංගිණු බුඩි ඇත්තාවූ සච්ඡාස්ත්‍රාදශිනඤ්ඤාදශි ඇති මිට අවු රුදු (589) පන්සිය අසුනවයකින් පමණ ඉහත විජයබාරපු දවස විසූ දිඛුලාගල වනවාසි “මේඛකර” මහාසථිවිරතුවන් විසින් ඒ ඒ තැනට සුදුසුවූ පාලයපිකාරිකා ප්‍රකරණයේ ගාර්භ පාඨගා වින ය සන්න මෙහි පුරුණ සන්නයදියේ පාඨයන්ද නිදර්ශනය කරමින් මාගැහි ලෙසකර තිබේ.

අතීන් අතට ලියාගැනීමෙන් පරම්පරාගත පොත් පත්වල විදූ මාන ව්‍යාකූලතිය ගැණ අපි වැඩියමක් නොකිවුත් පෞරුණික පොත් පත් ශුඛකිරීමෙහි නිසුක්කරයෝම ඊට ශාක්ෂිවත්හැර පොත් දෙකක් එකතුකර බැලූවිටද සුවසේ වැටහෙමය—මේ පොත ශුඛ කිරීම පිණිස පළාත් කීපයකින් පොත් කීපයක් සපයාගෙණ එකි නෙකට සමකර බැලීමෙන්ද පෙළේ ඇතම් තැන බුරුමාක්ෂරයෙන් චුද්‍රිත පොතෙන්හා විකාන්‍යසාරයෙන්ද වැඩිකොටම සමන්තපාසා දිකානම් විනයඅවුවාට්ට සමකර බැලීමෙන්ද යථාශතතීන් ශුඛ කෙලෙමි.

අප විසින් සාක්කරණය කරණලද මෙහි කාලානුරූප ප්‍රකෘප් නවත් පරිද්දෙන් පෙළ ඉලක්කම් පිළිවෙලට ඉහළින් යොදනල දි—මෙය අවිච්ඡින්නත්වයෙන් විසින් පළවුවෙන් අපිරිසුදු අකුරු ඇති කන්තෝරුවක මුලපෝර්ම කීපයක් අවිච්ඡින්නත්වයෙන් අපගේ විහතබෝදයට කාරණවූ නුවුත් එයද පොතේ ප්‍රකෘප්තය සල කන්නත්ට බාධානැති එක එසේම සතුවකි—මෙහි අවසාන යෙහි යොදනලද ශුචිපත්‍රයට දුටුවිට ගැහියන දිඬිවියකු හුස්ම යන්ද හුස්මියකුදිඬියන්ද පෙළේ ශුඛවත් සන්නයේ අශුඛ පද ද බොහෝතැන්වල වැරදි තිබෙන මේ () ‘ලකුණුද නොනැග

බව දනුනු-මෙය අවිච්ඡි ගහණ් අතර අපාමායසි කථනර අසො කාරමාසිවාසි සුමනනිඃස සංවිරයන් වහන්සේගෙන්ද යථාචකා ශවයෙන් අධාරලත්බාව ගොරවයෙන් මනස්කරමි-මෙහි අපගේ ප්‍රමාදග්‍රමාදයෙන් ජනිතවූ යම් දෛශයක් ඇතහොත් නුව නැත්තන් විසින් මෙන් සිතීන් යථාචාරවබෝධය කොට පිරිසිදු කර ඉල්ලා බෙත්වා.

B. SUMEDHANKARA.

ප වු න.

පිට.	පිට.
2 මානිකා	69 සමානාසනිකො
4 වතනාරොපාරජිකා	70 අසංවාසිකො
10 නවගරුකා	70 කමමං
14 චිවරං	73 මිච්ඡාජිවමිච්ඡානා
23 රජනානි	74 වතනං
23 පහනා	76 විකප්පනා
26 ථාලකා	79 නිසසයො
27 පචාරණ්	80 කායබන්ධනං
31 කාලිකා	83 පඨවි
38 පටිග්‍රහාගො	87 පරික්ඛාරො
40 මංසෙසු අකප්පියං	91 හෙසජ්ජං
41 නිසසගතියානි	93 උග්ගහො
44 පාවිතනි	97 දුසනං
46 සමණකප්පා	102 වසසුපනාසිකා
50 භූමියො	106 අවෙහඬිතිං
53 උපජ්ඣාබෙරවතනානි	110 පකිණ්ණකං
55 වච්චපසසාවධානියං	130 දෙසනා
57 අපුච්ඡකරණං	140 ඡතුරුනාදි
59 නග්‍ගො	143 උපොසථො
59 නහානකපො	153 පචාරණ්
60 අවඤ්ඤා	160 සංවරො
61 වමමං	160 සුචි
61 උපාගනා	161 සනෙතාසො
63 අනොලොකියං	162 චතුර්කකා
64 අඤ්ඤා	164 විපස්සනා
65 අකප්පියානිසයනානි	

සත්තසතිතකුප්පික.

නමෝ නසස ගගවනෝ අරහතෝ
සමමා සමුබ්බසා.

1 අදිතො උපසම්ප නාසිකඛිතබ්බං සමාගිකං,
බුද්දසිකං පචකඛාමි චඤ්චා රතනත්තං.

1 රතනත්තං, (බුඩාදි) රතනත්තං, චඤ්චා, (කායවාග්ගමනොවා
රයෙන් සකස්කොට) වැද; අදිතො, අදිතෙහි පවත්; උපසම්ප
නා, උපසපත්තන් විසින්, සිකඛිතබ්බං, (ග්‍රහණ ධාරණ ප්‍රතිපත්ති
ඇවැසෙන්න) ගිණිමය පුත්‍රවූ, (නිරන්තරයෙන් පරිහරණය කටයුතු
වූ) සමාගිකං, මාතෘකාපදයෙහි වූ, බුද්දසිකං, (සංක්‍ෂේපමයවූ
බහුවිධ ශික්‍ෂාවන් ප්‍රකාශකරණ ගෙයින්) කුප්පිකානම්වූ ප්‍රකරණ
යක්; පචකඛාමි, අදරයෙන් කියමි; නොගොත් අනෙකප්‍රකාර
යෙන් ගද්‍රමි.

(“පාදාර්ථකා ච වතනාථෙ” යනාදි උදෙස පදම විසතරයව පති
කාවන බැවින් විසතරය ප්‍රශවකරණ බැවින් මාගිකානම් වේ.

“බුද්දසිකං” යන්නෙහි සිකඛානම් ත්‍රිවිධ ශික්‍ෂායි. කියෙමැනෝ

“සිකඛානි තිසෙසා සිකඛා අධිසිලසිකඛා අධිවිතනසිකඛා අධිප
ස්සෙසිකඛා” හි, තත් පස්විධනදසධගසිලං සිලමෙව, පාරිමොක්‍ෂක
සංවරසිලමපන අධිසිලං, පාරිමොක්‍ෂකසංවරතො’පි ච මග්ගඵලස
මපසුත්තමෙව සිලං අධිසිලං, කාමාවච්ඡති පන අවධිකුසලවි
තනානි ලොකියඅවධිසමාපතනිවිතනානි ච විතනමෙව, විපස්සනා
පාදකඅවධිසමාපතනිවිතනං පන අධිවිතනං, තතො’පි ච මග්ගඵ
ලවිතනමෙව අධිවිතනං, අත්ථි දිනනං අත්ථි සිට්ඨතනි අදිනසප්ප
ත්තමපන කම්මස්සකතාස්ස ණං පස්සෙ, තිලකානි ණකාරපරිවේජද
කම්පන විපස්සනාස්ස ණං අධිපස්සෙ, තතො’පි ච මග්ගඵලපස්සෙ
’ව අධිපස්සෙ, එතායෙව සිකඛිතබ්බතො සිකඛා’ හි අධිසිලසිකඛා
අධිවිතනසිකඛා අධිපස්සෙසිකඛාහි වූවනති * යි.)

* මෙහි අත්ථි—ශික්‍ෂා යනු අධිසිලශික්‍ෂා අධිවිතනශික්‍ෂා අධි

(නත්‍රායං මාතීකා)

- 2 පාරුජිකා ව චන්තාරො ගුරුකා නව විවරං,
රජනාති ව පතෙනා ව ථාලකා ව පවාරණං.
- 3 කාලිකා ව පටිග්‍රාහො මාසෙසු ව අකප්පියා,
නිසසග්ගියාති පාචිතති සමණකප්පා ව *හුමියො.
- 4 උපරකාවෙරචන්තාති වච්චපසාචයානියං,
ආපුච්ඡකරණං නගෙනා නගානකපො අවජ්ජියා.

2 පාරුජිකා ව චන්තාරො, සතරපාරුජිකාවෝද; (මෙහි අනුක්‍රම සමුවෙයාහි “ච” ශබ්දයෙන් වක්‍ෂ්‍යමාන උභයානුමුක්තිලිකාදිප රජී සමුවේතයයි ගතයුතු) ගුරුකානව, (විකුම්භකෙණෙහි අවැද්ද යුතු) නවවැද්දුම් සහවෙසෙස්සුද; විවරං, (කැපඅකැප) සිව්ද; රජනාති ව, (කැප අකැප) රජන්ද; පතෙනා ව, (කැප අකැප) පාත්‍රද; ථාලකා ව, (කැපඅකැප) තලුද; පවාරණං, (පිළිකෙව්) පවු රුණුද.

3 කාලිකාව, (සිව්†) කැල්ලෝද; පටිග්‍රාහො, පිළිගැණුම්ද; මාසෙසු ව අකප්පියා, මාසයෙහි අකැප මස්ද; නිසසග්ගියාති, නිසසි (පච්චි)ද; පාචිතති, (සුඛ) පච්චිද; සමණකප්පා ව, ශ්‍රමණ වෘත්තාරයෝද; හුමියො, (කැප) කිළිණුද.

4 උපරකාවෙරචන්තාති, උපරිකාවෙන් අවයවිවද්ද; වච්චපසා චයානියං, වච්චකුටි පසාචකුටියෙහි වද්ද; ආපුච්ඡකරණං, (මහලු

ප්‍රඥාසිංහා යන ත්‍රිසිංහාවෝදි, ඔවුන් අතුරෙන් පඤ්චධනශීල දසධනශීල යනමොනු ශීලයමවෙයි; ප්‍රාභිමොක්‍ෂසංවරශීලය වූකලී අධිශීලය නම්වෙයි, ප්‍රාභිමොක්‍ෂසංවරශීලයෙනුදු, මා ගීථලසම්ප්‍රසුක්ත ශීලයම අධිශීලය නම්වෙයි; කාමාවචර අව කුශලචිත්තයෝද, ලෝකික අවසමාපනචිත්තයෝද චිත්ත යම වෙයි; විදශිනාපාදක අවසමාපනචිත්තය වනාහි අධිචි ත්තය නම්වෙයි, ඉනුදු මාගීථලචිත්තයම අධිචිත්තය නම්වෙයි, දුක්ඛදෙය ඇත මහායාගය ඇත යන මේආදී ක්‍රමයෙන් පවත්නාවූ කම්මස්විභවයන් වනාහි ප්‍රඥනම්වෙයි, ත්‍රිලක්‍ෂණකාරයෙන් පිරිසිදුව කරණ විදශිනඥාන වනාහි අධිප්‍රඥ නම්වෙයි ඉනුදු මාගීථලප්‍රඥවම අධිප්‍රඥ නම්වෙයි, මොහොමෝම හික්මියයුතු හෙයින්, ශික්‍ෂානුසි අධිශීලශික්‍ෂා, අධිචිත්තශික්‍ෂා, අධිප්‍රඥශික්‍ෂා, ය යි කියනුලැබෙත්.

* සමණකප්පාහුමියො—බුරුමපොත්.

† සතර—ඇතම්.

5 වමමං උපාහනාවෙව අනොලොකියමිඤ්ඤි,
අකප්පියාති සයනාති* සමානාසනිකොපි ව.

6 අසංවාසිකො ව කමමං මිච්ඡාජිවච්චිත්තා,
චතනං විකප්පනා වෙව නිසසයො කායබ්බතං.

7 පඨවී ව පරිකරාගේ හෙසජ්ජග්ගහද්දසනං,
වස්සුපනාසිකා වෙවාච්චෙහඛිනිපකිණ්ණකා.

8 දෙසනා ජඤ්ඤාදි උපොසථපචාරණ,
සංවරේ සුඛි සන්තොසො චතුරරක්ඛා විපස්සනාති.

සතුත්) පිළිවිස කිරීමද; නගො, නග්ගවද්ද; නගානකපො
නගනවිද්ද; අවඤ්ඤා, (පකතතතයා විසිත්) නොවැත්ද යුත්
තෝද.

5 ව මමං, (කැප අකැප) සමිද; උපාහනාවෙව, (කැප අකැප)
වගන්ද; අනොලොකියං, (මගණුත් විසිත්) නොබැලියුතුද;ද;
අඤ්ඤි, (කැප අකැප) අදුත් (නල)ද; අකප්පියාති සයනාති,
(උසපුත් මගඅසුත් විසිත්) අකැප ගෝතා ගිදිතා ද;ද; සමානා
සනිකොපි ව, එකඅස්තෙහි ගිත්ද යුත්තෝද.

6 අසංවාසිකො ව, (එකකමිදි) සංවාසයව නොනිස්සෝද; ක
මමං, (චතුරිඛ) කමිද; මිච්ඡාජිවච්චිත්තා, ලාමකජිවිකාවගේ
දුරුකිරීමද; වතනං, (අගතතුකවතනාදි) වද්ද; විකප්පනාවෙව,
විකපුත්ද; නිසසයො, නිස (ගැණුම) ද; කායබ්බතං, (කැප අ
කැප පටිද.

7 පඨවීව, (කැප අකැප) පොලෝද; පරිකරාගේ, (කැපඅකැප) පි
රිකරද; හෙසජ්ජ, බෙහෙත් (කිරිමි කරවිමි අදිය)ද; උග්ගහ, අකැ
ප වත් පිළිගැණුමිද; ද්දසනං, (කුල) ද්දහද; වස්සුපනාසිකාවෙ
ව, වස්ලඞ්ඞිද; අච්චෙහඛිනි, (අච්චෙහඛිනි යයි කියනලද) ගරු
භාණ්ඩද; පකිණ්ණකං (නොගෙත් පරිද්දෙන්) සංකිණ්ණයද.

8 දෙසනා, ඇවැත් දෙසිමද; ජඤ්ඤාදි, සැදපිරිසිදුපවුරුණු
දිමිද; උපොසථ, පොහෝද; පචාරණ, පවුරුණුද; සංවරේ (ඉන්ද්‍රිය)
සාවරද; සුඛි, දෙසනාගුඛි අභුච්චිද; සන්තොසො, ප්‍රත්‍යය සන්තො
සද; චතුරරක්ඛා, සිව්අරක්ද; විපස්සනාති, විදේශිතාද (යනමෙ
තෙත්දෙන යථා භ්‍රමයෙන් මෙහි කියනු ලැබෙත්.)

* අකප්පියසයනාති - බුරුමපොත්.

“පාරාජිකා ච චන්දනාරො” හි.

9. මහනතයෙ අතික්කිත්තසිකෙබ්බා සඤ්චනා සඤ්චනෙ,
අලොකාසෙ නිමිත්තං සං නිලමත්තමපි සඤ්චනං.

10 අසඤ්චනමුපාදිත්තං පච්චෙසෙනොතා චූතොථවා,
පච්චෙසනට්ඨිතුබ්බරපච්චිකිකඛි ඡසාදකො.

මේ සත්තයින් කී පණස්පදයෙහි ආදිය පවත් පවාරණයක් දක්වා පත්සාලිස් පදයකින් අධිශීලනික්ඛාවනිහ, ‘සංචරො, යන්තෙහි පවත් ‘චතුරාරකා’ යනු දක්වා සතරපදයකින් අභිචිත්තා ශික්ඛාවකිහ, ‘චිපසනා, යන එක පදයෙන් අධිප්‍රඥානික්ඛාව. කිහිප දහසතු.

“පාරාජිකා ච චන්දනාරො” හි, පාරාජිකා ච චන්දනාරො යන්නෙහි (සතර පාරාජිකාවෝ නම්.)

9. 10 අතික්කිත්තසිකෙබ්බා, නොපස්විකණ්ණද සික ඇති මගණ්, සඤ්චනාසඤ්චනෙ, (වමමචොලහිසුපට්ඨාදිත්) වසනලද හෝ නොවසනලද හෝ, මහනතයෙ, (වච්චමඤ්ඤාදි) තුන් මහින් යම්කිසි මගෙක්හි, අලොකාසෙ, (එහිදු පියවි සුලහ නොපහරණ) තෙත් පියෙස්හි, සඤ්චනං, වසනලදහෝ; අසඤ්චනං, නොවසනලදහෝ, උපාදිත්තං, අනවෙකායප්‍රසාද ඇති, සං (නිමිත්තං,) ස්වාධ්‍යායනය (නමානිමිත්තං) නිලමත්තමපි, තලඇවස් පමණකුදු, පච්චෙසෙනොතා, ප්‍රච්චෙසකරන්නේ (සෙවුනාසිතිත් මෙගෙයන්නේ,) චූතො, (ශාසනයෙන්) චූතවේ; අථවා, නොගොත්, (නමා නිමිත්තෙ මෙරමාගේ උපක්‍රමයක් ඇතිකල්හි) පච්චෙසන, ප්‍රච්චෙසණණය, සිති, සිතීත්තණය, උබ්බර, උබ්බරණණය, පච්චිකිකඛිණ්, පච්චෙසණණය, (යන මොවුන් අතුරෙන් යම්කිසි ඝණයෙක්හි,) සාදකො, ඉවසන්නේද, හෙවත් සෙවුනාසිත් එලවන්නේද; (චූතො, එකෙනෙහිම ශාසනයෙන්) චූතවේ.

(“මග්ගො” හි ව්‍යවහරායාචාරොදිත්තං නිකම්මණ්පථො” * “අභසවත් මුලදක්වා මෙහෙසීම ප්‍රච්චෙස නම්, සියලු මෙහෙසුසාද පච්චිකි නම්, මෙහෙසුවා අදනාසද අතුරෙහි සිටිනාසදද සුඤ්ඤා විසව යමයෙහි මාගමබ්‍රහ්මයෙන් බැරම සිටිනා සද ද සිති නම්, අහදක්වා අදිනාසද උබ්බරණනම්” යනු විනය සන්නයි).

* මාගී යනු මල මුත්‍ර කෙල අදිත් නික්මෙන මාගීයයි

- 11 අදියෙය් ගරෙය්භරෙය් ඉරියාපථං,
කොපෙය් ධනාචාචෙය් සංකෙතං විතීනාමයෙ.
- 12 අදිනනං ථෙය්විනෙතන හවෙ පාඨජිකොථවා,
ථෙය්ඛලකසව්ජනපරිකප්පාචාරකො,
භණ්ඩකාලකදෙසෙහි පරිභොගෙතෙත්තිව්ජයො.
- 13 මනුසසවිකතං චිච්ච ජිවිතා වා විශොජයෙ,
සන්ධා වා අසස මරණ්චෙතනො උපතික්ඛිපෙ.
- 14 භාගෙය් මරණ්ඤායං වදෙය් මරණ්ඤ භුණං,
චුතො පයොනා යාගත්තිසංග්ගාණ්ඤාතරාච්ඡත.
- 15 ඉභිජිජාමයා කාලවත්ථාසුඤ්චරියාපථා,
ක්රියාවිසෙසො ඔකාසො ජ අණ්ඤාතරිකාමසා.

11. 12 අදිනනං, (සවිමිත්ත විසිත් කසිත් ගෝ වචසිත් ගෝ) තු
දුත් ආරමාදි වසතුච, ථෙය්විනෙතන, සොරසිතිත්, අදියෙය්,
(සවත් බැණ)ගණී නම්, ගරෙය්, (ගෙණ්ගම්ත්සිව) ගණී නම්,
අවගරෙය්, (තමා කෙරෙහි නගා තුබුවා මම් නොගත්මි යනා
දිත් බොදුකියා) ගණී නම්, ඉරියාපථං කොපෙය්, (බඩුගෙණ්
යත්තනුගේ පියව්) ඉරියව් කොවා(ගණී) නම්, ධානා වාචෙය්,
තුබුකැනිත් පගකොව ගණී නම්, සංකෙතං විතීනාමයෙ, සුත්
වත් ගත්තා තැනගෝ තමාවිසිත් පිරිකැදු තැන ගෝ ඉක්මවා
(ගණී) නම්, පාඨජිකො හවෙ, (කෙලෙස් සතුරත් විසිත්) පර
දවන ලද වත්තෙයි, අථවා, නොගොත්, ථෙය්, (සන්ධිවෙජ්දි
විසිත්) නොදක්නාසේ, බල, බලාත්කාරයෙන්, කුස, කුසපත්
පෙරලීමෙන්, ජනන, (තාණ්පණ්දිත්) මුවහකිරීමෙන්, පරික
ප්පා, (භාණ්ඩාවකාශ)පරිකලපනාවෙන්, අවහාරකො, ගත්තේද,
පාඨජිකොහවෙ, (කෙලෙස්සතුරත් විසිත්) පරදවන ලද වත්තෙ
යි, හණ්, (සොරගත්) වසතුවය, කාල, (අවහාර)කාලය, අග්ග,
(භාණ්ඩයෙහි) අගය, දෙසෙහි, (අවහාර) දෙයෙ යනමොවුත්
විසිත්ද, පරිභොගෙණ්, (භාණ්ඩයෙහි ස්වාමි) පරිභොග විසිත්ද,
ථත්, මේ අදත්තාද, නයෙහි, නිව්ජයො, විනිශ්චය (කවසුතු.)

13. 14. 15 මරණ්චෙතනො, විකතචෙතනා ඇති මගණ්, චිච්ච,
මොනු මරමි දුසොගකොව, මනුසසවිකතං, මිනිස්සතක්ක, ජිවි

16 ක්‍ෂාන්තාදිපෙදනොසන්න මන්නනතනුපණ්‍යසිකං,
කමා කොට්ඨාසමෙකෙකං පච්චුප්පන්නහවස්සි තං.

17 අසූසුපදෙසරගිතං දිපෙතො'නබ්බානිකො,
කාමෙත වාචා විසූසුනතිපරෙ සුතෙ වුතො පාචෙ.

තාචා විශොජයෙ, රුපාරුපජ්චිතයෙන් වුතකෙරේනම්, සභං වා,* (දිව්ගෙණ්‍යයන අසි අදි) ශසත්‍රයක්ගෝ, අසස උපනිකම්පො, මිත්‍රකෑමැනනු සම්පයෙහි ගතහැකියේ ඵලවාතබානම්, ම රණ්‍යපායං, ("සභං වා අහර පිසං වා බාද"†) යනාදීන් මරණව උපායගෝ, නාගෙය්‍ය, උතත්වානම්, මරණේ ගුණං, මරණෙහි අනුසස්ගෝ, වදෙය්‍ය, ("නිං බොසි උපාසක කත කලුකණේ අකතපාපො මතං තෙ ජිව්තා සෙයෙය්‍ය"‡ යනාදීන්) නිශානම්, වුතො, (ශාසනගෙන්) වුතවේ, සාහස්, සවිගස් (යෙන් පැහැරීම)ය, නිසසග්ගි, (ඉසු අදිත්ගේ) නිස්සජනය, අණතති, ඇණවිමය, වාචං, (ඔපාතබණ්‍යාදිවු) චාවරය (යන මොහුද, ඉතිවිජ්ජාමයා, (කමිවිපාකරවු) සැබියගේ යෙදිමහා (මරණ මනාත්‍යාබ්‍ය) විදුමගේ පරිපජනයද (යන මොහුසදෙන, පයොගා, (වබ) පුයෝන යොසි, කාල, (පුච්ඡාණ්‍යාදි වෘකයෙන් සුකත) කාලය, වතථි, (මැරියුතු) සභිය, අසුබ, (මරණ) අසුබය, ඉරියාපචා, (මැරියුපුත්තත්‍රගේ ස්ථාන නිසදුදි) ඉය්‍යාපචය (යන මොහුද, ක්‍රියා විසෙසො, (ජෙදනහෙදනාදි) ක්‍රියාවිසෙසයද, ඔකාසො, (ග්‍රාමවනාදි) අවකාශයද (යන, ජ, සදෙන, අණතති නිශාමකා, අණපණ්‍ය නිශ ම කරත්තානුසි.

16. 17 අනබ්බානිකො, (අදිබෙසි දිබසිසූසුතාදි පිසිත් අබිනත ධර්ම ඇත්තෙමි යන) අදිමත් නැති මහණ, අත්තති, නමාසනන් හි, නොසන්නං, (මේ ඇත්තව නොඉපදවු බැවින්) නැත්තාවු, ක්‍ෂාන්තාදිපෙදං, බ්‍යානාදි ධර්මවිශෙෂ ඇති උත්තරි මනුෂ්‍යධර්මය, කොට්ඨාසං, (බ්‍යානවිමොක්‍ෂදි) කොටසක් ගෝ, එකෙකං, (පුරි මබ්‍යනාදි) එකක් එකක්ගෝ, අතනුපණ්‍යසිකං කමා, තමාකෙරෙහි ඇතිවස්කොට්, (තමාකර් ඵලවා) පච්චුප්පන්නහවස්සි තා, වර්තමානහවස් ඇසුරුකොට, අසූසුපදෙසරගිතා, (යම් මහණෙක් තොපගේ වෙහෙර වෙසේද ඒ මහණ ප්‍රථමබ්‍යනාදි

* සභාරුකංවා—පොත්.

† අසුබයක් ගෝ ගණුව පිෂයක් ගෝ අනුභව කරව.

‡ උපාසකය තොපි කලු සුසල් ඇත්තෙහිය නොකලු පව ඇත්තෙහිය තොපගේ ජිවත්වීමටවඩා මරණය උතුම,

- 18 පාඨකේතෙ චන්තාරො අසංවාසා යථා සුඡේ,
අභබ්බා භික්ඛුභාවාස සීසච්ඡිනේනාච ජීවිතං.
- 19 පරියායො ච ආණ්ණනි නභියෙ දුභියෙ පන,
ආණ්ණනියෙව සෙසෙසු වයමෙතන්තාලබ්භති.
- 20 සෙවෙතුකාමනාපිත්තං මග්ගෙ මංගපාවෙසනං,
ඉදමෙමුච්ඡිනඛමමය්ස ආනු අඛචයං බුබ්බා.

ලද යනාදි) වෘත්තරාමිස; වික්ඛුනතිපථේ, ශ්‍රවණ්ණංචාරවු දො, ලොස් රියතිත් ඇතුලත් (සිටි මිනිස්සකන්හට; කායෙන, (ගසනවුදුදි) කායවිකාරය නිත්හෝ; වාචාය, (මිනු දත්තා යම්කිසි) බසකිතහෝ; දිවෙතොනා, (පුරුමබ්බකයට සමවදිම් යනාදි විසිත්) පගලුකරත්තේ; සුභෙ, (වචන සමනත්තරයෙහි මොහු බ්බකයට සමවදිත්ල යන මෙමමණකුදු ඇසුවුනු) දත්තෙණෙහි ම, වුතොහවෙ, (සාසනයෙන්) වුතවත්තෙයි.

(අභිමාන නමි සුපරිශුඛ ශීලසමපත පිහිටා සමාභිභාවක රූපා රූප සමාපතති විසිව පැවතුටහටහෝ විදුහිනාහි සුක්කට යොප කෙලකොදස්වියසකුනලසුටහටහෝ මේ බමි මාවිසිත් අභිනත යයි දුටුව උපදනා මනි.

18 එකෙචන්තාරො පාඨකා, පරිදිදවත් මේ සතර දුගුලෝ, සුරෙය්ථා, තමන්තොගස්සානුපසම්පන්නකාලයෙහිමෙන්, අසංවාසා, (සිලවත් හික්කන්හා) එකව කරණ එකකමොදි) සංවාසයට නොතිස්සෝය; ජීවිතං, (එමභරි බන්ධනයෙන්) ජීවත්වනනව (අභව්‍යවු;) සීසච්ඡිනේනාච, සිරවෙපදනයට පැමිණි (සුරුස) යකු මෙන්; භික්ඛුභාවාස, භික්ඛුභාවස (නැවත උපසම්ප නනවිම)ටද; අභබ්බා, අසොන්යයෝයි.

19 පරියායොව, පරියාය (තෙසුල්)ද; ආණ්ණනි, (පරිජිකරණ්ණවු) ඇණවිමද; දුභියෙ, තුත්තෙහි, මනුෂ්‍යපිත්තපාඨකාවෙහි; (ලබ්භති;) ලැබෙයි; දුභියෙපන, දෙවනඅදත්තාදන පාඨකා යෙහි වනාහි; ආණ්ණනියෙව, ආණ්ණනියම (ලැබෙයි;) සෙසෙසු, සෙසු (පලවුටන සතරවන) පාඨකාවත්තෙකෙරෙහි; එතංවයං, (පසායය ආණ්ණනිය යන) මේදෙක, නලබ්භති, නොලැබේ.

20 සෙවෙතුකාමනාපිත්තං, (මෙවුන්දම්) සෙවියටි සිතය, මග්ගෙ (තුත්මනිත් එස්තරු) මගෙහි; මංගපාවෙසනං, (තමා) නිමිත් මෙහෙසිමය යන; ඉමං අඛචයං, මේ දෙපත; මෙමුච්ඡිනඛමමය්ස මෙමුමිදම් පාඨකාවට; බුබ්බා, විනයබරයෝ; ආනු, කිත්.

21 මානුස්සසං තථා සඤ්ඤී ථෙය්‍යමිත්තඤ්ච වහ්‍රුතො,
ගරුතා අවහාරො ව අදින්නාදුනගෙනුයො.

22 පාණො මානුසකො පාණසඤ්ඤිතා ඝාතවෙනනා,
පයොනො තෙන මරණං පඤ්ඤිතෙ වධගෙනුයො.

23 අසන්නතා අත්තති පාපමිච්ඡතා
යා'රොවනා තස්ස මනුස්සජාතිතා,
නා'ඤ්ඤපඳෙසො ව තදෙව ජානනං
පඤ්ඤිතා අධ්‍යාතී අසන්නදිපතො.

24 අසාධාරණං ව වන්නාරො හික්ඛති නමනබ්බකා,
එකාදස ව විබ්භතා හික්ඛති මුදුපිට්ඨිකො.

(“සෙවෙනුකාමතාය මෙට්ඨනසෙවාන ඡතාය සමපසුත්තමිත්තං
සෙවෙනුකාමතාවිත්තං”*)

21 මානුස්සසං, මිහිස්සතත් අයත්තවද; තථාසඤ්ඤී, මිහිස්සත
ඤ අයත් යන සංඥද; ථෙය්‍යමිත්තඤ්ච, සොරසිතද; වහ්‍රුතො
ගරුතා, වහ්‍රුනු පල් පොහොනාබවද; අවහාරොව, ගැමීමද (යන
මොහු පස්දෙන;) අදින්නාදුනගෙනුයො, අදහනාදුන පාරාජිකා
වට අඩගයෝයි.

22 මානුසකොපාණො, මිහිස්සතත; පාණසඤ්ඤිතා, සතෙක
යන්'සංඥ ඇතිබවය; ඝාතවෙනනා, වධකවෙනනාය; පයො
නො, (සාහත්තීකාදි සපියොවිත් එක්) පියෝවෙක; තෙනමරණං,
එපියොවිත් මරණය යන; එතෙපඤ්ච, මොහු පස්දෙන; වධ
ගෙනුයො, මනුෂ්‍යමිත්‍රහපාරාජිකාවට අඩගයෝයි.

23 අත්තති, තමා සතත්හි; අසන්නතා, (උතුරුමිහිස්දම්) නැති
බවද; පාප මිච්ඡතාය, (අසන්නසමිතාවනාය ප්‍රත්‍යය ප්‍රතිලාභ පැ
තිමය යන ලාමකවූ ඉව්ජායෙන්; ආරොවනා, ඇරොජ්මද; තස්ස
මනුස්සජාතිතා, (යමස්භව ඇරොජ්මද) ඔහු මනුෂ්‍යජාතිබවද; නා
ඤ්ඤපඳෙසො, පයභාය කරාමුක්තබවද; තදෙවජානනං, (සහසා
උත්තසෂ්ඨයෙහි) එයද තමද යන; පඤ්ච, පස්දෙන; එනිඅස
න්නදිපතො, මේ උත්තරමනුෂ්‍යධර්මාරොවනපාරාජිකායෙහි; අ
ධ්‍යාතී, අධ්‍යයෝයි.

24. 25. 26. හික්ඛතිනං, හික්ඛතිත්ගේ; අසාධාරණං ව වන්නාරො, හි
ක්ඛත්තා සාධාරණතොවුඋබ්බජ්‍යමඩලිකාය, වස්සපටිච්ඡාදිකාය,

* සෙවෙනයව කෑමතිබැව් සංඛ්‍යත මෙමට්ඨනොපහොගතාඡණං
වෙන් සම්පුද්ධතසිත සෙවෙනුකාමතාවිත්තං (වෙ)යි.

- 25 ලබිමුබෙනගණනොනො අභිගජන.පරසෙව
තනේ'වා'හි නිසිදනොනො වනනාගෙඅනුලොමකා
26 මගෙනමගෙපපවෙසනා මෙපුතසාගුධාගනා
වනනාගෙ'ති වතුබිබිස සමොධානාපරජිකා'ති.

උකබිනනානුචතතිකාය අභිච්චකප්පිකායයන) සතර පාරජිකාවෝද; අභබ්බකා (මේජනවයෙහි මනණ්චිමට) නොනිසිවු, ඵකාදෑව, (පණ්ඩකාදි) ඵකොලොස්දෙනද; චිබ්බතන හිසබ්බති, හිසිවුමෙහෙණද; මගෙනමගෙපපවෙසනා, (රුහවසගෙත් සද්දෙදෙදෙනකුගේ වයංවයංමාපතතික් නැතද) මාග්ගයෙහි මාභිප්පවෙසකිරීමෙන්; මෙපුතසා, මෙමපුතබ්බි පාරජිකාවට; අනුලොමකා, අනුලොමවු; වුදුපිට්ඨකො, (හඬා) මොලොක්කල පිටුඇත්තේය; ලඹි, දික්වුඅභිගජනඇත්තේය; පරසාඅභිගජනං, මෝමාගේ නිමිත්තය; මුබෙනගණනොනො, (නමා) මුබගෙත්ගත්තේය; තනේව, මෙරමානිමිත්තිම; අහිනිසිදනොනො, නමාවසමතිත් ප්‍රවෙශවනසේ හිදිතේය (යන) වනනාගෙ, සතරදෙනද; ඉධාගනා, මෙ (කුදුසිකායෙ)හි (සවරුපගෙන්) ආවාමු; වනනාගෙති, සතරදෙනද; පාරජිකා, පාරජිකාවෝ; සමොධානා, රැස්ගෙතිත් ගෙවත් එක්කොට ගිණීමෙන්; වතුබිබිස, සුද්ධස්සෙහි.

පණ්ඩකො ථේයසංවාසකො නිසීය පකුකතකොතිරව්‍යානගතො මාතුසාතකො පිතුසාතකො අරහතසාතකොහිසබ්බති දුසකො සඬ්ඝගෙදකො ලොහිතුපාදකො උගතොබ්‍යඤ්ජනකො 'හි ඉමෙඵකාදසඅභබ්බප්පගාලානාම *

පණ්ඩකොව නිරිද්ජාකො උගතොබ්‍යඤ්ජනො, පිට

තයොවපද්ධිප්පනනාහි අගෙනුපටිසෙහිකා

ඝිකබ්බහා වො'ව, සභිඵ්ඨා'තිවතප්පි ඝිකබ්බහා වාරගතාසාපාන පබ්බප්පකබ්බකාගත සඬ්ඝදෙසමරහිතගුණ සමපතතිවිසුත්තං ඵපනනං පණ්ඩක හාවාදියොගෙන සෙසෙනෙවපද්ධිවිපනනා

පඤ්චානත්තරිකාවොය සංවාසොපිට්ඨසකො

නිසීය පකුකතකොවෙ'තිත්‍රියා නිට්ඨාපනාපිඝිතෙ

* පණ්ඩකය, ථේයසංවාසකය, නිසීයපකුකතකය, තිරව්‍යානගතය, මාතුසාතකය, පිතුසාතකය, අරහතසාතකය, හිසබ්බතිදුසකය, සඬ්ඝගෙදකය, ලොහිතුපාදකය, උගතොබ්‍යඤ්ජනකය, යනමේ ඵකලොස්දෙන අභව්‍යපුද්ගලයෝනම්(වත්තාහ)

ග රු කා න වා 'ති.

- 27 මොව්වතුකාමනා සුඤ්ඤාසුප්පකාමම විමොචය.
- අඤ්ඤාසුප්පිනතෙතන සමණො ගරුකමුද්දසෙ
- 28 ඉහසිසඤ්ඤිමනුසස්සපි. කායසංසඤ්ඤාගමා
- සමුද්ධසනොථාඋපකාමම සමණොගරුකමුද්දසෙ

පඤ්ඤාපකා මිකාසිතනා වතුනොපන සුඤ්ඤා
 නසුංකෙන පඤ්ඤා(ගෙ පඤ්ඤා) පරිදිපිතා.
 තෙසුඤ්ඤාසුප්පිනා සුඤ්ඤා. පඤ්ඤා හ නිවාරිතා
 ඉහරෙසනතු හිණ්ණ(පි) පඤ්ඤා හ නිවාරිතා.*

ගරුකානවාරි, ගරුකානවාරිත්තෙති ගරුකාපකතිනු නව
 දෙන නමි:

27 මොව්වතුකාමනාස, සුතුරුච්ඡිද්ධි බැවින් හෙවත් මොව්වන
 සොදසෙත්, උපකාමම,(හසනාදිමි කිසිවකින් නමානිතිත්ති) උ
 පකුමකොටි, සුඤ්ඤා, ශුක්ඛ, විමොච්ඤ, මුදන (තුබුසිසතැතිත්
 ගලවන) සමණො, මහණ, අඤ්ඤාසුප්පිනතෙතන, (කපිතිප්පිසසි
 වෙති වන) සමපකරෙහි ශුක්ඛමොචනා විතා, ගරුකා, සහවෙ
 සෙස්, පුසෙ, අවිදහේසි, මොව්වතු කාමනාස, සි කිව්වනා තත්ති
 මොව්වතු කාමනා, සි ඡඤ්ඤා පිණිස සකාර ලොපයෙන් ගාථා
 යෙහි දක්වන ලදි.

28 කායසංසඤ්ඤා, (හසනග්‍රහණදී)කායසංසකිසෙහි රහ
 දැති, සමණො, මහණ, ඉහසිසඤ්ඤා, මිනිස්මාගමක(සන) සංඥාදැති
 සාවි, උපකාමම, කපිත්තිකොට; මනුසස්සපි, (තදනුසකමුද
 නොවල) මිනිස්මාගමක,සමුද්ධසනො, (සවත් පිරිසෙසින් ලොම
 තෙහෙ) සමුද්ධසනත්තෙන්; ගරුකමුද්දසෙ, සහවෙසෙස් අවිදහේසි,
 කා සසත රසෙන් මලමාගම සි රුරු පුනුච්ඡන නුලැසිවේ

* පඤ්ඤානා නිසංසකය උපගොච්ඡාසුප්පනකය යන තුන්දෙ
 හද විසතුපිපහනායෝදක මොව්වනු අහෙනු ප්‍රතිසන් දැත්තෝසි
 මෙහිහිසුහාවිසදැතිකල්හිම විසතුනුපිපඤ්ඤානාචාදිසොන
 සත්තා විසතුසංවසන හිසුහාවිති ප්‍රවුස්සාසනානිසංසකිසිදෙහ
 විරහිත ජනුස දැපහිත් පිපුකතය වෙත්විම යමෙකුට දැත්තම් ම
 විනු විසතුපිපහනායෝසි පඤ්ඤානානුපිප කල්ලේද පෙය්සංවා
 සකයාද නිසුනිදසෙ යාද අවිච්ඡිකොට දැති නිසිස පකකත
 කයාද යන මොව්වනු ක්‍රියාතත්තෝ නිවේති. පඤ්ඤා මාපකුතික
 අසිකත යන තුන්දෙහද සතරවැනි උසුකකයාද වාසංසකයාද හා
 මේ පස්දෙන පඤ්ඤානෝසි දක්වන ලද්දහ. පස්දෙන අතු
 රෙන් අසිකකාසුදෙදෙනාගේ ප්‍රවුස්සා වි නොවලත්වන ලද්දක
 අතින් සුචිපඤ්ඤානන්ගේම ප්‍රවුස්සානොගමි විලක්වන ලද්දක.

- 29 තථාසුණන්ති.විඤ්ඤාඤව මණ්.වා'රබ්බමෙට්ඨනං.
දුට්ඨලොවාවාග්ගෙන ඔනාසෙතොගරුමට්ඨසෙ
30 චත්ථා'තාකාමු'පට්ඨාන චණ්ණං.මෙට්ඨනග්ගිතො
වාවාමෙට්ඨනසුතෙනා ගරු.මෙට්ඨන යාවතො
31 පටිග්ගගෙත්වාසඤ්ඤං. ඉතපිසාසුරිසසසවා
විම.සිත්වාගරමපට්ඨා සමණොගරුකමට්ඨසෙ
32 සඤ්ඤවිතපරිකබ්බරං. කථාදෙසිතවනට්ඨකං.
කුටි.පමාණානිකකතං. අනුදෙසංගරුමට්ඨසෙ

29 තථා, එසේම; (මිනිස්මානවක තන සංඥා ඇතිව) සුණන්තිං, (විඤ්ඤාපථයෙහි සිටි) අසත්තාමු; විඤ්ඤාඤව, (සහායසහායකෙටුල්) දත්තාමු; (මිනිස්මානවකව මණ්.වා, වසමන පනමනගෝ; මෙට්ඨනං, මෙවුන්දම්ගෝ, ආරබ්හ; අරබ්හ; දුට්ඨලොවාවාග්ගෙන, දුරුකත ව චනරෙහි ආසවාදයෙන්; ඔනාසෙතො, "තව්වෙමගෙහි.ව පසාදිමගෙහිව සුතොසුසණ්ඨාතො"* (යනාදි අනෙකප්පකාර අස ඛණී යෙටුල්) ඛණ්; ගරුමට්ඨසෙ, සහවෙසෙස්අවදනෙයි.

30 අතාකාමුපට්ඨාන, තමාවමෙවුන්දම්ත් මෙහෙකිරිමෙහි; චණ්ණං, ගුණ; (අනුසස්) චිත්තා, ("එතදග්ගා.ගහිතිපාරිවරිතානංතාමාදිසං සිලවිතානංතාදිත්") කියා; මෙට්ඨනසුතෙනාවාවා, ("අරහස් තිමසහංමෙට්ඨනවමෙඤ්ඤා. (T) යනාදි") මෙට්ඨනවණී ප්‍රතිසංසුකත වචනරෙහි; මෙට්ඨනයාවතො, මෙවුන්දම්අපරමෙහි; මෙට්ඨනග්ගිතො, මෙවුන්දම්අතිහිසුතව; ගරු, (තොති) සහවෙසෙස්වෙ.

31 ඉතපිසා, සත්‍යයෙන්ගත්; පුරිසසසවා, පුරුසයාගෙන්ගෝ; සඤ්ඤං. (කෙලෙස්පිළිබැඳි) හසක; පටිග්ගගෙනත්වා (කපිත්තෝවචසිත්තෝ) පිළිගෙන; විමසිතවා, විමසාගෙනවත් හසුත්තිසසුතු සත්‍යපුරුසෙත් ව ඇරෙත්; පට්ඨාගරු, නැවතගෙනගැර ඇරෙත්ත්තාමු; සමණො, මහණ; ගරුකමට්ඨසෙ, සහවෙසෙස්අවදනෙයි.

32 සංඝාචිතපරිකබ්බරං, තමාවිසිත් ඉල්වනලද; (වැටොරෝඇ) උපකරණඇති; අදෙසිතවනට්ඨකං, නොදෙසනලදකුටිව්හඇති;

* හිගේ වසමනද පසමනද යන දෙක යහපත්ය යහපත් සවිගත් ඇත්තේය

† නැගනියකි සෙවනය කරන්නියත් අතුරෙන් යම් තැනැත්තියක් මාවැති සිලවිතායෙකු සෙවනය කරන්නිනම් ඇගේ ඒ මේ සෙවනය උතුම.

T නිමව මෙට්ඨන ඛණී දහසට සුදුස්සිය

33 මහලංකාවිහාරංවා කථාදෙස්සනවජ්ජිකං.

අනානොවසනාථාය සමණොගරුකමුද්දසෙ

34 අමුලකෙනවොදෙතො වොදාපෙනොව වතථිනා

අනතිමෙනවවාචෙහං සුණමානාගරුමුද්දසෙ

35 අඤ්ඤාසාහිරිසංදිස්වා තෙනලෙසෙනවොදසං.

වතථිනාඅනතිමෙනාඤ්ඤං වාචෙහංගරුකමුද්දසෙ

පමාණානිකසායං, (දිගටිපුලුවපදාල) ප්‍රමාණයක් වූ නාවු ; අනුදෙදසං, අනානාදෙදක ඇති, (තමා වසනු දෙනා) කුටි, (උලලිතනාවලිතනාදි) කුටිය, කථා, කොට ; ගරුමුද්දසෙ, සහලෙසෙස් අවදනෙයි.

බිමපටත් බිතත්සෙවෙති වසා මැටිකෙත්තෝ සුත්තේත්තෝ දොරකවිලු අලොකාව කාශගර ඇතුලත්ත් ලිපතබැව්ත් උලිපතනම් මෙසෙම බතිලිපත බැව්ත් අවලිපතනම් ඇතුලතිත් පිටතිත් ලිපතබැව්ත් උලලිපතනා වලිපතනම්.

33 අදෙසිතවජ්ජිකං, නොදෙසනලද ජිහාරවිසකු ඇති ; මහලංකා, (කරවාදෙන ස්වාමින් ඇති හෙයින් පුද්ගලාණන් න්‍යාතකොට කවහැකි නුද) මහත්වූ ; විහාරං, (උලලිතනාවලිතනාදි) ජිහාරයද, අනානොවසනාථාය, තමාවසනු සදහා ; කථා, කොට ; සමණො, මහණ, ගරුකමුද්දසෙ, සහලෙසෙස් අවදනෙයි.

34 අමුලකෙන, (දඬුනක්‍රමණපරිසංකාසාධක) මුල්නැත්තාවූ ; අනතිමෙනවජ්ජිනා, (හිඤ්ඤාව අනුරූපවූ එකත්වීය පරිජ්ඣාදර්ශන එක්තරා) පරිජ්ඣාදර්ශන ; සුණමානා, (විඤ්ඤාවට සෙහිසිට) අසත්තා වූ හිඤ්ඤා ; වාචෙහං, (ශාසනකෙත්) වුතකරණ පිණිස ; වොදෙතො, “පාරාජිකං ධම්මං අපකාපගෙනාසි අසසමණොසි*” යනාදීන් වොදනාකරත්තේත්තෝ, වොදාපෙනොවා, (සම්මතයෙහි සිට අනික කුලවා වෙ දනාකරවන තේත් (මහණ) ගරුමුද්දසෙ, සහලෙසෙස් අවදනෙයි.

“පබ්බතජාය පාති මොකඛසංචරසීලස්ස වා අතො විනාසෙ ගවං අනතිමං පාරාජිකාපතති කදෙව ජිනාසකරණඤ්ඤා වංචිං තෙන අනතිමෙන වතථිනා”†

35 අඤ්ඤාසං, (සන්ත්‍රිතාදි) අනිකක්නුගේ ; සිරිසං, (මෙමුද්දනසෙවාදි) ක්‍රියාවන් ; දිස්වා, දැක ; තෙනලෙසෙන, ඒ (භික්ෂු) ලෙසගෙන්,

* පැරැදි දහමට පැමිනියෙහි නොමහණෙහි

† පුටුප්පායගේ තෝ ප්‍රාතිමොසස් සංචර සීලයාගේ ගෝ අතගෙහි විනාශගෙහි වූයේ “අනතිම” නම්. පැරැදි ඇවකසී විනාශකිරීම අනි කොට ඇත්ති එයම (වච්ඡි) නම්. ඒ අනතිම වසතුටෙන්.

- 36 ඡායෙතිජනමාපනතං පරිවාසොයාචනාචනා
වරෙය්‍යසබ්බෙමානතතං පරිවුත්තොචාරනාචනා
විණ්ණමානතතමබ්බෙය්‍ය සබ්බෙය්‍යාචනාචනා
37 අපනතිත්‍යුක්තිතමනතතතත
පහුනතතායො නාමාසඤ්ඤාචනා
ඡායෙතිජනමාපනතං පරිවාසොයාචනා
පනතාදසබ්බෙය්‍යාචනාචනා

වි ව ර නති.

අ.ඤ්ඤා, (සහග්‍රියාදි) අනික්මහණක්කු, වාචෙතං, (සාසනායොග්) වු
තකරණ පිණිස; අනාගිමෙතවනද්විතා, පරිච්චිතෙතිත්; වොදනං,
("ඛන්තිකොමයාදිවොදි පාදාපිකං ධම්මං අපකාපනොනාචනං ඛන්ති
කොපාදාපිකං ධම්මං අපකාපනොනාචනං" යනාදිත්) වොදනාකරණ
කරවණ් මහණ; ගරුකප්පිකෙස, සහග්‍රියෙස් අවදරෙස්සි.

36 අපනතං, අවන්සහග්‍රියෙස්සිත්; ඡායං(අච්චිත් ඒසිත්තොත්
වත් විසිත්තොත් දුනදුන නොගුත්ත විසිත්තොත්) දුන, ය ව, යම්තං
ක් (දවස්) ඡායෙති, සහවාද; භාවනා, ඒතාක්; (දවස්) පරිවාසො
(වසිතකොම) පිරිවස් විසිත්ත යුත්තෙත්ත, පරිවුත්තො, පිරිස් විසු (ම
හණ) ඡරතතිකො, සරියක්; සබ්බෙ, සබ්බො නොග්ති; මාන
තං, මානත්; වරෙය්‍ය, පුරත්තෙත්ත; විණ්ණමානතං, පුරණමා
නත්තෙත්ත; තං, ඒතිසුත්ත; විනිකොමොසබ්බො, විනිකොමො සබ්බ
තෙමි; අබ්බෙය්‍ය, අබ්බොන (කම්මි විසොත්ත අච්චිත්ත) කරත්
තෙති.

37 අපනති, (සහග්‍රියෙස්) අච්චිත්තත්තවය; අත්‍යුක්තිතං, උකෙවති
කම්මොලොචනවය; අනතතං (ගමනාබාධකපු රජවොරදි) අනත
රයක් නැතිවය; පහුනතායො, (සමුම්පරුත් කරුණත්තව අච්චිත්ත
ජත්තං) පොහොසත් බවය (යන සහරදෙතද) නාමාසඤ්ඤාචනා
(සහග්‍රියෙස්සික උකෙවි නිකම්මොලොචනමි අනතරය නැතිගෙ
ම් පොහොසත්ති යනාහර) සංඝ අච්චිත්තවද, ඡායෙතිජනමා, සහ
වුත්තකම්මතිබ්බද; අච්චිත්ත, නැවත; ඡායෙති, නොකම්මදයන, දසබ්බෙ
ති (මේ) දසතිත්; අරුණුණාමමති, අරුණුණාම සද; ඡනා(අච්චිත්ත
ත) සහග්‍රියෙස්සි:

විවරකති, විවරං යත්තෙති කප අකප සිව්චිතම්,

38 බොම කොසෙය් කපාස සාණ්භගිනාහි කමබ්ල.
කප්පියාහි ඡ'ලෙතාහි සාත්තලොමාහි ඡ'හිතො.

39 දුකුලඤ්ච පතතුනන පට්ට. සොමාර විනජ.
ඉඞ්ජ. දෙව දිනනඤ්ච නසස සසාත්තලොමකං.

38 බොම. කොමු පිළිය, කොසෙය්, නිතිරි පිළිය, කපාස, කපු පිළිය, සාණ්, සණ්චුතැරි පිළි, භගිනාහි මුසුපිළිය; කමබ්ලං, පල සෙ; (යන) එතාහි ඡ, මොහු සදෙන; සාත්තලොමාහි, අත්තලොමි (සිව්ථ)සහිතවුවානු;ඡ'හිතො,ඡ'හිතෙයිත්;කපියාහි,කැපයෝයි:

“බොම”සත්තසෙකනම ඒක වැහැරෙත් වි සිව්ථද කායසියෙ හි කාරණෙපචාරබ්‍යවහාර විසින් ‘බොම’ නම්වෙයි : “කොස” නම් නිතිරි පකා යන කෘමි කොස මිහිභූතියක්කල සිව්ථ “කොසෙ නතිබ්‍යවහාරකො සෙය්” යන තබ්‍යවහාර විසින් උභතයි. කපාස. නම් කපුහූයින් විපිළිය “සාණ්,නම් සණ් වැහැරෙත් කල සිව්ථය යන මේදෙක්හි දු බොම යෙහි කී නමයි “භගින” නම් බොමාදි පස්මුසුකොට වි සිව්ථය හේ කරණ ප්‍රකාර විසින් ලද නම් ආසක නාමයෙන්ම මේ පස්සෙය් බොමඤ්ච ගත යුතු “කමබ්ලං” යනු ඡ'හිතියලොමි වල්ලොමි විනා සෙසු ලෙ මින් විසන කල කවෙකනම්.

“භගිනනාම පඤ්චගි සුතෙනාහි මිසෙය්වා කතං වාකමයමෙ වා’ති,පි වදනාහි” † යනු අටුරායි.

39 දුකුලඤ්ච, දුකුල් පිළිද; පතතුනනපට්ටං, පතතුනන (දෙ සයෙහිවු) පට්ට, සොමාරවිනජ, සොමාර (දෙක) වින (දේශයෙහි උපත්) පට්ට; ඉඞ්ජ.,(එහිහිඤ්ච)මෙ සංඛිවසයෙන් නිමිතසිව්ථද; දෙවදිනනඤ්ච.(අත්තරුත්මනතෙරුත්ට දෙවගණන්සේ) දෙ විසත් දුත්සිව්ථද; සසසසාත්තලොමකං,(බොමාදිවු) ඒඒ සිව්ථට අත්තලොමි සිව්ථයි.

පතතුනන. සොමාරය. විනජය. යනු ඒඒ පිළි උපත් දෙකයෙන් ලදනම්.

සාණ්සස දුකුලං හි ඉඞ්ජං දෙවදිනනකං.

බොමාදිනං-සිව්චනතු කොසෙය්සාත්තලොමිකං(a)

† භගින නම් පස්සුගිත් මිසුකොට කරණලද්ද තෝ වැහැරි මුවා ම කරණලද්ද හෝ කියත්තයි.

a කොමු පිළි අදිත්ට දුකුල ඉඞ්ජ දෙවදිත්ත යන මොහුද සන පිළියට හා නිතිරි පිළියට අවශ්‍යයෙන්ද අත්තලොමි කොට ඇත්තේය.

- 40 නිව්වර.පරිකාර වොල. වසික සාරික.
 අධ්වෙනික විකපෙයය මුඛපුඤ්ඤිතිසිදන..
 41 පව්වරණක.කණ්ඩු වජ්ජිමෙ'තථ නිව්වර.
 න වසෙයය විනෙ'කාහ. වාතුමාස.තිසිදන..

40, 41. නිව්වර., (සඤ්ඤාපිත උත්තරසංඝය අත්තරවාසක ය යන) තුන්සිව්වරද; පරිකාරවොල., පිරිකර වොලයද; වසිකසාරික., වැසිසලසිව්වරද ; මුඛපුඤ්ඤන., මුවපිස්නා සිව්වරද; නිසිදන., නිස දුන් සිව්වරද; පව්වරණක., පසරණ සිව්වරද ; කණ්ඩු (පටි) වජ්ජි., කස්පිලියන් සිව්වරද (යන මේනට සිව්වර) අභිධෙය්, ('ඉමං ස ඤ්ඤාපිම'බ්බිකාමි" යනාදි වස්සමාන ක්‍රමයෙන් නම් ගෙණ ඉටුන්තේය;) නව්කපෙයය, "ඉමංසඤ්ඤාපි. විකපෙමි" යන දිත් ඒඒ සිව්වරන් නම් ගෙණ) නොවිකපන්තේයි; එය, මේ නටසිව්වර අතුරෙහි; නිව්වර. විනා (සඤ්ඤාපි ආදි නම්න් ඉටු) තුන්සිව්වරන් විශෝච; (අත්පසින්දුරුව) එකාහ., එකදවසකදු; න වසෙයය, නොවසන්තේය; නිසිදන.විනා, නිසිදන(නාමයෙන් ඉටු නිසදුන්) සිව්වරන් විශෝච; වාතුමාස., සරමසන්; (නවසෙයය) නොවසන්තේයි.

"ඉමංසඤ්ඤාපි. විකපෙමි" යනාදිත් ඒඒ නම් ගෙණ විකපු වගොත්(නොවිකපුවාවේ. අයුතු සිව්වරන්හි සිටියනු විනාසත් නයි) "තිණ්ණංවිචරනං සමාහාරොගිව්වර. පමාණෙ පත" සඤ්ඤාපිආදිනම්න් ඉටු තුන්සිව්වරවම නම්බැවින් එමඟින් මිස ස. බ්බවසයෙන් යත්තම් තුන්සිව්වරන් නොකියනු- "පරිකාරවොල., යනු සඤ්ඤාපිආදි ජිහ්වනාමයෙන් නොඉටු පමෙම විචරවසා න කලනොකල යම් සිව්වරකවරුභීසංයුධි- "වසික සාරිකා" යනු වැසි සාරමස හැද නහන්නට අනුදත් සිව්වරනම්. "මුඛ සඤ්ඤා මාන ලාලංඝණිකා එතෙහාහි මුඛපුඤ්ඤනං" යනු කෙළින් සිලියෙන කෙළ ඇත්තවුන් මුව පිස්නා සදහා අනුඤ්ඤා විවර විශෙෂයකට නම්. "නිසිදනහි එයා හි නිසිදනං" යනු සතුන් අතුව හිඳිනට අනුදත් සිව්වරකනම්. "පව්වරණක." යනු සහ සතු හැද දුටු වෙහි වෙරපැහැරමෙන් අවදනා ඇවිත් මුදනු සදහා අනුඤ්ඤා හි විවර විශෙෂයකට නම්. "කණ්ඩුමට්ඨජාදයහි නිකණ්ඩුමට්ඨජාදි" යනු කණ්ඩුයාදිගෙහි ඇති සතුන් සදහා අනුදත් සිව්වරකවතම් යනු වනවිනිස සත්තයි. සමුද්‍ර යායේ එකදු සෙකදු සමුද්‍රනම් වන්නායේ ඉටු තුන් සිව්වරන් එකකදු හි විවර නම්වේ.

- 42 ඉමං සඛ්ඤාපි.ඔච්චාමි 'සඛ්ඤාපි.ඔච්චා'ධිවසියෙ
අභ්‍යව්‍යාසමෙ'නනති සෙසෙසු'පිඅයනනායො.
43 අධිවසිනනොන සඛ්ඤාපි පපහුතිමසුඛිඛ චිවරං.
පච්චුදධිරිතවා'ධිවසියං පනනා ධිවසිනනො නථා.
44 එතං ඉමං'ච සඛ්ඤාපි. සංසෙ පච්චුදධිරිතමි'නි
එවං සඛ්ඤාති නාමෙන චනවා පච්චු'අධිරෙ විදු.

එකානමි පිනා හිනු නවසෙය්‍ය නි විවරං.

න චසෙය්‍ය තථාධිවසි වාතුමාසංනිසිදනං †

යනු චනවිනිසිදි:අධිවසියවලඤ්ඤායමානං නිසිදනං. තථාපිනා
වාතුමාසංනවසෙය්‍ය රිසි යොදනු.

42. සඛ්ඤාපි, (අත්පස නිබ්බ රු කප්ඛිඤ එබු) සහල සිවුර; 'ඉමං
ඛ්ඤාපි අධිවසාමි, නි'ඉමං.සඛ්ඤාපි. අධිවසාමි. සී අධිවසියෙ, ඉවත්තේ
ය; අභ්‍යව්‍යාසං, (දෙරිතත් විසත්) අත්පසින් දුරුවනුබු සඛ්ඤාපිය,
එතනති තුබු තැත් සලකා; එතං, සඛ්ඤාපි. අධිවසාමි සී ඉවත්
තේය සෙසෙසු පි, (උතතත්සඤ්ඤ අනතරවාසකාදි) සෙසු සිවිරෙහි
දි; අයනනායො, මෙමනායා; "නිවිවරං. අධිවසි හනොනාරඤ්ඤායා
කප්ප ඛිදුඤ්ඤායා පමාණස්සතමෙව අධිවසියා බබො,, 7(යනු අවුචාසි)

43. අධිවසින:නො, (අසලිත්උපත්සිවරු) ඉවත මනණ; සඛ්ඤාපි
පහුති, සහල අදිවු; පුඛිඛචිවරං (ඉවා වැලඳ ගත්) පරණ සිවිරු;
පච්චුඤ්ඤායා, පලමු:කාට පසුදුරුම, අධිවසියා, පසුව ඉවත්:නිසි;
පනනාධිවසිනනො, පාත්‍ර ඉවි මෙහිදි; නථා, (දෙපාත්‍ර යක් එකවිට
නොවටනා බැවින් අධිවසින ක්‍රම) එසේමැයි.

නිවිවර වස්සිකාපිකා, නිසිදන කණ්ඩුපටිච්ඡාදි, යනමේ සසිවි
රෙහි එකෙකි සිවිරෙහි එකක් එකක්ම ඉවා වැලඳ ගණුත් මුත්
දෙකක් දෙකක් ඉවා වැලඳනැම්ම නොලැබෙන බැවින් එබඳු අ
නික් අනික් සිවිරක් ඉවතු කැමැත්තාහු විසින් ඉවුපරණ සිවිරු ප
සුදුරු අසලිත්උද සිවිරු ඉවා වැලඳ ගතයුතුය යන අභිප්‍රාසි.

44. විදු, විනය දත්තා මනණ; එතං සඛ්ඤාපි. පච්චුදධිරිතමි නි, (අ
ත්පසින් දුරුවු) එතං සඛ්ඤාපි. පච්චුදධිරිතමි සී, වා, නොනොත් අත්

† හිඤ්ඤාතමේ එකාචසෙසු තුත්සිවිරෙත්තෙත්ව නොවසත්තේ
ය එසේම අධිවසින නිසිදනායෙත් වෙන්ව සාරමසක් නොවස
ත්තේය.

6 අදිවත්තොට වලඳිනු ලබන නිසිදනායෙත් වෙන්ව සාරමසක්
නොවසත්තේය.

7 තුත්සිවිර අධිවසින කුරුත්තාහු විසින් රජත්තොට කප්ඛිත්දු
දි ප්‍රමාන සුකතවම අධිවසින කටයුත්තේය.

45 සඬ්ඤාපි පච්ඡිමනෙතන දීඝසො මුලසී පඤ්චකො
උතතමනෙතන සුගත විවරුතා'පි වට්ටති
මුට්ඨිනතිකඤ්ච තිරියං තථා එකංසිකසං'පි.

46 අතතරවාසකො වා'පි දීඝසො මුලසී පඤ්චකො
අඬ්ඨිතො යෙ චිතඤ්චො වා තිරියනෙතන න වට්ටති.

පසවුව, ඉමංසඬ්ඤාපිමපච්චුදධරම් හි, ඉමං සඬ්ඤාපිං පච්චුදධරම් සී,
සංගෙ, කියත්තෙය; එවං, මෙසේම; සඬ්ඤාපි, (උතතරු සඬ්ඤාපි පා
ත්‍රාවසාන) සියල්ලත්, නාමෙන, (උත්) උත්තේ තමත්, වඬ්චා, කී
යා, පච්චුදධර, පසුදුරත්තෙයි.

45. සඬ්ඤාපි, සඬ්ඤාපි නොමෝ; පච්ඡිමනෙතන, යටත් පිරිසෙයින්,
දීඝසො, දිගින්, මුට්ඨිපඤ්චකා; මිටි පස්පියත්ඇති; උතතම
නෙතන, උතුම් පිරිසෙයින්; සුගත විවරුතාපි, සුගතවිවරයට උ
නුච්ඡද; වට්ටති, වටි; තිරියං, සරස ගෙවත් දුලුභලකි; මුට්ඨිනතික
ඤ්ච, මිටි තුත්තියතක් පමණ ද සුගත විවරයට උනුපමණද; (වට්ට
ති) වටි, එකංසි කසසපි, උතතරුසඬ්ඤාවිවරයාගේද; තථා, (දිගදුලු
පමණ) එසේ මැයි. “එකංසි.අංසෙනිසුතං.එකංසිකං” සුගතවිව
රුතාපි යත්තෙහි අපිඤ්ඤා සම්භාවනාගෙහි වැටේ උතකථී
තතයෙන් ඵ්ලුගතවිවරය පමණකුඩු වටි ඉන් උනුව එකතව්
නැති යන අර්ථය අතතරවාස සඬ්ඤාපිතයෙන් උගත මධ්‍යගෙහි පො
හොතා රසිකංනපමණක් නතසුතු යනු දැක්වුණේ වෙත්.

46. අතතරවාසකොවාපි, අතතරවාසයද; දීඝසො, දිගින්; මුලසීප
ඤ්චකො, මිටිපස්පියත් ඇත්තේ, තිරියනෙතන, සරසින්; අඬ්ඨිතො
යෙ, දෙරියන් ව්‍යතන් ඇත්තේ හෝ; චි හඬ්චොවා, දෙරියතක්
ඇත්තේනෝ; වට්ටති, (යටත් පිරිසෙයින්) වටි.

* “නිවිවරං අඬ්ඨිතං හතෙතන ර ජීනා කපබ්බකුදඤා පමාණ
සුගතමෙව අඬ්ඨිතාතමං සසපමාණං උතතරුපරිච්ඡේදෙන සු
ගත විවරනො උතතා වට්ටති ලාමක පරිච්ඡේදෙන සඬ්ඤාපියා
උතතරුසඬ්ඤාසං දීඝසො මුලසීපඤ්චකා තිරියං මුට්ඨිනතිකමාමාණං.

* තිඬ්ඨිප අදිටත් කරත්නනු මිසින් රද කපබ්බ ඔබා පමණ සුතු
කොටම අදිටත්කට්ඨකු උඩත්පිරිසෙයින් සුගත් සිව්වෙන් අඩුවද
වටි යටත් පිරිසෙයින් සහලුහා උතුරුසලුව දිගමිටිපතක් හා සරස
මිටිතුනක් පමණවටි අතරවැසිල්ල දිග මිටිපතක් සරස දෙරියන
කුඩුවටි පාරුපතයෙනුද වනාහිනැබ පිළිසදනව හැක්කේනුයිව්ස
පමණින් වනාහි වැඩිවූද අඩුවූද පිරිකර ලොලාසිඅදිටත් කට්ඨකු

- 47 නිසිදනස දිසෙන විදනප් වෙ විසාලතො
දියයි. දසාවිදනප් සුගතසස විදනපියා.
48 කණ්ඩුපට්ඨජාදිකස නිරිය. වෙ විදනපියො
දිසතො වතසො'ව සුගතසස විදනපියා.
49 වසික සාටිකාය'පි දිසසො ජ විදනපියො
නිරිය. අබ්බතෙයෙතව සුගතසස විදනපියා.
50 එත්ථෙව්දන පාවිතනි කරුණතසස තද්දනතරි.
පව්වත්තරණ මුඛවොලා ආකංඛිතා වාණිකා.
51 පරිකුරවොලොගණතං පමාණං වා නදිපිතං.
තථා වත්තා අධිවෙයස ඵවිකාදිං විකප්පියං.

එවන් අතරවසකො. දිසසො මුද්ධි පඤ්චකො නිරිය. එතෙයො
පි වට්ඨි පාරුපතෙනාපි හි සකතා නාහිං පට්ඨජාදෙනුතති වු
තතපමාණතො පනභිරෙකඤ්ච උනකඤ්ච පරිකුරවොල
තති අබ්බතා තබබා යනු අවුවායි.

47 සුගතසස විදනපියා, සුගතපියතිත් ; නිසිදනස, නිසිදන (විවර
ය. ගේ ;) දිසෙන, දිතිත් ; වෙවිදනප්, දෙවියතෙක, විසාලතො, පුරි
ලිත් ; දියයි, යෙලපියතෙක ; දසා, දනස ; විදනපියො, වියතෙකි.

48 සුගතසස විදනපියා එව, සුගත පියතිත්ම ; කණ්ඩු පට්ඨජා
දිකස, කණ්ඩු පට්ඨජාදි විවරයාගේ ; නිරිය, සරස, වෙවිදනප්
යො, දෙවිය තෙක ; දිසතො, දිතිත් ; වතසො, සතරපියතෙකි

49 සුගතසස විදනපියා ' එව, සුගත පියතිත්ම ; වසික සාටි
කායපි, වසික සාටික විවරයාගේද ; දිසසො, දිතිත් ; ජ විදනප්
යො, සපියතෙක ; නිරිය, සරස ; අබ්බතෙයෙත, අබ්බත පියතෙකි.
අබ්බතෙයෙතං තතිසං යසස සා අබ්බතෙයෙත, අබ්බ තතිසා සු තැති
මෙති සුගත පියත වඩුවිනිත් තුත් වියතෙකි.

50 එත්ථ, මේ සසසාටි ආදිය සිව්වර්ග ; තතුතාරි. එ ඒ සිව්
රට්ඨි පමණිත්වතා : කරුණසස, කරුණා ගව ; ඡෙදන පා
විතනි, (අබ්බ තැත්) කතා දෙසිය සුතු පවිති වේ ; පව්වත්තරණ
මුඛවොලා, පව්වත්තරණය මුඛ පුඤ්ජන වොලය යන මෙ. හු ;
ආකංඛිතපමාණිකා, කැමතිවන ලද පමන ඇත්තාහුයි.

51 පරිකුර වොලො, පිරිකර වොලය සිව්වර්ග ; ගණනං, එ
කෙක දෙකෙක යන ගණනෙක්ගේ ; පමාණං වා, (දිය පුලුල)
පමණෙක් ගේ ; නදිපිතං, (පෙල අවුවා ගෙති) තොදක් වනලද
ඵකාදිං, පාත්‍රාපඨි පොත්පඨි ආදිවු ; විකප්පියං, විකප්පත් පොතො

- 52 අනතාගතකායානං සඛිකාපි විගුණා සියා
එකවිච්ඡි සුතනාසකොතා තථා අනාරවාසකො.
53 උතුඛායානං දුස්සානං සඛිකාපි ච චතුගුණා
තවෙසදුං විගුණා ගෙසා පාසුකුලෙ යථාරුචි.
54 නිසු වෙවා පිච්ඡං වා ජිඤ්ඤාබ්බං පනොති යං
සාබ්බසු අපනොතොසු අනාධිමාදියෙය්‍ය වා
අවජිනනාදව අනාදිනනං නාධාරෙය්‍ය නි විවරං.
55 ගාමෙ නිවෙසනෙ උදෙසි සිත පාසාදගමිඤ්ඤ
තාවට්ඨ මාල ආරාමෙ සත්ඛෙතනබලෙ දුමෙ.

ණ, (සිව්වර) තථා වචනා, (“ඉමා විවරං පරික්ඛාරවෙ ලං අනිධිමා”
යනාදි ප්‍රකාරයෙන් කිසි අධිවේෂය, ඉටුන්ගෙන්යි.

52 අනතාගතකායානං, අපුත් අලුත් වත් වස්ත්‍රයන් සම්බන්ධ
වූ ; සඛිකාපි, සඛිකාපිතොමෝ ; විගුණා සියා, ගෙපව වත්නිය ;
උතනාසකොතා, උතනාසකිතය ; එකවිච්ඡි, එකපට වත්ගෙය ;
අනතවාසකො, අනතවාසකයාද ; තථා, එසේම ; එකපට වත්
ගෙයි. අනතගො කිඤ්චිත්තානි ආගතකායානි යෙසං

53 උතුඛායානං, බොහෝකල් හැදගරණලද ; දුස්සානං, ව
ස්ත්‍රයන් සම්බන්ධ ; සඛිකාපි, සඛිකාපිතොමෝ ; චතුගුණා, (සි
යා) සතරපටවත්නිය ; ගෙසා, උතනාසකිතඅනතවාසකගෝ ;
විගුණාතවෙසදුං, දෙපටවත්නාග ; පාසුකුලෙ, සුසානාදියෙහි ප
නිත පිලොතික විවරයෙහි ; යථාරුචි, කැමති පමණෙකි.

54 නිසු ; තුන්සිව්වරෙහි ; වෙවාපි ; දෙසිව්වරක්ගෝ, (කපාකට්ඨ
යුත්ගෙය්‍ය) එකථා ; එක්සිව්වරක්ගෝ (කපාකට්ඨ යුත්ගෙය්‍ය)
යං, (පස් අතු සත් අතු ආදී විස්සක් කපාකරණය) යම් සිව්වරක්,
පනොති, (පසවීම ප්‍රමාණයට) සැගෙද ; (හං) ජිඤ්ඤාබ්බං, ඒ කපා
කට්ඨයන්ගෙය්‍ය ; සාබ්බසු, තුන් සිව්වරම ; අපනොතොසු, (කපා
කරන්නට) නොසැලෙන කල්හි ; අනාධිමා, අනාධිමාදි වාමි ;
අනාදියෙය්‍ය, ඇල වත්ගෙය්‍ය ; (අනාපන්නම් උචිත් බහගත් සිව්
වරෙහි අනාධිදික් ලුහුඬු කොට අස ඇලවන ආනතුකපති) අ
වජිනනාදව, (උකත ක්‍රයෙන්) නොකැපුද ; අනාදිනනං, අනාපත්
නොඇල්වූද ; නිවිවරං, තුන් සිව්වර ; නාධාරෙය්‍ය, වැලිද නොග
න්ගෙය්‍ය. (සඛිකාපිආදී නමින් ඉවා වැලිදගන්නාහට දුකුලාබ්බි
සුගානි)

55-56 ගාමෙ, ඇතුලු ගමගෝ ; නිවෙසනෙ, වටරුක් ඇගෙ
හි ගෝ ; උදෙසි ය, බඩු තලගෝ ; පාසාද, දික්පහයෙහි ගෝ

- 56 අසේකාකායෙ විහාරෙ වා නිකඛිපිත්වා නිව්වරං.
නිකඛ්‍යමවුතිසා'ඤ්ඤා චිත්තවතප්ථිං නලබ්‍හති.
57 රොග වෘත්ත පරිසරා කණ්ඩුච්ඡාදික සාපිකා
තනො පරං විකප්පොයා සෙසා අපරිසරානිකා
58 පච්චන්ද්‍ර පරිකාර ලුබ පුඤ්ජන * වොලකා.
සද්ධම්මා රතන තාදිනන කපං ලබ්‍හං නිසීදනං.

ගමිතො, සද්ධම්මා, මවුද්ධම්මා, නාමා, නැටිගෝ, අට්ඨ, දොර
වු හල ගෝ, මාල, කැණිමවුද්ධම්මා එකක් ඇති සිව්දසසුල වා ගෙහි
ගෝ; ආරාම, පුජාරාම එළාරාම ගෙහිගෝ; සභි, ජලික සසාය
සකායසායයන දෙවැදුරුම සභාවලුගෝ; බෙහන, කුඹුරෙහි
ගෝ, බලො, බලවට්ඨගෝ; දුමෙ, රුක්වුලුගෝ; අපේක්ෂාකාතේ
(සකායසායයන සන) අභිවස ගෝ; විහාරෙවා, වෙගෙර ගෝ;
නිව්වර, තුත්තිවර; නිකඛිපිත්වා, හබා; ගිකඛ්‍ය සමුත්තරාඤ්ඤා,
හිඤ්ඤා විසිත් දෙන (අච්ඡාදන) සමුත්තර විනා; චිත්තවතප්ථිං (එ
ක රැස්කුඩු) විරෝච විසිම; නලබ්‍හති, නොවිටි

ගමිත මතුගෙහි අහසි අභ්‍යන්තර කොට කළ කර්මවුද්ධම්මායෙ යනු
විනය සත්තනි—මෙහි එකසෙනස්නෙකුදු විහාරනම්. නිසිමිති
ඇතිසිගෝතු පුට්ඨොප්පිත ථනම්මෙවිසිත මෙහි සත්ත බැවින් බඩ
සිමාදිනත්සිම තුඤ්ඤිවර අත්පස්ති වුවද නිසගිමවේ.

57 කණ්ඩුච්ඡාදිකාපිකා, කණ්ඩුච්ඡාදි උදක සාපිකා දෙදෙන
රොගවිසා පරිසරා, රොගනාමසාන කාලය කෙළවර කොට
ඇත්තාන; සතොපරා, ඒ රොගවිසාන කාලයෙන් මත්කෙහි;
විකප්පොයා, විකපත්තෙන්, සෙසා, සෙසු විවරගෝ; අපරිස
රානිකා වැලඳුනම්මෙහි කාලපරිසරයක් නැත්තානුයි.

58 පච්චන්ද්‍ර, පසාරණද; පරිකාර, පිරිකර සොලස ද; මු
ඛපුඤ්ජන මොලකා, මුඛපිස්තා සිව්වරද; නිසීදනා, නිසදුත් සිව්
රද; සද්ධම්ම, දහ ඇත්තේද නැත්තේද; අරතාපි, නොරැදු
යේද රැදුයේද; අනාදිනනකපාපි, කප්ඛිඤ්ඤාපිඤ්ඤා නොඑබ්බ
යේද; ලුබ්‍හං, වට්ඨ-පච්චන්ද්‍ර පරිකාර මුඛ පුඤ්ජන වෙලක
මාන නිලකපි පිතකපි ලොකිකකපි වට්ඨනි එවරුපං එවරුපං
නිසානෙතා පාරපිතා වා නාට්ටනි යනු මෙහි විකායි.

- 59 අදහ. රඤ්ජිතං. යෙව සෙස විවර පඤ්චකං.
කපපතා'දිනන කපපං'ව සදහං'ව නිසිදනං..
- 60 අන ධිවසිතං. නිසසවති. කපෙපතා පරි භුඤ්ජයෙ
හති දිස. නතො පඛිති විතාර ඤව විකපපියං..
- 61 නිවිවරසෙ භික්ෂුස සබ්බ මෙතං. පකාසිතං.
පරිකඛාර වොළුයො සබ්බං. තථා වතො අධිවති.
- 62 අවෙරද විසජ්ජන ගාහ විබහමා
පච්චුකරො මරණං. ලිංග සිකඛා
සබ්බං ස්ව ධිවසිතං විශොග කාරණා
නිවිකා ථෙද්දඤව නිවිවරසං.

59 සෙසවිවරපඤ්චකං, අනික් සිව්වරප ; අදහං (නෙව), දහ
තැත්තෙම ; රඤ්ජිතං, යෙව, රුද්ධයම ; භුදිඤ්ජකපං, කප
ඛිද්දාදියම ; කපපති, වටි ; නිසිදනං, නිසද්ධත් සිව්වරද ; සදහං
ව, දහසහිත වූයෙම (වටි) නිසද්ධත් සිව්වර දහනැග නොවන, බැ
විත් සදහංව, යි අවධාරණ කළෝ.

60 අනධිවසිතං (නිවිවරදි විසිත්) නොඉවන ලද ; අනිසසවති.
අත්තව නො දෙනලද ; සිව්වර (වි) කපෙපතා, විකපා, පරිභු
ඤ්ජයෙ, වැලද ගත්තෙය ; හතිදිසා, (දිස) රහතිත් දිනඇති ; ත
නො. ඒ රහතිත් ; ලිංගික විතාරඤව, ගාහසත් පල ඇති ; (ප
ඤ්චිත විවරය ; විකපපියං, විකපිය යුක්තෙයි.

61 එතංසබ්බං, (අධිවසිතං) ප්‍රමාණය පරිහරණය යන) ඒ නැම
විධානය ; නිවිවරසං සිසබ්බසං, විතං නෙවිවරකට්ඨි සිසබ්බය ; ප
කාසිතං (පරිනොග විසිත්) කියනලද ; පරිකඛාර වොළුයො, පි
කර සොළු ඇති (මහණ) සබ්බං, (නිවිවරදි) සියලු සිව්වර ; තථා
වතො, (ඉමං පරිකඛාර වොළු අධිවසිතං) තන ක්‍රමයත් කියා ; අධි
වසිතං, ඉවා, “පරිකඛාර වොළු මසාසනී තත්ථා නි යුගෙතොත් ප
රිකඛාර වොළුයො, මෙති නෙවිවරක නෙම වතයෙති විසිත තුත්
සිව්වර එකක්කොව තුත් සිව්වරතත්තේ විතං නෙවිවරක නම් වූ
නාසිත නෙවිවරකය හටද තුත්සිව්වර විසි මෙතෙක්ම බැවිත් මෙ
සිත් ගැණේ.

62 අවෙරද, පැහැරගැනීම ; විසජ්ජන, අනිකත්තව දීම ;
ගාහ, විකාස ගාහය ; විබහමා, ගිහිවිමය (ගත මාහුද) පච්චු
කරො, පසුදීම ; මරණං, කාලක්‍රියා ; ලිංග, ලිංග (පරිහරණ)

- 63 කුස වාක ඵල විරුනි † කමබලං කේස වාලුං.
 ඵුලවවයං ධාරයතො ලුක පකඛා ජිනකබ්භෙ
 කදලෙරකකක දුසෙස පොත්තෙ වා පි දුකකටං.
- 64 සබ්බ භිලුක මඤ්චිට්ඨින ලොභින කණ්ණකෙ
 මහා රසින මහානාම රසින රතොන නිර්වකෙ.
- 65 අවජිනන දිස දසකෙ ඵල * ඵුපඵ දසෙ තථා
 කඤ්චුකෙ වෙඨනෙ සබ්බං ලහතිච්ඡිනන විවරෙ 'හි.

නාය ; සිංඛා, සිකපස් විනිමය (෮න මොහුද) සංකෙසු, සියලු සි
 විරෙහි ; අබ්ච්ඡාන විශෝග කාරණ, ඉ ෫න් විශෝග කරන්නාහ
 (වි) නිව්ච්ඡිද්දකු, ඒනිවිදි සිව් රූ පතාහි ; නිව්ච්ඡරස, නිව්ච්ඡර
 ගේ ; (අබ්ච්ඡාන විශෝග කාරණ) ඉවත් වෛරය කරන්නේයි.
 භිනායවතාගොන, සකපස්ගොව්කාම ගිහිවක්කුගෙන් එහි උසා
 ගෙලන බැව්ගෙන් කිහිපෙන් යනු විනා සත්තයි. දිගපුඵල එක
 හුය කුසුන්හි සුලැහිලි නිපට්ටු සාසදුරු “විනිවිඤ්ඤ” නම්.

63 කුස, භීතණ් (නොතාකල) වාක, වැහිරි (නොතාකල) ඵල
 පුච්ඡා (නොතාකල) විරුනි, සිව් රූද ; කෙසවාලරං ජිනස් කෙ
 ගෙගෙත්තේ අස්වලු ෦ සෙමරවලුත්තෝව් ; කමබලා, පලස්
 ද ; උලුකපකඛ මනමුහුණ්ඨිපා (නොතාකල සිව් රූහා) අජන
 කබ්භෙ, අදුන්දිච්ඡසම්ඨ ; ධාරයතො, හදනාපොරොණ්ණාහි ; ඵුල
 වවයා, තුලැසි (ඇවැත්)වේ ; කදලි, කෙතෙල් වැහැරිත්තල ; එර
 ක, එරාහුගෙත්තල ; අකක, වරහුගෙත්තල ; දුසෙස, පිළිගෙති ;
 පොත්තෙවාපි කැතිරිකඩයයි කියනලද නිපදවල්ලෙහිද ; දුකක
 ටං, දුකලාටේ. මෙහි විරුකඛදා විචරපරිභාසයි මේකුසාදි නොතාක
 ල සිව් රූමවැවේ. විවරකඛකගෙහි කුසවිචර වාකවිචර ඵල
 කවිචර කෙසකමබල වාලුකමබල උලුකපකඛ අජනකබ්භ අකක
 නාලය යන අට්ඨකුගෙහි මතුලැසිපැණ්වු බැවින් මෙහිනොකි
 වැහිරිආදීත් වරදක් නොතාකල අකකනාලයෙහි දුතුලැසි වෙයිද
 නසතු.

64-65 සබ්බනිපක, හැමනිල්වූ ; මඤ්චිට්ඨි, (හැම) මදවචන්
 වූ ; පිත, (හැම) රත්වන්වූ ; ලොභින, (හැම) ලේවන්වූ ; කණ්ණ
 කෙ, (හැම) කන්වූ (පිළිගෙති) ද ; මහාරසින, රත්වායන්පිටපැහැ

පොත් † එන.පන

පොත් * ඵලකානි-ඵලකවිවරනි

රජනානිවා'නි.

- 66 මූලකඩකි තව පතන ඵලපුපඵ පගෙද නො
රජනානි ජබ්බිධානි † අනුඤ්ඤානානි සතප්පිතා.
- 67 මූලෙ හමුදදි. බබො ව මඤ්ජිඨි. ‡ තුඤ්ඤ හාරකො
අලලිංති ලලිඤ්ඤවපනෙනසු තවෙලොඤ්ඤව කණ්ණිලං.
කුසුමහං කිංසුකං පුපෙඨි සබ්බං ලබ්භං විවජජියා 'නි.

පතොනාමා'නි.

- 68 අයො පතොනා මග්ගිපතොනා * ඡනියා කප්පියා දුචෙ
උකකවෙයා මජ්ඣිමො චෙව ඔමකොවපමාණිකො.

සේ ; මහානාම, තුනුපිටුමිපෙති පැහැරේ ; රසන, රංජිතවූ ; රු
තො (වාපි) රත්වූ පිළියෙහිද ; නිරිටකො, රිටිසුඹුලෙහි ; අවර
නන, නොසුන්දනඇති ; දිසදසකො (මැදිත්තැන) දිස්දහ ඇති
(පිළියෙහිද ; ඵල, ඵල (සේගෙතුදහ)ඇති ; පුපඵදසෙ (කැත්කැත්
කොටබැන්දසිත්දකළ) මල්දහ ඇති (පිළියෙහිද) කණ්ණිකො, අ
(කියෙහිද ; වෙඨකො, හිස්) වෙඨයෙහිද ; තථා. එසේම (දුකුං
ච) අවරිතනාමිංගේ (නගනකොට සොරැත් විසිත්) පැහැරගත්
සිවිරු ඇතිමහණ ; සබ්බං (කුංචිවරද) සිංලු (අකප) සිවිරු ; ල
හති (හිදනට පොරොණට) ලැබේ. එබැවින් ලිහිනියකු විසින් මි
හියමක්ලද එයින් නිරිමනජරුක පැසුලුකැප සිවිරුලද කං ඒ ඉටු
සා මේ අකැප සිවිරුහැරියයුතු ; පොනිකොති, වාකමයවහිං, ය
නු අභිතුතාර අටුවායි. සිසුවෙහිනනම් හිසසිසාලපටයි.

රජනානිවානි, රජනානිවානන්තෙහි කැපඅකැප රජත් නම්.

66 මූල, මූල්ය ; බබො, කදය ; තව, සුමුලුය ; පතන, පත්ත ; ඵල,
ඵලය ; පුපඵ, මල්ස (සනමොවුත්ගේ) පගෙදනො, පුගෙදවිසින්
ජබ්බිධානි, සවැදුරුම්වූ ; රජනානි, රජත්තු ; සතප්පිතා, සඵඤ්ඤ
ත් විසිත් ; අනුඤ්ඤානානි, අනුදත්තාලදහ, රඤ්ජරගෙනොනාරජ
නං, සීමුලාදිප්‍රත්‍යයම කියනු.

67. 68 මූලෙ, මූල් (රජත්) හි ; හමුදදිං, කෘද ; බබො, කද
(රජත්) හි ; මඤ්ජිඨි, මද්දද ; ගෙවත් පහතිද ; තුඤ්ඤා
කො, විගොල්හරද ; කුසුමහං, පත් (රජත්) හි ; අලලිං, සිහින්

පොත් † ජපාකාරනි
පුරුම * භූමිපතොනා
පොත් ‡ මඤ්ජිඨි.

69 උක්කවෙඩා මාගධ නාලි වස නණ්ඩුල සාධිත. †
ගණනාති ඔදනං සුපං බසක්කනඤ්ච තද්දපියං.

70 මජ්ඣිමොනසසු පබ්බතා වතභො පබ්බතා ව ඔමකො
උක්කවෙඩා ව උක්කවෙඩා අපනෙතා ඔමකො මකො.

කසාකොලද ; නිලිඤ්ච, බේරුකොලද ; තවෙ, සුමුලු (රජත්)
හි ; ලොඤ්ඤච, ලොත්සුමුලුද ; කණ්ඩුලං, කබොල් සුමුලුද ;
සුලෙඨ, මල් (රජත්) හි ; කුසුමයං, වණ්ණත්වල්ද ; කිංසුකං, කැහැ
ලමල්ද ; චිච්ජ්ඤ, හැර ; සබ්බං (සරාසුමයෙන් සෙසුමුල් රජ
ත් කද රජත් ආදී) සියලු රජත් ; ලබ්බං, වට් ; එලරජත්හි අ
කැප දෙයෙක්නැති පනොවා'හි, ප ; නොව, යන්නෙහි කැප
අකැප පාත්‍රානම්.

අයොපනො, යපාත්‍රය ; මහතිපනො මැටි පාත්‍රය ; යන ;
දුලෙ, දෙපාත්‍රයන් ; ජාතියා, ජාතිගෙයින්, කාපියා, කැපයෝයි ;
උක්කවෙඩා, උතකාභව (පාත්‍ර) යද ; මජ්ඣිමොවෙච්ච, මධ්‍යම (පා
ත්‍ර) යද ; ඔමකොව, ලාමක (පාත්‍ර) යද ; පමාණකො, ප්‍රමාණගෙ
යින් ; තුත්පාත්‍රකෙණ්ඤි.

69 උක්කවෙඩා (එනී) උතකාභවපාත්‍රය ; මාගධනාලි (අවපත
ගන්නා) මගධනාලියෙන් ; වසනණ්ඩුල, දෙනැලියක් සලින් ;
සාධිතං, පිනටුද ; ඔදනං, බතද ; සුපං (ඒබතනතරවනකොව
ස පවණ්ඩු අතින්ගෙණ්ඤානැති) මුදනසුපයද ; තද්දපියං (පෘථිවි
ලොපයදක්වා හැමආලෝපයා) අනුරූපවූ ; බසක්කනඤ්ච, මත්
ශ්‍යමාසාදී අවුලුද ; ගණනාති, ගණී.

70 මජ්ඣිමො, මධ්‍යම (පාත්‍ර) ය ; තසං, ඒ (උතකාභවපාත්‍රයා)
ගේ ; උපබ්බතාච්ච, භාගයෙක්ම (ගත්තේ) ය ; ඔමකො, ඔමක
(පාත්‍ර) ය ; තභො, එ (මධ්‍යමපාත්‍ර) යෙන් ; උපපබ්බතාච්ච, භාග
යෙක්ම (ගත්තේ) ය ; උක්කවෙඩාච්ච උක්කවෙඩා, උතකාභව (පා
ත්‍ර) යට්ටි උතකාභව (පාත්‍ර) යද ; ඔමකොමකො, ලාමක (පාත්‍ර)
යට්ටි ලාමක (පාත්‍ර) යද ; අපනො, පාත්‍රනම්නොවෙ, පාත්‍ර
කණ්ණ නම් යථොක්ත ප්‍රමාණය එබැවින් මොහු නොධිවා භාරන
පරිභොගයෙන් අනුභව කටයුත්තාහුයි. මෙහි උතකාභව පාත්‍ර
යෙහි ද්‍රව්‍යයෙන් භාගයක් ගන්නාම මධ්‍යම පාත්‍රය තත්සාහ ව
යභාගෙන් උපබ්බතයි කියනලදී තභොපබ්බතාච්ච යන්නෙහිදු මෙ
සේයින්මැයි.

- 71 අතිරේක පතොනා ධාරෙයෙක* දසාහ පරම. සකො
කයො නිසංගතිංයො ගොති නසමි. කාලෙ නිනාමිතො.
72 අවෙජ්ජ දාන ගාහෙහි විබ්බමා මරණ්ඤ්ඤා
ලිඛිතසිංඛාති ජ්ඣෙදන පතොනා ධාරෙයො ප්‍රජකිති.
73 පතනං ත පටිසාමෙයං සොදකං නව මාසෙ
උණෙන ත නිබ්බිගෙහුමකන ධාරෙ නොව ලග්ගෙය.
74 මිඨිතො පරිහරෙයො අබ්බක වා ආතපතනකෙ
පාදෙසු මඤ්ච පිඨෙ වා ධාරෙයො ත ව කාමති.

71 සකො, (කාකණික මාත්‍රයකුප්ප පයමිල නොතබ දුක්ගොති
ත්) සමි (සාහ) කවු ; කයො, පාක විධානයෙන් කපුනු ව එ
ත් ඉටුත්තට) කැපවු ; අතිරේකපතො, නොඉටු නොපිකපු ප
ත්‍රය ; දසාහපරම, දස දවසක් පමණකට ඇති කාලයක් ; ධා
රෙයෙක, දූර්ග සුත්තේය ; තසමි. කාලෙ, ඒ (දසාහ පරම) කාල
ය ; අනිනාමිතො, ඉක්මනු කල්හි ; නිසංගතිංයොගොති, නිසජ්
ය සුතු වේ.

72 අවෙජ්ජ, පැහැර ගැනීමෙන්ද ; දාන, අත්තට දීමෙන්ද ;
ගාහෙහි, විකිසිත් ගැනීමෙන්ද ; විබ්බමා, ගිහිවීමෙන්ද ; මරණ,
කාලක්‍රියා යෙන්ද ; උඤ්ඤා, පසුදිරිමෙන්ද ; ලිඛිතසිංඛාති, ලිඛු
පෙරලීමෙන් හා සික පස් පිකීමෙන්ද ; ජ්ඣෙදන මුට්ඨිත් යව
දෙඅතුලක් ඉක්මනණුලක්වදායා පමණකු ජ්ඣෙදන ; පතො,
පාත්‍රය ; අධිට්ඨානං, ඉටුත් ; උපකිති, හරි.

73 සොදකංපතනං, දියනොසුත් පාත්‍රය, නාපටිසාමෙයං, නො
සහවත්තේය ; නවමාසෙ, අවිච්ඡිති ගිහිගෙහි නොද දිය ලග්
තේය ; උණෙන, එමනුණ ; නිබ්බිගෙහි, දිය සිද්ද නොද
තේය ; හුමක, අකුරුපස් ඇඟිලිබිම ; ධාරෙ, නොසවත්තේ
ය ; නොලභ්‍යයෙව, නාහ දන්තාදියෙහි (නොදළු වත්තෙන්) ඇල්හරුණ්
පමණක් වනාහි පටි යනු ; නිබ්බිගෙහි අධිකාරී
සෙධයෙන් උකතවේ. දඬු කෙලනා දැනි මුදුනෙහි පාතට ගොදු
මිදු ලග්ගනම.

74 මිඨිතො, පිලකෙලවරහෝ ; පරිහරෙයො, නිවැරදි
කෙලවරහෝ ; අබ්බකවා, ඇකයෙහි හෝ ; ආතපතනකෙ, ස
මත්තෙහි හෝ ; පාදෙසු, පතුල්පිට හෝ ; මඤ්චපිඨො, ගැද
සුටු මත්තෙහි හෝ ; ධාරෙයො, තබන්නට ; නවකාමති, නොම
විලී.

- 75 නතිතරෙය්‍ය උච්චිවෙඨා'දකඤ්ච වලකට්ඨිකා.
පතෙනන පතනා ගඤ්චා වා කචාටි. තපණ්ණමයෙ.
76 භුමි ආධාරකෙදුරු දණ්ඩාධාරෙසු සප්පිතෙ
දුච්චෙ පතෙන ධිපෙය්‍ය'කා නිකකුප්පි ධාන භුමියා.
77 දුරු රුපිස සොචණ්ණ මණ්ණි වෙච්චරියා මයා
කංස කාචි නිසු සීස ඵලිකා තඹ ලොහස්.
78 ඡව සීස මයොවා පි ඝටි තුඹකවාහස්
පතනාඥකප්පියා සබ්බෙ වුත්තා දුක්ඛව චතථුකා'ති.

ථාලකාවාහි.

- 79 කපපියා ථාලකා නිඤ්ඤා නමොයො මහතිකාමයා
දුරු සොචණ්ණ රජන මණ්ණි වෙච්චරියාමයා.

75 උච්චිවෙඨාදකඤ්ච, ඉදුල් පියද; චලක, චල්සප් ඇසප්ද; අට්ඨිකා, මස්ඇට්ද දඹඇට ඇ ඇට්ද; පතෙනන, පාත්‍රයෙන්; න නිතරෙය්‍ය, (පිටත පියත්තට) නොගෙණ යත්තේ; පතන ගඤ්චා, පාත්‍රයත් අත් ඇඳිද; කචාටි, (දුර පොහොරු) ක වුදු (පොහොරු) තපණ්ණමයෙ, නොහරණය; නොදපියත් තේස්.

76 සුප්පිතෙ, මනාකොට සැදු; හෙවත් තරකොට ඉදික ල; භුමිආධාරකෙ, (දතාවේතුලාභිමයවූ) බිම්වලල්ලෙහිද; දුරු, පත්වැනිකොටකල දැවැන්තෙහිද; දණ්ඩාධාරෙ (බොහෝ දණ්ඩාකල) දඹවලල්ලෙහිද; දුච්චෙපතෙනධිපෙය්‍ය (පත්වස්තෙහි අනික්පයක් තබන මස්ත්) දෙපාත්‍රසක්තබන්තේ; භුමියා, (කලාල් අතුල) භුමියෙහි; නිකකුප්පිවා, කිබිසිනිකොට හෝ උඩුතුරුකොටහෝ, එක, (ධිපෙය්‍ය) එක්පයක්තබන්නෙයි.

77 දුරු දඹවුවා; රුපිස, රිදිවුවා; සොචණ්ණ, රත්වුවා; මණ්ණි (ඉදුනිල්ඇ) මණ්ණිවුවා; වෙච්චරියාමයා, වෙරළ මිණිවුවා (පාත්‍රයෝ) ද; කංස, කස්ඤ්ඤාට ලොහය; කාචි, කදා; නිසු ගෙලුතුඹය; සීස, කතුඹය; ඵලිකා, පිලිවහණ; තඹ, ලොහය; ලොහස්, තඹලොහය (යනමෙස්නවුපාත්‍රයෝද.

78 ඡවසීසමයොවාපි, මිනිස්කබල්වුවා (පාත්‍රය) ද; ඝටිතුඹකවාහස්, කලකබලිත් ලඹකබලිත්වු (පාත්‍රයෝ) ද (යන) ඤෙඛ පතනා, යථාත්‍රයෝ; ඥකප්පියා, ඥකපයක; දුක්ඛව චතථුකා, දුකුලව ගතයි; වුත්තාති, යනනිලදකුයි.

ථාලකාවාහි, ථාලකාවයන්තෙහි කැප අකැප වාචනම්.

79-80 කපපියා (භුතිය) කැපවූ; මොයො, මහි ලොහෝවුවාය; මහතිකාමයා, මැටිවුවාය; ථාලකා, ථාලකයෝ; නිඤ්ඤා, තුත්

80 අකපා එළිකා කාව කංසු ගිහි සන්නකා
සබ්බිකා කපපියා තුමිබ් සට්ඨි තාව කාලිඤ්.

පචාරණානි

81 යෙනි රියාපථොනාං භුඤ්ජමානො පචාරිකො
තනො අඤ්ඤාන භුඤ්ජයස් පාමිහනින නිරිතතකං.

82 අසනං ගොපන ඤෙව ආභිහාරෙණ සමිපතා
කාය වාචා පටිබ්බොපො පඤ්ච අබ්බතා පචාරණං.

83 ඔදනො සතතු කුමමාසො මචෙජා මංසඤ්චගොපනං.
සාලි විහි සචො කඩතු කුදුසු වර ගොඩුමො.

දෙනෙක ; දුරු, දඩුමුළු ; පොළොන්න, රත්මුළු ; රජත, රිදිමුළු ; මණි, (ඉදුනිල්ල) භික්ෂුමුළු ; ලෙච්ඡරාමයා, ලෙච්ඡ භික්ෂුමුළු ; (චාලකරෝ) අකපා, අකපයෝයි. එළිකා, පිළිපහණිත්ද ; කාව, කදුරෙන්ද ; කංසු, කස්ත්රොගොච්ච ලොගොගෙත්දමු (චාලකයෝවනාහි) ගිහිසන්නකා, ගිහි (මිහිසුන්) සතුමාහුද ; සබ්බිකා, සහස්තුමාහුද ; කපපියා, කපයෝයි ; තුමිබ් සට්ඨි, ලබුගෙත් ක ලගෙත්මු (තථිකබ්ලි) තාවකාලිකා, තවුකාලිමුළුමාහු (කපයෝයි) එවිතසප්පල අරණ්ච කැපසියෙයි.

පචාරණානි, පචාරණායත්තෙන පිළිකෙව පවරුණුනම්,

81 අසං, මෙමගණ් ; සන්නාය පථොනාමිඤ්ඤාසම්චිකිත් ; භුඤ්ජමානො, විලදත්තෝ ; පචාරිකො, වැලකිද ; තනො, ඒ (ඉරියව්ව) මිස ; අඤ්ඤාන, අනිත් ඉරියව්වකිත් ; අනිරිතතකං (විලදාකාමිත්තෝ ගිලනක්කුප්පිත්තෝ අධිරත්තොකාල) යාව කාලිකංග්ගත්තස් ; භුඤ්ජයස්, විලදානම් ; පාමිහනි, පමිහි (ඇවැත්) ලෙ. එතෙසිමිම “සාමකාලිකං සන්නාහනාලිකං යාපිථ්ථ කා ආහාරනාය පටිගණනානි ආපගති දුක්ඛාසං අපේක්ෂානාමෙ අපේක්ෂානාමෙ ආපගති දුක්ඛාසං” යනු පෙළුය යම් කාලලෙඤ් පිටත්කාලලෙඤ්භිදුකුලා කිත්තලදී.

82 පචාරණං, පචාරණකොමෝ ; අසනං, වැලඳිමද (ගෙවත්) අධාලකලු බොජුත් ඇඟිබවද ; ගොපනඤ්චො (පැවර්ජනක) ගොපනායක්ඛවද ; ආභිහාරෙණ (කසිපා) එත්ථිමද ; සමිපතා (දෙරියත්ථිගත්) අත්පසබවද ; කායවාචාපටිබ්බොපො, කස්ත්තෝ වචසිතාමෝ වැලකිමය (යන) පඤ්ච අබ්බතා (මේ) පස්අතිත් සුත්තයි

83. 84 ඔදනො, ඔත්ද ; සතතු, ගත්ද ; කුමමාසො, කොමුද ; මචෙජා, (දිගෙහි) මස්ද ; මංසඤ්ච, ගොඩමස්ද (යන මෙ පස)

- 84 සතතනත මෙසං ධර්මස්ස භොජනා භොජ්ජ යාගු ච
සාමාකාදී නිණං කුද්දාසකො වරක චොරකො
වරකො සාමුද්ධි ඤෙව ච නිවාගේ සංගහංගතො,
85 හංසි ධර්මස්ස මයො සතතු කුමමාසො යච සමනවො
මංකො ච කප්පියො වුතොතා මචෙණ්ථ උදක සමහවො
86 භුඤ්ජනො භොජනං කප්ප මකප්පං වා නියෙධංසං
වාරෙසං හිතවං කප්පං තතනාමෙත ඉමනතිවා.

භොජනං, භොජන (නම්) වෙයි; සාමු. හැල්ස; චිති, සෙසුචිය, ය
මං, යචය; කඩතු. තණ්හ; කුද්දාස, පමුස; වර, ගෙලවරය;
භොජනො, භොජන; එසංගහනතං, ධර්මස්ස, මෙසංගහිතං
සාමාකාදී සමිඛිච්ඡ; භොජනා, බත්ද; භොජ්ජාගුච, බොල්හමු
භොජනා, බොල්හමු; සාමාකාදී නිණං, භොජනාගුච්ඡි නාණ්ඩානාය;
කුද්දාසකො, හමුසෙති එක්වීමටහිසේ; වාතචොරකො, වරකොර
භොජනා, වරකොර වරකොර ගෙලවරයෙහි එක්වීමටහිසේ; නි
වාගේ, හැල්ස; සාමුද්ධි, ගැල්සිම; සංගහංගතො, එ
සංගහංගතො; සාමාකාදීනිණං මහරතුඇති තණ්හනු මෙසංග
හිතං.

හිතං, භොජනාගුච්ඡි, කප්පකොටබැදි සප්තවිධධානයක්ගේ
උපදායකාණ්ඩුලද්දේ; සංගු, හත්තම; යචසමහවො, ය
සංගු, යච, කුමමාසො, කොමුනම; මංකොච, මස්චිතාසි;
කප්පියො වුතොතා, කප්පමස්කිකනලද; උදකසමහවො, දිගෙහි උ
පායන මචෙණ්ථ, මස්නම්.

“බරපාකෙන, හංසිතං චිතීතං කුණ්ඩ කප්පි ච,
සතතනං මොදකොචාපිසරතෙති පචාරණං*,”

කකුච්ඡ ඉදුම්භි ආදිකුදියෙහි උපදායා බැවින්, මචෙණ්, යන්තෙහි
මචෙණ්ත් නොවීමකොටනාමස් ඇතිබැවින්, මංකොච කප්පි
යො වුතොතං සිත මංකොතිකා දියෙහි මං කොටනා මස් නැති
බැවින් මචෙණ්ථදක මහතොසි නොවෙසෙසා නිසන්ද.

8. සංගහංගතො, අකප්පො, අකප්පතො; භොජනං, (පැ
රනුයන තෙ රාසාන්, භුක්කොතො, වංදනමනණ්; තතනා
මො, ජායදනාදි ගෝ නිච්ඡන්තො; ඉමනතිවා, මෙ (හන්ච)සි
(සාමාකාකෙ ව) තො (චච්ඡන්තිකා) අනිතවං (කප්පි) චලවනල

*කප්පකො... බදිතලද්විකුබද බැදිධානයසුණ්ඪ චිතකසද පචා
රණස උපදවයි

87 ලාභි නිසානතු * හතරැස් ගොරකො සුභ බැස්කො
තණ්ඩුලා හට්ටි පිටිකැවුපුටුකා වෙච් ආදිනං.

88 හතරැස්, වුත්තාවසෙසානං රඟ යාගු රකො පිට
සුභ යාගු ඵලාදිති නපනෙනති පචාරණං.

ද ; කැප, කැප (ගොරන) යන්න ; නිසෙබ්බ (කඩින්ගෙන් වෙසි
න්ගෙන්) වලකන්නේ ; (ප) වාරෙය්, පැවර්ආවදන්නෙයි.

“කපපිය මංසං බාදනො අකපපිය මංසං පටිකඛිපති නපචා
රෙති කසමා අවසන්නා අකපපිය මංසං බාදනො කපපි
ය මංසං පටිකඛිපති පචාරෙති කසමා වසන්නා යැහිතෙන
පටිකඛිතං තං පචාරණය වසන්නා බාදති නං කිඤ්චාපි
පටිකඛිපිතබ්බවසානෙ සිතං බාදියමානං පන මංසගාමං නප
ගාතිතසමා පචාරෙති,, යනු අනුචාරි
එකො අහිගටෙ සෙනෙ පචාරණසංපන
ආකිරාකිර කොට්ටචා කොට්ටචා පුරායාති ව
සටෙ වදති කසා පි නපනති පචාරණ

මදනෙනව පුච්ඡන්තං මුග්ගන්තං ආනමෙති

ගණනෙය් සංඛපෙත්තසං ගෙව කසං පචාරණං. †

87. 88 ලාභි, මුලදද ; නිසානතු හතරැස්, ඒමුලයෙන්කළ හත්
හාබන්ද ; තොරකො (කිරි දී මොහොරු ගිතෙල් ලේබරු සතා)
පස්තොරසද ; සුබබැස්කො, (ගොරනායකයා) නුමුසුකණ්දද ;
තණ්ඩුලා, බැදි නොබැදිසාල්ද ; හට්ටිපිටිකැවු, බැදිපිටිද ; පුටු
කා, පුර්ද ; (එයින්කරණලද හත්හාබන්ද ; වුත්තාවසෙසානං,
අවසි සපනවිධ බාහ්‍යයන් කෙරෙන්) අපශෙෂවු ; වෙච් ආදි
නං, හුණගස් තල්ගස් ආදීන්ගේ ; හතරැස් (තණ්ඩුලසැදි යෙන්

පොත්.* නංසනතු

† කැපපියකනු : ය අකැපමස් පිළිකෙච් කෙරෙන්නම් නොම
පචාරණය වෙයි කවරගෙයින්ද අවසතුක බැඳිති අකැප මස්ක
නුයේ හැපමස් පිළිකෙච් කෙරෙන්නම් පචාරණවෙයි. කවරගෙයි
න්ද වසතුක බැඳිති, මනු මිසිත් යමක් වනාහි පිළිකෙච් කරණලද
නම් එය පචාරණයට වසතුකවෙයි. යමක්වනාහි කානම් එය කිසි
යේන් පිළිකෙච් කටයුතුනන්හි සිටියේයි. කනු ලබන්නා වනාහි
මංගලාය නොහරි එගෙයින් පචාරණය වෙයි.

යම් ඇතමිනිසුවන් බන්ධනාගාරකල්පි පවුරුණු බිසෙන් වනා
හිදුව දව්වසිද කොටා කොටාපුරවිසිද ඉදිත්තියා. තම් මනුවද ප
චාරණයක් නැත්තේයි. බන්ධන වචාරන්තකු මොහොතක් තවතු
වයි ගණ්ඨිකිය නවත්වන්නාහටද පවුරුණු නොවන්නිමය.

89 පවාර්තෙන වුවංශය අභුතෙන ව ගොජනං.

අතිරිතං න කාතබ්බං යෙන යං වා පුරෙ කතං.

90 කප්පියං ගතිනඤ්ච වුවවාරිතං ගතී පාසගං.

අතිරිතං කරොතො වං අල මෙනනති*භාසතු.

කම) බන්ද ; රසයානු (මස්තැති) රසයෙන් (පිසු) හඹුද ; රසො පිච, (මස්තැති) හුදුරසද ; සුඛයානු (මංසාදිතා) නොමුසුමුයානු ද ; එලාදිති, එලෙන්තාදිහුද ; පවාරණං පැවර් ; නජනෙනති, නොඋපදවත්.

පුට්ඨකා වාතාති කතසත්තු ගතොදිති වා තපවාරෙතති—සපෙ තොට්ඨකාබ්ඤ්ඤානා තණ්හිල අඤ්ඤාති මෙඵතණ්හිලාදිතිවා ක අමුල එලෙති වා යෙහි කෙහිවි කතගතමපි පවාරණං ජනෙති,† යනු අවුච්ඡි.

89 පවාර්තෙන, පැවර්අවත්නානු විසිත් ; වුවංශය (අස්තෙන්) තැහිද ; ගොජනං (පැවර්ජනක) ගොජනයක් ; අභුතෙන(ම දකුටු) නොවැලඳව විසිත්ද ; තෙනයං පුරෙකතං, යමකු විසිත් ය මි ගොජනතෙක් පලවු කැපකරණ ලදද ; තෙනතංවා, ඔහු විසි ත් ඒ ගොජනයද ; අතිරිතංභාකාතබ්බං, කැපනොකට සුත් තෙයි.

යවෙ පන එවං කප්පියං කාරුපෙත්වා භුක්ඛතාසස පුනඛි ඤ්චිබ්ඤ්ඤානංවා බාදනිංවා, පතො අකිරිතාති තෙනපසි මං කප්පියංකතං තොකාතුංතලබ්භති, † යනු අවුච්ඡි.

90 කප්පියඤ්චව, කැපමවු ; ගතිනඤ්චව, පිළිගත්තාලදම වු ; උච්චාරතඤ්චව, මදකුදුමසවා හෝබිතානෝ පාතාලදමවු ; ගතීපාසගඤ්චව (දෙරිපත්ථිගත්) අත්පසට එලවනලදමවු(යාව කාලිකය) අතිරිතං කරොතො, කැපකරණ මගණ්, අලමෙනං (සබ්බ) තති අලමෙනං සබ්බංසී ; එවං මෙසේ ; භාසතු, වාක්

* අලමෙනං සබ්බතති

†(ඒහැල් බානතෙන් නිපදි) සහල්පෙති හෝ ඒසහල්පෙතිගෙන් කරණලද ගත්සුනු බත් අදිය හෝ පවාරණයනොවෙති කීයතලද බානතෙන්ගේ සාල්හැර අතින්ගුණ සාල්අදිය හෝ ක දමුල් පලවලින් හෝ යම් කිසිකින් කරණලද බන්ද පවුරුනු උපදයි.

‡දුදින් වනාහි මෙසේ කැපකරවා අනුගම කරන්නගුණය පාත්‍ර ගෙහි නැවත කිසිවැඤ්ඤානයක් හෝ බාදනයක් හෝ දමන්නම් ය මෙක් විසිත් පලවු කැපකරණ ලද්දේ නම් ඒතෙමේ (නැවත) කි ඡිමව නොවිවි.

කු ද සි ක

91 නකරේ* හුපසමපනන හනිත. පෙසයිනාපි
කාරෙතු. ලබනතෙ සබ්බො හුඤ්ඡිතු. තමකාරකොජ

කාලිකාමා'හි.

- 92 පටිගහනීතා වතනාගේ කාලිකා යාවකාලික.
යාමකාලික සතනාහ කාලික. යාවජීවික..
- 93 පිට්ඨි. මූල. ඵල. බජ්ජ. ගොරසො ධක්ඛු ගොජන.
යාගු සුපපහුතයො නොතොත තෙ යාවකාලිකා.
- 94 මධු මුද්දික යාමක වොච මොචමච ජලබුජ.
ඵාරුස. නගහි සතනන. පානක. යාවකාලික..

ගෙදකොච කියා වා. ගිතුරු ලුහු ඡු ඇකැපකල බැව්නුදු අයපමස් නැතිබැව්නුදු කුලදුන්නාදිත් නො උපත් බැව්නුදු කපපිනනම් වේ. අලමෙතං සබ්බනති ඵය්ඨිකාර. අවතොට අලමෙතං සබ්බං ඵතකං වතනං වට්ටහි ගනු අවුචාසී. අලමෙතං සබ්බාසීය සුතුස නිසිටුවසී අලමෙතං සබ්බනති සුගොතිජනොකලාවෙසී යනු මින ය සත්තසී.

91 අනුපසමපනන හනිතං, අනුපසමපනනාගේ අතහිබුවා, නකරේ කැපනොකාරත්තේසපෙසයිනාපි, අනිකත්තු අතසවාද, කාරෙතුං, කැපකරවත්තව, ලබනතෙ, වට්, තං ඵ් (කැපකල ගොජන) ය, අකාරකො, කැපනොකල, සබ්බො (පැවර්ඡනත් නොඅවත්) සිසු මගසහනු, හුඤ්ඡිතුං වලදත්තව, ලබනතෙ ලැබේ.

කාලිකාවාහි, කාලිකාවයත්තෙහි, කාලිකයොනම් :-

92 පටිගහනීතා, පිළිගත්තාලද, කාලිකා, කාලිකයෝ, යා වකාලිකං, යාවකාලිකය, යාමකාලිකං, යාමකාලිකය, සතනා හකාලිකං, සතනාහකාලිකය, යාවජීවිකං, යාවජීවිකයයි, වතනා ගේ, සතර දෙනෙකි.

93 පිට්ඨිං මූලං ඵලං බජ්ජං, පිටියෙන්කල මූලිත්කල පකිත්කල කන දද, ගොරසො, (කිරිදි මොගොරු යන ත්‍රිවිධ) තොරද, ධක්ඛුගොජනං, සපතව්ධ ධාන්ය හා පච්චධ ගොජනයද, යාගු හමුද, සුප් පහුතයො, සුපාදිහුද (යන) එතෙ (ඵ ඵ් දේශයෙහි පියවිත් අභරකිස සපයන) මොහු, යාවකාලිකා ගොත්ති, යාව කාලිකනම් වෙති.

94 මධු, මිදෙහිසවරසය, මුද්දික, ඇල්පැනමැඩ්මිද ය, සාරි ක, ගෝථය, වොච, ඇවකෙතෙල, මොච, සෙසුකෙතෙල,

95 සාත්තලොමානි ධක්ඛානි ධිපෙඤා ඵලභො රසො
මධුක පුප්ථා අක්ඛානු සබ්බො පුප්ථරසො පිච.

96 සබ්බ පනතරසො චෙව ධිපෙඤා පක්ක ඛාකප්.
සීතොද මදදිතොදිච්ච පාකො වා යාමකාලිකො.

97 සප්පි තොනිත තෙලානි මධු පාණිත මෙවච
සත්තාහකාලිකා සප්පි යෙස. ම.සඤ්ච වාරිතං.

අඛබ්බ, අඛය, ජබ්බෙරා, දඹ (ස යනමේ) සිත් වූද චාරුසං, බොරඵ
දමන (යෙත්වු) ද; පානකං, (අඤ්චිඛ) පානස; නගගිසත්ත
තතං, ගිත්තෙන හුණුතොකරණ ලද්දේ; යාමකාලිකං, යාම
කාලිකයි. මධුර, නම් මිදසියදැ ඉස හෙතෙම යම්කාලිය ඇල් පැ
න් පත්කොට පහරණ ලද්දේ යම්කාලි චෙ. මිද ඇල්පැන මැඩපෙ
රහාගත් පැන මුද්දිකපාන නම හෝථ කෙතෙල් අදිවු සෙස්සද
ඇල් පැන මැඩහෝ සියදඉස ඇල්පැන වත්කොටහෝ පහරණ
ලද්දේ යම් කාලිචෙ. චාරුසතනි, අරියදෙසෙ එකො රුකෙඩා
යනුවහස සත්තයි.

95-96. සාත්තලොමානි (නව මහාඵල හා අපරණ්ණියයන) අනු
ලොමිසතිනවු; ධක්ඛානි (සෙනස්ස) ඛානාසත්; ධිපෙඤා, භවා;
ඵල භේරසො (සෙසුයාචිකාලික) ඵලයෙත්වු රසද; මධුකපුප්ථා
අක්ඛානු, මිදුප්ඵස; සබ්බොපුප්ථ රසොපිච සියථ (යාචිකාලික) මල්
රසද; පක්කඛාකප්. ධිපෙඤා, ගිවු (යාචිකාලික) පත්තයෙත්වු ර
සයඩා, සබ්බ පනතර සො චෙව, සියථ; (යාචිකාලික) පත්තසත්
යෙ රසද; සීතොද මදදිතො, සිහිල්දියෙහි මඩනා ලද්දේ; අදි
ච පාකොවා, අච්චෙහි තඩාහුණු කරණ ලද්දේහෝ නොක
රණ ලද්දේ හෝ යාමකාලිකො, යාමකාලිකයි.

තාලඤ්ච නාලිකෙරඤ්ච පනසං ලබුප්ඵච ව
නිපුසා ලබු කුමනඤ්ච තථා පුක්ඛාඵලභි ව
ඵච මෙලාලුකඤ්චානිනවෙතානි ඵලානි හි
අපරණ්ණඤ්චියබ්බමිත් සත්ත ධක්ඛානු ලොමිකං
යාචිකාලිකං පනාන මපිසීතුදකෙ කතො
මද්දිතො දිච්චපාකොපි විකාලෙ පනවඤ්චි *

97 සප්පි ගිහෙල; නොනිත. චෙඩාරුස; තෙලානි තෙල්

* තල්ද පොල්ද පනාද දෙල්ද නියඹුරද කොමඩුද එසේම
සුළල් ඵලද මෙසේ කැකිරිද. යන මේනව (මහ) ඵලයෝද. සියලු
අපරණ්ණයද. සප්ථස්ස ඛානාසත්තලොමිකොව ඇත්තේයි;

යම්කාලි පත් (යත්තේ) සිහිල්දියෙහි මැඩකරණලද රසයද අච්
චෙහිකාකාලරසයද විකාල යෙහි වනාහිවටි.

- 98 තෙල. තිලවසෙරණා මධුසාසප්පමහව.
 බුද්දගමරමධුකාරි මකබ්බාහි කතමමධු
 99 රසාදිඋච්ඡ්විකති පකකාපකකාව ඵාණිත.
 සවනුපකකා සාම. වා වසා කාලෙ අමානුසා
 අඤ්ඤාසං තපවෙ වනු. සාමකාලිකවනුතං.

යනමොනුද; මධු, මීද; ඵාණිතමෙව, සකුරුද යනමොනුපස්
 දෙන; සත්තාහකාලිකා, සපත්තාහකාලිකයෝපි; සපි (එහි) හි
 තෙල්නම්; රසා(කොමහිසාදි) යමිසහි කෙණෙකුත්තේ; මංසං,
 මාංසය; අවාරිතං, නොවලකනලදද හෙවත් කැපද; (තෙසංස
 පි) ඔවුන්ගේ හිතෙල් වෙඩිදු එසේමැයි.

98 තිල, තලයෙන්ද; වසා, වසායෙන්ද; එරණ, එරබුඇවි
 තද; මධු, මිනිසලිත්ද; සාසප, ගබ්ගෙන්ද; සමනවං සමන
 වුයේ; තෙලං, තෙල්නම්; බුද්ද, කනවෙ මැස්සහ; හම
 ර, බහිරමැස්සහ; මධුකාරිමකබ්බාහි, දඩුවැල්බැමැස්සහ, නො
 හොත් මහමිමැස්සහ යනමොවුන් විසින්; කතං, කණ්ණලද්
 දේ; මධු, චිනම්.

99 පකකා, කකාරනලදහෝ; අපකකාවා, නොකකාරන ලද
 හෝ; රසාදි, උක්පැත් අදිවු; උච්ඡ්විකති, ඉඤ්ඤවිකාතිනොමෝ
 උගිත්වුයේ; ඵාණිතං, සකුරුනම්වේ; අමානුසා, මනුෂ්‍යවසා
 යෙන් අන්‍යවු; වසා(කොමහිසාදිත්තේ) වසානොමෝ; කාලෙ
 පෙරවරු; සාමං, තමාවිසින්; සවනු පකකාවා, වසනු හා එක්
 කොට පිසගත්ණ්ණලද්දේ (කපපති) සත්දවසකට වේ. සංවකාලි
 කවනුතං, සාමකාලිකවසනු කොටඇති; අඤ්ඤාසං (වසංගෙ
 ලයෙන්) අන්‍යවු (හිතෙල් අදිත්)යේ; වනු, ස්වරූපිවසනු, නප
 වෙ, නොපිසත්තේ. මෙහි කාරණෙපචාර විසින්වසා ගෙල
 ය වසායෙ කියනලදි.

අනුන්‍යාමි භික්ඛවෙ වසාහි ගෙසස්සාහි අභිජවසං මච්ඡ
 වසං-පෙ-කාලෙ පටිග්ගහිතං. කාලෙතිපකකං කාලෙ සංසතතං
 තෙලපරිභොගෙන පරිභුඤ්ජිතං. * යනුවෙහි පෙලයි.
 සංසතතති පරිභාෂිතං.

* මහණෙනි කාලයෙහි පිළිගන්නාලද කාලයෙහි කකාරන
 ලද කාලයෙහි පෙරනලද මිනිතෙල්හැර සියලු අකපමාංසයන්
 ගේ තෙල සියලුකැප මාංසයන්ගේ තෙල නිඹුල් තෙල් උරුගෙ
 ල කොටදුගෙල යන වසාසංඛ්‍යාත බෙහෙත්තු ගෙල පර
 භොගයෙන් පරිභොගකරත්ව අනුදනම්.

- 100 හළිදදි, සිඛිච්චරඤ්ච වචනථි, ලසුනංචචා
උසිරං, හදදමුනනඤ්ච තිච්ඡා කටුකරොගිණි
පඤ්චමුලාදිකඤ්චාපි මුලනනං යාවජ්චිකං.
- 101 බිලඛනං මර්ච, ගොටථි ඵලං පිපථලි රාජිකා
භිථලෙරඤ්ඤාදිනං ඵලනනං යාවජ්චිකං.
- 102 කප්පාසභිච්චකුට්ඨ පටොලසුලසාදිනං.
සුපෙය්‍යපණ්ණං, වපෙප්ඵා පණ්ණනනං යාවජ්චිකං.
- 103 ඨපෙඤා උච්ඡ්ඨිකාසං, සරණං, උච්ඡ්ඨං, තචං.
නිකාසො ව තථො සබ්බො ලොණං, ලොහං, පිලානථා.

100. හළිද්දා, කසාද; සිඛිච්චරඤ්ච, හිඤ්ඤාද; වචනං, වජ්ජි
රඤ්ඤාද; ලසුනං, හෙලලුහුද; චා, වදද; උසිරං, සුද්දගොවද
තොතොත් ලමභද; හදදමුනනඤ්ච, මමුනද; අභිච්ඡා, ඉදදද;
කටුකරොගිණි, කුටුරුතද; පඤ්චමුලාදිකඤ්චාපි, සුලපසමහපස
මුල් අද්දකන; තමමුලං, ඒ සියලුම; යාවජ්චිකං, යාවජ්චිකං
වචනං, වජ්ජිරඤ්ඤාදි පෙරෙය්‍යභි, විනාසකත්තං. වචනං තථ
සෙතච්චං, යනු පටුනවිකාසි.

101 බිලඛනං, වලභසාල්ද; මර්ච; මිරිස්ද; ගොටථිඵලං, කු
කුථපස්ද; පිපථලි, වහසල්ද; රාජිකා, දුරුද, තොගොත් හඬද;
භිථලං, අරලු ලුග් අභිලුද; ඵලඤ්ඤාදිනංඵලං, ඵලඤ්ඤා
භෙ ඵලද යන; තං, ඒ සියල්ල; යාවජ්චිකං, යාවජ්චිකං.

102 සුපෙය්‍යපණ්ණං, වපෙප්ඵා, සුපෙය්‍ය භිච්චි මුඛපලාභ, ප
ලාභාර; කප්පාස, කසුග; නිලෙ, කොසභිග; කුට්ඨ, කෙල්ලිත්තද;
පටොල, දුම්මාලලය; සුලසාදිනං, තලාය යනාදි; පිලාන, පිලා
ණං, ඒ සියලුකොට; යාවජ්චිකං, යාවජ්චිකං.

103 උච්ඡ්ඨිකාසං, උත්භවද; සරණං, රසසනිතද; උච්ඡ්ඨං
තචං, උත්පොතද; ඨපෙඤා, තඬා, සමෙඬා, සියලු, නිකාසොච
ලාභද; තථො, සමුද්ද; ලොණං, දුණ්ද; ලොහං, ලොහොද;
පිලා, ගල්ද; තථා, එසේම යාවජ්චිකං.

104 සුඛපිනිඤ්ච, මනානිභිද්ද; සෙච්චලො, සෙච්චල්ද; සු
ඝෝපිතං, මනාකොටදවාදඤ්ච කරණලද; යංකිඤ්ච, මනාකොටංක
දිගමිකිච්චෙස්ද; පිකාදිගහෙදඤ්ච, මනාකොටදිගෙදද; යාව
ජ්චිකං, යාවජ්චිකං, සුභබ්බං, දහසුභ්බං. මලමුනනං මැටි ම
හස්කටනං.

- 104 සුඛසිතච්ඡව සෙවාලො යඤ්චනිඤ්චි සුක්කාපිතං.
චිකවාදිපාගෙදඤ්ච යුගබ්බං යාවජීවිකං.
- 105 මූලං සාරං නවො චේතනං පණණං සුපථං ඵලං ලබ්බා
ආනාරම්භි ම'සාදෙනානා සබ්බතානං යාවජීවිකං.
- 106 සබ්බකාලිකසමෙහාගො කාලෙසබ්බසස සාපපති
සතිපට්ඨයෙ චිකාලෙපි කපපතො කාලිකානායං.

සාමක මහාභූතෙ ඉදානාම නාමිතිත්ත නාමී දුර්ඛාමිත
මන නිවර්තනී, සුප්පකාමිකමනුසාදසිලිනි දුර්ග්ගං කතා
ලොභෙ උපනෙතුං උද්ධමනීති * යනු අටුට්ඨි.

105 ආනාරම්භා, අනර්ත්වන ප්‍රාය්ස්නාසමත් අනර්ථක ; අසා
දෙනං, නොසපයන්නාවු ; මූලං, මූලය ; සාරං, හරය ; නවො,
සුමුලය ; චේතනං, කොටුල ; පණණං, පත ; සුපථං, මල ; ඵලං,
ඵලය ; ලබ්බා, ලැබු යන ; සාසබ්බං, ඒ සියල්ල ; යාවජීවිකං, යාව
ජීවිකයි.

106 සබ්බකාලික, එදහස් පිළිගත් සියලු කාලිකත්තයේ ; සම්
භොගො, වැලඳීම ; කාලෙ, එදහස් පෙරවරු ; සබ්බසස, (ගිලන්
නො ගිලන්) සියල්ල හැර ; කපපති, වටි (ආපහර්තනාකනොචේ,
කාලිකත්තං, සාමකාලිකාදි භූතකාල්ල ; පට්ඨයෙ සති (ඒ ඒව
නිසි පිපාසාදි) කරුණක් ඇති ; චිකාලෙපි, පෙරවරු මිස අන්
කල්හිදු ; කපපතො, වටි (පෙරවරු හැමකල්හිම අහර පිණිස
වලඳන් එදවස් පිළිගත් බැවින් නොපස්විකා වැලඳුවද ඇතිත්
නොවෙයි) පුර අරුතෙහිම අතිතපස්සකුමෙන් පස්සකුට ඉණ
පරිභොගද නොමවෙයි නම්කාලි හා යට්ඨකාලි සුනාදස්
පෙරවරු රෙහ පිණිස වලඳන් නොපස්සකුටිභොග් ඇවැත්වේ.
යනුමෙහි සන්නයි.

* දුටු මහාභූතයෙහි මෙනම්දෙක නොවැරෙන්සේ නිසසුතුදෙ
කෙන්නාහ හොදින් නොදන්නලද්ද නොවිසුසි හොදවදවන
ලද ජිනී ඇව සුණුකොට ලොභයෙහිබහනවටි.

- 107 කාලයාම මනිකකතනා පාවිතනි. ජනසන්නසුහො
ජනසන්නි උනොපෙනෙ අනෙතා වුඤ්ඤව සනතිධි.
108 සත්තාගකාලිකෙ සත්තාගනානි අතිතාමිතො
පාවිතති පාලිතාරුලෙහ සපපි අදිමති දුකකවං.
109 නිසංවසිලදං, මකෙබ්බසා නබ්බතං නපෙකාගරෙය්ථ
විකපෙතනසා සත්තාගෙ සාමණේරසස ධිවසිතො
මකබ්බාදිඤ්ඤව නාපනති අඤ්ඤසස දදනොපිව.

107 උහො, යාවකාලික යාමකාලික දෙදෙනා; කාල, පෙර
වැඩ ; යාම, පසු යම, අතිකකතනා, යථාක්‍රමයෙන් ඉක්මුණාහු
ගෙවත් ඉක්මවා වලදනලද්දහු ; පාවිතනි ජනසන්නි, පවිති ඇ
වැත් උපදවත් ; එතෙලොහාපි, මොහු දෙදෙනම ; අනෙතාවුත්
එඤ්ඤ, අසපකිප්‍රයෝගි විසීමෙන් දුකුලාද, සනතිධි, දෙවන දවස්
වැලදීමෙන් සනතිධිපවිතිද ; ජනසන්නි ; උපදවත්.

සනතිධිකතංයංකිඤ්ඤි යාවකාලිකාවා යාමකාලිකංථ අපෙකා
ගරතුකාමයාය ගුණගතාසා පටිගතනෙණ කාමආපනතිදුකක
වසා අපෙකාගරනො පන එකමකාසං අපෙකාගාරෙ පාවි
තතියං. * යනු අවුවාසි.

108 සත්තාගකාලිකෙ, සත්තාගකාලිකය ; සත්තාගනානි, සත්
දවස ස්; අතිතාමිතො, ඉක්මවනලද කල්හි ; පාවිතනි. නිසගි පවි
තිවෙසි ; පාලිතාරුලෙහ, පාලියෙහි ආරුඨනොවූ පෙළගො ඇ
වාඩු; සපපිඅදිමති, මනුෂ්‍ය සපපිආදියෙහි; දුකකවං, සහිත ඉකුත්
කල්හිදුකලාවේ

සබ්බකපටියමංභානං චපෙජනා මසමෙව්ච

බිරං දබ්ඤ්ඤව සපපිඤ්ඤවනවිතිඤ්ඤව චට්ඨති. †

109 නිසංවසිලදං, නිසංවලද ගිතෙල්ඇ; අභිනං සරිරයෙහි, නම
කෙබ්බසා නොගහන්තෙය ; නවඅපෙකාගරෙය්ථ නොවලදත්
තෙයි; සත්තාගෙ, සත්දවස ඇතුලත්හි, සාමණේරසස, සාමණේර

* පිළිගෙණ එක්රැයක් ඉක්මවනලද යම් කිසි යාවකාලිකයක්
හෝ යාමකාලිකයක්හෝ අනුග්‍රහවකරණු කැමැත්තෙන් ගත්නහු
ච පිළිගැනීමෙහි පළමුකොට දුකුලා ඇවිති අනුග්‍රහ කරන්නාව
වනාහි එක එක ආලොපයක්පාසා පවිතියි.

† සියලු අකප මාංසයන්ගේ මස් හැරකිරිද දිද ගිතෙල්ද
වෙඩරුද යනමොව්හුවි.

- 110 යාවකාලිකආදීනි සංසව්‍යානි සහනතනා
ගාභාසයනනි සබ්භාවං. තසමා එවමුදිරිතං.
- 111 පුරෙපටිගගහිතඤ්ච සතනාහං. යාවජ්චිකං.
සෙසකාලිකසමමිසං. පාවිතනිපරිභුඤ්ජනො.
- 112 යාවකාලිකසමමිසං මිතරං කාලිකතතයං.
පටිගගහිතං. තදහු තදගෙව පරිභුඤ්ජනො.
- 113 යාමකාලිකසමමිසං. සෙසමෙවං. විජානියං.
සතනාහකාලිකමිසසඤ්ච සතනාහං. කපපනි' තර ,නති.

ශක්තව ; විකප්පනතසං (ඉදං සප්පං භුග්ගං උකප්පමි, ඥානදිත්තිකපත්තාහවද, මකඛනාදිං, අබ්භාසනාදිකොට, අබ්භාසනා ව, සිතිත් සලකණ්ණවහවද, අඤ්ඤාසං, අනිත් උපසපනක්තව, දදනොපිච (නිත්තල යව) දෙත්තාහවද, අනාපනනි, අපහනිනානි.

110 යාවකාලික ආදීනි, යවිකාලිආදීනි ; අතනාහසහ, තමත්තා සමග ; සංසව්‍යානි, රසවිසිත් එත්චුච්චුත්, සබ්භාවං, තම තමත්තේ (යාවකාලිකාදි) භාවය, ගාභාසයනනි, ගත්තව්, තසමා, එගෙසිත්, එවමුදිරිතං, පෙලආට්ඨාසෙහි මෙසේසිත් කියනලදි.

111 පුරෙපටිගගහිතං, පෙරවරු පිළිගත්තාලද ; සතනාහඤ්ච සපතාහකාලිකාදි, යාවජ්චිකං, යාවජ්චිකාදි, සෙසකාලික සමමිසං, (එදවස් පිළිගත්) සෙසයවිකාලි යමිකාලිගා මුසුකොට ; පරිභුඤ්ජනො, වලදත්තාහව, පාවිතනි, සතනිඛිපාවිතනිවේ,

112 යාවකාලිකසමමිසං, යාවකාලිකය හා මුසුමු, ඉතරං. කාලිකතතයං, අනිත්තත් කැල්ල ; තදහු පටිගගහිතං, එදවස් පෙරවරු පිළිගත්තාලදද ; තදගෙව, එදවස් පෙරවරුම ; පරිභුඤ්ජනො වලදත්තේසි.

113 යාමකාලික සමමිසං, යාමකාලික ය හාමුසුමු ; සෙසං, අනිත් සපතා හ කාලිකය යාවජ්චිකය ; එවං, මෙසේම (යවිකාලිකොට වැලඳියසුතුයයි) විජානියං, දතසුත්තේසි ; සතනාහකාලිකමිසං, සතනාහ කාලිකයහා මුසුමු ; ඉතරං. ඤ්ච, යාවජ්චිකය වනාහි ; සතනාහං, සත්දවසකව, කපපනි, වටි.

පටිගතාගොති,

114 ද, තුකාමාභිනාගො ව ගතථපසෙසරණකම්මං.

තිධාදෙනෙත විධාගාගො පඤ්චබ්බෙතං. පටිගතාගො.

115 අසංභාරෙ තතථ පාතෙ සුඛුමෙ විඤ්ච ආදිතං.

පණ්ණණ්ඩා සසතභාරෙ ව පටිගතාගො නරුහති.

සාමකාලික මාහාරූපානං සාමකාලිකං

සත්තාභිකාලිකතනාම සප්පආදිමති පඤ්චකං

සෙසම්පත නමුද්දාදිභෙසස්සං සාවජ්චකං

චතුර්ධා කාලිකා පුරුෂා උදකං ගොති කාලිකං *

පටිගතාගොති, පටිගතාගොගත්තොති පිළිගැනුම්නම්.

114 ද, තුකාම, දෙනුකුමත්තනුගේ, අභිනාගොව, කසිත් එළු විමද, හස්තසොයා, දෙරියත්චිගත් අත්පසඬවද; එරතකම්මං, බලමැදුම් පුරුෂසෙකු නැගියහැකි බවද; තිධාදෙනෙත (කායකායපටිඤ්ඤා නික්කන්ධස්ස යන) තුන් පරිද්දෙන් දෙනකල්හි, විධා (කායකායපටිඤ්ඤා යන) දෙපරිද්දෙන්, ගාගො, ගැමීම දසන; එවා, මෙසේ; පටිගතාගො, පිළිගැනීම; පඤ්චබ්බෙතං, පමාසක් ඇත්තේයි.

115 අසංභාරෙ, තුබ්බුනැතිත් පහතොකවහැකි ඵලකපාසානාදියෙහිද; තතථො, රුක්කම්ම හට්ඨණ තුබ්බතෙට්ඨමපත් කැහැලපත් ආදිවූපත්තිද; විඤ්චආදිතං, සිතීමලා ආදිත්තේ; සුඛුමෙ පණ්ණණ්ඩා සිසුම්පත්තිද; අසසතභාරෙව, බලමැදුම් පුරුෂසෙකු නොනැගියහැකි භාරයෙහිද; පටිගතාගො, පිළිගැනීම; නරුහති, නොනැගෙයි.

* අග්ගසාමකාලිකතම් වෙයි පැත්තාමකාලිකතම්වෙයි ගිණු ලආදී පඤ්චක යවතැහි සප්තාන කාලිකානම්වෙයි සෙසුකසාදිබෙ ගෙත්වනාති සාවජ්චිකනම්වෙයි කියා කාලිකයෝ සතර පරිද්දෙ කිත් කියනුද්දාහුන ජලග අකාලිකවෙයි.

- 116 සිකාමරණලිඛිතෙහි අනපෙකඛවිසන්තතො
අවෙජ්ඣ, හුපසමෙන්න දානා ගාගො පසමෙති.
117 අපට්ඨග හිතං සබ්බං පාවිතතිපරිභුක්ඛො
සුඛස්සව නාතිබ්ගලං කප්පතො උදකං තථා.
118 අභිගලග්ග මච්චජිතනං දනතකඛිකණ්ණගුප්ඵකං
ලොණසසුබ්බෙලසිඛිකානි සෙමනමුත්තකර්සකං.
119 ගුප්ඵතතිකමුත්තානි ජාරිකස්සව තථාච්චෙ
සාමං ගහෙතා සෙවෙය්ග අසන්තො කප්පකාරකො.

භූමියං අත්තෙසු සුබ්බමෙසු තිනතිනිකාදිපණ්ණසු පි පටි
ග්ගාහං නරුතති නහි තාතිසකාරෙතංසමන්තානි * සනුඅට්ඨාසි.
සිතිබ්බලාපත්තිනොවටනා සිට්ඨාසිතිබ්බලා අදිකොල තුරුමෙති
වටි සනු අට්ඨාසත්තයි.

116 සිකාමරණලිඛිතෙහි. සිකාසම්ප්පිනිමෙත් කාලං ක්‍රියාසෙත්
ලිභුපෙරලිමෙත්ද ; අනපෙකඛවිසන්තතො, නිරුලයව කැරපිමෙ
ත්ද ; අවෙජ්ඣ ; පැහැර ගැත්මෙත්ද ; අනුපාමපන්නාදානා, අනුප
සපන්නත්තව දිමෙත්ද ; ගාගො, පිළිගැනම ; උපසමෙති, නිශේ.

117-118. අපට්ඨගහිතං, ගොපිත්‍රිතත්තාලද ; සබ්බා, සියලුකැලි,
පරිභුක්ඛො, වලදත්තාගව ; පාවිතති, පමිතිවේ ; සුඛං, රජස්
රෙගෙණ්ණනැති ; නාතිබ්ගලං ඉතාබොර්ගොවු ; උදකස්සව, හි
මොදකසමුද්‍රොදකාදිවනාහි ; කප්පතො, වටි.

අභිගලග්ගං, ශරීරසංහිඤ්ඤානාවු ; අච්චජිතනං, සියතැතිත්පන්නො
වු ; දනතකඛිකණ්ණ ගුප්ඵකං, දනතමල අකඛිමල කණ්ණමලද ;
ලොණ, (සිරුරෙහි) නැති එනුද ; අසසු කදුලද ; ඛල, කෙලද ;
සිඛිකානි, මුකුණ්ණද ; සෙමන, සෙමිද ; මුත්ත, මුත්තද ; කර්සකං
අන්ත මලද ; තථා, එසේම (කැප) යි.

119 ගුප්ඵ, අභ්‍යමලද ; මහතික, මැටිද ; මුත්තානි, මුත්තද ; ජාරි
කස්සව, හඳ්ද ; තථාච්චෙ, එසේකල්හි ; සෙවත් සර්දභිකාලගෙහි,
කප්පකාරකො, පිළිගත්වනකැපකරුවන්හු ; අසන්තො, නැතිකල්
හි ; සාමංගහෙතා, තමාමගෙණ, සෙවෙය්ග, වලදත්තයි.

* බිම අතුලසිටුම් සියබ්බලාදි පත්‍රයන්හිද පිළිගැමීම ගොනැ
ගෙහි ඔව්නුසත්ඛාරණයව අසමනායෙයි.

120 දුරුපවිණේණ රජොකිණේණ අස්ථිතගතපටිගතගෙ
අනෙතාවුගෙථි සංඝකෙන අනෙතාපකෙන ව දුකතවං ති,

මංසෙසුව අකපපියනති.

121 මනුෂ්‍යතනපීඨසානං මංසං සුතඛදීපිතං.
සීහව්‍යතනතරවජානං අවජසං උරගසංච.

වහ්නාරිමහාවිකව්‍යති අසති කපපිය කාරකෙ සාමවෙපිගහෙකො
පරිභුක්තීතං වට්ටති එත්ථ දුඛධොවං පි අසමයොපි කපපිය
කාරකො අසනතපකෙඛගෙථ තිඛති * යනුඅටුවායි.

120 දුරුපවිණේණ, නොපිළිගත් ආර්ථිකවිකල්පයාදී කෙළි
විසිත්තපිත්තපිත්තදිගෙහිද, රජොකිණේණ, රජස්වතුලපාත්‍රානො
පිළිගත්තාම අන්‍යභූමි මෙහිද, අභි, නැවත ; උග්‍රාතපටිගතගෙ,
නොපිළිගත්තවදුන දුන ගත්තාලදද නැවත පිළිගැනීමෙහිද,
අනෙතාවු නේ, අසපකිප්‍රිය තමා අරුණ ඉක්මවුයෙහිද ; සං
මංසෙන, තමාපිසුගෙහිද ; අනෙතා පකෙන, අසපකිප්‍රිය ඇතුලෙ
හි පිසුගෙහිද, දුකතවං, දුකලාවේ.

මංසෙසුව අකපපියනති, මංසෙසුව අකපපියංගත් නෙති
අකපපියමාංසනම්.

121 මනුෂ්‍යතනපීඨසානං, මිනිසුන් හා ඇතුන් හා අසුන්ගේ
ද ; සුතඛදීපිතං, ඛල්ලන් හා දිවියන්ගේද ; සීහව්‍යතනතරවජා
නං, සීහයන් වෘක්කයන් තරසුන්ගේද ; අවජසං, වලසුන්ගේද ;
උරගසංච, අපාදක දිශිතජාතින්ගේද ; මංසං, මාංස, නකපාති,
නොවරි.

අපාදකසං දිශජාතිකසානං නි, අතිජාති, ගෙව පමිකධිතා
මලංකාදිමජා අපාදකා පි වඛනෙතව † මලකිත අදි
යනුවිනගසත්තයි.

* සතරමගවිකට්ඨොත් කැපකැවෙකුනැතිකල්හි සමාමගෙණ
අනුගමකරත්ව වරි මෙහි-දුච්චිතගෙමිත් අසමති කපපිය කාර
ක නෙමිත් අසනත පකෙගෙහිම සිටි.

† අපාදකසං දිශජාතිකසං යනුවෙන් සච්ඡාතිනුම ප්‍රතිසෞඛ
කරණලද්දහ මලකිකාදිමතසංගෝ පා නැත්තානුද වරිත්මය.

122 උද්දියකවමංසඤ්ච යඤ්ච අපථවෙකනිතං
දුලලව්චයා මනුස්සානං මංසෙ සෙසෙසු දුක්ඛං.

123 අට්ඨි'පි ලොභිතං චමමං ලොමමෙපසං න කප්පති.
සම්මතකං'ව උද්දියකං සෙසා අවිත්තකා.

“නිසංගිනියානි”ති.

124 අරුපියං රුපියෙන රුපියා ඉතරොන ච
රුපියං පරිවර්තනයා නිසංගති ඉධ රුපියං.

122 උද්දියකවමංසඤ්ච, (පස්සගදුමයන් තෙරෙහි යම්කිසි වෙක)උදෙසා මැරු(ගොඩමස් දියෙහි)මස්ද; යා, යම් මාංසයක්; අපථවෙකනිතං,(කවරමස්දයි) නොවිවාරණලදද (තඤ්ච, හෙ ද;)නකප්පති, නොවව්; මනුස්සානං මාංසෙ, මනුෂ්‍ය මාංසයෙහි; දුලලව්චයා,තුලුසි(වෙ)සි,සෙසෙසු,සෙසු(අවශෙෂ)මාංසයෙහි; දුක්ඛං, දුකුලාවේ.

(“අලං දෙවදත්ත මයා නිකොට්ඨස්සඤ්ඤා මච්ඡමංසා අනුඤ්ඤා නං අදිට්ඨං අසුතං අපරිසඬිති නං”* යන පාඨයෙන් උදෙසා මැරු මාංසයකුදු නොවටනාබව වදාලබැවින් “උද්දියකවමංස ඤ්ච” යන්නෙහි “ච”ශබ්දයෙන් දියෙන් මස්ද ගතයුතු, “සවෙ ප න අසුකමංසනති ජානාති පටිට්ඨව්ජනකිච්චානා”නී අජනනොන පන පුට්ඨිචා'ව බාදිතබ්බං”† යනු අවුවාසි. දියෙහි මස් නො වටනා නැතිබැවින් පිළිපිසුම් නැති.)

123 එසා, මේ දසදෙනාගේ; අට්ඨිපි, ඇවද; ලොභිතං, ලෙ හෙද; චමමා, සමිද; ලොමමි, ලොමිද; නකප්පති, නොවව්; උද්දියකවංචව; උදෙසාකල මාංසමාංසම; සම්මතකං,සම්මත කය; සෙසා, අවශෙෂ(මාංස)යෝ; අවිත්තකා, විත්තකයෝයි. (මෙහි සම්මතකනම් අපහත්ය මෙතැන ඇවනව හෙතු වූ මස් එ ලොපවාර විසින් සම්මතක නම්වි-මෙහි සිතනම් නමාගෝ සහ දුමියන්ගෝ උදෙසා කලබව දන්නාස්හි.)

“නිසංගිනියානි”ති, නිසංගිනියානි යන්නෙහි(නිසගිපවිනිනම්.)

125, 125 රුපියෙන, නිසගිවනින්; අරුපියං, කැපවත්නා දුකු ලාවත්ද; රුපියං, අකැපවත්ද නිසගිවත්ද; ඉතරෙන, අරුපිය

* දෙවදත්තය මවිසින් අනුදත්තාලද අදිට්ඨ අසුත අපරිසංකි ත යන ත්‍රිකොට් පරිශුඛම මාංසමංසය පමණි.

† ඉදින් වනාහි අසවල් මාංසයයි දැනගම් විවාරිම කටයුතුනැ ත නොදන්නාහු මිසින් වනාහි විවාරිම අනුගමකලයුතු.

425 කභාපණේ සප්තසිඛි වොහාරුපගමාසකං
විත්ථුතතාදි ඉතරං කප්පං දුක්ඛං වන්දිවි.

126 ඉමං ගභෙත්වා භුත්වා ඉමං දෙහි තරා'නග
දෙමිවා'නි සමාපන්න නිසංගති කයචික්කයෙ.

යෙන; රුපියඤ්ච, නිසංගිවන්ද; පරිවර්තනය, පෙරළිකෙරු
නම්, නිසංගති, නිසංගි (පවිත්) වේ, ඉබ, මෙහි; කභාපණේ, (යම්
ඤ්ඤාදියෙන් කළ) කභාපණේ; සප්ත, ඊදි; සිඛි, රත්රන්ද;
වොහාරුපගමාසකං, (ඒ ඒ දෙයෙහි) ව්‍යවහාරයට යන්නාවූ
(ලොකාදියෙන් කළ) මාසයක්; රුපියං, රුපියනම්; විත්ථුතතා
දි, පිළිවූතු අදි; කප්පං දුක්ඛං වන්දිවි, කැපවත් දුකුළාවත්ද;
ඉතරං, අරුපියනම්.

126 ඉමං ගභෙත්වා, මේ (නන්දියාදිය) ගෙණ; ඉමං භුත්වා, මේ (භ
දනාදිය) කා; ඉමා දෙහිවා, මේ (විසුද්ධිය) දෙසිණෝ; ඉමං කර වා
මේ (රජතපවන්දිය) කරසිණෝ; ඉමං ආනයවා, මේ (රජතකාශය
දිය) ගෙණෙයිණෝ; දෙමිවා, (මේනට) දෙමි (තෝවනානි මේ
දේ මේ කර මේ ගෙණේ) යිණෝ; ඉති, මෙසේ; කයචික්කයෙ ස
මාපන්න, ගණු දෙනු කළ කල්හි; නිසංගති, නිසංගිවිනිවේ.

(“අයංගි කයචික්කයො ධර්මානුසාරිකාසංගතියං අවසරෙ
හි නිතිං ධර්මානුසාරිකාසංගතියං මානාපිනුති” යි සඛිං නවටති, මා
තර්මන පිතරංවා ඉමාදෙහිති වදනො ච ඤ්ඤානති නගොති, ඉ
මං ගණ්ඤාතිති දදතො සංඛාදෙය්විති පාතනං න ගොති, අ
ඤ්ඤාතකා ඉමං දෙහිති වදනො ච ඤ්ඤානති, ඉමං ගණ්ඤාතිති ද
දතො සංඛාදෙය්විති පාතනං, ඉමිනා ඉමං දෙහිති කයචික්කයො
ආපස්සො නිසංගතියං, තස්මා කප්පියගණ්ඤං පරිවර්තනෙන න
මානා පිනුති” යි සඛිං කයචික්කයො අඤ්ඤාතකෙහි සඛිං නිසංගත
පනතියො මොවෙතෙන පරිවර්තනතං, තත්පායං පරිවර්ත
නානි—භික්ඛුස්ස පාරම්සංගතියං භික්ඛුස්ස ගොනති යො අනන්තම
ගො භතතගතං පුරිසංදිස්වා අමනාකා නන්දියාදිය න ව නො
ඉමෙහි අයො ගතෙන පන අයොති වදති පුරිසො නන්දියා
ලෙ ගභෙත්වා භතතං දෙහි වටති නිසංගතියං අපනතියො න
ගොනති අනන්තම යො නිවර්තකම මතතම න ගොති, කසො,
මුලස්ස අත්තියං. අයං නට පනොති නිසංගතියං පුරිසංදි ඉමං
නාමාති වුතො පන සවෙ තස්ස භවිසගණ්ඤං මහග්ගා ගො
ති ච වඤ්ඤානං පරිවදති උපායක මම ඉදං වන්දි මහග්ගා නවප
තො අඤ්ඤාසං දෙහිති නාසුත්වා ඉතරො අඤ්ඤා ආලකමි ද
සංගතියං වදති ගණ්ඤානං වටති ඉදං අමනාකා අත්තියං උපායක
කමිණි පනති. සවෙයො පනොති මහග්ගො භික්ඛුගො වන්දි

127 අනතනො අඤ්ඤතො ලාභා සඤ්ඤාසාධා භික්ඛා
පරිනාමෙය්‍ය නිසස්සති පාචිනති ඤ්ඤාපි සුඤ්ඤාචා.

අප්පත්තං පත්තසාමිකොව'ය්‍ය අප්පත්තභාවං නරා නාහි පනෙනා
නගනෙනබ්බා මම වතද්ධං අප්පත්තංති අභිකම්මනබ්බං මහත්ත
භාවං ඤ්ඤා වඤ්ඤවතා ගජ්ජනෙනාහි භණ්ණං අත්තාපෙනා
කාරෙනබ්බං අප්පත්ති සචෙ පත්තසාමිකො ගොතු භනෙත
සෙසං මම පුඤ්ඤං භවිස්සති'ති දෙහි වට්ඨති" * යනු අටුවායි.

“සහස්සං පරභණ්ඩස්මිං පරභණ්ඩඤ්ඤ අනතනො,
භණ්ඩගෙපන සමපනෙත නිස්සග්ගියමුදිරතං†”)

127 සඤ්ඤාසාධා, සඤ්ඤාසාධා, අනිකෙක්භවගො,

* මේ ගණ්ණදෙහුව වනාහි පස්සගදුමියත්භැර සෙසු ගෘහස්ථ
ප්‍රමුඤ්ඤාත්තාද යටත්පිරිසෙයින් මව්පියත්භාද නොවරි,
මව්වගෝ පියාවගෝ මෙය දෙවයි කියත්තාව විඤ්ඤතනිනො
වෙයි, මෙය ගණ්ණවයි දෙත්තනුව සඤ්ඤාසාධිනිපාතනය නො
වෙයි, නොනැගෙකුට මෙය දෙවයි කියත්තාව විඤ්ඤතනිති,
මෙය ගණ්ණවයි දෙත්තනුව සඤ්ඤාසාධිනිපාතනය වෙයි, මෙ
යින් මෙය දෙවයි ගණ්ණදෙහුවට පැමිනෙත්තාව නිසගිති, එහෙ
යින් කැපභාණ්ඩය පෙරලත්තනුවියින් මව්පියත්භා කුසපිත්ත
යද නොනැගත්තා තුන් ඇවැත්ද මුදුමින් පරවත්තනයකටයුතු.
එහි මේ පරවත්තනය කරණ අකාරයි, භික්ඛුවට මාකොපක
රණ සාල්ලෙහි ගෙනෙම අතරමගදී බත්අතැති පුරුෂයෙක් දක
අපට සාල්ලැත මින් අපට ප්‍රයෝජන නැත බැතින් ප්‍රයෝජනැයි
කියති පුරුෂයෙමේ සාල්ලෙණ බත් දෙනම් වරි, තුන්ඇවැත්ම
නොවෙති, යටත් පිරිසෙයින් නිමිත්තකම්මානුයද නොවෙයි.
කම්මත්තෙයින්ද, මිලදැතිබැවිති. මේ තෝ පසකෙනෙක් අභිදුයි
විවාරයි මේ පමණනමැයි කියාහි වනාහි දුදින් ඔහුගේ කැප
භාණ්ඩය මහගුළුනම් උපාසකය මාගේ මේ වස්තුව මහග නා
පය අනුකෙතුව දෙවයි ඔහු මෙසේද පුරවවනදෙයි එයසා අ
නික්තෙමේ අනික්තලියකුදු දෙමයිකියයිනම් ගත්ව වරි, මෙය
අපට ඇතකියනලද ලක්ෂණය පැමිණෙයි.

දුදින් ඵපය මහග (නම්) භික්ඛුවගේ වස්තුව සුලුවග(නම්) පා
සැමිතෙමේද එයගේ සුලුවග බව නොදනි (නම්) පානොගත
සුරතෙය, මා වස්තුව සුලුවනැයි කිය යුත්තෙයි, මහගබව දන ව
මාකොව ගත්තේ වනාහි බඩුඅගවා කලියුතු බවට පැමිණෙයි,
දුදින් පාසැමි ගෙමේ ස්වාමිනි එසේ වේවා සෙස්ස මට පින්
වත්තෙයයි දෙනම් වරි.

† පරභාණ්ඩයෙහි සම්පන්නයද සම්පන්නයෙහි පරපන්නයද
පැමිණි කල්හි නිසගි දක්වනලදී.

128 අනියසජ්ඣා නියසගතිං පරිභුඤ්ජෙතදෙය්‍ය වා,
නියසට්ඨං සකසඤ්ඤාය දුක්ඛං අඤ්ඤාථෙ'තරනති.

“පාවිත්ති”ති.

129 මුසාවාදොමසාවාදො'පෙසුඤ්ඤාතරෙණ නථා
පදෙසො ඛම්මසාහාර උප්පාදාපනකතියනො.

නානාලාභා, (දෙව්කෙරෙණි වාක්භෙදවිසිත්) පිරිනැමුම්වර්ගදි ප්‍ර
ත්‍යය; අත්තනොවා තමහට හෝ; අඤ්ඤතොවා අතිකෙකුට
හෝ; පරිනාමෙය්‍ය, පිරිනමානම්; නියසගති, නිසගිපවිතිද; පාවි
ත්තිඤ්ඤාපි, සුඛපාවිත්තිද; දුක්ඛං, දුකුලාදවේ.

(“සඤ්ඤාය නනා ලාභා අත්තනො පරිනාමෙය්‍ය නියසගති, අඤ්ඤ
තො පරිනාමෙය්‍ය පාවිත්ති, අඤ්ඤාසා නනං ලාභං අත්තනො අ
ඤ්ඤතොවා සඤ්ඤාසාවා පරිනාමෙය්‍ය දුක්ඛං” * සී යොදනු.)

128 නියසගතිං, නිසජියෙය්‍ය (විවර්ගදි) වසනුව; අනියසජ්ඣා,
නොනිසජ; (චිත්තයකමි නොකොට;) පරිභුඤ්ජෙ, වැලඳගත්තී
නම්හෝ; නියසට්ඨං, (චිත්තයකමි පිණිස) නිසජ්ඣා; සකසඤ්ඤාය, ත
මාගේය්‍ය යන සිතිත්; නදෙය්‍යවා, නොදෙනම්හෝ; දුක්ඛං, දු
කුලාදවේ; අඤ්ඤාථාවා, ඔහු සතුබව දූත දූත ලෙසයෙන් නො
දෙනම්, ඉතරං, ඒ භාණ්ඩයෙහි අතයවූ පරිද්දෙන් පාරාජිකාදි ඇ
වැත්වේ.

(“මය්‍යං දිනනං ඉමිනාති ඉමාය සඤ්ඤාය නදෙනාය්‍ය දුක්ඛවා
නාය්‍ය සත්තකභාවං පන ඤාතො ලෙයෙන අවජ්ඣනො සමිං
අය්‍යාපෙතො කාරෙතබ්බො,” යනුද. “මාසකෙවා උනාමාසකෙවා
දුක්ඛං අතිරෙකමාසකෙවා උනාපඤ්චමාසකෙවා ථුලලව්‍යයං
පඤ්චමාසකෙවා අතිරෙකපඤ්චමාසකෙවා පාරාජිකා” † යනුද
අට්ඨාසි.)

“පාවිත්ති”ති, පාවිත්තියත්තෙනි; (සුඛපාවිත්ති නම්.)

129 මුසාවාද, දූතදූත මුසාවාද කීමෙහිද; ඔමසවාදෙ, උපස

* සඤ්ඤාට පිරිනැමු ලාභය තමහට පිරිනමානම් නිසගිය, අති
කෙකුට පිරිනමානම් පවිතිය. අතිකෙකුට පිරිනැමු ලාභය ත
මහටහෝ අතිකෙකුටහෝ සඤ්ඤාටහෝ පිරිනමානම් දුකුලාය.

† මොහුපිසිත් මටදෙනලද්දි යන මේ සංඥයෙන් නොදෙත්
නාහට දුකුලාදවේ, ඔහු සත්තක බව වනාහි දූත වෘත්තයෙන් සි
දින්නන් භාණ්ඩය අගවා කටයුත්තෙන්, ‘මස්සෙහිහෝ උතුමස්
සෙහිහෝ දුකුලාය, අතිරෙක මාසකයෙහිහෝ උනා මාසකයෙ
හිහෝ භුලාසිය, පච්චමාසකයෙහිහෝ අතිරෙකපඤ්ච මාසකයෙ
හිහෝ පාරාජිකාය.

130 නලසන්දා අනාදරකුකුචුප්පාදනෙසු ව
භාමප්පවෙසනා පුට්ඨා භොජනෙව පරමපරා.

131 අනුභවිතා ගමනෙ සෙය්‍යං සෙනාසනානිව
ඉත්ථිදායන ගමනෙ එකෙ කාස නිසිදනෙ.

132 හිංසාපනාකොටන අඤ්ඤාදාද
චිගෙසදුට්ඨලලපකාසජාදෙ
භාසොදකෙ නිවුත්තනෙ විහාරා
පාචිතති වුත්තා 'නුපබ්ඤ්ඤා සායෙ.

පනස්භව ජනකදිත්තවාඛිණීමෙහිද, පෙසුඤ්ඤාගරණේ, කෙ
ලාමි කිමෙහිද, තථා, එසේම, පදසොධමම, කැට්ටි කියා (අනුපස
පනස්භව) බණ හැදෑරීමෙහිද, සාහාර, (අනුසප්පත්තා මාග
මුත්තා) සමන එකගෙයි රු ගෙවීමෙහිද, උජ්ඣාපනක, (සමමුති
ලද මහණහු) ලාමකකොට සිතවීමෙහිද, ඛිංසනෙ, (මහණේ) අභ
ණ් කිමෙහිද.

130 නලසනති, (උපසපනස්භව දහැවිසිතත්) අත්සත් කියව
මෙහිද, අනාදර, (බමුමෙහිවත් පුද්ගලයාකෙරෙහිවත්) අනාදර
කිරීමෙහිද, කුකුචුප්පාදනෙසු, (උපසපනස්භව නිකරුණේ
හි) කුකුස් ඉපදවීමෙහිද, අනාපුට්ඨා, (දෙලොස් රියනෙක ඇතිම
හණහු "විකාලෙගාමප්පවෙසනං අපුට්ඨාමි"යි) නොපිළිවිස,
භාමප්පවෙසනෙ, (චකල්) ගම්වැදීමෙහිද, පරමපරාභොජනෙව,
(භොජනනාමයෙන් පැවරූ පිළිවෙලක්ක නොවිකපා) උත්පට්ඨා
වියෙන් වැලඳීමෙහිද.

(මෙහි විකපිමනම් "මය්‍යාහතතං පව්වාසං තුය්‍යා ජිකප්පෙමි"
යනාදිත් විකපිමයි.)

131 සෙය්‍යං, (හිසිවිලිමිකාදි දසවැදෑරුම්) සෙය්‍යද, සෙනාස
නානිව, (මඤ්චපිඨාදිවතුට්ඨ) සයනාසනද, අනුභවිතා, නහා
නොතිබා, ගමනෙ, (යථාක්‍රමයෙන් උපවාර්ගිමාහා දෙකැටස
නක් ඉක්මබැහැර) යාමෙහිද, ඉත්ථිදාය, මාගමකභාසමග (බැණ
ගණ) අද්ධානගමනෙ, (ගම්අතුරු අඩයොජනයන) දුරුමගයා
මෙහිද, එකො, හුදකලාව, එකාය, හුදකලා මාගමකභා සමග,
නිසිදනෙ, (රක්ස්තැන) හිදීමෙහිද.

132 හිංසාපන, (උපසපනස්භව) බැවීමෙහිද, අකොටන, (උපස
පනස්භව දහැවිසිතත්) පැහැරීමෙහිද, අඤ්ඤාදාද, (වත් ඇවැත්
විසිත් සහමැද විවාලදෙයනබා) අනිකස්කිමෙහිද, චිගෙස, (එ
සේම විවාලදෙය නොකියා) වෙහෙසීමෙහිද, දුට්ඨලල, (උපසප
නස්භව අවත්) සහවෙදෙස් ඇවැත්, පකාස, (සඤ්ඤාමමුතිගනා

“සමණකප්පාවා”ති.

133 භූතභාමසමාරම්භ පාචිතති කතකප්පියං
නබ්බෙනවාග්ගිසයෙති භවෙ සමණකප්පියං.

නිව අනුපසන්නස්ථව) නිමෙහිද; ඡාදෙ, (උපසන්නස්ථව) සැ
ගවිමෙහිද; භාසොදකෙ, අභිතුළිපතොදකයෙන් කෙළිමහා
දියෙහි කෙළිමෙහිද; විහාර, සඟරමින්; නිවුන්නතො, (රුහුණිව
උපසන්නස්ථ) නැගීමෙහිද; අනුපබ්ඪ සයෙ, (උපසන්නස්ථ) අස
න්නයව වැද(ගැහැට්ටනසේ) ගෙවි(ම් හිඳි) දෙහිද; පාචිතති වූ
තතා, පවිති ඇවැත් කියනලද.

(“භිසි විලිඹිකා භූමමඤ්ඤං උත්තරඤ්ඤං
තථිකා වමමබ්බෙකො ව පච්චඤ්ඤං නිසිදනං
සන්ධාරෙ නිණ්පණ්ණිකං සෙය්‍ය දසව්වා සියා” *

“මඤ්ඤො පිඨං භිසි කොවුන්නති චතුර්ධංසෙනාසනං” †)

“සමණ කප්පා වා”ති, සමණකප්පාව යන්නෙහි (ශ්‍රමණව්‍යව
හාරනම්.)

133 භූතභාම, (රුකුලනාදි) භූතභාමයාගේ, සමාරම්භ, ඡෙ
දන හෙදනාදියෙහි; පාචිතති, පවිතිවේ; නබ්බෙනවා, නියෙක්
හෝ; අග්ගිසයෙති, ගින්නෙන්හෝ සත්‍යයෙන්හෝ; කතක
ප්පියං, කැපකරණලද්දේ; සමණකප්පියං භවෙ, ශ්‍රමණකැපනම්
වන්නෙයි.

(“භවනති අභුචනති වා’ති, භූතා, ජයනති වඩන්නති වා’ජනා’ව
ඤ්ඤා වා’ති අඤ්ඤා-භාමො’ති රුසි. භූතානා භාමො’නි’ භූතභා
මො, භූතාඵචවා භාමො ‘භූතභාමො’ පතිට්ඨිත ගර්භ නිණ් රු
කුකුද්දන මෙතමබ්බවනං.” †)

* ඇදුටු බිස්සද, පිරිසමකලු බිම අතුලමනා අතුරුණද, බුම
තුරුණද, මතුතුරුණද, නවුචද, සම්කබද, පසුතුරුණද, නිසිදන
ච්චරයද, තෑණ්පණ්ණියරුණද, යි සෙය්‍යතොමෝ දසප්‍රකාර
වත්තිය—† මඤ්ඤකය, පිඨකය, හිසිය, හදුපිඨකය, යි සෙනසුත්
වතුම්භ වන්නෙය.

‡ වෙත්තුසිහෝ වූවාහුනුසිහෝ ‘භූතයෝසි, ගවගණිත් වැ
බෙත් ‘ජාතයෝසි, වැබෙනලද්දොහුද යන අනුසි, භාමයහු ස
මුහයයි, හටගත්තවුන්ගේ ගෙවත් වැඩුනවුන්ගේ සමුහය භූත
භාමනම්වෙයි, වැඩුනහුමහෝ සමුහය භූතභාමනම්වෙයි, පිහි
ටි නිල් තෑණ්වෑඤ්ඤත්ව මේ නමෙකි.

136 එකාබද්ධය, බීරෙස්ස පාරතො වා'පි භූමිය
කතෙ ව කප්පියෙකසමා සබ්බෙසමා ඝනං පථවි.

† මූලාශ්‍රයන්හි සහ ඉන්ද්‍රිය අවධානය, බාහිරයන්හි ඇතිවන නුහසු
ප්‍රතිචාරයන්, බිරිස බිරිසන්හි හැඟීම් අවධානය මුළු උද්‍යෝගය, අසා
බිරිසන්හි අදහස් හිමිවීමන්දයයි, එමඟින් අසා, උක් කුණුවන අවධානය.

[illegible]

140 ලාබා නියසසජනනානි අලලරුකෙබි විකොපයා
ගණ්ඨතො තත් පාවිතනි ජිඤ්ඤාචාපි අකබරා.

141 පිලෙතො නාලිකෙරුදිං දුරුමකකටකාදිනා
ජිඤ්ඤා ගණ්ඨකං කාතො තිණ්දිං නවකප්පති.

142 භූතගාමං ව බීරංවා ජිඤ්ඤානෙදා විණ්ඨි වා
ථාලෙහි විරකි පවවා නියමෙත්වා න නාසයෙ.

(“ගෙහපවුබපාකාරවෙදිකාවෙතිශාදිසු නිලවණ්ණො සෙවා
ලොගොති යාව වෙතිණිපතගානි නසඤ්ඤායනති තාව අග්ගබීර
සංගහං ගව්ඨති පතෙනසුභ්වෙනසු පාවිතනිවත්තු පානිය සවාදිනං
බිති සෙවාලො දුකකටවත්තු අනොනා අබොහාරකො දනන
කට්ඨසුවාදිසු කණ්ණකමි අබොහාරක මෙව” *යනු අටුවායි.)

140 අලලරුකෙබි, නොමලරුකවු; ලාබා, ලාද; නියසස, ලහ
වුද; ජනනානි, සතුද; විකොපයා, (රුක්සුඹුලු) කලකිරුවමින්
ගණ්ඨතො, ගන්නාගවද; තත්, ඒ (නොමලරුක;)අකබරා ජිඤ්
ඤාචාපි, අකුරුලියත්නාගවද; පාවිතනි, පවිතිවෙයි.

(“තච්චිකොපෙනා” සු බැවින් රුකසතුද පපටිකාද මල්ලහවු
ද රුක නොමලසුඹුලු නොකලකිරුවා මතුයෙන් ගණුත් දොස්
නැති යනු අටුවාසන්නයයි.)

141 දුරුමකකටකාදිනා, දුරුමකකටකාදියෙන්; නාලිකෙරුදිං,
පොල්ගස් ඇ; පිලෙතො, පෙළුන්නවද; තිණ්දිං, තෘණලතාදින්;
ජිඤ්ඤා, සිදිනාපිණිස ගෙවත් සිදිනගේ, ගණ්ඨකංකාතො, ගැට
ලත්වද; නවකප්පති, නොමළවී. (නිසුණුකොට ඇණකවා අතු
රෙහි කටුවිවත්ල හේ දුරුමකකට නම් යනු මෙහි සන්නයි.)

142 භූතගාමංවා, භූතගාමයගෝ; බීරංවා (භූතගාමයෙන්
තොරවු) බීරගාමයගෝ; ජිඤ්, සිද්ධිගෝ; ඡාඤ්, බිද්ධිගෝ; ඔච්චි
නාගිවා, පසිද්ධිගෝ; ථාලෙහි, පලධිගෝ; විරකි, විද්ධිගෝ;
පවවා, පිසධිගෝ; නියමෙත්වා, (“ඉමංරුකං ජිඤ්ඤා” යනා
දිත්) නියමකොට, නාසයෙ, නොනිසන්නයි.

* ගෙයිපිල්කඩ ප්‍රාකාරවෙදිකා වෛතකදියෙහි නිල්වත්සෙ
වෙල්වෙද යම්නාස්කල් දෙතුන්පත්‍රයත් නොගවගණිද්ද ඒ
තාත් අග්‍රබීරසංග්‍රහයව යෙයි. පත්තවගත්කල්හි පවිති වසනු
වී. පැත්තල අදින්නේ පිට සෙවෙල දුකකටවසනුයි. ඇතුලත
(සෙවෙල්) ව්‍යවහාරව නැත්තේයි. දුගැටි කැවුම් අදින්න පුස්ද
ව්‍යවහාරකොට නැත්තේය.

- 143 ඉමං කරොති කප්පියං ඉමං ගණ්හ'ද මාහර
ඉමං දෙහි ඉමං සොබෙහො'වං වට්ටිති හාසිතුනති. ✓

“භූමියො”ති.

- 144 සමුත්ත'සාවනනාච ගොනිසාදි ගහපති
කප්පියා භූමියො යාසු වුභං පනතඤ්ච කප්පති. ✓
145 වාසඤාය කතෙ ගෙහෙ සංඝිකෙ වෙ'කසනනකෙ
කප්පියාකුටි ලඤ්ඛනා සහසෙය්‍යපථොනකෙ. ✓
146 ගෙහෙ සඛ්‍යසාවෙ'කසස කරමාණො'ව මිරයං
පඨමිට්ඨකථමිතාදිං ඨපෙය්‍ය'සාවනනාකා.
කප්පියකුටිං කරොම කප්පියකුටිං කරොමා'ති.

143 ඉමං කප්පියං කරොති, මේ කැපකර; ඉමං ගණ්හ, මේග
ණ්හ; ඉදමාහර, මේ ගෙණ්හ; ඉමං දෙහි, මේදේ; ඉමං සොබෙ
හි, මේ සුඛකරයිහෝ; එවං, මෙසේ; හාසිතං, කියන්නව; වට්
ටිති, වටි.

(“රුකං ජිකු ලතං ජිකු බන්ධුලමි උදාර
උප්පාටෙති'ති වතතමි වට්ටතො'වා'නියාමතො.
අභි ජමුමි නිමිංවා ජිකු භිකු'ඤ්ච'තිවා
ගහො'පන නාමමි වට්ටතො'වා'නියාමතො” *)

“භූමියොති” භූමියො යන්නෙහි (කැපකිළිහු නම්.)

144 යාසු, යම්කුටියෙක්හි; වුභං, විසුයේද; පනතඤ්ච, පිසුයේ
ද; කප්පති, කැපද; (තා)කප්පියා භූමියො, (ඒ)කැපකිළිහු; ස
මුත්ති, සමුත්තිකුටිය; උසාවනනාච, උසාවනනාකාකුටිය
ගොනිසාදි, ගොනිසාදිකුටිය, ගහපති, ගහපතිකුටිය, අන මො
හ්ඨි.

145 වාසඤාය කතෙ, වසනු සඳහා කරණලද; සඝිකෙවා, ස
ගහකුහෝ; එකසනනකෙවා, එක් උපපනක්හු සතුහෝ; සහ
සෙය්‍යපථොනකෙ, සහසෙය්‍යපොහොනාවූ; ගෙහෙ, ගෙහි;
කප්පියාකුටි, කැපකිළිනොමෝ; ලඤ්ඛනා ලැබියයුතුයි.

146 සඛ්‍යසාවා, සහගවහෝ; එකසසවා, එක් උපපනක්හව
හෝ; ගෙහෙ, ගෙයක්; කරමානෙ, කරණලබනාකල්හි; පඨමි

* රුකසිදු වැලසිදු අලඟුර මුල් උප්පාටනය කරයිද අනිය
මින් කියන්නද වට්ටනමය, අභිසිදුව දඹබිදුව කොසඹ උදුරයි
හෝ නවදගෙණ වනාහි අනියමින් (කියන්නව) වට්ටනමය.

117 යෙහුයෙහි පරිකිණිතො ආරමො සකලොපි වා
වුවතො ගොතිසාදිති සමමුති සකසමමතා.

148 භික්ඛා ධර්මො අකුසලාදිනො ගෙසං ව සනතො
අනාය කප්පකුටියා ගෙගො ගහපති මනො.

වසිකථිතාදිං, පලමු (කොටපිහිටුවන) උලුටුමිආදිය “කපපියකු
ටිං කරොම කපපියකුටිං කරොම”හි, “කපපියකුටිං කරොම කපපිය
කුටිං කරොම”යි, එවා, මෙසේ; ඊරයා, කියමින්; ධර්මයා, පිහිටු
වන්නේයි; උසාවනනනිකා, (මෝනොමෝ) උසාවනනනි
කා (කුටි)නමු.

147 යෙහුයෙහි, බොහෝසෙයින්හෝ; සකලොපිවා, සියලු
හෝ; අපරිකිණිතො, (වැටආදීන්) පරික්ෂෙපනොකරණලද; ආ
රමො, විහාරය; ගොතිසාදිති, ගොතිසාදිනමැයි; වුවතී, කිය
නුලැබෙයි; සකසමමතා, සකසයාපිසින් (කුතතිදුරිය කමි
යෙන්)සමන්තාලද්දී; සමමුති, සමමුතිකුටිනමු.

(“ගොතිසාදිකා ප්‍රචිඛා ආරමගොතිසාදිකා විහාරගොතිසාදි
කා”හි” නාසු යනි නොව ආරමො නොසොසනාති පරිකිණිතා
ති ගොනති අයං ආරමගොතිසාදිකානාම, යනි සොසනාති
සබ්බාතිවා එකවාතිවා පරිකිණිතාති ආරමො අපරිකිණිතො
අයං විහාරගොතිසාදිකානාම, ඉති උභයත්‍රොපි ආරමසං අපරි
කිණිතොගොතිසාදිකා යෙව පමාණං” * යනු අවුවාහි.)

148 භික්ඛාධර්මො, උපසපනක්ඛනා; අකුසලාදි (සාමණේ
රුදි සෙස්සමුත් විසින්; කප්පකුටියා අනාය, කප්පකුටිපිණිය, දී
නො (“කපපියකුටිං දෙමපජ්ජුජථ”යි කියාද; නොගොත් “ක
පපියකුටිං කාතුං දෙම”යි කියාද) දෙනලදහෝ; නෙසං සනත
කොවා, ඔවුන්ම සතුහෝ; ගෙගො, ගෙය; ගහපතිමනො, ගුහ
පතිකුටියයි දන්නාලදී.

* ආරම ගොතිසාදිකාය විහාරගොතිසාදිකා යයි ගොතිසාදි
කයෝ දෙවැදූරුම් වන්නාහ ඔවුන් අතුරෙන් යම්තැනක ආරම
ය පරික්ෂෙප නොකරණලදද සොසන පරික්ෂෙප කරණලදද,
භූතොවෙද්ද මේ ආරම ගොතිසාදිකානම්, යම්තැනක සොසන
සන සියල්ලහෝ සමහරක්හෝ පරික්ෂෙප කරණලදද, හුදු ආර
මය පරික්ෂෙප නොකරණ ලද්දේද මේ විහාර ගොතිසාදිකාන
ම්, දෙකත්හිම ආරමයාගේ පරික්ෂෙපනො කරණබවම ප්‍රමා
ණයි.

- 149 අකප්පකුට්ඨා වුඨං සප්පිඤ්චිකාසිනං
වජ්ජයා අනෙතා වුඨන්තං ධුර්මං කාලිකවයං.
- 150 තෙතෙව භික්ඛුනා පක්කං කප්පතෙ යාවජ්චිකා
තිරුමසං ව සත්තාහං සාමිසෙ සාමපාකතා.
- 151 උසාවනනනිකා යෙහි ඵමාදිහි අබ්බිතා
තෙසු යෙවා'පනිතෙසු තදඤ්ඤසු'පි තිට්ඨති.
- 152 සබ්බෙසු අපනිතෙසු භවෙ ජනිතවත්තා
ගොතිසාදිපරික්ඛිතෙත සෙසා ජදනවිබ්භමා.

149 අකප්පකුට්ඨා වුඨං, අකප්පකිත්‍රිය (ඇතුලෙහි) ලැහි; සප්පිඤ්චිකාසිනං, සප්පිඤ්චි (සත්තාහකාලික යාවජ්චිකයන්) හා මුසුළු, ධුර්මං කාලිකවයං, පළමු දෙකැල්ල; අනෙතා වුඨන්තං, (අයපකිත්‍රිය) ඇතුලෙහි ලැහිබවට; වජ්ජයා, යන්නෙයි.

150 තෙතෙව, ජ(අයපකිත්‍රියෙහිම ලැහි සප්පිඤ්චිකාසිනාහ කාලිකයන්) හා එක්කොටම; භික්ඛුනා, භික්ඛුනුවිසින්; පක්කං, පිසනලද; යාවජ්චිකා, යාවජ්චිකය; තිරුමසංව, අමසරහිතවම; සත්තාහං, සත්දවසකට; කප්පතෙ, කැපය; සාමිසෙ, අමසහා මුසුකල්ලි; සාමපාකතා, තමාපිසුබවවේ.

151 උසාවනනනිකා, උසාවනනනිකා කුට්ඨොමෝ; යෙහි ඵමාදිහි, යම්වාම් අදියකින් අබ්බිතා, පිහිටුවනලදද; තෙසු අපනිතෙසු, ඒවාමිආදීන් හමුකල්ලි, තදඤ්ඤසු'පි, එයින් අන්‍යයන් කෙරෙහිදු, තිට්ඨති යෙව, සිටිමැයි.

152 සබ්බෙසු අපනිතෙසු, සියල්ලත් හමුකල්ලි, ජනිතවත්තා භවෙ, හරණලද කුට්ඨසතුඇතිවන්නිය; ගොතිසාදි, ගොතිසාදි කුට්ඨොමෝ; පරික්ඛිතෙත, (වැටආදීන්) පරික්ඛිතපකල කල්ලි (ජනිතවත්තාවන්නිය) සෙසා (සමුත්තිකුට්ඨගහපනි කුට්ඨයන්) සෙසු දෙකිලිනු; ජදනවිබ්භමා, සෙවෙති විදිනිමෙන් (ජනිතවත්තාවෙත්.)

(“ගොවනාසිමනියෙ එකිපකිච්ඡා මැඩිලි ඇතිගොති කිකි පරාලි ඇතිගොති පරාලි මතියෙහි එකිදෙහි ඇතිගොති නම්කම් නොවෙයි” යනුවෙනි සන්නයි.)

“උපරක්කාවරියවතනානි”හි.

153 නියසාසු ‘පරක්කාවරියෙ වසමානො සුපෙසලො
දන්තකඨ්ඨාසනං නොයං යාඥා කාලෙ දදෙ සදා.

151 පතෙත වතනං වරෙ ගාමප්‍රවෙසෙ ගමනා ගමෙ
ආසනෙ පාදපිඨෙව කඨ්ලොපාගණ් විවරෙ.

155 පරිභොජනපානියෙ * වච්චපස්සාව ධානිසු
චිහාරසොධනෙ වතනං සුන පඤ්ඤපතෙ තථා.

(“ආරාමො පන උපරක්කාවරිකත්තො”පි බහිරිකත්තො”පි ප
රිකත්තො යෙව නාමා”ති කුරුඤ්ඤාමහාපච්චරිසු චුත්තං තථ
කප්පියකුට්ටිං ලද්දුං වට්ඨති” † යනු අටුවායි.)

“උපරක්කාවරියවතනානි”හි උපරක්කාවරියවතනානි යන්නෙ
හි (උපාදානසංවත් ආවාසයිවත් නම්.)

153 උපරක්කාවරියෙ, උපාදානසංවත්ථාසයී දෙදෙනා; නියසාය,
නියා; වසමානො, වසත්තාදි; සුපෙසලො, ශික්ෂාකාමී (හික්ෂු)
තෙමේ; කාලෙ, (එයවනිසි) කාලයෙහි; දන්තකඨ්ඨං, දහැරි
දඩුද; ආසනං, (ඡ්දිනා) අසුන්ද; නොයං (භුණුදියහැල්) දියද,
යාඥං, හඹුද; සදා, හැමකල්හි; දදෙ, දෙන්නෙයි.

151 පතෙත (හඹුවැලසු) පාත්‍රයෙහිද; ගාමප්‍රවෙසෙ (ආවා
සයී උපාදානසංවත්) ගම්වදනාකල්හිද; ගමනෙ (පසුගමනවැ)
ගම්වැදීමෙහිද; ආගමෙ, (නැවත) ඊමෙහිද; ආසනෙ (ඔවුන්
භූත්) ආසනයෙහිද; පාදපිඨෙව (දෙව්) පාතබනපෝරුවෙහිද;
කඨ්ලො, (නොදෙව් පාතබන) පෝරුවෙහිද; උපාගණ්වහත්
හිද; විවරෙ, සිව්වරෙහිද; වතනං වරෙ, වත්සුරන්නෙයි.

155 පරිභොජනිය (බාහ්‍ය) පරිභොගජලයෙහිද; පානියෙ,
බොනපැනෙහිද; වච්චපස්සාවධානිසු, මලකිස වචන්කිස සපයන
නැත්තීද; චිහාරසොධනෙ (ඔවුන් වසන) සෙනසුත්හැමදීමෙ
හිද; සුන පඤ්ඤපතෙ (හැඳපුටු ඇ) නැවත පැනවීමෙහිද; ව
තනා, (කවසුතු)වද්ද; තථා, එසේම (සුරන්නෙ)ය.

* භොජනියපානියෙසු—ඇතැම්.

† ආරාමය වනාහි අභියන් වැට්ඨකයෙක් අවුරුණුලදද පිටවැට
අවුරුණුලදද පරික්ෂෙපකරණුලදනමැයි කුරුඤ්ඤා මහාපච්චරිය
යන අටුවාදෙසැති කියනලදි එහිදු කැපකිළියක් ලබන්ව වරි.

- 156 නපලෙඨාදේයා සොබෙනොනා පටිවානෙව * පඬගණේ
විහාරං භික්ඛුපාතිය සාමනනා සයනාසනං.
- 157 නභාණේ ව නභානසා රඬනපාකෙ'ථ බොවනෙ
සිබ්බනෙ විවරෙ ථෙවෙ රජනොනා න වරෙ'ට්ඨිනෙ.
- 158 එකවට්ඨා අනාපුට්ඨා පතනංවා විවරුනිවා
නදදෙයා නගණේයා පරිකාරං ව කඤ්චි යං
- 159 එකවට්ඨං පට්ඨනො කාතුං ගනතුං වා තසා පට්ඨනො
පිණ්ඩපාතඤ්ච නිනොතොං නිගරුපෙතුමිත්තනො.
- 160 කිවට්ඨං පරිකමමං වා කෙසවෙජ්ඣ අත්තනො
කාරුපෙතුං කාතුංවා අනාපුට්ඨා නවට්ඨති.

156 විහාරං (ආවායසීලපාදාඬකයයත් වසන) සෙනසුත්, සො
බෙනොනා භික්ඛු, හමදනාමගණ, පටිවානෙ, උට්ඨස්සලගෙනිද,
පඬගණේ, බොගෝදෙපා රැස්වන මිදුලෙහිද; පාතියසාමනනා
පැත්තමායෙනිද; සයනාසනං (භූමමඤ්ඤාදි) සෙනසුත්, න
පලෙඨාදේයා, නොගසත්තෙයි.

157 නභාණේ, නගණේකල්හිද; නභානසා නැවතුවද; රඬ
පාකෙ, පඬුපිසිමෙහිද; අථ, නැවත බොවනෙ (සිව්ඳ) සේදි
මෙහිද; සිබ්බනෙ, ගෙත්තම් කිරීමෙහිද; (තථා, එසේම වත්
පුරත්තෙය,) රජනොනා, සිව්ඳරදත්තෙ; විවරෙ, සිව්රෙහි;
ථෙවෙ, පඬුපෙත්; අට්ඨිනෙ, නොසිටිකල්හි; නවරෙ, නොගසත්
තෙයි.

158 එකවට්ඨා (ආවායසීලපාදාඬකයයත්ව විපක්ඛ) පුද්ගලය
කුව; පතනංවා, පාත්‍රයක්ගෝ; විවරුනිවා, සිව්රුගෝ, කඤ්චි
යංපරිකාරංවා, යම්කිසි පිළිකරක්ගෝ; අනාපුට්ඨා (ආවායසීල
පාදාඬකයයත්) නොපිළිවිස, නදදෙයා (තමාගෙන්) නොදෙත්
තෙය; නගණේයා (ඔවුන්අතින්) නොගත්තෙයි.

159 එකවට්ඨං (ගුරුත්ව) විපක්ඛපුද්ගලයා; පට්ඨනොකාතුං (ත
මහව) පසු (මගණ)කරන්නවද; තසාපට්ඨනො, මහවපසු (මහ
ණව;)ගනතුංවා, (තමා)ගත්වද; පිණ්ඩපාතං, පිඩු; නිනොතොවා
(මහව) තමාගෙණියත්වද; අත්තනො, තමහව; නිගරුපෙතුං,
ඔහුලවා ගෙත්වත්වද.

160 කිවට්ඨං, (කුදුමහත්) මෙතෙයක්ගෝ; පරිකමමංවා(ගසන
පරිකමවාදි) පරිකමියක්ගෝ; කෙසවෙජ්ඣවා, හිසකේ බෑවි

- 161 ගාමං සුසානං නිසිමා දිසාවා ගනතුමිච්ඡන්තො
අත්තනො කිච්චයං වාපි අනාපුච්ඡා නවධගි.
- 162 උප්පන්නං අරතීං දිට්ඨිං ඤානකුලං වා විනොදයෙ
කරෙය්‍ය වාපි උසස්සකං සංඝා යතොස්ස කමමසු.
- 163 ගිලානෙව උපට්ඨෙය්‍ය චුට්ඨානං නෙසමානමෙ
වත්තභෙදෙන සබ්බස්මි අනාදරෙන දුක්ඛවනති.

“වච්චපස්සාවඨානිකනති”

- 164 නකරෙය්‍ය යථාබුඛ්ඨා වච්චං යානානුසුබ්බිකා
වච්චපස්සාව කුට්ඨෙයො නහාණ් නිත්ඤ්ච ලබ්භති.

මක් ගෝ, අත්තනො, තමහව; කාථපෙතුවා (මහලවා) කර
වත්වද; කාතුවා (මහවතමා) කරත්වද; අනාපුච්ඡා, නොපිළි
විස; නවධගි, නොවිටි.

161 ගාමං, ගමටගෝ; සුසානං සොහොනවගෝ; නිසිමං,
සිමිත්තිවතවගෝ; දිසාවා, දිසාවකව ගෝ; ගනතුමිච්ඡන්තො, ය
නුකැමැත්තාහවද; අත්තනොකිච්චයංවාපි (ඇතුළුවෙගෙර) ත
මාගේ (පාත්‍රපවනාදි) කෘත්‍යයෙක්ද; අනාපුච්ඡා, නොපිළිවිස;
නවධගි, නොවිටි.

162 උප්පන්නං, (ආවාංචිඋපාදානසංයමං) උපත්; අරතීං (ශා
සනයෙති) උකවළිද; දිට්ඨිං, මිත්තදැවෙද; ඤානකුලංවා, (විනය
පිළිබද) ඤානසංඝ; විනොදයෙ, දුර්ගතත්තෙයි; සංඝායතො
ස්ස, සහස්‍ර අයත්වූ; කමමසු (පරිවාසනාඡරිතාදිවූ) කමයෙති;
උසස්සකංවාපි, උත්සාහද; කරෙය්‍ය, කරත්තෙයි.

163 ගිලානෙව, ගිලත්වූවත්වද; උපට්ඨෙය්‍ය, උපස්ථානක
රත්තෙයි; නෙසං, ඔවුත්තෙයි; චුට්ඨානං (රොගයෙන්) නැගීමද
ආගම, බලත්තෙයි; සබ්බස්මි (මෙහි) සියලුතත්ති; අනාදර
ෙන, අනාදරවිසිත්; වත්තභෙදෙන, වත් නොකිරීමෙන්; දුක්ඛ
වං, දුකුලාවෙයි.

“වච්චපස්සාවඨානිකනති” වච්චපස්සාව ඨානිකං යත්තෙන(ව
ච්චකුට්ඨි පස්සාවකුට්ඨෙයහි වත්තමි.)

164 වච්චං, මලකිස; යථාබුඛ්ඨා, මහපිළිවෙළින්; නකරෙය්‍ය
නොකරත්තෙයි; වච්චපස්සාවකුට්ඨෙයො, වච්චපස්සාවකුට්ඨද; න
හාණ්නිත්ඤ්ච, නහණ්නොවද; යානානුසුබ්බිකා, ගියපිළිවෙළින්
ලබ්භති, ලැබේ.

“අප්‍රවෘත්තනි.”

169 අනුස්ථිතියාං ච ථෙරෙණ පාඨමොක්ඛං භද්‍රද්ධියෙ
බමමං නක්ථයෙ පඤ්ඤං නපුට්ඨයං නවිසසරෙ. *

170 අප්‍රවෘත්තා කමෙන්නස්ස † පුන චුක්ඛතරාගමෙ
පුන අප්‍රවෘත්තා නත්ථි භත්තයෙහි වානු මොදනො.

171 වසනොති අනාප්‍රවෘත්තා චුක්ඛතොක්ඛ විහාරකෙ.
නිසස්සායෙය්‍ය උදෙසං පරිපුට්ඨංව නොදදෙ.

172 බමමං නිසාසයෙ දීපං නිකරෙ නව විජ්ඣපෙ
වාතපානං කවාටං වා විවරෙය්‍ය ථකෙය්‍ය ව.

“අප්‍රවෘත්තනි” අප්‍රවෘත්තං යන්නෙහි (මහලු සතුන්
පිළිවිස කිරීමනම්.)

169 ථෙරෙණ; තෙරුන්විසින්; අනුස්ථිතියා; අනුස්ථානාව;
පාඨමොක්ඛං, පාමොක්; නොභද්‍රද්ධියෙ, නොභද්‍රද්ධිවත්තෙහි
ය; බමමං, බණ; නක්ථයෙ; නොකියන්නෙය්; පඤ්ඤං, පැණ; න
පුට්ඨයං, නොපුට්ඨවන්නෙය්; නවිසසරෙ (සුදුසුත්තරුණ) නොවි
සදන්නෙයි.

170 අප්‍රවෘත්තා; (තෙරුන්) පිළිවිස; කමෙන්නස්ස, කියන්නාහු
ව; පුන, නැවත; චුක්ඛතරාගමෙ (හැමදෙනාට) වැඩිමහලුකෙ
ණෙකුත් ඊමෙහි, පුන අප්‍රවෘත්තා නත්ථි, නැවත පිළිවිසමෙක්
නැත; භත්තයෙහි, බහන්; අනුමොදනොව (දනපතිනුගේ අ
ය්‍යමෙත්) අනුමෙවෙති බණ කියන්නාහුටද (අප්‍රවෘත්තානම්)
පිළිවිසමෙක් නැති.

171 චුක්ඛතො; වැඩිමහල්ලත්තා; ථකවිහාරකෙ, ථකසේනස්
තෙහි; වසනොති වසන්නෙද; අනාප්‍රවෘත්තා නොපිළිවිස; නිස
ස්සායෙය්‍ය, නොහදරන්නෙය්; (නොපිට්ඨවන්නෙය්) උදෙසං,
පෙළඟෝ; පරිපුට්ඨංවා, අවුට්ඨාගෝ, නොදදෙ, නොදෙත්
නෙයි.

172 බමමං, බණ; නිසාසයෙ, නොකියන්නෙයි; දීපං, පහන්;
නිකරෙ, නොනගන්නෙය්; නව විජ්ඣපෙ, නොදනිවන්නෙය්;
වාතපානං කවාටංවා, කවිලු දොරපොහාරුද්; (න) විවරෙය්‍ය
නොතරණෙය්; (න) ථකෙය්‍යව, නොදිපින්නෙයි.

* නපුට්ඨ නව විසසරෙ.

† කමෙන්නස්සා—පොත්.

- 173 වඩකමෙ වඩකමනොනා'පි බුබුඛන පරිවත්තයෙ
යෙන බුබුඛා ස සඛ්භාටිකණ්ණනො'නා නභටියෙ'හි.

“නග්ගො”හි.

- 174 නග්ගො මග්ගං වරෙ භුඤ්ජ පිබ්බ ඛාදෙ නසායයෙ
නතණ්ණ නදදෙ නො'ව වරෙඤ්ජ වන්දාපයෙය්‍යවා.

- 175 පරිකමමං නකාරෙය්‍ය නකරෙ පටිඡාදිසු
පරිකමෙම දුබ්බෙ වත්ථඡාදි සබ්බත් කපපියා'හි.

(“වාරනාම යසමා මහාවලඤ්ජං තයමා තත්ත ආපුච්ඡන
කිච්චං තත්ත සෙසාති පන උද්දෙසද,නාදිති ආපුච්ඡිත්වා ව කාත
බ්බාති” * යනු අවුවාසි.)

173 බුබුඛන, වැඩිමහල්ලත්තා; වඩකමෙ (එක) සන්මත්ති,
වඩකමනොනාපි, සන්මත්තරත්තේද; යෙනබුබුඛා, යම් පාශ්ව
යෙක බුබුඛද(ගෙන) ඒ පාශ්වයෙත්; පරිවත්තයෙ (මහල්ලත්ත අ
භිබුඛව) නැමෙත්තේය; යො, ඒමහණ; සඛ්භාටිකණ්ණන, සිව්
රූකණීන්; එතං, ඒ බුබුඛයා; නභටියෙ, නොපහරත්තේයි.

“නග්ගො”හි, නග්ගො යන්නෙහි (නග්ග වන්නාහී.)

174 නග්ගො, නග්ගාව; මග්ගං, මාග්ගයෙහි (ගමන්) (න) ව
රෙ, නොයත්තේය (න) භුඤ්ජ, නොචලදත්තේය (න) පිබ්බ,
නොබොත්තේය (න) ඛාදෙ, නොකත්තේය; නසායයෙ, නො
ලොචිතේය; නතණ්ණ, (ආමිස පිළි) නොගත්තේය; නදදෙ,
(ආමිස අනුත්ව) නොදෙත්තේය; නොව වරෙඤ්ජ, නොමවදත්තේය,
(නොව) වන්දාපයෙය්‍යවා (නමාද) නොමවදවත්තේයි. (අනුත්ව
දුත් නොඉච්ඡත්තේය යුතුයි.)

175 පරිකමමං, පිරිසමි; නකාරෙය්‍ය (තමහව) නොකරවත්
තේය; නකරෙ (තමාදඅත්තව) නොකරත්තේය; පටිඡාදිසු
(උදකපටිඡාදි ජනනාභරපටිඡාදි වත්) පටිඡාදිත් කෙරෙ
හි; පරිකමෙම, පරිකමිසෙය්‍ය; දුබ්බෙ, (උදකපටිඡාදි ජනනාභර
පටිඡාදි, දෙදෙන; කපපියා, කැපයෝය; වත්ථඡාදි, වත්තපටි
ඡාදිනොමෝ; සබ්බත් (මාග්ගනමනාදි) සියල්ලෙහිම (කපපියා)
කැපයි.

* වාරයනම් යම්භෙයකින් මහත් නුවර දොරවුවෙක එහෙ
යින් එහිදී විවාරිම කරවුතු නැත. සෙසු උද්දෙසද,නාදියෙහි ව
නාති මිවාරම් කරවුන්නානුය.

“නභාණ්කපො”හි.

176 නවනභාණ්දයාය ථෙරුනං පුරතො පරවා තවා
දදෙයා ඔතරනානං මහමුත්තරමානකො.

177 කුඛ්ඨථිභනරුධානො නභායමානො නසංසයෙ
කායා ගනබබ්බතඥෙන කුරුච්ඡකසුත්තියා.

“නභාණ්කපො”හි, නභාණ්කපො යන්නෙහි (නභණ් විධි නම්.)

176 ථෙරුනං, මහල්ලත්ව; පුරතො, පෙරව; නවනභාණ්දයාය, නොමහත්තෙය; උපරවා, උඩුගොයද; තවා, එසේම (නොන හත්තෙය) උත්තරමානකො (නභා දියෙන්) නැගෙන්නේ; ඔ තරනානං (නහත්ව) බස්නාමහල්ලත්ව; මහා, මහ, දදෙයා දෙන්නෙයි.

177. නභායමානො, නහන්නේ; කුඛ්ඨ (උලුමුවා ගල්මුවා දවමු වා) පච්චරෙහිද; ඵමන (නභණ්තොට්ඨිදුමු) වැඟිද; තරු, රුක්හිද; අධානො, අධානාථලකයෙහිද; කායං, ශරීරය; නසංසයො, නො ගහන්නෙය; ගනබබ්බතඥෙන (වදුරන්අත්වැනි) දමුඅතින්ගෝ; කුරුච්ඡකසුත්තියා, * කුරුඳුවැලියෙන්නගෝ;

178. 179. මලලකෙන † (මොගොරුදැනි සිද පිටුම් කෙමියක් සෙසිත් කළ) මලලකයෙන්නගෝ; අසුසුමසුසුං සරිරෙකවා, ඔවු නොවුත් සිරුරෙන්නො; නසංසයො (සිරුරු) නොගහන්නෙය; කපාලිධික බණ්ඩාහි, කබලිකඩහා පතුලකබද; ව්ඤ්චිට්ඨිව (ඇඟ රු) පිළිවැටියද; සුද්ධානිච්ච, ගසනාපරිකමිද (අතින් ඔවුනොවුත් පිට ඉලිමද) සබ්බසං, හිලන් නොහිලන් සියල්ලත්වම; වට්ඨි, වට්ඨි; හිලානුසං, හිලන්හව; අකතමල්ලකං, දැනි නොසුත් මල්ලක ය (වට්ඨි) පාසාණ, පහණය; ථෙණ (මුදු) පෙණය; කඨලා, කැබ්ලිතිය (යනමොහු) පාදසංසනො, පාගැහීමෙහි; කප්පියා, කැපයෝයි.

(“අධානාථලක” නම්. පොඬොරුවක්මත් දවයක් සැස සුණු දුරු එහි පිටි ගහා ගහණු සදහා දූපොරු ආකාරයෙන් හිරි සිද

(අවුවායෙහි)* “කුරුච්ඡකසුත්තියා”හි කුරුච්ඡකපාසානවුණ් නිලාවාය බන්ධිතා කත “ගුලිකකලාපකො” වූවිනි-“කුරුච්ඡක සුත්තියා” යනු කුරුච්ඡකනම් පහත් සුණුලාකඩහා බැද කරණ ලද “ගුලිකකලාපය”යි කියනු ලැබේ.

† “මලලකනාම” මකරදන්තකෙ ජිජ්ඣාමලලකමුලසණ්ඩා නොනකතං “මලලක” වූවිනි-“මලලක” නම් මුවරදත් සිද කෙ ලමලාමුලසටහනිත් (වට්ඨ) කළ “මලලකය”යි කියනු ලැබේ-

178 මලලකෙනා'සුසුමසුසු වා සරීරෙන නසංසයෙ
කපාලිකකත ණාති වස්වට්ටිව වටති.

179 සබ්බසං දුටු පාණීව ගිලානසු'කතමලලකං
පාසාණපේණකඨලා කප්පියා පාදසංගතො'ති.

“අවඤ්ඤා”හි.

180 උකඛිතො'නුපසම්පනො නානාසංවාසඉත්ථියො*
නවොව ගරුකට්ඨොව පණකොව අවඤ්ඤා'ති.

නතණතොව හිදුවන පොහොරුවයි. “ගතබ්බිහත්ථි, නම්. න
තණතොව තබන දඩුමුවා අතයි. එයින් සුණ්ණගෙණ සිරුරුගහා
නානත්ථු. කරුණුලාහා මුසුකොට ලකවාලියෙයින් වවා කදුරුමල්
පෙළ සෙයින් අවුනා පිටගහා නගති මේ “කරුණුල” නම්.)

“අවඤ්ඤා”හි, අවඤ්ඤායත්තෙහි (පුවතත්භූමියින් නොවැඳු
සුත්තෝනම්.)

180 උකඛිතො, උකෙවිණි කම් ලදුයේද; අනුපසම්පනො,
අනුපසම්පනාද; නානාසංවාසඉත්ථියො (ලබ්ධි) නානාසංවාසකය
මාගමය (යනමොහු) ද; නවොව (තමහට) සමමගණද; ගරුක
ට්ඨොව, ගරුකසථද; පණකොව, පණකද (යනමොහු) අවඤ්
ඤා, නොවැදියුත්තෝයි.

(පරිවාසසුරණදිවිසින් සභවෙසෙසව පිළියම් කෙරෙමින් සිටි
යේ, ගරුකට්ඨ, නම්. නිකඛිතතවත්තයාද පරිවාසාදී සමාදත්
නොවූයේද මෙහි “ගරුකට්ඨ” නම්. නොවේ.

† “අපතතියා අදස්සතො තථා අප්පටිකමමකො
උකඛිතතකො අනිස්සගො පාපිකායව දිට්ඨියා.
අබ්බානමානත්තරහා මූලාය පටිකස්සකො
පාරිවාසිකමානත්තා වා'පි'මෙ ගරුකට්ඨකා”

* උකඛිතොනුපසම්පනොනානාසංවාසඉත්ථියො-

† ඇවත නොදක්ම නිමිත්තකොටගෙණද, එසේම (ඇවතට)
පිළියම් නොකිරීම නිමිත්තකොටගෙණ උකෙපණි'යකුමියක
රණලද්දේද, ලාමකවූද, ජීවියනොහරණේද, අබ්බානසවහා මාන
තව සුදුස්සෝ (දෙදෙන) ද. මූලාය පටිකස්සක කමීමය කරණලද
හිසුළුවද, පිරිවෙස්මානත් සුරත්තහු (දෙදෙන) ද, යන මොහුතුමු
ගරුආවැත් වත් අවදෙනා වෙති.

“වමමුණි.”

- 181 මිහාරෙලකවමමානි කප්පානි පරිභුඤ්ඤාං
රොහිතෙණීපසද, මි කුරුඬා මිහරුනිකා.
182 අනුඤ්ඤානතතයා අඤ්ඤාං වමමං දුක්ඛාචන්දනං
ඵට්ඨකොපාගඤ්ඤා, වමමං සබ්බං කප්පානි මානුසනි.

“උපාගණාවෙවා”නි.

- 183 මුඤ්ඤාදෙසෙ නකප්පානි ගණං ගණ්ඨාගණා නවා
සබ්බස්ස කප්පානාං රුමෙ සබ්බාං කලලකස්ස ව.
184 සබ්බානිලකමදානපිතලොහිතකණ්ණිකා
මහාරඬ මහානාමරඬ රතාමුපාගණා.

“වමමුණි, වමමං යත්තෙනි (කැපඅකැප සම්මානම්)

181 මි.හ, මුවත්තේද; අප, එලවත්තේද; එලක, තිරලවත්තේද; වමමානි, වමමයෝ; පරිභුඤ්ඤා (මඤ්ඤාපිඨාදියෙහි) අතට ගිඳි නව; කප්පානි, වටිනා, රොහිතෙණීපසද, රොහිතය එණිය පසදය (යනමොහුද) කුරුඬා, කුරුහයෝද; මිහරුනිකා, මාහරුනි හුඳි (පසදයෝනම් තිත්වුවෝයි.)

182 අනුඤ්ඤානතතයා, අනුදන්තාලද තත්සම්මිස, අඤ්ඤාං වමමං, සෙසුසම්, දුක්ඛාචන්දනං, දුකුලාවත, ඵට්ඨක (කෙසිපපිඤ්ඤා) පටියෙහිද; උපාගඤ්ඤා, වහන්සේද; අමානුසං, මිනිස්සමහර, සබ්බං වමමං, සියලුසම්, කප්පානි, වටි.

“උපාගණාවෙවා”නි, උපාගණාවෙවයත්තෙනි (කැපඅකැප වන්තමි.)

183 නව, අලුත්වූ (එකවරෙකද පය නොල) ගණං, ගණ්ඨාගණා, සතරපටි ඇ බොහෝ පටි ඇති වහන්සා, මුඤ්ඤාදෙසෙ, මුඤ්ඤාපිඨයෙහි, නකප්පානි, නොවටිත්, සබ්බස්ස (මධ්‍යදෙශයෙහිදු ප්‍රත්‍යන්තදෙශයෙහිදු හිලන්තොහිලත්) සියල්ලත්හට; අරුමෙ, අඩක රුමයෙහි, කප්පානි, වටිනි, අකලලකස්සව, හිලන්තවටිනාහි; සබ්බා (ග්‍රාමය මහාරය යන) නැමතැත්හිම (වටිත්.)

(මෙයින් එකවරෙකද පය ලා අනුභව කළ පරණ වහන් මධ්‍යදෙශයෙහි කැපයේද අලුත් වහණුදු පරණ වහණුදු ප්‍රත්‍යන්තදෙශයෙහි කැපයේද කිසුදු වෙත්.)

184 සබ්බානිලක, හැම තිල්ල; මදාන (හැම) සුදුසු; පිත (හැම) රත්වත්; ලොහිත, (හැම) රත්වූ; කණ්ණිකා, (හැම) කලු; (වහන්ද,) මහාරඬ, රත්වයත් පිටපැහැයේ, මහානාමරඬ, තුනුපිටුම පෙති පැහැයේ, රතා, රත්වූ; උපාගණාව, වහන්ද.

- 185 සබ්බමඤ්ඤිකා විභ්වා නිලපිතාදිවර්තීකා
නිග්ගිරපතනිකා මෙණ්ඩප්පසාණවර්තීකා.
- 186 බලලබ්බා පුච්චකා තුලපුණ්ණාච්චාගණ
පාලිගුණසීමකා මොරපිඤ්ඤන පරිසිඛිතා.
- 187 විච්ඡිකාලිකතා සිතව්‍යග්ගද්දානිනදිපිතා
මජ්ඣරකාලකොලකවමෙමහිව පරිකඛවා,
පාදුකාසංකමනියා කොච්ඡි බාරෙය්‍ය දුක්ඛවං.
- 188 නිලාදිවණ්ණං සකලා පුඤ්ඤාචොවකදෙසකං,
උපාගණ වලඤ්ඤය්‍ය නාරෙඤා බලලකාදිකතනි.

185 සබ්බමඤ්ඤිකා, සියලු මදවචන වහන්ද; විභ්වා (මාලාකමි
ලනාකමිගෙය) විසතුරුවහන්ද; නිලපිතාදිවර්තීකා, නිල්වත්
රත්වත් ඇ වැටි(වර)ඇතිවහන්ද; නිග්ගිරපතනිකා, නිතුරුපත
පිටපාහැ බඳු වර ඇති වහන්ද; මෙණ්ඩප්පසාණවර්තීකා, මැඩෙ
ලුවත් තිරලුවත් අංවැනි වැටි(වර)ඇතිවහන්ද.

186 බලලබ්බා, විලුම් වසා සිටිනා වහන්ද; පුච්චකා, කතුලෙ
හි පවත් සියලු පස වසා සිටිනා තැලිවහන්ද; තුලපුණ්ණා, උපාග
ණාව, දුලුම්, පිරු වහන්ද; පාලිගුණසීමකා, පිරිපතුල් වසා සිටි
නා වහන්ද; මොරපිඤ්ඤන පරිසිඛිතා, මොණර පිල් ඇ පිළි
වරින් වටා ගිවනලද වහන්ද.

(“බලලබ්බා”හි පණ්ඨි පිබානනං තලෙ බලලං බන්ධනා
කතා. “පුච්චකා”හි යොනක උපාගණ වූවිනි. යාව ජඛ්ඝතො
සබ්බංදං පටිච්ඡාදෙති. “පාලිගුණසීමා”හි පලිගුණසීමා කතා.
උපරිපාදමත්තමෙව පටිච්ඡාදෙති, “මොරපිඤ්ඤන පරිසිඛි
තා”හි තලෙසුවා වඳෙබසුවා මොරපිඤ්ඤන සුත්තකසද්ධෙහි
පරිසිඛිතා” * සත්‍යද්‍රව්‍යායි)

187 විච්ඡිකාලිකතා, නෝනුස්සත් නගුටුවැනි වර ඇති වහන්
ද; සිත, සිංහය, ව්‍යාන, ව්‍යාඤ්ඤය; උද්ද, ස්වායත්ත; අජිනදිපිතං,
අදුන්දිවියහ යනමොවුගේ(වමිගෙයන්ද) මජ්ඣර, බලල්හ; කාල
ක, ලේහන; උලුක, පියාබලල්හ යනමොවුන්ගේ; වමෙමහිව,
වමිගෙයන්ද; පරිකඛවා, සියාරා ගිවනිලද වහන්ද; සංකමනියා (ප
ස ලා) සක්මත්තවහැනිවූ; පාදුකා, වහන්ද; කොච්ඡි (හිලත් නොහි
ලත් යම්) කිසි මහණෙක්; බාරෙය්‍ය, පස්ලා වැලදනනිනම්, දුක්ඛ
වං, දුකුලාවේ.

188 නිලාදිවණ්ණං, නිලාදිවණ්ණය; සකලංවා, සියල්ලගෙන්;

* මෙහි ඇත් පහත පෙණ පෙළපාඩුන් නගෙයන් ප්‍රකාශයි.

"අනොලොකියන්ති."

189 සාරතෙතා ඉත්ථියා යොනිං මුබංවා භික්ඛද්දියා,
පරස්ස පතතං උජ්ඣානසංඝද්දිවා අත්තනො මුබං.
ආදාසෙ උදපතෙතවා ඔලොකෙය්‍යස්ස * දුක්ඛවන්ති.

එකදෙසකංවා, එකදෙසෙසක්භෝ; පුඤ්ඤා, පිඤ; බලලකාදිකං, විලුම්චසාසිවිනබලකඤ; භාරෙත්වා, (සියල්ල) නැර; උපාහණං, වහන්; පලඤ්ඤය්‍ය, වැලඳගත්තේයි ("බලලකාදිකං" යන්නෙන් "ආදි" යන්නෙන් නිත්තිරපත්තික මෙණ්‍යක අප විසාණ වට්ඨික උපාහණද ගතවුතු.)

("න භික්ඛවෙ බලලබ්භා උපාහණා ඩාරෙතබ්බා—න පුබබ්භා—න පාලිගුණ්ණිමා—න තුලසුණ්ණකා—න නිත්තිරපත්තිකා—න මෙණ්‍යසාණවට්ඨිකා—න අපවිසාණකවට්ඨිකා—න විච්ඡිකාලිකා—න මොරපිඤ්ඤපරිසිඛිතා—න විත්වා උපාහණා ඩාරෙතබ්බා යොධාරෙය්‍ය ආපත්ති දුක්ඛවස්ස" † යනුපෙළයි.)

"අනොලොකියන්ති" අනොලොකියං යන්නෙන් (මහණුන් විසින් නොබැලිය පුදුදෙයනම්.)

189 සාරතෙතා, සාරතතව (රුසිත් ඇතිව); ඉත්ථියා, (නදහුජනදවු) මාගමගේ; යොනිං, දියවුනුමගහෝ; භික්ඛද්දියා, බික්ඛෙත්තියගේ; මුබංවා, මුහුණගෝ; උජ්ඣානසංඝද්දි, කිපිසිත්ඇතිව; පරස්සපතතංවා, මෙරමා (වලඳන) පාත්‍රයගෝ; ආදාසෙ, අදහිතලයෙහිද; උදපතෙත, උදපාත්‍රයෙහිද; අත්තනොමුබං, තමාමුහුණගෝ; ඔලොකෙය්‍ය (යම්මහණෙක්) බලානම්, අස්ස, මිහව; දුක්ඛවං, දුකුලාවේ.

("සවෙපි පට්ඨතං නිවත්තා හොති පුරතො පච්ඡතොවා ධ්වං ඉමස්මිං නාමොකාසෙ නිමිත්තන්ති උපනිජ්ඣායානස්ස දුක්ඛ

* ඔලොකෙන්නස්ස.

† මහණෙහි (විලුම්චාගෙනු පිණිස තෙලෙහි) කුලබැඳ කරණලද වහන්ද, (ජංඝාවපට්ඨ සියලු පාදය වැසෙනසේ කරණලද) යොත් වහන්ද, (මතුපාදමාත්‍රයම වැගෙන ජංඝාව නොවැගෙනසේ) භාත්පස වසාකලවහන්ද, පුලුත්පිරවහන්ද, තිතුරු පතපිට පැහැබු වරඇති වහන්ද, මැබෙලුවත් අං වැනි වැටි ඇති වහන්ද, තිරෙලුවත් අං වැනි වැටි ඇති වහන්ද, ගෝත්‍රස්සත් නතුටු වැනි වරඇති වහන්ද, (තෙලෙහිගෝ වැට්ටෙහිගෝ නුල්වැනි) මොණරපිළිත් මහණලද වහන්ද, (මාලා කම්මලතා කම්මයෙන්) විසිතුරු වහන්ද, නොදැරියුත්තේය. යමෙක් දරනම් කුදුලාවක්නුගේ (නොගොත්) දුකුලාවක් ධ්වංවා වැටි.

193 සංඛනාභිවිසාණධර්මනලදනනමයා නථා,
ඵලකට්ඨමයා චෙච්චලාඛා ලොහමයා'පිච.

194 අඤ්ඤානියො සලාකායො ධුමනෙත්තාව ලබ්භරො,
නථා ජත්තකදණ්ඩානි * නත්තදුනාව නමමයා'නි.

“අකපටියානි සයනානි”ති.

195 අසඤ්ඤානුලි පලලඛෙකා පටිකං ගොනවිත්තකං,
පටලි චිකති උද්දලොමි ඵකනනලොමිකා.

196 කුත්තං කොසෙය්‍යකට්ඨස්සං හජ්ජඅසාරථනුරු,
අජ්නප්පචෙණි † කදලිමිහපපවරඅත්තං.‡

හුසිත්, සිබ්බිතුං, පිදිනව, ලබ්භා, වරි, සිපාරිකුඤ්ඤිකා කොසා,
කරබ්බියලි කෙසිපසි (දෙකද;) නථා, ඵසේමැසි; සලාකාපි, අදුත්
ලහද; අවිත්තකා, විසිතුරුනොවි(ලබ්භා)බවි.

193 සංඛනාභි, සන්තැබ්බවාචු; විසාණ, අංචුවාචු; අට්ඨි, ඇව
මුවාචු; නල, රණ්භුනමුවාචු; දනනමයා, දලමුවාචුද; නථා, ඵ
සේම, ඵලකට්ඨමයා, ඵලකමුවාචු දඬුමුවාචුද; චෙච්, හුණ්මුවාචු;
ලාඛා, ලාමුවාචු; ලොහමයාපිච, ලොහොමුවාචුද.

194 අඤ්ඤානියො, අදුත්තලද; සලාකායො, අදුත්තලද; ධුම
නෙත්තාව, දුමනැලිද යන මොහු; ලබ්භරො, වරිත්; ජත්තක
දණ්ඩානි, සැත්මිටිද; නත්තදුනාව, නැහොරුද; නමමයා, ඵ (සං
ඛනාභිවිසාණදි) මයමුවාහු; නථා, ඵසේම වරිත්. (“නනි වත් ලා
වටු සැත්දඬු දුබ්බදු අදුත් නැලිඳු නොම වටියෙන්” යනු විනය
සත්තයි.)

“අකපටියානි සයනානි”ති, අකපටියානි සයනානි යන්නෙහි
(උසසුත් මහඅසුත් විසිත් අකැප ගෝතා නිදිනා දැනමි.)

165 අසඤ්ඤා, පමණ ඉකුත් දිස් හහලා දුටුද; නුලි, නිලිද; ප
ලලඛෙකා, (ඇරුහිදුටු වකලුරුපඇති) පලහද; පටිකං, ලොමි
මුවාගෙල ඇතිරිද; ගොන, සකරහුලෙන් දිස්ලොමිඇති ඇති
රිද; විත්තකං, විමෙන් විසිතුරු ඇතිරිද; පටලි, සණ්ඨප් ඇතිරි
ද; චිකති, සිංහාදිරුපයෙන් විසිතුරු ඇතිරිද; උද්දලොමි, ඵකපි
පිටෙක ලොමිඇති ඇතිරිද; ඵකනනලොමිකා, දෙපිටලොමිඇ
ති ඇතිරිද.

196 කුත්තං, මානමුත් සොලොස්දෙනෙකු සිට නැටියහැකි

* සත්තක දණ්ඩානි. † ජනප්පචෙණි-පොත්.

‡ මිහපවරපට්ඨයිරුත්තං-මිහපවරඅත්තං-පොත්

- 197 සලොහිතවිතානඤ්චි 'හතො රතනුපධානකං,
අකපයියාති එතානි දකකථං පරිභුඤ්ජතො.
- 198 අසන්දාදිත්තයා සෙසෙ ලබ්භතෙ ගිහිසත්තකෙ,
බමමාසනෙව භත්තගෙහ සරොවාපි නිසිදිතු,
භූමිමඤ්ඤසංඛෙපෙ සධිතුඤ්චාපි කප්පති.
- 199 චතුරංසපිඨා සත්තඛතා පඤ්චඛතා උච්චපාදකා,
තුලොනද්ධා සරොසෙව මඤ්චපිඨා නිසිදිතුං.

අවන් මහ ඇතිරිද; කොසෙයා, රත්කසුකම් කළ හිහිරිපසතර
ණද; කට්ඨිසං, රත්කසුකම් කොට කැටිතිහිරිහුයින් කළ පසතර
ණද; හත්ථිසාරථභිද, ඇතුත්පිට අසුත්පිට රථයෙහි අතුරණ
ඇතිරිද; අජිනපාචෙණි, (හැදපමණකොට ගිවිනලද) අසුත් දී
වි සමිත්; කදලිමිහපවර, උතුම් කෙහෙල් මුව සම් පසතරණිත්
අස්තා, අතුරණලද්දේද.

197 සලොහිතවිතානඤ්ච, රත්වියත් ඇත්තේද; උභතො,
දෙපාඤ්චයෙහි, හෙවත් ගිස්දොරපාමුල; රතනුපධානකං, රත්කත්
වසින් ඇත්තේදයන; එතානි, මේ සයනාසනයෝ; අකපයියාති, අ
කපයන; පරිභුඤ්ජතො, අනුභවකරන්නාහට; දුක්කථං, දුකුලාවේ.

198 අසන්දාදිත්තයා සෙසෙ, අසන්දාදිතුනින් අන්‍යවූ; ගිහිස
ත්තකෙ, ගිහිසත්තක (වූ සයනාසන) යෙහිද; බමමාසනෙව, බ
මමාසනයෙහිද; භත්තගෙහ, බතැගෙහිද; සරොවාපි, ගිහිගෙයිද
(පනවනලදකල්හි;) නිසිදිතුං, හිදිනට; ලබ්භතෙ, වටී, භූමිමඤ්
රණසංඛෙපෙ, බුමුතුරුණුකොට පනවනලද කල්හි; සධිතුඤ්චා
පි (තමාගේ කැප ඇතිරියක් ඒ මත්තෙහි ලා) ගෝනවද; කප්ප
ති, කැපයි.

("භත්තගෙහව, බත් ඇගෙහිපු වෙහෙරෙහි දිවයි පිරවෙසන
තැත්හි එව් බොජුනු හැමුහි එව්" යනු මෙහි සන්නයි.

"අනුජානාමි ගිකඛවෙ පච්චඤ්ඤා නිපජ්ජානාමි චුත්ත
ත්තා පරිභුජාකතං භූමිංවා භූමිමඤ්ඤසෙනාසනංවා සඤ්ඤි
කං මඤ්චපිඨංවා අත්තනො සත්තකෙන පච්චඤ්ඤාන පච්ච
ඤ්ඤානං නිපජ්ජානාමි" * යනු අටුවායි.)

199 උච්චපාදකා, චූරියත් උස්පාදැති; චතුරංසපිඨා, චතුරං

* මහණෙනි පසතුරුණු ලා වැදගෝනට අනුදනම් යි වදාළ
බැවින් පිරිබඩුකළ බිමගෝ බුමතුරුණුවත් සෙනසුනගෝ සහ
සතු ඇදපුටුවගෝ තමාසතු පසතරණිත් පසුතුරුම වැදගොව්
යසුත්තෙය.

200 වොළුවාකුණ්ණපණ්ණානං භිණ්ණාසෙව ච පූර්තා,
චිවරවජ්චියො පඤ්ච භිසි සබ්බත්තං කප්පියා.

201 තුලතතයං භිසිගබ්බො ලොමානි මිහංකම්මං,
බ්බෙබ්බාගතො අනුස්සන්තං තුලවරු මසුරකො.

සපිඨයෝ, සතතඛතා, (තුත්පසවැනතුචෙගෙළු හා සතරපා විසිත්) සත්අඟක් ඇත්තාහුද; පඤ්චඛතා (පිරිපසවැනතුචෙගෙළු ලහා සතරපා විසිත්) පස්අඟක් ඇත්තාහුද; කප්පනි, චරිත්, තුලොනැබ්බා, පුලුන්පවැවලදනාලද; මඤ්චපිඨා, වච්චපිඨයෝ, සරෙයෙව, හිහිගෙසිම, නිසිදිතුං, හිදිනව (චරිත්).

(“සතාඛතො, නාම භිසුද්ධිසාසු අපසායං කතා කතමඤ්චො. අයමි පමාණභිකතනො වට්ඨති” * සුබ්බත්තං සප්පාඛතං පඤ්චාඛතං මඤ්චද වධුරියතිත් උස් පා ඇත්තෙ වරි.

“අනුජනාමි භිකාවෙ ඔනඤ්චං මඤ්චං ඔනඤ්චං පිඨානි වච නතො පත වමොදිති ඔනඤ්චං මඤ්චපිඨං වට්ඨති” †)

200 වොළු, කඩිත්ද; වාක, වැහිරෙත්ද; උණ්ණ, ලොමිත්ද; පණ්ණානං, පතිත්ද; භිණ්ණාසෙව, තණ්ණෙත්ද; පූර්තා, පූරණලද; චිවරවජ්චියො, සිව්දැකම ජච්ඤොචඇති; පඤ්චභිසි, පච්චිඛ භිසිහු; සබ්බත්ත (මඤ්චපිඨාගතාදි) හැමතැන්හිම; කප්පියා, කැපයෝයි. o

201 තුලතතයං (රුක්ඛතුල ලතාතුල පොටකිතුලයන) තුත්පුලුන්ද; වොළුගබ්බො, වොළු (වාකාදි පඤ්චවිධ භිසි) ගර්ඛනද; මිහංකම්මං (සිංහාදි) චතුස්පදයන්හා (ගන්ධ මසුරාදි) පක්ෂීන්ගේ; ලොමානි, ලොමයෝද, (යන මේ සියල්ල) බ්බෙබ්බාගතො, කන් වට්ටෙනාහි; අනුස්සන්තං, අනුදත්තාලද; මසුරකො, සමිත් කළ භිසිආදියෙහි; තුලවරු, තුලයහැර (සෙස්සඅනුදත්තාලදි.)

‡ (“රුක්ඛතුලනි” සිඹලි රුක්ඛාදිනං යෙසං කෙසඤ්චි රුක්ඛා

* සප්පාඛතනම් තුත් දිශාවන්හි අපසයකොට කළ ඇදයි. මේද ප්‍රමාණභිකතනාවූයේ වරි.

† මහණෙහි අවනද මැසිත් අවනද පුවත් අනුදතිම් යන වචනිත් වනාහි වමොදියෙන් අවනඤ්ච මඤ්චපිඨ වරි.

‡ “රුක්ඛතුලං” යනු ඉඹුල්ලක් ඇ යමිකිසි වෘක්ෂයන්ගේ පුලුන, “ලතාතුලං” යනු කිරිවැල් ආදි යමි කිසි වැල්පත්තින්ගේ පුලුන, “පොටකිතුලං” යනු පොටකි තෘණආදිවූ යමිකිසි තෘණ පත්තින්ගේ යටත් පිරිසෙසිත් උක්තල ආදීන්ගේද පුලුන, නො හිලනාට ශීර්ෂපඛාතයත් පාදපඛාතයත් යන දෙකම වරි. හිලනව බ්බෙබ්බාගණයත් අතුර මතු පසතුරුණු ලා වැදගොත්තව වරි.

“සමානාසනිකොපිවා”හි.

- 203 හිවස්සානතරු’නුඤ්ඤානං භික්ඛුනමෙකමාසනං,
සත්තවස්සතිවසෙසති පඤ්චවසෙසා නිසිද්දති.
204 ධර්මපඤ්ඤානං ඉත්ථං උපතොබ්බසංඝානං මුතී,
දිසාසනෙ අනුඤ්ඤාසි සබ්බෙතො’ව නිසිද්දිතං.
205 අනාගා දිසාසනං තිණ්ණං යා පභොති නිසිද්දිතං,
මඤ්චකෙවාපි පිඨෙවා චිත්තා ලබ්බා නිසිද්දිතානි.

“සමානාසනිකොපිවා”හි, සමානාසනිකොපිව යන්නෙන් (එක අස්තෙහි ගිණුපුත්තෝනම්)

203 භික්ඛුනා, භික්ඛුනට්ඨ; හිවස්සානතරු, තුත්වසක් ඇතුලෙහි; එකමාසනා, එකාසනය; අනුඤ්ඤානං අනුදත්තාදි (එසේම) පඤ්චවසෙසා, පස්වසක් ඇති මහණ; සත්තවස්ස, සත්වසක් ඇත්තවුන්හාද; හිවසෙසති, තුත්වසක් ඇතිවුන්හාද; සමග, නිසිද්දති(එකඅස්තෙන්)හිදි.

204 මුතී, සඵලතෙම; පඤ්ඤානං, පඩිතයාද; ඉත්ථං, මාගමද, උපතොබ්බසංඝානං, උපතොබ්බසංඝානකයාද; ධර්මපඤ්ඤානං, සබ්බෙතො(සමානාසනික අසමානාසනික)සියල්ලත්හාම එක්ව; දිසාසනෙ, දිගස්වෙති; නිසිද්දිතං, හිදිනට; අනුඤ්ඤාසි, අනුදති.

205 යා, යම්අස්තක්; තිණ්ණං, තුත්තෙතෙකුට; නිසිද්දිතං, (පලක් බැද)හිදිනට; පභොති, සැඟවෙන්නා; ඒ; අනාගා දිසාසනං, පසළු දිසාසනය නම් වේ, මඤ්චකෙවාපි, හැදගත්; පිඨෙවා, පුටුවෙහිගොත්; නිසිද්දිතං, හිදිනට; චිත්තා, (සමානාසනික)දෙත්තෙකුට; ලබ්බා, වර්.

“අසංවාසිකොවා”හි, අසංවාසිකොවයන්තෙහි(එක කමිංදි සංවාසයට නොනිස්සෝ නම්.)

හිදිනට වර්, යම් අසනයක් මනුෂ්‍යයෝ අනිත්මැබ පහත්කොට ස්ථාමිති මෙහි වැඩහිදිවිය යුතු දෙද්ද එහිදවර්, ඉදිත්පලවුම අවුත් පසුව උඩගොස් යටගොස් සක්මන් කරද්ද පිළිවිකුත් කටපුත් තත් නැත, යම් අසනයක් යම්යෙ තලය දක්නේද එසේ තුනිව තකිත් වසනලද්දේ වේද එහිදු පිළිවිකුත් කටපුත්තත් නැත, යම් අසනයක් පලමුකොටම උතුරුසල කොටපලක් අදියෙන් අතුරුණලද වේනම් එය අනිත් පරාමිතිය කොට සලකා හිදියුතු. මහාපච්චාරය අවුවායෙහි වනාහි සණ්ඨකයකිනුදු අතුරුණලද යම් අසනයෙක්හි රැලි පෙණෙනුලැබේනම් එය නොපිළිවිකිය යුතුයයි කියනලදි.

“අසංවාසිකොවා”හි.

- 206 උක්ඛිතෙතා උපසම්පනො භික්ඛුනී ජිනාමුලකො,
නානාසංවාසනිසිමසිතවෙහාසසණ්ඨිතො.
එකාදස අභබ්බාව අසංවාසා’හි දිපිතා හි.

“කමමනනි”

- 207 වග්ගොන අධම්මකමමං සමග්ගොන අධම්මිකා,
වග්ගොන ධම්මකමමඤ්ච සමග්ගොන ච ධම්මකං,
චතුස්සං යෙවං භුක්ඛුතං සෙසකමෙමිසු දුක්ඛං.

206 උක්ඛිතෙතා, උක්ඛිතී කම් කරණලද්දේද; අනුපසම්ප
කො, උපසම්පනානොවුයේද; භික්ඛුනී, මෙගෙනද; ජිනා
මුලකො, පරිජිතවත්ද; නානාසංවාස, (ලබ්බි) නානාසංවාසකද; නි
සිමසිත, සිමිත්තානුර සිටියේද; වෙහාසසණ්ඨිතො, අකාසකොති
සිටියේද; එකාදස අභබ්බාව, එකොලොස් අභව්‍ය පුද්ගලයෝද;
අසංවාසානි, අසංවාසනයි; දිපිතා, දක්ෂණලදහු.

(“කමමනා ලබ්බිමානි නානාසංවාසකා නයො
උක්ඛිතො නිවිධො කමමනානාසංවාසකො මනො.
අධම්මවාදිපකයං නිසිතො’ව ච්චිතායං,
ධම්මවාදිපනො’නෙ’හි උප්පන්න පන මානසෙ.
නානාසංවාසකො නාම ලබ්බියා යං පකාසිතො,
තත්තවෙසා පන සො චිත්තං කමමං කොපෙති සබ්බිකං.
බහිසිමගො සිමා නානාසංවාසකො මනො,
නානාසංවාසකා එවං නයො වූතා මගෙසිතා”.)

(“ලබ්බිනානාසංවාසක”යන්නෙහි ලබ්බිනම් ධම්මවාදිහසි ගත්
සිති)

“කමමනනි” කමමා යන්නෙහි (චතුස්සං කමමනම්.)

- 207 වග්ගොන, වග්ගසබ්භසා විසින් කරණ; අධම්මකමමං, අධ
ම්මකමමයද; සමග්ගොන, සමග්ගසබ්භසා විසින් (කරණ) අධම්මි

* කමමයෙත්ද ලබ්බිමාන දෙකින්ද නානාසංවාසකයෝ තුන්
දෙනෙක් වෙයි. තුන්වැන්නෙහි උක්ඛිතෙතානි කරණලද්
දේ කමමනානාසංවාසකයයි දන්තාලදි-විවිධසිත් සිතමින් අධ
ම්මවාදිත්යේ පක්ෂයෙහි හුන්නේම මොව්හුවනාහි ධම්මවාදිහු
යයි සිතාලපත් කල්හි වනාහි—මේ තෙම ලබ්බිමයෙන් නානා සං
වාසකනමාහි ප්‍රකාශකරණලදි, ගෙනෙම වනාහි ඒ (අධම්මවාදි
පක්ෂයෙහි) සිටියේ දෙපක්ෂයෙන් සාසනා විසින් කටයුතුකමම්
ය කොපකෙරෙයි—සිමාවෙන් පිටසිටියේ සිමානානාසංවාසක
යයි දන්තාලදි මෙසේ නානාසංවාසකයෝ තුන්දෙනෙක් මහර්
මිවූ බුදුන් විසින් වදාරණලදහු.

- 208 වතුචලෙහා පඤ්චවලෙහා දසවීයනිවැසිකො,
අතීරෙකවීසනිවලෙහා පඤ්චසඤ්චා විභාචිතා.
- 209 වතුචලෙහාව අබ්භානුපසම්පදපචාරණං,
පඤ්චවලෙහාව අබ්භානා මජ්ඣදෙසුපසම්පදං.
- 210 දස වලෙහා'ව අබ්භානං ධර්මපචා සබ්බකමමිකො,
ඉතරෙ සබ්බකමමිසු කමමප්පතො'ති දිපිතො.
- 211 වතුචලෙහන කතතබ්බෙ වතතාරෙ පකතතතතා,
කමමප්පතා පරෙ ජායාරුහා සෙසෙ'පසයනතයො.

කං, අබ්භිකමමියද; වලෙහන, වර්ගසඤ්චා විසිත්(කරණ)බමම
කමමඤ්ච, බමමකමමියද; සමලෙහන, සමගිසඤ්චා විසිත්(කර
ණ)බමමිකඤ්ච, බමමකමමියද(කමමසතරස්වෙ) වතුභංගෙව,
සතරවනකමමියම, අනුඤ්ඤානං, අනුදත්තාප්පද; සෙසකමමි
සු, සෙසු(තුන්)කමමියෙහි, දුකතං, දුකලාවෙ.

208 වතුචලෙහා, වතුච්චිසඤ්චාද; පඤ්චවලෙහා, පඤ්චවර්ග
සඤ්චාද; දසවීසනිවැසිකො, දසවර්ගසඤ්චා විංශතිවර්ගස
ඤ්චා, අතීරෙකවීසනිවලෙහා, අතීරෙකවිංශතිවර්ගසඤ්චා ය
න පඤ්චසඤ්චා, සතනුපස්ථෙදෙනස්; විභාචිතා, විභාගකොට;
දක්වනදලදහ.

වතුචලෙහා(එනි) වතුච්චිසඤ්චාදෙමි; අබ්භානඤ්ච, අබ්භා
නකමමියද; උපසම්පදං, උපසම්පදකමමියද; පචාරණං, පචාරණ
ද; පඤ්චවලෙහා, පඤ්චවර්ගසඤ්චාදෙමි; අබ්භානඤ්ච, අබ්භාන
කමමියද; මජ්ඣදෙසුපසම්පදං; මජ්ඣදෙසෙහි උපසම්පදද;
දසවලෙහා, දසවර්ගසඤ්චාදෙමි; අබ්භානංව, අබ්භානකමමියම,
ධර්මපචා, තබා; සබ්බකමමිකො, (සියලුකමමියෙහි) කමමප්පාන
ය; ඉතරෙ, විංශතිවර්ග අතීරෙක විංශතිවර්ග සඤ්චාදෙමි; සබ්බ
කමමිසු, සියලු (සඤ්චා)කමමියෙහි, කමමප්පතො'ති, කමමප්පා
නතය(කමමියට නිසියයි)දිපිතො, දක්වනලදි.

(විසිවනසඤ්චා විසිත් සියලු සඤ්චා කමමි සිද්ධිවතුදු අසිරි විසිවන
සඤ්චා හැමම වතුචලෙහාදි සඤ්චා විසිත් කටයුතු කමමි අතීරෙ
කයත් විසිත් කටහැකියේ උනන්දත් විසිත් නොකොට හැකියේ
දක්වනු පිණිසයයි දතයුතු.)

211 වතුචලෙහන, වතුච්චි සඤ්චා විසිත්, කතතබ්බෙ, කට
යුතුකමමියෙහි, පකතතතතා (පරිච්ඡේදාත් උකෙවති කම
තොලද නත්සංචාරික නොවූ බැවින්) ප්‍රවතත්වූ; වතතාරෙ, සත
ර්ථෙදෙනස්; කමමප්පතා, කමමියට යොග්‍යය; අපරෙ(එකයි

- 212 වතු වග්ගාදිකතතබ්බං අසංවාසකමමාරහං,
පරවාසාදිකමමඤ්ච ගරුකට්ඨස්වඤ්ඤතරං,
කච්චා'ව ගණ්දුරකං කතං කුප්පඤ්ච දුක්කට්ඨං.
- 213 අඛමමකමමං වාරෙය්‍ය අනන්තරෙය දුචෙතයො,
දිට්ඨාප්මෙකො'චිට්ඨානං වාරෙතො'ව තතො'චිකා.
- 214 කමමාරහඅසංවාසඤ්ඤානවිතතදුට්ඨො,
එතෙසං සඤ්ඤාමඤ්ඤානි පටිකෙඛපො නරුහති.
- 215 පකතතොකසිමට්ඨසමසංවාසඤ්ඤානො,
ආරොචෙතනස්ස'නතමසො 'නනාරසාපි රුහති.

මායෙහි සිටි)සෙසු පුවතන්හු; ජනාරහං, සද්දෙන්නව; නිස්සෝසි, සෙසෙපි, (පඤ්චවග්ගිකාදිත් විසින් කට්ඨතු)සෙසුකමමෙයෙහිදු, අයනායො, මෙමනයි.

212 වතු වග්ගාදි, වතු වග්ගි සඤ්ඤාදිත් විසින්, කතතබ්බං, කට්ඨතු සඤ්ඤාමෙය, අසංවාස (ගණ්දුරකං) අසංවාසකයා ගණ්දුරක කොටගෝ, කමමාරහං (ගණ්දුරකං) කමමලබත්තව නිස්සභු ගණ්දුරක කොටගෝ; පරවාසාදිකමමඤ්ච, පිරිවෙස්ආදිවූ කමමය වනාහි, ගරුකට්ඨස්ස, ගරුකසට්ඨත් අතුරෙන්; අඤ්ඤතරං ගණ්දුරකං කච්චා'ව, උත්තරතෙණෙකු ගණ්දුරක කොටගෝ, කතං, කරුණුලද්දේද; කුප්පඤ්ච, කොප්පද්දේදි, දුක්කට්ඨං, (කාරකයත්ව) දුකුළාදවේ.

213 අඛමමකමමං, අඛමමකමෙය, වාරෙය්‍ය, වලකත්තේය, අනන්තරෙය, (උචිත බ්‍රහ්මචරියාවට) අනන්තරයක් ඇතිකල්හි; දුචෙතයො දෙන්න තුන්දෙන; දිට්ඨාපං, (කරෙය්‍යං, “අඛමමකමමං ඉදං න මෙතං ඛමති”යි ඔවු නොවූත්ව තමන්ගේ) ලබ්ධිප්‍රකාශ කරන්නාහුය; එකො, හුදකලාමහණ; අචිට්ඨානං, (කරෙය්‍ය “න මෙතං ඛමති”යි සිතිත්) ඉවත්තේය; තතො, ඒ තුන්දෙනා කෙරෙන්; අචිකා, බොහෝදෙන, වාරෙතො'ව, වලකත්මැයි.

214 කමමාරහ, කමමලබත්තව නිස්සෝය, අසංවාස, සංවාසාභිනොවත්තේය; විතතවිතත, උමමතතය; දුට්ඨො, වේදනාභීය යන, එතෙසං, මොවුන්ගේ, සඤ්ඤාමඤ්ඤානි, සභමැද; පටිකෙඛපො, ප්‍රතිසෙෂපය; නරුහති, නොනැගේ.

215 අනතමසො, යටත්පිරිසෙයින්; අනන්තරසාපි, ආයත්නයෙහි හුත්තාගට්ඨ; ආරොචෙතනස්ස, නිශත්තාවූ; පකතතො, පුවතත්වූ; එකසිමට්ඨ, එකසිමාවෙහි සිටි; සමසංවාසඤ්ඤානො, සමානසංවාස ඇති භික්ෂූහුගේ (පටිකෙඛපො) වැලකීම; රුහති, නැගේ.

216 කොපෙතො ඛම්මිකං කමමං පටිකෙකාසෙය්‍ය සමමුඛා,
තිරොතඛා කායසාමග්ගිං ඡන්දං නොදෙය්‍ය දුක්ඛට්ඨති.

“මච්ඡාප්පවිච්ඡන්දා”ති.

217 දුරුං වෙථං ඵලං පුප්ථං චූණ්ණං නහාණ්ඩුබොදකං,
මහතිකං දන්තකට්ඨාදිං නදදෙ කුලසංගහා.

218 පාරිභට්ඨකතාමුග්ගසුප්පානාවත්තදුප්පයා,
පභෙණ දුතකමෙමන ජඛකපෙසනියෙන වා.

219 අනුප්පදානපතිපිණ්ඩවෙස්සකමෙමන වා පුන,
නාඤ්ඤානවාපි සමබුද්ධපතිකුට්ඨෙන ජිවයෙ.

216 ඛම්මිකං, ඛම්මියෙන් පුක්ඛවූ; කමමං (අපලොකනාදි චතු චිඛ) සඛකකමීය; කොපෙතො, කොප්‍යකරත්තව; සමමුඛා, හමු යෙහි; පටිකෙකාසෙය්‍ය, වලකානම්; තිරොතඛා, නොහමුයෙහි; කායසාමග්ගිං, කායසාමග්ගියගෝ, ඡන්දං, සද්ගෝ; නොදෙය්‍ය, නොදේනම්; දුක්ඛට්ඨ, දුක්ඛාවි.

“මච්ඡාප්පවිච්ඡන්දා”ති, මච්ඡාප්පවිච්ඡන්දා යන්නෙහි(ලාමක ජිවිකාවගේ දුරුකිරීමනම්.)

217 දුරුං, දූවද; වෙථං, (හිඳෙඵයව ඇ) හුණද; ඵලං, (තාලප නාසාදි)ඵලද; පුප්ථං, (පුවමුල් ඇ)මල්ද; චූණ්ණං, (මහරිසුණු ඇ) සුණුද; නහාණ්ඩුබොදකං, නහණ්ඩියහා මුවසොදන දියද; මහතිකං (පියවිමැටි ඇ) මැටිද; දන්තකට්ඨාදිං, දූවිටි දඩු ආදිද; කුලසංගහා, කුලයක් සහාමිම හෙතෙකොට ගෙණ; නදදෙ, නො දෙන්නෙයි.

218 පාරිභට්ඨකතා (ලාභාසායෙන්) කුලදරුවන් (ඔරලණ ආදි විසින්) වැඩිමෙන්ගෝ, මුග්ගසුප්පානා, හිමු මුංසේ අනුත් සගත්තව සැබෑ මදකොට, බොරු බොහෝකොට කීමෙන්ගෝ, වත්තදුප්පයා, (ප්‍රිබිම් ගෙබිම් ඇ පාන) වසතු විදුලවෙන්ගෝ, පභෙණ (කෙත්වත් අරම් ආදියට) මෙහෙවර යන කමිත්ගෝ, දුතකමෙමන (පත්හසුත් පබුරු ගෙණ යන) දුතකමිත්ගෝ, ජඛක පෙසනියෙනවා, හසුත් ගෙණ එගෙන් එගෙට යන කුදු මෙහෙ යෙන්ගෝ.

219 අනුප්පදාන, (ලාභාසායෙන්) අත්ලස් ඇ දිමෙන්ගෝ, පතිපිණ්ඩ, පිළිපිටු දිමෙන්ගෝ, වෙස්සකමෙමනවා, පිළියම් කිරීමෙන්ගෝ, පුන, නැවත, සමබුද්ධපතිකුට්ඨෙන, බුදුන් විසින්

220 විශේෂයන්ගේ සහයෙන් භූතලපනාකූභනාදිති,
කුලසූසාදිත්වපනාපව්වයෙ පරිවර්තයෙ'ති.

“වතනනි”

221 අගනතුකො න අරුමං පවිසෙ සලපාහනො,
සජනෙතා'තුණ්ඩිතො සියෙ කරුණා වා'පි විවරං.

222 පාතියෙන නබොවෙය්‍ය පාදෙ බුබ්බතරෙ'පිව,
අවාසිකෙ'හිවාදෙය්‍ය පුච්ඡෙය්‍ය සයනාසනං.

නිත්‍යකොට්ඨකරණලද; අශේෂයන්වාපි (අඛණ්ඩ, නිත්‍යභාවය) අනිකේතිතො; නිවේදය, ජීවත් නොවන්නෙයි.

නමාලද මනාපසය කුලත්ව දී උත් දෙවුනැත්ම “පතිපිණ්ඩ, න” නම්වේ—“අඛණ්ඩ” නම්. අගපසය ලකුණු දන්නා විද්‍යායි. “නිත්‍යභාවය” නම්. නිත්‍යදන්නා විද්‍යායි.

220 විශේෂයන් (නොනැ නොපැවරුවත්) ඉල්වීමෙන්ද; අනෙ සනා, නුසුදුසු පියවරින් පස සෙවීමෙන්ද; අභූතලපනා, නමා කෙරෙහි නැති උතුරුමිනිස්දම් කීමෙන්ද; කුභනාදිති, කුභන ලපනාදියෙන්ද; කුලසූසාදිතා, කුලසූසනාදියෙන්ද; උපනා පව්වයෙ, උපත් (සතර) පසය; පරිවර්තයෙ, (විෂමිත්‍රදෙයක් සෙයින් දුරින්) දුරුකරන්නෙයි.

(“කුලසූසාදි” යන්නෙහි “අදි” ශබ්දයෙන් රූපියපටිග්ගහණ රූපියසංචොභාර ගතයුතු.)

“වතනනි” වතනං යන්නෙහි (අගනතුකවතනාදි වන්නම්.)

221 අගනතුකො, අමුතමහණ; සලපාහනො, (පයලු) වහන් ඇතිවහෝ; සජනෙතා, (හිසට කළ) සත් ඇතිව හෝ; ඔහුණ්ඩිතො, හිස් වසා පෙරවහෝ; විවරං, සිවර; සියෙ, කරුණාවාපි, නිසන්ධාහෝ; අරුමං, (ලග්‍යාසදහා වදනා) වෙහෙරට; නපච්ඡෙ, නොවදනෙයි (උවසරසීම සිට මේ හැම හැර වැද්දයුතු.)

222 පාතියෙන, බොනපැතිත්; පාදෙ නබොවෙය්‍ය, පා නොසෝදන්නෙය; බුබ්බතරෙ, තමහට වැඩිමහලුව; අවාසිකෙපිව, තත්වැසියෙකු; අහිවාදෙය්‍ය, වදනෙය; සයනාසනං, ලග්‍යාසනෙකුත්ද; පුච්ඡෙය්‍ය (කවර සෙනස්න මට පැමිණේද අපකාමි යි අනුකූලව දැයි) පුළුවන්වෙයි.

(“සචෙ සඛසා වෙතිසෙසා පොකබරණ්ණො වා උදකසොණ්ඩියොවා භොනති කතිකාව කතා එත් නහාසිතබ්බං ඉතො පාතියං ගහෙතබ්බං ඉධ සබ්බපරිභොගො කාතබ්බො'ති. කති

- 223 ගම්කො පටිසාමෙඛා දුරුමනනිකභණ්ඩකං,
 විහාරඤ්ච ඵකෙඛාන අපුච්ඡ සයනාසනං.
- 224 අපුච්ඡිතබ්බෙ අසභි සබ්බොපෙඛාන සාධුකං,
 පක්කමෙය්‍ය'ඤ්ඤා භස්ස පක්කනතුං නච කප්පති.
- 225 අවාසිකො පඤ්ඤාපෙය්‍ය බුබ්බාගනතුස්ස අසනං,
 උපතික්ඛිපෙ පාදොදප්පහුතිං පතත විවරං.
- 226 පච්චුග්ගනඛාන ගණේගය්‍ය පානියෙනව පුච්ඡයෙ,
 අගනතුමඤ්චාදෙය්‍ය පඤ්ඤාපෙ සයනාසනං.

කාවතෙනනෙ'ච සබ්බං කාතබ්බං, යථා කතිකා න'ථි තථා සබ්බපරිභොගො චට්ඨති" * යනු අවුච්චයි.)

223 ගම්කො, බැහැර යන මහණ; දුරුමනනිකභණ්ඩකං, (මඤ්චපිට්ඨාදී) දුරුභාණ්ඩා (රජනභාජනාදී) මනනිකාභාණ්ඩාද; පටිසාමෙඛා, සඟවාතබ්බා, විහාරඤ්ච, සෙනස්තද; ඵකෙඛාන, (පුරුකිකොව දොරකවුලු)පියා; සයනාසනං(මඤ්චපිට්ඨාදී) සයනාසනද; අපුච්ඡ (ඇවත මේ රක්‍ෂාකරයි අරුමිකාදීන්) පිළිවිස(පක්කමෙය්‍ය, යන්නෙයි.)

224 අපුච්ඡිතබ්බෙ අසභි, පිළිවිස්තව නිසි අරුමිකාදී යමක්හු නැතිකල්හි; සාධුකං, මනාකොට; සබ්බොපෙඛාන, සඟවාතබ්බා; පක්කමෙය්‍ය, යන්නෙයි; අඤ්ඤා, එසේනොකොට; පක්කනතුං, ගමන්යාම; භස්ස, මිහව; නචකප්පති, නොමච්චි.

225 226 අවාසිකො, නත්වැසිමහණ; බුබ්බාගනතුස්ස, වැඩි මහලු අගනතුකයහව; අසනං (හිඳිනා) අසුත්; පඤ්ඤාපෙය්‍ය (දුර දෑකම)පණ්චත්තේය; පාදොදප්පහුතිං, පාදොදක පාදකය්‍යාදීන්; උපතික්ඛිපෙ, එළවා තබන්නේය; පච්චුග්ගනඛාන, පෙර මතට ගොස්; පතතවිවරං; පාසිච්ඡා, ගණේගය්‍ය, ගන්නේය; පානියෙනව, බොනපැනිනුදු; පුච්ඡයෙ, විචාරන්නේය; අගනතුං, අගනතුකයා; අභිවාදෙය්‍ය, වදනේය; සයනාසනං, ලග්ගාසෙනසුත්; පඤ්ඤාපෙ (මේ සෙනස්ත නුබව පැමිනෙයි) පණ්චත්තේයි.

* ඉදින් සඟහව පොකුණු දෙනස් තුනක්ගේ පැත්තැති ගල් පොකුණු (දෙනස්-තුනක්)ගේ වෙත් නම් මෙහි නැගුණු මිත් පැත්ත තවුණු මෙහි සියලු පරිභොග කට්ඨකයයි කතිකාත් කරණලදනම් කතිකාවනිත්ම සියල්ල කට්ඨකයයි, යම්තැනක කතිකා නැත්නම් එහි සියලු පරිභොගය වටි.

227 අරුක්ඛාචුත්ථමචුත්ථංවා ගොවරුගොවරං චදෙ,
චචචපසාචසානානී කතීකං සෙබසමුත්තිං.

228 පචෙසනිගගමෙ කාලං පරිභොජනියපානියං,
නිසිනොනාච නචකසස එතං සබ්බං සමුද්දියෙති.

“විකපපනාවෙවා”ති.

229 සමුත්ඛාපරමුත්ඛාගෙද, දුචෙ චුත්තා විකප්පනා,
සමුත්ඛාය විකප්පෙනො ව්‍යත්තසෙසාකසස සන්තිකෙ,
“ඉමං චිචරං තුය්‍යං විකප්පමි”ති භාසයෙ.

230 එත්තාවතා නිබ්බොව කප්පති නච කප්පති,
පරිභොගාදිකං තෙන අපච්චුඤ්චාවතො.

227 228 අරුක්ඛාචුත්ථමචුත්ථංවා, වසනලදබවද නොවසනලද බවද; ගොවරුගොවරං, සිතියයුතු නොසිතියයුතු ගමද; චචච පසාචසානානී, මලකිස වචනකිස සාහන නැතද; කතීකං, (ඒ වෙහෙර සබ්බසායෙ) කතීකාවත්ද; සෙබසමුත්තිං, සෙබසමුත්ති(ලදකුල)ද; පචෙසනිගගමෙකාලං (වෙහෙරට) වැදීම් නිසම් මෙහි කල්ද; පරිභොජනියපානියං, නගණ්පැත් බොන පැත්ද; චදෙ, කියත්තෙයි; නිසිනොනාච, (තත්වැසීමහණ) හුත්තෙම; නචකසස, (අගනතුක) නචකසගව; එතං සබ්බං මේ හැම(වත්) සමුද්දියෙ, කියත්තෙයි. (“නිසිනොනාච” යනු අනාපතති මාත්‍ර යක් දක්වයි. හුත්තැතිත් නැති මේ හැමවත් කරත් වර්මයි.)

“විකප්පනාවෙවා”ති, විකප්පනාවෙව යත්තෙහි (විකප්පත්තවි.)

229 සමුත්ඛාපරමුත්ඛාගෙද, සමුත්ඛපරමුත්ඛාගෙදවිසිත්; විකප්පනා, විකප්පනාවෝ; දුචෙ, දෙදෙනෙක්; චුත්තා, කියනලද හු; සමුත්ඛාය, හමුයෙහි සිටියහුව; විකප්පෙනො, විකප්පත්තෙ; ව්‍යත්තසෙස (විකප්පනපසුදුරුණසේ දත්තාගෙයිත්) විසත්වූ, එක සස සන්තිකෙ, එක්උපසම්පන්නායකුසම්පයෙහි; “ඉමං චිචරං තුය්‍යං විකප්පමි”ති, “ඉමං චිචරං තුය්‍යං විකප්පමි”යි; භාසයෙ, කියත්තෙයි. (ඉමං චිචරං, මේ සිව්ද; තුය්‍යං, නව; විකප්පමිති, විකප්පමි, යනු මෙහිදීය.)

230 එත්තාවතා, මෙපමණකින්; නිබ්බොව, නග්ගබත්ත වම, කප්පති, කැපයි (නිසිනොනාච) තෙන, ඒ විසත්තු විසිත්; අපච්චුඤ්චාවතො, නොපසුදුලි බැවින්; පරිභොගාදිකං, පරිභොගවිසසාස්නාදිය; නචකප්පති, නොමවරි. (“අදි” ශබ්ද යෙත් විසසාස්න අභිධාන ගතයුතු.)

(1) “මහං සන්තං පඤ්ඤාපඤ්ඤා විශේෂයා ආරාධනා”ති.

231 තෙන පඤ්ඤාපඤ්ඤා යෙව පරිභොගාදි කප්පති,
අපරාසමුඛා වෙකා භික්ඛුසොසකස්ස සන්තිකෙ,
ගහෙතො නාමමෙකස්ස පඤ්ඤානං සහබ්බමිනං.

(2) “ඉමං විවරං තිස්සස්ස භික්ඛුනො, තිස්සාය භික්ඛුනියා, තිස්සස්ස සාමණේරස්ස, තිස්සාය සාමණේරියා, තිස්සාය සිකතිමානාය චිකප්පෙමි”ති වත්තබ්බං.

(3) තෙන භික්ඛුනා “තිස්සස්ස භික්ඛුනො, තිස්සාය භික්ඛුනියා, තිස්සස්ස සාමණේරස්ස, තිස්සාය සාමණේරියා, තිස්සාය සිකතිමානාය, සන්තං පරිභොගාදි, විශේෂයා, යථාපවයංවා කරෙති”ති වත්තබ්බං.

(1) “මහං සන්තං පඤ්ඤාපඤ්ඤා—පෙ—කප්පෙමි”ති “මහං සන්තං පඤ්ඤාපඤ්ඤා විශේෂයා ආරාධනා”ති.

231 තෙන, ඔහු විසින්, පඤ්ඤාපඤ්ඤායෙව, පසුදුලකල්කිම; පරිභොගාදි, පරිභොගවිස්සර්ජනාදිය; කප්පති, කැපයි. (මහං සන්තං, මාසතුසිවර, පරිභොගාදි, වැලඳගැනැයිගෝ, විශේෂයා, අත්තව දෙසිගෝ, යථාපවයං, තාද්දේශය; කරෙතිවා, කරයිගෝ, යනු මෙහි අර්ථය.) අපරා, අනිත්; එකාසමුඛාව, එක්සමුඛාව (චිකප්පෙමි) වත්ම (කියතුලැබේ) එකස්ස භික්ඛුසොසකස්ස, එක් උපසපනස්ස සමීපයෙහි, පඤ්ඤානං සහබ්බමිනං, පඤ්ඤාසහබ්බමිකයන් අතුරෙන්; එකස්ස භාමං ගහෙතො, (තමාකැමති) එකස්සගේ නම ගෙණ.

(2) ඉමං විවරං, මේ සිවර, තිස්සස්ස භික්ඛුනො (චිකප්පෙමි නිවා) තිස්සනම් භික්ඛුනව චිකප්පෙමිගෝ—පෙ— තිස්සාය සාමණේරියා * චිකප්පෙමිතිවා, තිස්සනම් ගෙරණීයව චිකප්පෙමිගෝ, වත්තබ්බං, කියදුතු.

(3) තෙන භික්ඛුනා, ඒ භික්ඛුනු විසින්; තිස්සස්ස භික්ඛුනො සන්තං, තිස්සනම් භික්ඛුනු අයත් සිවර—පෙ—තිස්සාය සාමණේරියා * සන්තං, තිස්සනම් ගෙරණීය අයත් සිවර; පරිභොගාදි, අනුගමකරයිගෝ, විශේෂයා, විශේෂයා, යථාපවයං කරෙතිවා, තාද්දේශය කරයිගෝ, වත්තබ්බං, කියදුත්තේයි.

* ‘තිස්සාය සාමණේරියා’ (අත්තව වඩා) ‘තිස්සාය සිකතිමානාය’ යනු ගැලපෙන බැව් ගැහෙන නුමුත් අපදිට්ඨ සියලුම පොත්වල එකාකාර බැවින් නොවෙනස්කෙළෙමු.

232 පරමවුබාවිකපනතොකසස සන්නිකෙවමිරයෙ,
“ඉමං විවරං තුස්සං විකප්පනනාය දමමි”ති.

(4) තෙන වතතබ්බො. “කො තෙ මිතෙනා සඤ්චෙසාවා”ති. ඉතරෙනචෙ’වං වතතබ්බො. “නියෙසා හික්ඛු’නිවා, නියසා හික්ඛු’නි’නිවා, නියෙසා සාමණේරෙති’වා, නියසා සාමණේරි’නිවා, නියසා සිකම්මානානි’වා.

(5) පුන තෙනා “හං නියසසාවා හික්ඛුනො, නියසායවා හික්ඛුනියා, නියසසාවා සාමණේරසස, නියසායවා සාමණේරියා, නියසායවා සිකම්මානාය දමමි”ති විකපෙත්වා තෙනො’ව “නියසස හික්ඛුනො, නියසාය හික්ඛුනියා, නියසස සාමණේරසස, නියසාය සාමණේරියා නියසාය සිකම්මානාය සන්නකං පරිභුඤ්ඤවා විසසරෙහිවා යථාපච්චයංවා කරොති”ති පච්චුඤ්ඤතබ්බො.

233 දුරසන්නිකතෙකතනං බහුභාවං විජ්ඣතිය,
එතා ඉමනති එතාති ඉමානි’තෙ’ත්ථ යොජයෙ.

232 පරමවුබාවිකපනතා, පරමවුබවිකපනතොමො (කියනු ලැබේ) එකසසසන්නිකෙ, එකමගණක්ඛු කෙරෙහි; ඉමං විවරං, මේ සිව්වර; විකප්පනනාය, විකප්පනාපිණ්ණි; තුස්සං, තව; දමමි’ති, දෙමිසි; එවං, මෙසේ; ඊරයේ, කි’ත්තේති.

(4) තෙන, ඔහු විසිත්, තෙ, තාගේ; මිතෙනාවා, දෘඩමිත්‍රයෙක් හෝ; සඤ්චෙසාවා, දුටුවීරු මිතුරෙක් හෝ; කො ඉති, කවරෙක් ද; වතතබ්බො, කියවුත්තේති; ඉතරෙනච, සිව්වරහිමි මගණක්ඛු විසිනුදු; නියෙසා හික්ඛු’නිවා, නියසනම් මගණයයි හෝ;—පෙ—නියසා සාමණේරි’නිවා, නියසනම් ගෙරණියයි හෝ; එවං වතතබ්බො, මෙසේ කියවුතු.

(5) පුන, ඉක්බිත්තෙන්, තෙන, ඒ (සිව්වර විකපන) මගණක්ඛු විසිත්; අහං, මම; නියසස හික්ඛුනො’දමමි’නිවා, නියසනම් හික්ඛුන ට දෙමිසි හෝ—පෙ—නියසාය සාමණේරියා දමමි’නිවා, නියසනම් ගෙරණිය ට දෙමිසි හෝ; විකපෙත්වා, විකපා, තෙනො’ව, ඔහු විසිත්ම; නියසස හික්ඛුනො සන්නකං, නියසනම් මගණක්ඛු සන්නකය—පෙ—නියසාය සාමණේරියා සන්නකං, නියසනම් ගෙරණිය සන්නකය; පරිභුඤ්ඤවා විසසරෙහිවා යථාපච්චයංවා කරොති’ති, පරිභුඤ්ඤවා විසසරෙහිවා යථාපච්චයංවා කරොති’ති පච්චුඤ්ඤතබ්බො, පසුදිරියවු.

233 දුරසන්නිකතා, දුරබව සම්පබ්වද; එකතනං, එකක්බවද; බහුභාවං, බොහෝබවද; විජ්ඣතිය, දැන; එත්ථ, මේ දුරදියෙහි; එතං ඉති, එතා (විවරං) කියාද; ඉමං ඉති, ඉමං (විවරං) කියාද; එතානිති, එතානි (විවරානි) කියාද; ඉමානිති, ඉමානි (විවරානි) කියාද; යොජයෙ, යොදන්නේති.

234 දසාහං මාසමෙකංවා පඤ්චවා කඨිනස්මිනෙ,
පාරිදුරස්මිනස්ස පච්චාසා යති මාසකං,
ඉප්පාදයති නිස්සග්ගිං නාබිච්ඡිතච්ඡිකප්පිතනති.

“නිස්සග්ගො”ති.

235 ව්‍යත්තස්ස පඤ්චවස්සස්ස නස්සී නිස්සාය කාරියං,
යාවජ්චමපි අබ්‍යතෙතා නිස්සිතොයෙව ජීවති.

236 එකංසං චිවරං කච්චා පග්ගණ්හිච්චාන අඤ්ඤාලිං,
උත්තථිකං නිසීදිත්වා වදෙ යාවතනියකං.

(6) “ආවිසිසො මෙ හන්තො හොති ආසංඝො නිස්සාය චච්ඡාමි”ති.

237 පක්කතොන පක්කසංඝතොන චිබ්බතොන වාපි නිස්සග්ගො,
මරණ්ණනතුපර්ක්කායසමොධානොති සමමති.

234 නාබිච්ඡිතච්ඡිකප්පිතං, නොඉදු නොච්ඡිකපු සිවර; දසාහං, දසදවසක්භෝ; එකං මාසංවා, (කෙළින්තො අතුලවෙහෙර) එකම චිවරමාසයභෝ; කඨිනස්මිනෙ, කෙළින් අතුලිකල්හි; පඤ්චවා, පස්වසක්භෝ; උානස්ස, උානචිවරයාගේ; පාරිදුරස්මි, පාරිදුරණ්ඩපිණ්ඩ; පච්චාසායති (කඩෙක්ලැබෙයින) ප්‍රත්‍යසා වක් ඇතිකල්හි; මාසකං, (නැවත) මසක්භෝ; නිස්සග්ගිං, නිසගිපවිති; ඉප්පාදයති, ඉප්පදවා.

“නිස්සග්ගො”ති, නිස්සග්ගො යත්තෙනති (නිසගැණුමිනමි.)

235 ව්‍යත්තස්ස (නිසගෙත් මිදෙත්තව දුදුසු බණ අසාදත් බැවින්) විසත්වූ; පඤ්චවස්සස්ස, පස්වසක්ඇති භික්ෂුහට; නිස්සාය, නිසාවිසීමෙන්; කාරියං, කටයුත්තෙන්; නස්සී, නැත; අබ්‍යතෙතා, නොවියත් මහණ; යාවජ්චමපි, දිවිහිමිකොටද; නිස්සිතොයෙව, (අවාය්‍යිඋපාභාසයයත්) නිසාම; ජීවති, ජීවත්වේ.

236-(6) චිවරං, උත්තරසංඝය; එකංසං කච්චා, එකස් කොට; අඤ්ඤාලිං. පග්ගණ්හිච්චාන, ඇදිලිබැද; උත්තථිකං නිසීදිත්වා, එලිල්ලෙ හිද. “ආවරියො—පෙ—චච්ඡාමි”ති. “ආවරියො මෙ හතො හොති ආයස්මො නිස්සාය චච්ඡාමි”යි, යාව තනියකං, තුත් ය ලක්; වදෙ, කියත්තෙයි. (හතො, ස්වාමිය; මෙ, මට; ආවරියො හොති, අවාය්‍යිව; ආයස්මො, අයුමත්තු; නිස්සාය, අශ්‍රයකොට; චච්ඡාමි, වෙසෙමි; යනු මෙහි අර්ථය.)

237 පක්කතොන, බැහැරගියකල්හිද; පක්කසංඝතොන, නිසිකයත්(ගේ ලබ්ධිවෙස රැස්වෑගෙණ උත්)කර වත් කල්හිද; චිබ්බතොනවාපි, හිහිවූකල්හිද; මරණ්, කාලක්‍රියායෙන්ද; අණතති, මෙයටනොවැද යනාදී නිශ්‍රයප්‍රණමයෙන්ද; උපර්ක්කායස

238 නිසාය නවසෙ ලජ්ඣං අපුබ්බධානමාගතො,
ආගමෙ චතුපඤ්චාහං ඥාතං භික්ඛුසභාගතං.

239 අභිකසා ගිලානසා ගිලානුපට්ඨාකසාව,
යාචිතසා අරඤ්ඤවා සලකෙඛනෙනා ඵාසුකං,
සභාගෙ දායකෙ සනෙත වසිතුං තාව ලබ්හති*ති.

“කායබන්ධනනි.”

240 අකායබන්ධනො ගාමං දුක්ඛං පච්ඤෙය්‍ය වෙ,
බන්ධෙය්‍ය යථ සරති නයේවාසනියා ගතො.

මොධානෙනි, උපාධිකයයත්භා (දශීනකඛදුග්‍රවණ්වසරෙත්)
එක්ච්ඡෙත්ථ; යන මේ සපරිද්දෙන්, නිසසයො (ආචාරිත්තෙ
රෙත්තත්) නිස, සමමති, බිදේ. උපාධිකයයත් කෙරෙත්තත්
නිසවනාහි උපාධිකයසමොධානචිනා අනික්පස්පරිද්දෙන්බිදේ.

238 අලජ්ඣං, අලජ්ඣු; නිසාය, නිසා, නවසෙ, නොවසත්
තේය; අපුබ්බධානං, පෙර(නිසනොගෙණ) නොවිසුචිරු තැන
කව; ආගතො, එලඹිණේ, භික්ඛුසභාගතා, (චිත්තභාආවායනිපර
මපරයෙන්) භික්ඛුත්භා එක්වැනිබව (ගෙවත්) නිශ්‍රයදායක භික්ඛු
හුගේ ලජ්ඣාවය; ඥාතං, දන්නා පිණිස; චතුපචාහං, සතර
පස්දවසක්; ආගමෙ, බලන්නේයි.

239 අභිකසා, ගමන් යනුවහවද; ගිලානසා, ගිලන්හවද;
යාචිතසා (ගිලන්හු විසින්) ආරාධනා කරණලද්දවු; ගිලානු
පට්ඨාකසාව, ගිලන්වත්කරණුවහවද; අරඤ්ඤ, වල්හි, ඵාසු
කං, (සමඵච්චිදානාවත්තේ ප්‍රතිලාභයෙන්) සුඛවිභාරය; සලල
කෙඛනෙනාවා, සලකන්නාහු විසින්ද; සභාගෙ, (චිත්තභා
ඇදුරෙල් විසින්) එක්කොටසක්වු, දායකෙ, (නිශ්‍රය) දායකයක්
හු; අසනෙත, නැතිකල්හි, තාව, (යම්තාක් ඇසලපුණු පෝයද)
එතාක් කල්, වසිතුං, (නිසනොගෙණ) වසන්නව; ලබ්හති, වරි.

(“සචෙ යාවාහි මනති චුච්චමානො*පි මානෙන නයාවති ග
නාබ්බං” * යනු අටුවායි.—“සචෙ ආසාදනිමාසෙ නිසසය දායකං
න ලබ්හති යථ අපී තථී ගනනබ්බං, අනෙතාවසෙස පන අතී
සිහිතෙන වහ්මං නවට්ඨති” † යනු මෙහි විකායි.)

‘කායබන්ධනනි’ කායබන්ධනංයත්තෙනහි(කැපඅකැප පටිනම්.)

240 අකායබන්ධනො, කායාත්තැතිව ගෙවත් කායාත්තො

* ඉදින් මා අයදුම් කියනු ලබන්නේද මානනයෙන් යාඤ්ඤා
කෙරෙන්නියායුතු—† ඉදින් ඇසලමසදී නිසදෙන්නෙකු නො
ලබාද යම් තැනෙක ඇත්තේද එහි යායුතු, එස් ඇතුලත වනාහි
අනිශ්චිතව වසන්ව නොවරි.

- 241 පට්ටිකා සුකරන්තනනි දුච්ඛං කායබන්ධනං,
දුස්සංඝොවා ව රජ්ජු ව එකා තදනුලොමිකා.
242 මච්ඡකණ්ඩකච්ඡර්පන්තා මධ්වා ව පට්ටිකා,
ලබ්භා දසා වතසෙසාපි අනෙත චතුණ්සුත්තකා.
243 මාලාදිං කකකච්ඡාදිං දසෙසොවා ගුණ්සුත්තකා,
කොට්ටිතා කුඤ්ඤරච්ඡාදිං පට්ටිකා න ච කපාභි.
244 ඝට්ඨකං මකරමුඛාදිං න කපානති දසාමුඛෙ,
උතනෙත ඝට්ඨකා ලෙඛා පිඨෙ අඤ්ඤාදි වීර්තකා.

බැද; හාමා, ගමව; පච්ඡෙය්‍යවෙ, වදනේවිනම්; දුක්කචං, දුකු
ලාචෙ; අසනියා ගනො, සිහිනොකොට හිසේ; යථා, යම්තා
නෙක්හිලා; සරති, සිඳිකෙරේද; නතේව, එතනම(සිව,) බනෙඩ
ය්‍ය, බදනේයි.

241 කායබන්ධනං, කාබාණ්; පට්ටිකා, හැදරවාපට්ටි; සුකරන්ත
නනි, (දුනුපට්ටියක් බදු) හුරුඅතුනුපට්ටියයි; දුච්ඛං, දෙවැදුරුමිවේ,
දුස්සංඝොවා, පිළිවැටියද; එකාරජ්ජු ව, එක්වැලැගැනුණ ද (යන
මොනු; තදනුලොමිකා (යථාක්‍රමයෙන්) ඒ දෙපටියට අනුලොමි
හුයි. (“මැජ්ඣිමෙ චිත්‍රිතලං කොට බදුන් නොම වටී. එක් චිත්‍රිතල
බාණීන් මැහින පුනපුනා සිසාග් බදුන් වනාහි” වර්ගය වීර්තය
සන්තයි.)

(“එකරජ්ජුකං පන මුද්දිකාකායබන්ධනඤ්ච සුකරන්තකං අනු
ලොමෙති” * යනු අටුවායි-“මුද්දිකාකායබන්ධනං නාම චතුර
ස්සං අකතා සජ්ජනං” † යනු අටුවායි.)

242 මච්ඡකණ්ඩක, මස්කවුරවා ඇති; ච්ඡර්පන්තා, හිඳිපත්රවා
ඇති; පට්ටිකා, පටිය, මධ්වා, මාලාකමි ලතාකමිදි විකාර
නැතිවම; ලබ්භා (තදනු ලොමිව එහිම ඇතුලත්වන බැවින්)ව
ටී; දසා, (කාබාණ්හි) දහවැල; වතසෙසාපි, (උඛතින්) සතරෙ
කුඩු (වටි)අනෙත, පටියදෙකෙළවර; චතුණ්සුත්තකං, (දහකත්
කුරුන්ගලා කත් තරවන පිණිස)දෙතුන් දිසුණු හුයෙක් (වටි)

243 මාලාදිං, මාලාදිකමිද; කකකච්ඡාදිං, කකුළුඇස් ආදීද;
ගුණ්සුත්තකං, (අතරතුරෙහි) දිසුණුයුද; කුඤ්ඤරච්ඡාදිං, ඇත්
අස් ආදීද; දසෙසොවා, දස්වා, කොට්ටිතා, ගසනලද; පට්ටිකා, ප
ටිය; නචකපාභි, නොමවටී.

244 දසාමුඛෙ, දහකෙළවර; ඝට්ඨකං, කොතුරුපත්ද; මකරමු

* එකරජ්ජුකයද මුද්දිකාකායබන්ධනයද (යනදෙක) සුකර
න්තකයට අනුලොමිවෙයි.

† මුද්දිකා කායබන්ධනය නම්ගතරුස් නොකොට යාදනලද්දකි.

245 දෙඳිබුහකඤ්ච මුරජං මඤ්චිණං කලාබ්‍රහ්මං,
න කපපනති දසාසු චෙ මජ්ඣිමායෙව කප්පරෙ.

246 වෙච්ඡන්තාපියාණං ධිකං ධිකං ධිකං ධිකං ධිකං,
සංඛිතාහිමයා සුත්තනලලොහමයා'පි ච,
පිඨා කප්පනති කප්පනති ගණ්ඨයො චා'පි තමමයා'නි-

පටිමකතාණාවාරං.

බාදිං, මකරමුඛදෙඳිබුහකසීසාදි යම් කිසි චිකාර රූපයෙක්ද යන මොහු; නකප්පනති, නොවටිත්; පිඨෙ, (දහමුල තරබවපිණිස වෙච්ඡන්තාදියෙන් කළ) පිඨයෙහි; උභනෙන, දෙකෙළවර; සව කා, කළවටුද; ලොබා, පරිවේදරේවාද තබා; අඤ්ඤං චිත්තක ඤ්ච (අවමහලාදිවු) අත්විසිතුරුද; (නකප්පනති නොවටි.)

245 දෙඳිබුහකඤ්ච, බරණ්ගස් වැනි (මල ඇති කාබාණ)ද; මුර ජං, (නත් හුටින් සියාග්ගත්) දෙණ්ඨිමයක් වැනි (කාබාණ)ද; ම ඤ්චිණං, පමුච්ඡයේ (සිව්ඨස් කාබාණ)ද; කලාබ්‍රහ්මං, බොහෝ රෙණු ඇති (කාබාණ)ද; යන මොහු සතරදෙන; නකප්පනති නොවටිත්; දසාසු, දහයෙහි; මජ්ඣිමා, මැදතුරෙහිවූ; චෙයෙව (මුරජමඤ්චිණ) දෙදෙනම; කප්පරෙ, වටිත්.

(“මුරජනාම මුරජවට්ඨසණ්ඨානං වෙඨෙත්වා කතං” යනු අටුවා යි. “මුරජවට්ඨසණ්ඨානං නාම” නත් හුටින් සියාග්ගත් දෙණ්ඨිමවැ නියේ යි”. යනු විනය සත්තයි. “මඤ්චිණනාම පාමඛකසණ්ඨා නං” යනු අටුවා යි. පමුච්ඡයේ සිව්ඨස් සභගත් ඇතියේ යනු නියස ඤෙහයි.

“පාමඛකසණ්ඨානං පන” යනු යෙහි පුච්ඡමත්ථරවාචව ගෙන සෙයින් වනාහි පමුච්ඡයට ගත් නම් නොවෙයි” යනු විනය සත්තයි. “කලාබ්‍රහ්මනාම බහුරජ්ජකං” යනු අටුවා යි. “බොහෝ රෙණු ඇති” යනු එයව සත්තයි. “බහුරජ්ජකෙ ඵකතො කතො ඵකෙන නිරන්තරං වෙඨෙත්වා කතං බහුරජ්ජකනති නවත්ත බ්බං නවට්ඨති.” යනු අටුවා, බැවින් බොහෝ රෙණු ඵක්කොව දෙකෙළවර මතු බඳනාලද්දේ බහුරජ්ජක නමැයි දතයුතු.)

246 වෙච්, හුණුවාවූ; දන්ත, දළමුවාවූ; විසාණ, හංමුවාවූ; අ ධි, ඇවමුවාවූ; කට්ඨ, දඬු මුවාවූ; ලාබා, ලාමුවාවූ; ඵලාමයා, ඵල මුවාවූ; සංඛිතාහිමයා, සත්තාබ්‍රමුවාවූ; සුත්ත, හුමුවාවූ; නල, රණ්ඝනාමුවාවූ; ලොහමයාපිච, ලොහෝමුවාවූ; පිඨා, පිඨ යෝ; කප්පනති, වටිති; තමමයා, ඒ (කි) වෙච් අදිමයවූ; ගණ්ඨ

“ප ස ව් වා නි”

217 ජනාත්තා‘හි දුමිබා සුඛමනනිකපංසුකා,
ජනා දඬා ව පඨවී බහුමනනිකපංසුකා,
වාතුමාසාඨිකොවට්ඨංසුමනනිකරුසි ව.

218 සුඛසකඛරපාසාණමරුඛකඨලවාලකා,
දඬා ව හුම් යෙහුයසකඛරුදිම හිපි ව,
දුතියා වුත්තරුසිව වාතුමාසොමවට්ඨකො.

යොවාපි, (සිව් රෙහි) ගැටවට්ඨවෝද; කපානති, වටින. (අමලක කල්කාදිත් කලෙ “ඵලවුවා”නම්.)

පසමකභාණ්ඩාර, පෙළවුටෙහි බණවරයි.

“පඨවීවා”හි, පඨවීව යන්නෙහි (කැප අකැප පොළෝ නම්.)

217 ජනා, ජනපඨවිය, අජනාහි, අජනපඨවියයි; දුමිබා, (පඨ ව්කොමෝ) දෙවැදැරුම්වේ; අදඬා, (උඛනපාත්‍රපචනාදියෙන්) නොද; සුඛමනනිකපාසුකාව, හුදු මැටි පස්ඇති හුම්ද; බහුමනනි කපංසුකා, බොහෝමැටි බොහෝපස් ඇති හුම්ද; වාතුමාසාඨි කොවට්ඨ, වැසිවට්ඨසාරමසක් ඉක්මුණු; පංසුමනනිකරුසිව, පස් රැස් මැටි රැස්ද; ජනා පඨවී, අයප පොළෝ නමු.

“බහුමනනිකපාසුකා”යන්නෙහි “බහු” ශබ්දය යෙහුයපරියායයි “උදකෙන, යනු ඉදිව අසිත්ම වසිනා දියෙන් අනික් තෙතෙක පැහැර හී තෙමේහොතුපු වටියෙන්” යනු අටුවාසන්නයි.)

218 සුඛසකඛර, හුදුසකුරු ඇති; පාසාණ(හුදු)පහණඇති; මරු චබ(හුදු)කලසකල ඇති; කඨල(හුදු) හැඩිලිහි ඇති; වාලකා(හු දු)වැලි ඇති හුම්ද; දඬාවහුම්,(උඛනපාත්‍රපචනාදිත්)දැයියහුම් යද; යෙහුයසකඛරුදිමහිපිව, බොහෝ සකුරුඅදිය ඇත්තියයි සලකනලද හුම්ද; වාතුමාසොමවට්ඨකො, වැසිවට්ඨ සාරමසක් නොඉකුත්; වුත්තරුසිව, කියන ලද පස් රැස් මැටි රැස්ද; දුතියා, දෙවෙනිවූ කැපපොළෝනමු.

“වුට්ඨිපමාණනො උපරි පාසාණ වෙදිකබ්බා වුට්ඨිපමාණා සකඛර. කඨලා‘හි කපාලබණ්ඩාහි. මරුචබා‘හි කට්ඨසකඛරවාලි කායෙව” * යනු අටුවායි. “යෙහුයසකඛරුදි” යන්නෙහි “අදි” ශබ්දයෙන් බොහෝ පහණ බොහෝ කලසකල බොහෝ කැ ඩිලිහි බොහෝ වැලි ඇති හුම් ගතයුතු.

* මිටපමණින් මතු පහත්හු දනපුත්තානුය, මිටපමණවූවාහු ය කුරුහුය. කඨලා යනු කබල්කැබලිහුය. මරුචබා යනු කැටසකුරු ඇති වැලිහුමැයි.

- 249 වෙහානා භ්‍රූ භාගෙසු මහතිකා යාය හුමියා,
 යෙහුයාමහතිකා එසා සෙසෙසුපි අයනායො.
 250 පාමිහති බණනො ජනෙ ජනසංඝඤ්ඤා දුක්ඛං,
 විමතිස්සා ජනසංඝඤ්ඤා නාපතනාණපනෙ නථා.
 251 පහාරෙ පහාරාපතති බණමානස්ස අත්තනා,
 එකායාණත්තියා එකා නානාණත්තියා වාවසො.
 252 ඉමංඨානමිමං කඤ්ඤිති වාපිං බණ්ණෙති ව,
 ජලෙහගතිනති වා වනතුං නියමෙයො න වට්ඨති.
 253 ථමසස්මයාං වා මහතිකං ජානමාහර,
 කරුණි කප්පියං වෙති චවනං වට්ඨතොදියං.
 254 අසමිනිධං පඨවියා සුක්ඛකද්දමආදිකං,
 කොපෙතුං නත්තං ලබ්භිසිසිද්ධිනියකද්දමං.

249 යායහුමියා, යම් හුමියකගේ; නිසුහාගෙසු, තුන්කොටස කින්; වෙහානා, දෙකොටස් කෙනෙක්; මහතිකා, මැටිද; එසා, මෝරාමො; යෙහුයාමහතිකා, බොහෝ මැටි ඇත්තිනමු; සෙසෙසුපි (යෙහුයාපංසු යෙහුයාසනබරුද්වු) සෙස්සෙහිදු; අයනායො, මෙමනයි.

250 ජනෙ, අකප්පිය පඨවියෙහි; ජනසංඝඤ්ඤා, අකප පොළොවය යන සංඝ ඇත්තාහව; බණනො (නමාම) කැණීමෙහි; පමිහති, පමිති ඇවැත්වෙයි; විමතිස්ස, විමති ඇත්තාහව; දුක්ඛං, දුකුලාවෙයි; අජනසංඝඤ්ඤා, කැපය යන සංඝ ඇත්තාහව; අනාපතති, ඇවැත්තැති; අණපනො, ඇනවීමෙහිද; නථා, එසේමැයි.

251 අත්තනා, නමා විසින්; බණමානස්ස, කණන'නව; පහාරෙ පහාරෙ, පහර පහර; අපතති, ඇවැත්(වේ); එකායා අණත්තියා, එකවරෙක ඇණවීමෙහි; එකා, එකඇවතක් වෙයි; නානාණත්තියා, නොයෙක්වට ඇණවීමෙහි; වාවසො, තෙළුල් ගණනින් (වේ.)

252 ඉමංඨානං, මෙතෙත; ඉමංකඤ්ඤා, මේ අලය (බණවා) කණ්ඩගෝ; ඉධ, මෙතැන; එහි, එතන; වාපිං බණ්ණෙති, වැවක් කණ්ඩගෝ; අහිං ජලෙහිවා, ගිනි දල්වයිගෝ; ඉති, මෙසේ, නියමෙයො, නියමකොට; වනතුං, කීම; නවට්ඨති, නොවිථි.

253 ඉමසස්මයාය, මේ වැඟව; ආවාටං, වළක්; ජානවා (වනසේ)දනැයිගෝ; මහතිකං, මැටි, ජනවා, (වනසේ)දනැයිගෝ; අහරවා, ගෙණ්ඩගෝ; කප්පියං කරුණි වා ඉති, කැපකරයිගෝ; යන එදියං චවනං, මෙබඳු (කැප)තෙළුල්; වට්ඨති (කියත්) වට්ඨි.

254 පඨවියා, පොළොවහා; අසමිනිධං, එකාබිබෙනාවූ; සුක්ඛ

- 255 ගණ්ඩුපාදං උපවිකාමනනිකං මුසිකුකකුරං,
වාතුමාසාධිකොවට්ටං ලෙඩ්වාදිඤ්ච න කොපයෙ.
- 256 පනිතෙ වාපිආදිනං කුලෙ උදකසන්නිකෙ,
පාසාණෙව රජෙ ලලෙහ පනිතෙ නවසොණ්ඩියා.
- 257 වලම්බකෙ මනනිකාකුඤ්චි අබ්බොකාසුට්ඨිතෙ තථා,
යෙහුය්‍යකච්චිකානෙ භිට්ඨති'ට්ඨිකකුඤ්චිකො.
- 258 ඵමනාදිං ගණ්ඨි තුංහුමිං සඤ්චාලෙත්වා විකොපයං.
ධාරය භිඤ්ඤා හුමිං කාතුං පා විසමං සමං.
- 259 සමුත්ථනිති සාසිතුං කත්ථකාදිප්පවෙසිතුං,
දසොසොමි'ති භිඤ්ඤොනා හුමිං වඩකමිතුං පදං.

කදුමආදිකං, විසලිමවආදිද; නත්තං, නොබොල්ලු, උසස්සව නියකදුමං, ඉසාහැකි මඩද; කොපෙතුං(කඩනැපිසිත්) කලු කුරුවත්ට, ලබහං, වට්. (මෙහිආදිශබ්දයෙන් “උදකෙන ගත වියානෙ උදකපප්පවකො නාම ගොති. වාතපාහාරෙන වලි තං අපනෙතුං වට්ඨති” අට්ඨවායෙහි කියනලද උදක පප්පවගත්තු උදක පප්පවක නම් රෙම් මඩ විසලි කබලයි.)

255 වාතුමාසාධිකොවට්ටං, වැසිවට සාරමසක් ඉකුත්, ගණ්ඩුපාදං, ගැබ්බුලුන්නැගු මැටිද; උපවිකාමනනිකං, වේ පස්ද; මුසිකු කකුරං, මියන් නැගුපස්ද; ලෙඩ්වාදිඤ්ච, සාණන නකුලෙන් කැඩි නැගි මැටිකැටිආදිද; නකොපයෙ, නොකලකුරුවත්තෙයි.

(“මුසිකානං උකකුරෙ මුසිකුකකුරෙ මුසිකානි උද්ධං පංසුං”.*)

256 257 උදකසන්නිකෙ, දියසම්පයෙහි, පනිතෙ, හුනු, වාපිආදිණං, වැව් ආදිත්තේ, කුලෙ, ඉවුරෙහිද; පාසාණෙ, පහණපිට, ලලෙහ, ඇලුනු; රජෙව, රජස්හිද; නවසොණ්ඩියා, අලුත්කලදි යනැතිකෙම; පනිතෙ, වතුලුරජස්හිද අබ්බොකාසුට්ඨිතෙ, අබ් වසනැහි; වලම්බකෙ, තුඹස්න්ද; මනනිකාකුඤ්චි, මැටිපවරෙහිද; තථා, එසේමැයි, (වැසිවටසාරමසක් ඉකුත්කල්හි නොකලකුරු වත්තෙයි;) ඉට්ඨිකකුඤ්චිකො, අබ්වසනැගු උළුපවර; යෙහුය්‍ය කච්චිකානෙ, බොහෝසේ කැබලිති ඇති පොලෝතන්හි; භිට්ඨති, සිට්.

258 259 හුමිං, අකැපපොලොව; විකොපයං, කලකුරුවමින්; සඤ්චාලෙත්වා (ඔබ්බොබ) සලා; ඵමනාදිං(අබ්වස සිට) වැටිආදි; ගණ්ඨිතුං, ගත්තවද; ධාරය, ධාරවෙගයෙන්; හුමා, (අකැප)

* මියන් විසිත් නැගුයේ මුසිකුකකුර (නම්) මියන් විසිත් උඩරණය කරණලද පසයි.

- 260 සංසිතං අඛතපච්චධනං කණ්ඩුරොගී නවාදිසු,
හතංවා බොවිතං යුමිං සංසිතං නව කප්පති.
261 ඵමනාදිමුජ්ජකුද්ධාරො පාසාණ් දිපවට්ඨනං,
සාබ්බාද්ධකඛිනං රුක්ඛලතාවෙජ්ජනථාලනං.
262 සෙකො පසාචකදීනං සුඛචිත්තස්ස වට්ඨති,
අලල හතං ධිපෙත්වාන රජනාගො ව භූමියා.
263 අග්ගිස්ස අනුපාදානෙ කපාලෙ ඉට්ඨිකාය වා,
පානෙතං ලහතෙ අග්ගිං භූමියං වා'වසෙ සති'ති.

පොළොව, හිඳිනුවද, විසම, නොසමනැත්, සමංකා
තුං, සමකරණු පිණිස; සමමය්‍යනිති, මුස්නෙත්; සංසිතං, ග
හන්නවද; කණ්ඩකාදියාවෙසිතං, කවුකුඳුරුවන්නවද; පදං ද
සෙසසාමිති, පියවරක් දක්වමිනි; යුමිං, (අයප) බිම; හිඳුනෙතා
(පත්ලෙත්)බිඳිමින්, වඬකමිතං, සක්මන් කරන්නවද.

230 කණ්ඩුරොගී, කණ්ඩුරිගෙහ ඇත්තාහු; නවාදිසු, ඉවුරුකුඳි
යෙහි, අඛතපච්චධනං, අතපසක; සංසිතංවා, ගහන්නවද; හතං
අත; බොවිතං, සොබනපිණිස; යුමිං, (අයප) බිම; සංසිතංවා,
ගහන්නවද; නවකප්පති, නොමව්වි.

261 262 ඵමනාදිමුජ්ජකුද්ධාරො, වැරිකුඳිඉදුරුනැගීමද; පාසාණ්
දිපවට්ඨනං, පහණ් ඇ පෙරළිපෙරළා ගෙණ යාමද; සාබ්බාද්ධක
ඛිනං, අතුකුඳි බිම ගතා ඇදගෙණ යාමද; රුක්ඛලතාවෙජ්ජන
ථාලනං, මල රුක්වැල් (බිමතබා) කැපීම පැළීමද; පසාචකදීනං
දියවුනු කුඳින්ගේ; සෙකො, සිඤ්චනයද (වැරිවීමද), අලලහ
තං, තෙත්අත්ල; භූමියා, භූමියෙහි; ධිපෙත්වාන, (පමණින් මො
ලොක්කොව) ඔබා, රජනාගොව, රජස්ගැමීමද; සුඛචිත්ත
ස්ස, පොලොව බිඳිම යන සිත් නැත්තාගව; වට්ඨති, වටී.

(හසොකකදෙයවු හසාතලයම මෙහි හසානමි).

263 අග්ගිස්ස, හින්නව; අනුපාදානෙ, ඉනඬනනොවු (ගෙවත්)
ගිනිගෙණ නොදැවිය හැකිවු; කපාලෙ, කබලෙකගෝ, ඉට්ඨිකා
යවා, උලුයෙකගෝ, අග්ගිං, ගිණි දැල්වීමද; අවසෙසති, නමාවි
සිබවක් නැති කල්හි(ගෙවත්)හසාද්ධාදි ආපදයක් ඇතිකල්හි,
භූමියංවා, (හිස්)බිමගෝ; පානෙතං, ගෙළීමද, ලහතෙ, වටී.

(“උපාදියනීති උපාදාන මිනඬනං නඋපාදානං කපාලාදි”.)

(“තීණ්‍යකං ගහෙත්වා ගව්ජනො ගතෙ ඛසාමානෙ භූමියං
පාගෙහි අනාපනති. පතිතට්ඨානෙයෙව උපාදානං දත්වා අග්ගිං
කාතුං වට්ඨති”. * යනු අටුවායි.)

* තණ්‍යුලක් ගෙණයන්නේ අතදනුලබන කල්හි බිම ගෙලා
ද ඇවැත්නැති. වැටුනු තැත්හිම දර දමා ගිනි දැල්වත්ව වටී.

“පරික්කාරො”නි

- 264 පඤ්චවණ්ණෙහි සුනෙතනි අනෙතා බහි ව සිංඛිතා,
තිරිකුට්ඨවන්දාදිං ජත්තපණ්ණෙ ව ජිඤ්ඤා.
265 භවකා වාලුරුපං වා දණ්ඩ ලෙඛා නවධති,
වට්ඨති දණ්ඩාඤ්ඤානි අභිවජ්ජනකසාදසං.
266 සිංඛිතාං එකවණ්ණෙන පඤ්ඤරං වා විනාශිතාං,
විරහා වට්ඨති ජනෙන දණ්ඩ ලෙඛා ව බන්ධිතාං,

“පරික්කාරො”නි පරික්කාරො යන්නෙහි(කැපඅකැපපිරිකරනම්.)

264 පඤ්චවණ්ණෙහි සුනෙතනි, පස්වණ්ස පැහැ ඇති භූමිත්,
අනෙතා, (පත්කුඩය) ඇතුලෙහිදී; බාහිව, පිටත්හිදී; සිංඛිතාං, රු
ඇතිකොට හිවත්තවද; ජත්තපණ්ණෙ, කුඩයෙහි සෙවූ පත්හි; ති
රිකුට්ඨවන්දාදිං, මෝරුදි අඩසඳඳ; ජිඤ්ඤාඤ්ඤා, කපත්තවද,
නවධති, නොවි. (මුට්ඨිට්ඨිත් නමා ඇතුලුකල පතගෝ මැඩිලි
පත අතගෝ තිරිකුට්ඨාදි කෙරෙත්.)

235 දණ්ඩ (සැත්) දඩෙහි; භවකං, කොතුරු පත්ද; වාලුරුපං
වා, වකලුරුපද; ලෙඛා, රේඛා; නවධති, නොවි; දණ්ඩාඤ්ඤානි,
සැත්දඩුමුල ගෙවත් කුඩුමුල, අභිවජ්ජනකසාදසං, පිපිහිය හි
යසත්තස්සද්ධි සටහණ, වට්ඨති, වට්ඨි.

266 විරහා, තරවන පිණිස, එකවණ්ණෙන, නිල් ඇ එස් පැ
හැඳැති භූමිත්, සිංඛිතාං, (පත්කුඩය ඇතුලෙහි පිටත) හිවත්තව
ද; පඤ්ඤරං, කුඩනන; විනාශිතාංවා, වෙලුත්තවද; වට්ඨති, ව
ට්ඨි, ජනෙන, සැත්මැඩිල්ලෙහි; බන්ධිතාං, (සුලභිත් නොසැලෙන
සේ රැහැණගත්වා දණ්ඩ) බඳනා පිණිස; දණ්ඩ, සැත්ද
ඩෙහි; ලෙඛාව(ලණු බඳනා තැන වලල්ලක් මෙන් නැගු)රෙඛා
වක්ම වට්ඨි.)

(“එකවණ්ණෙන පන නිලෙනවා පිතකෙනවා යෙන කෙන
වි සුනෙතන සිංඛිතාං ජත්තදණ්ඩතාගණකසලාකපඤ්ඤරංවා
විනාශිතාං වට්ඨති තඤ්ඤා බො විරකරණ්ණා නවණ්ණමධන්තා
ය වාතප්පගාරෙනවා අවලනන්තං ජත්තමණ්ඩලිකං රජ්ජකෙහි
ගාගෙත්වා දණ්ඩ බන්ධනි, තස්මිං බන්ධනවස්තො වලයමිව
උක්කරිත්වා ලෙඛං එපෙනති සා වදාති” * යනු අට්ඨවාසි.

* නිල්වු ගෝ පිතවු ගෝ යම් කිසි එකවත් භූයකිත් වනාහිහි
වත්තවද ජනුදණ්ඩගුණය කරණ නනමැදිරියගෝ වෙලුත්තව
ද වට්ඨි. ගෙද වනාහි පැහැය ගාමවනපිණිස නොවේ, තරකර
ණු පිණිසය. භූලත් පහරත්ගෝ නොසැලෙනු පිණිස සැත්මැ
ඩිල්ල රැහැත්වලින් ගෙණ දඩුයෙහි බඳිති, ඒ බඳනා තැනහි ව
ලල්ලක්මෙන් උතුරුවා ඉරතසත් එය වට්ඨි.

- 267 අනෙක පතනමුඛෙවා'පිවෙණි' සඬිලිකා'පි වා,
සුචිචිකාරමඤ්ඤං වා චිවරෙ නව කප්පභි,
කප්පභිකාරමපි පාලිකණ්ණිකආදිකං.
- 268 ගණ්ඨපාසකවට්ඨා'පි චතුකොණ්ඩා'ව අග්ගිකං,
මුග්ගරෙ කකකවට්ඨාදිචිකාරං භො'නි වට්ඨති.
- 269 කොණ්ඪසුත්තා ව පිලිකා දුච්ඤ්ඤය්ඝව කප්පරෙ,
ගනධතෙලංව ලාඛං වා රජ්ජනෙ නව පකඨිපෙ.
- 270 රතනං සඬ්ඬින මනිනා සඬ්ඬය්ඝ'ඤ්ඤනවා නව,
සංඝය්ඝ දෙණ්ණිඨං කත්වා පගාරෙ නව මුට්ඨිනා.

“විකුණි, බදුත් බඳනව නිසිතැන් බැවින් ලණු නොබඳුනුදු වරි ම” යනු චන්ද්‍ර සන්නයයි).

287 අනෙක, නුවායෙහි ගෝ, පනනවුබෙවාපි, දෙපත් අග ගැල පුතැණිගෝ, වෙණි, (ගමුකරල්වැනි) වෙණද; සබ්බලිකාපිවා (බලල්දම්වැනි)දම්ද, අඤ්ඤා(මේ කියෙත්)අනාච්ඡ;සුච්ඡිකාරංවා (නක්කුයින් සතපදිආකාරාදින් කරණ යම්කිසි)සුච්ඡිකම්මිකාරද; පාළිකණ්ණිකආදිකා,වැලැස් මිබන පෙළකප් කත්තප් අදිවු; කාඨිකුචිකාරංවපි, කප්ඛිකුචිකාරද; ච්චරෙ, සිච්චරෙහි; නව කප්පහි, නොමව්වි.

268 ගණිතාසනයෙහි, ගැටපත් මලපත්කුද; වතුකොණුව, සිව්ඵලවිද්‍යාව (වටිනි) අසිතා, ඇතැසවහන්ද; මුහුරු, මුහුරුසවහන්ද; කකකට්ඨාසිකාරු, කකුළු ඇස් ඇසුළුපිකාරුද; එසේ, මේ ගැටවලටත් පවසෙයි; නවවිනි, නොවිනි.

269 කොණ්ඣතාව (පස්වවුයෙහි සතර) කණිත් නිකුත්සුද; පිළිකාව(එමසුය නවතා හෙළා නැගු)පසසුකෙළුද; යන මොහු; දුට්ඨෙකුසුයාව (රැදුකළුහි) නොදනහැක්කාහුම; කැර, වරිත්; ගනඩ (සුවද පිණිස) ගදද; තෙලොවා (උළුලුව පිණිස) තෙල්ද; ලොබොවා (පැහැ පිණිස) ලාද; රජනෙ, රජත්පඩුයෙහි; නවපකඩ්පෙ, නොලත්තෙයි.

270 රත්නා, රැදුසිවර, සංකේත, සකිත්තෝ, මනිනා, පහණිත්තෝ, අසංකෘතවා (විපතාගෙන මුතුරු ඇ) අත්කිසිවකිත්තෝ, නවසංවේශය, නොදගටිත්තේය; දෙණියංකාවා (රදත්) දෙනතබා, නසංසෙය් (අභිත්තේ) නොදගනත්තේය; මුට්ඨිනා, මිටිත්, නවපහර, නොදපහරත්තේය.

රජතලයේ පසිරන එවන බවට යි යනු අස්වැඩකාලයක් ගත
වත් වනාහි වර්ෂයක මිනිසු සත්වය.

271 කණ්ණකොණ්කසුත්තාති රතෙන ජ්ඤායා ච්චරෙ,
ලෙඛා නව්චට්ඨි ඛම්මකරකෙ ජනනවට්ඨියා.

272 ලොබං ධරෙඤා මණ්ණිකා පිලකා කුඤ්චිකායව,
පිප්ඵලෙච පරිච්ඡෙදලෙඛා දණ්ඩවති වට්ඨි.

273 මාලාදුරණියං පත්තමණ්ඩලෙ භතතිකම්මඤ්ච,
භෙට්ඨා ලෙඛා වයං උඛ මහිච්ඡත්තකසාදියා.

274 හිත්වා කත්තරයට්ඨිවති සුච්ඡිකොඤ්චිපිව,
යංකිචි හිරිකුචාදිවණ්ණමධං නව්චට්ඨි.

271 272 කණ්ණ, (සිව්වරෙහි) කන්හුද; කොණ්කසුත්තාති, (පස්වටු
යෙහි) කොන්හුද; ච්චරෙ රතෙන, සිව්වර රැදුකල්හි; ජ්ඤායා,
කපත්තෙයි; (මෙහි සිව්වරෙහි දින සූදුලද නුවායෙන් පිටතට තිස්
මවු හුද සිව්වර රදුපියලනකල එල්වන පිණිස නුවායෙහි බඳනා
හුද කණ්ණසුත්ත නම්.

“ච්චරයා කණ්ණසුත්තකං නව්චට්ඨි, රජතකාලෙ ජ්ඤිතබ්බං.
යමපතං අනුජානාමි භික්ඛුවෙ කණ්ණසුත්තකංති, එවං අනුඤ්ඤා
තං තා අනුචාතෙ පාසකා කචා බන්ධිතබ්බං රජනකාලෙ
ලග්ගනායාය” * යනු අටුවායි. “කොන්සුත්තකංසි කි පස්වටුයෙහි
කණිත්තෙලහු” යනු විනිශ්චයසත්තයි.)

ජනනවට්ඨියං, සැත්වුවම්ව; ලෙඛං ධරෙඤා, රෙඛාවක් තබා;
ඛම්මකරකෙ, ධබරායෙහි; ලෙඛා, (අත්ත) රෙඛාවක්; නව්චට්ඨි,
නොව්වි; කුඤ්චිකායව, කෙස්සෙහිද; පිප්ඵලෙච, කඩකතුරෙ
හිද; මණ්ණිකා, මහත් බුබුලද; පිලකා, කුඩාබුබුලද; න වට්ඨි,
නොව්වි; දණ්ඩවති, කඩකතුරු දණ්ඩවති; පරිච්ඡෙදලෙඛා, පරි
ච්ඡෙදරෙඛාවක්; වට්ඨි, වට්ඨි.

(“කුඤ්චිකාය වණ්ණමධකමමං නව්චට්ඨි, පිප්ඵලකොපි මණ්ණිකා
වා පිලකංවා යංකිචි ධරෙතං නව්චට්ඨි, දණ්ඩකෙ පත පරිච්ඡ
ද ලෙඛා වට්ඨි” † යනු අටුවායි.)

273 274 අරණියා, අරණිභාණ්ඩයෙහි; මාලාදි, මාලා (කම්මා)

* සිව්වර කන්හු නොව්වි (උය) රජත්කල කල සිඳිය සුතු “ම
හණ්ණති කන්හුස අනුදතිමැයි” මෙසේ යමක් විනාහි අනුදත්
නාලදද එය රජත්කල කල ලග්ගා පිණිස නුවායෙහි සුච්චික්
කොට බැඳිය සුතු.

† කෙස්සෙහි වණ මට (වන) කම් නොව්වි. කතුරෙහිද මහ
බුබුලක්හෝ කුඩා බුබුලක්හෝ යම් කිසිවක් තබන්ට නොව්වි.
දබෙහි විනාහි පරිච්ඡෙද රෙඛාවක් වට්ඨි.

275 බිමෙබාහගණ භසිමඤ්චපිඨාදිසයනාසනෙ,
සමමුඤ්ජනිමිති සඛකාරජඛබනෙ රඛගභාජනෙ.

276 පානියභාජනෙ පාදපිඨෙ කඬලිකායව,
පත්තාධාරපිඨානෙසු නාලවණෙව චීරනෙ.
යං කිඤ්ච මාලාකමමාදිවණ්ණමධමචාරිනං.

277 සෙනාසනෙ පන වාරකවාටාදිපභෙදනෙ,
සොවණ්ණමපි'නුඤ්ඤනං වණ්ණමධමිති කා කථා.

දිද; පත්තමජකලෙ, (පාතබන නිපුසිසාදිවය) පාමඩුල්ලෙහි; හ
නනිකමමඤ්ච, (මෝරුදුහි මිස සෙසු) පිහනතිකමීද; (නවධනි)
නොච්චි; කත්තරයටිමිති, සැරයටියෙහි; ගෙට්ඨා, යව; (පිළිය)
ලෙඛාවයං, රෙඛාදෙකක්ද; උද්ධං, මත්තෙහි; අභිවජ්ජනකසා
දිසං, හිස්සතුකැතුලක් බදු සවහන්ද; හිත්වා, හැර; වණ්ණමධං,
වණ්ණමකමෙක්ද; සුමිසණ්ඩාසකෙ, හිදිකටු ගහණ දඩුහඩුයෙ
හි; ගිරිකුවාදි, මෝරුදුහිද; යංකිඤ්චවණ්ණමධමපිච, යමකිසි
රුවැහි දෙයක්ද; නවධනි, නොච්චි. (උත්තරුරණිය අරණිබහු
කය උපරිපෙල්ලන දඩකය යනමේ අරණිභාජනමි. "කතුරු
භව කෙලවර හඩුකොට කරණ යවලඉදු වටිම" යනු විනය සත්
තයි.)

275 276 බිමෙබාහගණ, කන්වට්ටනෙහිද; භසිමඤ්චපිඨාදිසය
නාසනෙ, බිසිය හැදපුටුය බුමුතුරුණිය යනාදි ගෝනා හිදිනා
දැයෙහිද; සමමුඤ්ජනිමිති, මුස්නෙහිද; සඛකාරජඛබනෙ, කසල
හඹුයෙහිද; රඛගභාජනෙ, (රදත් දෙන දැ) රජනභාජනයෙහිද;
පානියභාජනෙ, (කලකොතලාදි) පැත්තපනෙහිද; පාදපිඨෙ,
දෙව් පාතබන පොහොරුයෙහිද; කඬලිකායව, නොදෙව් පාත
බන පොහොරුයෙහිද; පත්තාධාරපිඨානෙසු, පාත්වලලු පාත්
පතද; නාලවණෙව, තල්වැවද; චීරනෙ, සිව්ඊස් චීරනියෙහි
ද; මාලාකමමාදි, මාලාකමොදිද; යංකිඤ්චවණ්ණමධං, (මාගම්
රුවිනා) යම් කිසි රුවැහිදෙයක්; අචාරිනං, නොවලක්වනලදි.

(“කිවුතායෙහි මහණනව මාගම් රු මිස සෙසු වණ්ණම වටි
යෙත්” යනු විනය සත්තයි.)

277 වාරකවාටාදිපභෙදනෙ, දොරකවුලු දොරබාදැ ප්‍රභෙදදැ
නි; සෙනාසනෙපන, (ද්‍රාසාදදිවු) සෙනාසනයෙහි වනාහි; සො
වණ්ණමපි, රත්කවුලු; අනුඤ්ඤනං, අනුදත්තාලද; වණ්ණම
ධමිති, අත්රුවැහියෙහි; කාකථා, කියවුතු කීම.

278 විසාණනාලාලාබ්වාදිපභෙදෙ නෙලහාරනෙ,
සුමිඤ්ඤපරිහිතං චණ්ණමධමමාරිතනති.

“ගෙ ස ජ්ඣ නති.”

279 ජනස්ස කාතුං භෙසජ්ජං දුතුං චතතුං නලබ්භති,
භික්ඛාවර්ගපිඤ්ඤනති සකෙහි සහබමමිතං.

280 පිතුනහං තදුපට්ඨාකහික්ඛුතිස්සිතහරිඤ්ඤනං,
ලබ්භං භෙසජ්ජකරණං වෙය්‍යච්චකරස්ස ච.

281 මහාවූත්‍රපිතාමානාභානාහිතිආදිනං,
තෙසං සකෙතනතනියෙ දුතබ්බං තාවකාලිකං.

278 විසාණනාලාලාබ්වාදිපභෙදෙ, නෙල්හං නෙල්නල නෙල් ලබු ඇ ප්‍රභෙද ඇති; නෙලහාරනෙ, නෙල්බරනෙහි; සුමිඤ්ඤ පරිහිතං, මාගම් පිරිමි රු නැත්තාවූ; චණ්ණමධමං, චණ්ණම, අ මාරිතං, නොවලකනලදී.

“භෙසජ්ජනති” භෙසජ්ජං යන්නෙහි (බෙහෙත්කිරිමි කරවිමි ඇනමි)

279 280 ජනස්ස, (නොනැ) ජනයාහව; භෙසජ්ජං, බෙහෙත්; කාතුං, කරන්නවද; දුතුං, දෙන්නවද; චතතුං, කියන්නවද; නල බ්භති, නොවිටි; භික්ඛාවර්ග, සිහාලද (බෙහෙදිත්) විඤ්ඤනති, විණ්වාලද (බෙහෙදිත්) සකෙහි, නමාඅයත් (බෙහෙදිත්) සහ බමමිතං, පඤ්චසහබමිමිකයත්වද, පිතුනහං, මවිසිසත්වද; තදු පට්ඨාක, මවිසිසත්තව මෙහෙකරන්නෙය; හික්ඛුතිස්සිත, හි ඤ්ඤත් නිසා වසන්නෙය; හරිඤ්ඤනං, පඤ්චප්‍රාසය යන මෙවූන් වද; වෙය්‍යච්චකරස්ස ච, (තමාගේ) මෙහෙකරුවාහවද; භෙස ජ්ජකරණං, බෙහෙත් කිරිමි, ලබ්භං, වටි.

281 මහාවූත්‍රපිතා, මහවිසිස සුලුපියෝය; මානා, මහඵමවි සුලු මවිය; භානා, මල්බැයෝය; හිතිආදිනං, නඟුබුහුන්හුය; (“අදි”ග හණින් හත් නැදිමයිලෝය යන) තෙසා, ඒදසදෙනාහව; සකෙ ත, උත්සතු බෙහෙදිත් (බෙහෙත් කට්ඨතුය) අත්තනියෙ, (අස නි) උත්සතු බෙහෙත් නැතිකල්හි; තාවකාලිකං, (තවකාලිකො ව ගත්වයි කියන විසින් ගෝ නමත්ව ඇති සද්දෙහි යන අනෙක ග විසින් ගෝ) තාවකාලිකකොව; දුතබ්බං, (තමාසතු බෙහෙත්) දියවූතු. (“එසේ නොදිනිහොත් සබ්බාදෙය්‍ය පිනිපාතිනම්වෙයි යෙහි” යනු මෙහි යන්නයි. “සචෙ පටිදෙනති ගගෙනබ්බං නොචෙ දෙනති න චොදෙනබ්බං” * යනු අට්ටාපි.)

* ඉදින් පෙරලා දෙන්නම් ගතවූතු නොමදෙන්නත් වොද නා නොකොට්ඨතු.

- 232 කුලදසනවිඤ්ඤානිභෙසජ්ජකරණදිගි,
මාතෘපිතුහි සමිඛනිඤ්ඤානකෙසු න රුහගි.
233 පිණ්ඩපාතො අනාමට්ඨො මාතෘදිනමචාරිණො,
ජනනං දුම්රිවොරයස දුතුමිසසරයසස ව.
234 තෙසං සුතෙතාදකෙහෙව පරිත්තං කරො නාත්තනො,
හණිතබ්බං හණාපෙනො පරිත්තං සාසනොගධං.
235 සීලං ඛමමං පරිත්තං වා ආගන්තො දෙතු භාසතු,
දුතුං වතතුඤ්ච ලහගි ගන්තා කෙනවි පෙසිතො'ගි.

232 කුලදසන, (සුභපඵලදානාදියෙන්) කුලදුෂ්ණය; විඤ්ඤානි, (සතර පසය) ඵණ්ඩමය; තෙසජ්ජකරණදිගි, බෙහෙත් කිරීමය යනාදීන් වනාහි; මාතෘපිතුහි, මව් පියත්තා; සමිඛනි, සත්වන කුලපරම්පරාව දක්වා එක්බැඳිවූ; ඤ්ඤානකෙසු, නැගත්කෙරෙහි, නරුහගි, නොනැගේ; (ආපනතිජනක නොවේ.)

(මෙහි “ආදි” ශ්‍රුතයින් අනාමට්ඨපිණ්ඩපාතදාන පරිත්තොදක පරිත්තසුත්තදාන දුතෙසස ජඤ්ඤපෙසනික යන මෙනෙක්දු ගත් නාලදි.)

233 අනාමට්ඨො, අතින් නොගත්නාලද; පිණ්ඩපාතො, අගර; මාතෘදිනං, මව්පියආදිවූ; ජනනං, (යටිකි) සදෙනාහවද; දුම්රිවොරයස, ගම් වොලොගත්තා ප්‍රතිඛ සොරහවද; දුසසරයසසව, දුසුරුහවද; දුතුං, දෙත්තව; අචාරිණො, නොවලකනලදි.

(“එත් පණ්ඩුපලාසසස ථාලකෙ පකඛිපිත්තා’පි දුතුං වට්ඨගි, තං ඵපෙනා අඤ්ඤාසං අනාරිකානං මාතෘපිතු නාමපි නවට්ඨගි. පබ්බජිතපරිභොගොගි අනාරිකානං වෙතිගට්ඨානසදිසො” * යනු අටුවායි.)

234 තෙසං, ඒ නොනැගිහිමිනිසුත්තේ, සුතෙතාදකෙහෙව, හුයෙන් හා දියෙන්ම; පරිත්තං කරො, පිරිත්කරන්නේය; නාත්තනො, තමා අයත් සුත්‍රොදකයෙන් නොකරන්නේයි; හණාපෙනො, (පිරිත්) බණවන කල්හි; සාසනොගධං, ශාසනපඨාප නාවූ; පරිත්තං, (රතනපරිත්තාදි) පිරිත්; හණිතබ්බං, බිණිගසුතු.

235 ආගන්තො, අවුත්; සීලං-දෙතු, සිල්දෙත්වයිගෝ; ඛමමං, බණ (කියත්වයිගෝ); පරිත්තං භාසතුවා, පිරිත් බෙණෙත්වයිගෝ; කෙනවි, (රජ සුවරජ ආදි) කිසිවක්නු එයිත්; පෙසිතො, (ආරාධනාකො

* මෙහි පඬුපලාසසසසව ආලොකයෙහි සභා දෙත්වද වච්ච. ඒ ගැර අතින් ගෘහස්ථවූ මව් පියත්තන් (නලුතැටියෙහි බභා දෙත්ව) නොවිටි. ප්‍රවුර්ජිතපරිභොගය වනාහි නෘතස්ථයත්ව වෛත්‍යස්ථානයක් බදු (වෙ) යි. *

“උග්ගහො”හි.

- 286 කමමච්චෙතියසංඝඤ්ඤාපුග්ගාලොකං ගණ්ඨස්ස ව,
දසගෙදමිපි රතනං උග්ගග්ගහොසංසං සුකකං.
287 නිස්සග්ගි තෙසු අතතථං ඵ්ථ සෙසෙසු සුකකං,
අනාමසිත්වා වුතොත ව ගණ්ඨසංඝඤ්ඤා පුග්ගාලං.
288 චෙත්සස්ස නවකමස්ස දමිතීති න පටිකම්පෙ,
ඵදෙ කප්පියකාරුතං වදනොතවමිමෙ ඉති.

ව) ඵච ආලොඤ්ඤා; ගතත්වා, ගොස්; දතුං, (සිද්ධි) දෙත්වද; චතා
ඤ්ඤා, (බණ්) කියත්වද; (පිරිත් බණ්ත්තවද,) උග්ගහි, ලැබේ.

‘උග්ගහො’හි, උග්ගහොයත්තොති (අකැප වත් පිළිගැනුමිනි.)

286 කමම, නවාමි පිණිසද; චෙතිය, දහැබි පිණිසද; සංඝ, ස
ඝයා පිණිසද; අඤ්ඤාපුග්ගාලොකං, අභිජ්ඣානලක පිණිසද; ගණ
ස්සව, (සුත්තාන්තිකාදි) ගණස්සකවද; දසගෙදමිපිරතනා, (මුතුමැ
ණ්ත් අ) දසවිධවූ රුවනම; උග්ගග්ගහොසංසං, ගත්තාගව; සු
කකං, සුකුලාවේ.

287 288 තෙසු, ඒ දසවිධවූ රත්නයන් අතුරෙහි; අතතථා, ත
මා පිණිස; (ගත්තාගව) ඵ්ථ, (භික්ෂුපරපත) දෙත්ති; නිස්සග්ගි, නි
සහිටවිනි. චෙට්ඨි, සෙසෙසු, සෙසු රුවන්හි; සුකකං, සුකුලාවේ; ග
ණ්ඨං, ගණයක්ද; සංඝයාද; පුග්ගාලං, පුද්ගලයෙකුද; අ
නාමසිත්වා, නොගෙණ; චෙත්සස්ස, චෙත්සයව (දෙම) නවක
මස්ස දමිතීති, නවකමස්සව දෙමිසි, වුතොතව, කිකල්හි වතා
හි; නපටිකම්පෙ, ප්‍රතිකෂෙප නොකරන්නන්; ඉමෙ ඵචං වද
නානිති, මොහු මෙසේ කියතිසි; කප්පියකාරුතං වදෙ, කැපකරු
වත්ව කියන්නෙයි.

(“සච්චෙපි කොමි භික්ෂුපරපතං ආනොවා ඉදං සංඝස්ස දමි
ආරුමංවා කරොථ චෙතියංවා ගොපනස්සාලාදිනංවා අඤ්ඤාතර
නති වදති ඉදමිපි සමපටිවර්තා න වට්ඨති සච්ච පන සංඝංවා ග
ණ්ඨංවා පුග්ගාලංවා අනාමසිත්වා ඉදං ගිරඤ්ඤාසුභණ්ණං චෙතිය
ස්ස දෙම විහාරස්ස දෙම නවකමස්ස දෙමා”හි වදනති පටිකම්
පිතුං න වට්ඨති. ඉමෙ ඉදං වදනති”හි කප්පියකාරකානං ආමිකම්
තබ්බං.” * යනු අවුවාසි.)

* ඉදිනුසු කිසිවෙක් දැරූ රිදි ගෙණවූත් මෙය සභාවදෙමි අර
මක්ගෝ චෙත්සයස්ගෝ බොජුන්හල්අදිත් අතුරෙන් ඵස්තර
දෙයක්ගෝ කරවිති කියානම් මෙන් පිළිගන්ව නොවිටි. ඉදිත් ව
නාති සහගෝ ගණයාගෝ පුග්ගාලෝ අනමැස මේ ගිරන්රුවන්
සැයව දෙමු වෙහෙරව දෙමු නවාමිපිණිස දෙමුයි කියන්නම් පි
ළිකෙවිනව නොවිටි. මොව්හු මෙය කියන්නයි කැපකරුවත්ව කි
යනුතු.

289 බෙන්නා, වනදා, නලාකං වා දෙනෙත දසපසාදිකං,
පටිකම්පිතා ගණ්ණයා කප්පියෙන කමෙන ව,
බෙන්නාදිති විහාරස්ස වුතෙන දවම්හි වට්ඨති.

290 නවමාතිකකෙදරනලාකකිරියා නාවෙ,
මනනිකුඳුරණං බනෙධා ටීරිකාරො ව ආලියා,

289 බෙන්නා, කෙත්තුසක්භෝ, වනදා, (උදුවතු නලාකුදා) වත්
තක්භෝ, නලාකංවා, වැවක්භෝ, දසපසාදිකං, දසිදුස්ගෙර
මිවුත් ඇභෝ, දෙනෙත, (සතභව ගණ්ණව සුභලභව දෙමිසි) දෙ
නකල්හි, පටිකම්පිතා, (නොවටතේයයි) ප්‍රතිකෂෙපකොට, කප්පි
යෙන කමෙන, (නැවත) කප්පිය ක්‍රමයෙන්, ගණ්ණයා, ගත්තේ
ය, බෙන්නාදිති, කෙත්තුදිත්, විහාරස්සදවම්හි, විහාරයට දෙමි
සි, වුතෙන, කිකල්හි, වට්ඨති, වටී.

(“කප්පියෙන කමෙන ගණ්ණං නාම, බෙන්නා දවම් වනදා දවම්
නලාකං දවම් දසං දවම් ගොමිහිසප්පෙලකාදයො දවම්හි
වුතෙන න වට්ඨතිහි පටිකම්පිතා ඉතො වත්තාරො පව්වයෙ
පරිභුක්ඛ්ඨාහි වා වතුපව්වයපරිභොගත්තාය දවම්හිවා සබ්බො
උදකං පරිභුක්ඛ්ඨස්සතු භණ්ඩකං බොවිස්සතුහිවා ආරම්භං වෙ
යභව්වකරං කප්පියකාරකං දවම්හිවා පඤ්චගොරසපරිභොග
ත්තාය දවම්හි වුතෙන වා අථාපි මම නලාකංවා පොකුරණිං වා
සබ්බස්ස දවම්හි වුතෙන සාධු උපාසක සබ්බො පාතියං පිටිස්ස
හි භණ්ඩකං බොවිස්සති මිපකම්භො පිටිස්සනතිහි වත්තා වා
සමපට්ඨන්තං.” *)

290 නවමාතිකකෙදරනලාකකිරියා, අලුත ඇලබිඳිම් කුඹුරු
තැනිම් වැව් බැඳිම්ද; අනාවෙ, (කැප විසිත් පිළිනත්) පරණවැව්
හි, මනනිකුඳුරණං, (ඇතුලු වැව්) පස් කපා නැගිම්ද; බනෙධා
(සුත් වැකව) බැඳිම්ද; ආලියා, වැම්යර; ටීරිකාරොව, (පිහිගසා දුටු
ලැත්) තරකිරිමද.

* කෙත්තස් දෙමි වත්තස් දෙමි වැවස් දෙමි දසයකු දෙමි ගව
මිම් තිරලු එලු ආදිත් දෙමිසි කිකල්හි නොවටතේයයි පිළිකෙවි
කොට මෙයින් සිව්පස පරිභොග කරවිසිගෝ සිව්පසපරිභොග
පිණිස දෙමිසිගෝ සබ්බතෙමේ ජලපරිභොගකරවාසිගෝ බඩු
සොදවාසිගෝ ආරම්භයෙකු එත්පිළිවෙත් කරත්තෙකු කැපක
රුවෙකුදෙමිසිගෝ පස්තොරස පරිභොග පිණිසදෙමිසි කි කල්
හිගෝ (පිළිගැමිම) කැපක්‍රමයෙන් ගැණිමනම් (වෙයි) නො
ගොත් මාගේ නවාතයගෝ පුනරුණිගෝ සංඝයාට දෙමිසි කි
කල්හි උපාසකය යහපත සංඝතෙමේ පැත්පාතය කරත්තේ
ය. බඩු සෝදත්තේය මුවපක්‍ෂිකු බොහිසි කියාගෝ පිළිගැමිම
(කැපක්‍රමයෙන් පිළිගැමිම නම්වෙයි.)

- 291 අතිරේකභාෂාදානය * කෙදුරේ අනවේ නවේ,
අපරිවර්තනභාෂානෙ ව සසෙස දෙරේනතකෙ ඉති.
කභාපණ්ණවිධාපනං ව සබ්බසම්මි අකප්පියං.
- 292 අවචා කස වපි' වචාදිමෙ තතිකාය ව භූමියා,
පතිට්ඨාපෙති භූමිං වා භාෂො දෙයෙක'ති එතතකො.
- 293 භූමිභාගෙ කතං සසසමෙතතකෙ ගණ්ණරේනතකං,
ගණ්ණනායං වදනොතං පමාණං දණ්ඩරජ්ජුති.
- 294 මිණ්ණෙ රක්ඛගණ්ණ සිඤ්ඤා ඛලෙ තං නිගර්ථනො,
කොට්ඨාදිපටිසාමනො නසෙසවෙනමකප්පියං.
- 295 පටිසාමෙය්‍ය පාචිතති යසිකිඤ්ඤි හිතිසත්තකා,
ගණ්ණානාරකසිසෙත සවෙ'පි පිතුසත්තකං.

291 අනවේ කෙදුරේ, පරණකුඹුරෙහි; අතිරේකභාෂාදානය, (පෙරසිරිත්සේ නොගෙණ) වඩා භාග ගැමීමද; අපරිවර්තන භාෂානෙ, (මේ බිම සා වටුටත් මෙතෙක් දියයුතුයයි) නොපිරිසුත්තා ගැන; නවේව, අලුත් කුඹුරෙහිද; සසෙස, (කළාවූ මෙතෙක්) කොසමිති; එතතකෙ දෙරේ ඉති, මෙතෙක් කභවහු දෙවයි, ක භාපණ්ණවිධාපනඤ්ඤා, කභවණ්ණනැගිමිද; සබ්බසම්මි, ගැමදෙ නාගවම, අකප්පියං, අකැපයි.

292 කස වප ඉව්වාදිං, සභව වසුරව යනාදි(අකැපතෙසුල්;)අව ඤා, නොකියා; එතතිකාය ව භූමියා, මෙතෙක් කුඹුරෙහි; එතත කො භාගො, මෙතෙක් කොටස්; දෙයෙකති, දියයුත්තේයි, භූ මිංවා, භූමියගෝ; පතිට්ඨාපෙති, පිහිටුවාද.

293 291 එතතකෙ භූමිභාගෙ, මෙතෙක් බිම්කොටස්හි; සසං කතා, ගොයමිකරණලද; එතතකං ගණ්ණරේ, මෙතෙක් භාග ගත්වයි; එවං, මෙසේ; වදනො, (ගොයමිකලවුත්) නියනකල් හි; පමාණං ගණ්ණනායං, (උත්තියනු නොඅදහා තමාම කුඹුරෙ හි) පමණ දත්තා පිණිස; දණ්ඩරජ්ජුති, යටිත්තා රැහැණින්; මි ණ්ණෙ, මිනීමෙහිද; ඛලෙ සිඤ්ඤා, කලවිට සිට; රක්ඛගණ්ණ, (අනුත් නොසෙසින් නොගතදි) රැක්මෙහිද; තං, ඒ බාහ්‍යය; නිගර්ථනො, (කලවිටත්) ගෙණියැවීමෙහිද; කොට්ඨාදිපටිසාමනො, (ගෙ ණ්ණිය බාහ්‍යය) කොටුගේ ආදියෙහි ලවා සැකවීමෙහිද; එතං, මේ බාහ්‍යය; නසෙසව, ඕනවම, අකප්පියා, (බාහ්‍යවිචාරයක ලඟෙසින් ඕනවම) අකැපයි.

295 පිතුසත්තකමිපි, මව්පියත් සත්තකදවු; හිතිසත්තකං, හි

- 296 පිතුනා කපියා වත්තු මවසා පටිසාමියා,
අනතනො සනතකං කතො ලබ්භතෙ පටිසාමිතො.
- 297 දෙහි'හි පටිසාමෙතො වූතො වා'පි පටිකම්පෙ,
පාතෙතොන ගතෙ ලබ්භං පළිබොධො'හි ගොපිතං.
- 298 කමමං කරොනානා ආරාමෙ සකං විඤ්ඤානී ආදයො,
පරිකාරො ව සසනහණ්ඩං වා රාජවලලායා.
- 299 දෙහි'හි පටිසාමෙතො වදනති යදි ඡද්දසො,
න කරෙය්හ භයා ධානං ගුහං දසෙසු වට්ඨති.
- 300 බලකාමරෙන පාතෙතො ගතෙසු පටිසාමිතො,
හිකුං මසුසා සකතනි නලෙඨ වත්තුමිති තාදිසෙ.
- 301 විහාරාවසථසානො රතනං රතනසමමනං,
තිකම්පෙය්හ ගතෙතොන මගෙහ'රෙසුසු'පි තාදිසෙ,
සාමිකානාගමා සුතො පතිරුපං කරිසානි'හි.

ශ්‍රීමතීසුත් අයත්, යංකිසුත්, (කැප්පකැප) යමිකිසි වසතුච්ඡා; හ
ඤ්ඤානාදිසෙත, භාණ්ඩානාදිසෙත, (රුකදෙමි යන සි
තින්,) සමෙ, ඉදිත්; පටිසාමෙය්හ, සකවාතබානමි; පාචිනති, පචි
තිවෙ.

296 පිතුනා, මව්පියත් අයත්වූ; අවසාන පටිසාමියා, අවසා
යෙත් නානාචාර්යය ධුතුච්ඡා; කපියා වත්තු, (පිළිපැ) කැපවසතුච්ඡා; අ
නතනො සනතකං කතො, තමාසතු කොට; පටිසාමිතො, සකවා
තබන්තව; ලබ්භතෙ, වරි.

297 පටිසාමෙතො, සකවාතබා; දෙහිති, දෙවයි; වූතොවාපි,
කියන ලද්දේද; පටිකම්පෙ, (භාවාචකයෙයි) ප්‍රතිකෂේපකරත්
තෙය, පාතෙතොන, (රුකදෙවයි) තබාපියා, ගතෙ, (මව් පියත්ති
පෙමින්) හිසකැප්පි; පළිබොධො'හි, (අද්ධානාමසිකපද විසින්) පළි
බොධයයි; ගොපිතං, රකිත්ව; ලබ්භං, වරි.

298 299 ආරාමෙ, වෙහෙර; කමමං කරොනානා, කමිනානක
රත්නාවූ; විඤ්ඤානී ආදයො, විචුද්දිනු; සකං පරිකාරො වා, (වැපො
රොපැ) තමන්ගේ පරිකරණ; රාජවලලායා, රාජවලලායෙත්, ස
යනහණ්ඩංවා, (තමන්ගේ හෝනා කළාල් පිඹාමිපැ) සසනහණ්ඩ
හෝ; පටිසාමෙතොදෙහිති, සකවා තබාපියා දෙවයි; යදි වදනති,
ඉදිත් කියත් නමි; ඡද්දසො, (වඩුආදිත්කෙරෙහි) සොහයෙත්ද,
භයා, (රාජවලලායත් කෙරෙහි) හසිත්ද; නකරෙය්හ, නොක
රත්තෙයි; ගුහං, රක්ෂාස්ථානයත්; දසෙසු, (මෙහිත
බවයි නොකියා මෙතැන රක්ෂා ඇතැයි) දක්වත්; වට්ඨති, වරි.

300 301 බලකාමරෙන, බලාත්කාරයෙත්; පාතෙතො, තබාපි

“දූසනනනි”.

302 පුළුඵං වෙඵං ඵලං වුණ්ණං දනනකට්ඨං ව මතකිකං,
කුලසඬගහභිං දදතො කුලදුසනදුසනකට්ඨං,

යා; ගභෙසු, ගිසකල්ලි, පටියාමිතා, සභවා නබන්තව(වරී;) ව
නුච්ඡි, (රත්පිළිඇ?) වසනුවන්, නාට්ඨ, (ගම්බදුතැනෙක) නවකල්
ගි, මුහුසා, (ගිහි) මිනිස්සු, ගිකඤ්ඤ, මහනඤ්ඤ, ආසඬකනනි, සැක
කෙරෙද්ද; නාදිසෙ, ඵබදුච්ඡ, විහාරාවසථසානෙතා, විහාරයඇ
තුලෙහි (තමාවසන) ගෙය ඇතුලෙහි (තුඩු,) රතනං, (මුතුමැතින්
ඇ?) රුවන්සභෝ, රතනසමමතං, රුවනැයි සලකනලද (පිළිඇ?
කැපවනන්සභෝ, ගභෙතාන, ගෙණ, නිකුටෙය් (හිමියන්දක්
නාතෙක්) නගානබන්තෙයි; නාදිසෙ, ඵබදුච්ඡ (මහණුන්කෙරෙ
හි සැක කරත්වද නිසිනැන්වු;) මයෙත, මාභීයෙහිද; අරඤ්ඤපි,
අරණ්ණයෙහිද; (තුඩු හාණියක් දුක) සාමිකානාගමඤ්ඤතා (ම
ගින් පහව බලානිද) ගිමියන්ගේ නොර්මදුන; පතිරූපං කර්මසා
නි, සුදුස්සක් කරන්නෙයි. (“පතිරූපනි රතනසමමතෙ පංසු
කුලගහණං, රතනෙ නිරුසස්සකාගමණං.”*

“මුතං මණිං වෙඵඵයඤ්ඤ සඬං
සිලප්පවාලං රජතං සුවණ්ණං
මසාරගලලමපි ව ලොගිතඬකං
දසප්පකාරං රතනං වදනති”†

“මයෙතවා අරඤ්ඤවා නාදිසං ගණං පසිනි මග්ගා මකන්
මම නිසිදිතබ්බං, සාමිකෙසු ආගතෙසු තං ආචිකුත්තබ්බං, සචෙ
සාමිකෙ නපසාති රතනසමමතං පංසුකුලං ගතෙතබ්බං, රත
නඤ්ඤව ගොති තුණ්හිභුතෙන නනතබ්බං”‡යනුමෙහි දවුවායි.)

“දූසනනනි” දූසනං යන්නෙහි (කුලදුසන නම්).

302 පුළුඵං, (සපුමල්ඇ?) මල්ගෝ, වෙඵං, (හිදෙඵයවඇ?) භූන

* පතිරූපං යනු රුවන්සමමතදෙයක් වූකල පංසුකුල (සංඤ
යෙන්) ග්‍රහණය, රතනසමමතකල නිරුපාහව යාමයි.

† මුතුය මැණික්ය වෙරළමණිස සක්ය සිලාය පබ්බය රදිය
සාමිකෙය මැසිරිගල්ය පිඤ්ඤමණිස (ගෙවත්) රතුකැටිය යන
මොහු දසප්පකාර රතනයයි කියති.

‡ මාභීයෙහි ගෝ අරණ්ණයෙහි ගෝ ඵබදු බඩුවක් දුක ම
ගින් ඉවත්ව ගිදියපුතු, සැමයා ආකල ඵය කියපුතු, ඉදින් සැමයා
නොදක්නේ නම් රුවනැයි සමමතදෙය පංසුකුලසංඤයෙන් ග
නුපුතු, ඉදින් රුවන් වේනම් තුණ්හිමිභූතව යාපුතුයි.

303 ඵුල්ලවට්ඨං ගරුභණ්ඩමිසසරෙනෙත්ථ සඛිකං,
දෙනනස්ස දුක්ඛවාදිති ථෙය්‍ය සඛිකඤ්ඤසන්නතං.

304 කුලසඛගහත්ථං රොපෙතං රොපාපෙතුඤ්ච සබ්බථා,
ඵලසුප්පුපතං රුක්ඛං ජගහිතුඤ්ච න චට්ඨති.

ගෝ; ඵලං, (තාලපනසාදි) ඵලගෝ, වූණ්ණං, (මහරිසුණුඇ) සුණුගෝ; දන්තකට්ඨංවා, දන්තපිදබ්බගෝ, මහතිකං, (පියවිමැටිඇ) මැටිගෝ; කුලසඛගහත්ථං, (පසයනිසා) කුලත්සගත්තාපිණීස; දදනො, දෙත්තාහව; කුලදුසනදුක්ඛං, කුලදුෂ්ඨන දුකුලාවේ.

303 එත්ථ, මේ සුපථාදියෙහි, සඛිකං, සගසතුඩු; ගරුභණ්ඩං, ගරුභාණ්ඩය; දෙය්‍යරෙන, ලෙළියෙය්‍යයෙත්; (දුඤ්ඤපථත්වා) දෙනනස්ස, (කුලසගත්තාසදහා) දෙත්තාහව; ඵුල්ලවට්ඨං, තුලසි වෙයි, සඛිකඤ්ඤසන්නතං, සගසතු සුභුදුසතු(මල් ඇ); ථෙය්‍ය, සොරසිති(දෙනනස්ස, කුලසංග්‍රහ සදහා දෙත්තාහව;) දුක්ඛවාදිති, (භාණ්ඩයෙහි අගය තුබුයේ) දුකුලාආදිහු වෙත්.

(“තත්ථ යො හරත්වා වා හරුපෙත්වා වා පකෙකාසිත්වා වා පකෙකාසාපෙත්වා වා සයං වා උපගතානං යා කිචි අතතනො සන්නතං සුපථං කුලසඛගහත්ථං දෙති දුක්ඛං, පරසන්නතං දෙති දුක්ඛං ච මෙව, ථෙය්‍යවිනේන දෙති නණ්ඩෙය්‍යන කාරෙනබ්බො, එ සෙපනගො සඛිකෙ‘පි’ අයං පන විසෙසො. සෙනාසන්නාය නි යාමිතං ඉසාරවතාය දදනො ඵුල්ලවට්ඨං” * යනු අටුවායි. “සෙනාසන්නාය නි යාමිතං ගරුභණ්ඩං භොති” යනු මෙහි විකායි “භික්ඛුසඛිකං අභිභවිත්වා ඉසාරවතාය විසංචේරනො ඵුල්ලවට්ඨං ආරුහති” †

304 කුලසඛගහත්ථං, කුලත් සගත්තා පිණීස; ඵලසුප්පුපතං රුක්ඛං, මල්ගා පත් දෙන රුක්; රොපෙතං, රොපනය කරත්තවද; රොපාපෙතුච, රොපනය කරවත්තවද; ජගහිතුඤ්ච (වැටකි රිමිආදි විසිත්) පිළිඳගත්තවද; සබ්බථා, (කප්පියලොභාර අකප්පිය වොභාගදි) හැමරිසිද්දෙත්ම, නචට්ඨති, නොවවි.

* එනි යමෙන් ගෙණුවිත් ගෝ ගෙණුණවා ගෝ කැඳවා ගෝ කැඳවා ගෝ තමත්ම පැමිණිවුත්ව ගෝ යමිකිසි තමා තු ඤ්ඤසත්ත කුලයා සගත්තා පිණීස දෙතිනම් දුකුලාවේ. අනුත් සන්නතය දෙතිනම් දුකුලාමය. සොරසිතිත් දෙතිනම් බබු අතින් කට්ඨස්තෙය්. සගසතුදෙයෙහි ද මෙමන්තයයි. මේ වනාහි වෙනසයි සෙනසුත් පිණීස නියමකරණලද (ගරුබබු තමත් ම ඉසුරුමත් භාවයෙන්) දෙත්තාහව තුලැසිය.

† ඛික්ඤ්ඤත් අබ්බවා ඉසුරුමතුත්ව ගරුණේ තුලැසියව පැමිනෙයි.

305 නිමිතොභාසනො කප්පොභාරපරියායනො,
අත්තනො පරිභොගඤ්ඤං රොපාපනාදි ලබ්භාරො.

306 චුත්තාව චෙජ්ඣා ජඤ්ඤපෙසනෙ ගිහිකමමසු
ඵපෙත්වා පිනරො භරිඤ්ඤං චෙත්තවච්චකරං සකං.

307 දුක්ඛං පදවාරොන හරණේ දුක්ඛසාසනං,
සාසනං අගභෙත්වාපි පඨමං චදනො සුන.

305 නිමිත්ත, නිමිත්ත (කම්ම) විසින්ද; ඔහාසනො, ඔහාස වී
සින්ද; කප්පොභාර, කප්පියොභාර විසින්ද; පරියායනො, ප
රියාය විසින්ද; අත්තනො, තමහට, පරිභොගඤ්ඤං, ඵලපරිභො
ග පිණිස; රොපාපනාදි, රොපනය කරවීම අදිහ; ලබ්භාර, වරින්.
(මෙහි “නිමිත්ත” නම් හුදළු අදිගෙණිහැර සාමණේරුදන් සම්
පයෙහි තැබීමයි. “ඔහාස” නම් හුදළු අදිග මල් රුක්ද ගෙණ සි
ටීමයි. “කප්පියොභාර” නම් මේ රුක වනයේ දන මේ වල ව
නයේ දන යනාදී වචනයයි. “පරියාය” නම් නොබෝකලකින්
උපකාරයට වැටෙන හෙයින් මල් රුක් අදිහ නුවනැත්තන් වි
සින් රොපනය කරවිය යුත්තාහ යනාදී වචනයයි.)

306 307 චෙජ්ඣා, පිළියම්; චුත්තාව, (යට) කියනලදමය, ජ
ඤ්ඤපෙසනෙ, (ගිහික කී හසුන් ගෙණ යන) කකුල්මෙහෙයෙහි
(විනිශ්චයකියනුලැබේ) ගිහිකමමසු, (කෘෂිවනිජ්ජදවු) ගිහිමනි,
සුන්ගේ කටයුත්තෙහි, පිනරො, මව්පියන්ද; භරිඤ්ඤං, පණ්ඩුපලා
සයාද; සකං චෙත්තවච්චකරං, තමාගේ මෙහෙකරුවාද; ඵපෙ
ත්වා, තබා; දුක්ඛසාසනං, ගිහිකගේ හසුන්, හරණේ, ගෙණයාමෙ
හි; පදවාරොන, පියවර විසින්; (ගෙවත්) පෙදෙහි පෙදෙහි, දු
ක්ඛං, දුකුලාවෙයි; පඨමං, පළමුකොට; සාසනං, හසුන්, අග
භෙත්වා, නොගෙණ; සුන, නැවත, චදනොපි, කියන්නාහවද, (දු
ක්ඛං,) දුකුලාවේ. “අගභෙත්වාපි යනු යෙහිදු ඇවැත්ම කිය
මින් එව්නු කියු හසුන්ම කියනෙමි යන බැවින් කියුවෙන්. එව්නු
කියන හසුන් පිළිකෙටි කොට කුළුණෙහි සිට නිසි විසින් තමාම
කියමි කියත් හොත් නිරවැනි” යනු අටුවාසන්නයි.)

(“මම වචනෙන භවතො පාදෙ වැද්දා”හි වා චෙතියං පරිමං
බොධං සඤ්ඤායොරං වැද්දා”හි වා චෙතියෙ ගන්ධපුරං කරොථ
සුච්ඡුරං කරොථා”හි වා ඝිකුඤ්ඤා සනිපාතොථ දානං දසසාම බ
මං දෙසෙසසාමා”හි වා ඊදිසෙසු සානෙසු කුකුළුචං භානා

308 උපතනපච්චයා එවං පඤ්චනාමපි අකප්පියා,
අභුතාඛෙවනාරූපසංඛොභාරූග්ගනාදියා.

309 හරපෙඤා හරඤාපි පිතුනාං සෙසඤ්ඤානාං,
පත්තානාං චක්ඛුසුප්පයං දානං පුප්ඵානි ලබ්හති;
මණ්ඩණස්ඤ්ඤා ලිඛිතාදිපුප්පයස්ඤ්ඤා න ලබ්හති.

තබ්බං කප්පියසාසනානි එතානි න ගිහිනං ගිහිකමමපරිසංසු
ත්තානි” * යනු අටුවායි.)

308 එවං උපතනපච්චයා, මෙසේ (අපටවිධවූ කුලදුෂ්ඨකමම්
යෙන්) උපත්පසයෝ; පඤ්චනාමපි, පමසභවමිකයන්වම, අ
කප්පියා, අනූපයෝයි; අභුතාඛෙවනාරූපසංඛොභාරූග්ගනාදි
යා, උතුරුමිනිස්දම් ඇරැජීමෙන් රත්දී ඇ පෙරප්‍රීතිරීමෙන්
උපත් පසබදුවෝයි.

309 පිතුනාං, මව්පියන්ව; හරපෙඤා, අනුත්තරයවාද; හර
ඤාපි, තමාගෙණ්හැරද; පත්තානාං, (මල්පුදනනැනව) සමප්‍රා
ප්‍රාච්ඡා, සෙසඤ්ඤානාං, සෙසුන්ගෙන්වද; චක්ඛුසුප්පයං, තුනුරුවන්
පුදනු පිණිස; පුප්ඵානි, තමාඅයත් මල්; දානං, දෙන්නව; ලබ්හ
ති, වටී; මණ්ඩණස්ඤ්ඤා, පලඳනා පිණිසද; ලිඛිතාදිපුප්පයං, සි
වලිඛිතාදිපුදනු පිණිසද; න ලබ්හති, නොවටී.

(“ආවරපුප්පකං යෙසු සභාරවා සාමණේර ඛලුනි පුප්ඵානි ආහ
රඤා රුසිං කඤාං ධරෙතති. ථෙර පාතොව සමපත්තානං සඬ
විහාරිකාදිනං උපාසකානං වා තිං ඉදං ගණන තිං ඉදං ග
ණනාති දෙනති පුප්ඵදානං නාම න ගොභී. වෙතියං පුරෙස්සාමා
නි ගඟෙඤා ගවජනාපි පුප්පං කරොන්තාපි තස්ස තස්ස සමස
ත්තානං වෙතියපුප්පනත්තය දෙනති, එතමපි පුප්ඵදානං නාම න
ගොභී. උපාසකෙ අක්කපුප්ඵාදිති පුරෙණො දියවා විහාරෙ
කණිකාරපුප්ඵාදිති අස්ස උපාසකා තානි ගඟෙඤා පුරෙථානි
වත්තුමපි වට්ඨති”. † යනු අටුවායි).

* මාවචනිත් බුදුන්ගේ පාවදුයි හෝ වෛතස ප්‍රතිමා. බොධි
සඬසථිවිරයන් වදුයි හෝ වෛතසයට සුවද පුජකරව් මල් පු
ජකරව්යි හෝ භික්ෂුන් රැස්කරව් දන් දෙමු බණ් දෙශනා කර
වමුයි හෝ මෙබදු හසුන්හි කුකුස් නොකට්ටුතුයි; මොව්හු
කෑප හසුන්ග හඟසථයන්ගේ ගඟකමිප්‍රතිසංසුක්ත නොවත්
නාහුයි.

† ආවායෙඝාපාඛකයෙන් කෙරෙහි ගෞරවසහිත සාමණේර
ගෝ බොහෝමල් ගෙණුවත් රැස්කොට තබති සථිවිරහු උදෑ
සතම පැමිණී සඬවිහාරිකාදීන්ට හෝ උපාසකයන්ට හෝ

- 310 තථා ඵලං භිලාභානං සම්පන්නිස්සරියස්ස ච,
පරිබ්බයවිහිනානං දාතුං සපරසන්නකං.
- 311 භාරෙතෙන ඵලසුප්ඵහි දෙය්‍යං පන්නස්ස කස්සචි,
සමුමතෙනා'පලොකෙත්වා දාතබ්බමිතරෙන තු.
- 312 විහාරෙවා පරිවජිඤ්ඤා කත්වා කතීකං තනො,
දෙය්‍යං යථාපරිවේද්දං භිලානස්සතරස්ස වා,
යාවමානස්ස කතීකං වත්වා රුක්ඛා ව දස්සියා.

310 ඵලං (නාලපනසාදි තමා අයත්) ඵලද; තථා, එසේමැයි; (පුඤ්ඤයෙහි කීනයිත් මැයි;) භිලානානං, භිලත් මිනිසුන්වද; සම්පන්නිස්සරියස්සච, (තමාකර) සම්ප්‍රාප්ත ඉසුරුහවද; පරිබ්බය විහිණිනා, ව්‍යයව නිසි දුට්‍ය නැතවුන්වද; සපරසන්නකං, තමාහා තමාවස්වසුන් සන්නකඵල; දාතුං, දෙන්නව (විටි; ඵලද න නොවේ)

311 ඵලසුප්ඵහි, (සහසතු) මල්හාපස්; භාරෙතෙන, බෙදන කැලි; පන්නස්ස, (එතනව) සම්ප්‍රාප්තවූ; කස්සචි, කිසිමිනිසක්හ ව; සමුමතෙන, (මල් පස් බෙදනුකොට) සම්මතමගණනු පිළිත්; දෙය්‍යං, (සතුත් එක්කෙණෙකුත්ව දෙන වසතින් භාගයක් පමණ) දියයුතුය; ඉතරෙන තු, අසමුතයා පිළිත් වනාහි; අපලොකෙත්වා, සතුත් හැමදෙනාම අස්වා; දාතබ්බං, දියයුතුයි.

(“උපබ්බහානං දාතබ්බමිනිවුත්තං කුරුඤ්ඤං,
ථොකථොකානි නිද්දිට්ඨං මහාපච්චරියං පන”. *)

312 විහාරෙවා, විහාරයෙහිදු; පරිවජිඤ්ඤා, (ඵල විසින් හෝ රුක් විසින් හෝ) පිරිසිදු; කතීකා කත්වාන, කතීකාකොට; තනො, ඉස්බිත්තෙන්; යාවමානස්ස, ඉල්වත්තාවූ; භිලානස්ස, භිලත්හ වහෝ; ඉතරස්සවා, (ඉසුරුආදී) නොභිලත්හවහෝ; යථාපරිවේද්දං, කප්‍රපරිවේද්දවූ පරිද්දෙන්; දෙය්‍යං, (සතරපස් පකෙස්) දියයුත්තේය; කතීකා වත්වා, (මගසතුත් ාල) කතීකා කියා; රුක්ඛා

හෝ මේ ගණු හෝ මේ ගණුයි දෙන්නම් එය පුඤ්ඤයෙනම් නොවෙයි. වෛත්‍යයට පුදන්නෙමිසි ගෙණයත්තෝද පුදක රත්තෝද ඒ ඒ තැනට පැමිණියවුන්ව වෛත්‍යසුද්ධිණිස දෙන්නම් මෙයද පුඤ්ඤයෙනම් නොවෙයි. වරමල් ආදියෙන් පුදන්නාවූ උපාසකයන් දූක උපාසකවරුහි වෙහෙර කිණිහිරි මල් ආදිය ඇත එය ගෙණ පුදවිසි කියනවද වරි.

* කුරුඤ්ඤාපට්ඨායෙහි අබ්බකොටසක් දියයුතු යයි කියනලදී මහාපච්චරියෙහිවනාහි විකට්ඨ (දියයුතු) යයි දක්වනලදී.

313 සිරිසවුණ්ණකසවාදිවුණ්ණ* සෙසෙ ව තිව්ජයෝ,
යථාච්ඡතනගො යෙව පණ්ණමෙපථ පවෙසගෙ*ති.

“වස්සුපනාසිකාවෙවා”ති.

314 පුරිමිකා පව්ජිමිකා දුට්ඨෙ වස්සුපනාසිකා,
තතා'ලයපරික්ඛාගො වච්ඡෙදෙ, ව ඵදිසො.

315 “ඉමස්මිං චිහාරෙ ඉමං තෙ මාසං වස්සං උපෙම්”
“ඉධ වස්සං උපෙම්”ති විතතුට්ඨාදෙ'ත්ථ ආලයො.

වා, වාසෙයෝගෝ, දසස්සා, (මේගසිත් මෙනෙත් පත්භත්තව
ලැබෙයිකියා) දූක්ඛියපුත්තාහුයි.

(“සංඝාදමොපි ඵලපරිවේජදෙන වා රුක්ඛපරිවේජදෙන වා ක
තිකා කාතබ්බා, තතො ගිලානමත්තස්සානං වා අකෙඤ්ඤසං වා ඵ
ලං යාවනානාං යථාපරිවේජදෙන විතතාර්ථකඤ්ඤාඵලාති දත
බ්බාති, රුක්ඛා වා දසෙස තබ්බා ඉතො ගහෙතො ලබ්බති”ති, ඉධ
ඵලාති සුඤ්ඤාති ඉතො ඵලං ගණ්ඨාථා'ති ඵවා පන න වතත
බ්බං” † යනු අවුච්ඡාසි.)

313 සිරිසවුණ්ණකසවාදිවුණ්ණ, මහරසුණු කෙළිඤ්ඤාණුඤා
සුණ්ණෙහිද, සෙසෙව, (මැටිය දුගැට්ටුය හුණ්දඩුය යන) සෙස්
සෙහිද; තිව්ජයෝ, පිතිඤ්ඤා, යථාච්ඡතනගො යෙව, උත්තම
කාරනය ඇත්තේමැයි; පණ්ණමි, (හුප්පත් තලපත් ආදී වූ කැහැ
කි) නොකැහැකි පත්ද, ඵත්ථ, මේකුලදුන්නගෙහි; පවෙසගෙ,
ඇතුලත් කරනනෙයි.

(“වස්සුපනාසිකාවෙවා”ති, වස්සුපනාසිකාවෙව යත්තෙහි (ව
සෙලබ්බිමිතිමි).

314 පුරිමිකා, පෙරවසන, පව්ජිමිකා, පසුවසනයි, වස්සුපනා
සිකා, වස්සුපනාසිකාවෝ, දුට්ඨ, දෙදෙනෙකි; තත, ඒ දෙව
සත්ථ; (වසෙලැබ්බිමිතිමි) ඵදිසො, මතුයෙහි කියනලද බදු වූ,
ආලයපරික්ඛාගො, අලයපරික්ඛාගෙහි, වච්ඡෙදෙවා, වාක්භෙද
යෙහියි.

315 ඵත්ථ, මෙහි, ඉමස්මිං චිහාරෙ ඉමං තෙමාසං වස්සං උපෙම්

* සිරිසකසවාදිනංවුණ්ණ-බුරුමපොත්.

† සංඝාදමයෙහිද ඵලපරිවේජදයෙත්තෝ වාසෙපරිවේජද
යෙත්තෝ කතිකා කට්ඨත්තිය-ඵගෙයිත් ඵලයාඤ්ඤාකරත්තා වූ ගි
ලන්මත්තස්ස න්වගෝ අනිත් අයටගෝ පිරිසිඳිපරිද්දෙන් සතර
පස් ඵලකෙණ්ණකුත් දියපුත්තාහුයි. මෙයින් ගන්නව ලැබේය
යි රුක්ඛෝ දූක්ඛියපුත්තාහුයි. මෙහි ඵල යහපති මෙයින් ඵලග
ණ්ණයි මෙසේ වනාහි නොකිය යුතුයි.

316 නොපෙනුකාමො අවාසං තදහු'තික්කමේය වා,
භවේය දුක්කවාපනති ජනං වා'නුපගච්ඡතො.

ති, ඉමස්මිං ඵ්භාරෙ ඉමං තෙමාසං වස්සං උපෙමිසි, (කිම වාස් හෙදනම) ඉධ වස්සං උපෙමිති, ඉධවස්සං උපෙමිසි, (යන) විෂතු ප්‍රාදො, සිත්ඉපදවීම, අලයො, අලයපරිග්‍රහනම්. (අලයපරිග්‍රහ නම් චරයෙහි සන්ධියෙහි නාවායෙහි සෙනසුන් නොලබන්නාහ වශ ලැබිතිනම්. "ඉධවස්සං උපෙමි" යි වාස්භෙදම කවියුතුයි.

"සචෙ ඉධ වස්සං වසිස්සාමිති අලයො අනි අසනියා පන ව ස්සං න උපෙති ජි'නාවයො න භොතිති පචාරෙතුඤ්ච ලබ්‍හ ති එව" * යනු මෙහි විකායි.

"වස්සං උපගච්ඡෙනන හි නාලකපට්ඨදං පට්ඨනොනා'පි ප ඤ්චනං ජදනානං අඤ්ඤතරෙනයෙව ජදනෙන සචාරබ හෙධ සෙනාසනෙ උපගන්තබ්බං වූතතං හෙතං "නභිකබ්බෙ අසෙනාසනිකෙන වස්සං උපගන්තබ්බං යො උපගච්ඡෙය්‍ය අපනති දුක්කවස්සා"ති. තස්මා වස්සකාලෙ සචෙ සෙනාසනං ලභති ඉවෙචතං කුසලං නො වෙ ලභති හත්තමමං පරියෙසි ත්වා'පි කාතබ්බං හත්තමමං අලභනෙනන සාමම්පි කාතබ්බං නඤ්ච අසෙනාසනිකෙන වස්සං උපගන්තබ්බං අයමිත්ථ මමතා" † යනු අටුවායි.

"පඤ්ච ජදනාතිනාම ඉට්ඨිකාජදනං සිලාජදනං සුඛාජදනං ති ණ්ජදනං පනතච්ඡදනං"-අනුබමමානම්චයි.)

316 නොපෙනුකාමො, වස්නොඵලභේතුකාමතිව; අවාසං, වස්විසියයුතු වෙහෙර; තදහු, එ (වස්වසන) දවස්; අතික්කමෙ

* ඉදින් මෙහි වස් වසමිසි අලය ඇත්තේද සිහිනැතිවීමෙන්ව නාහි වස්නොයෙලභේද සුත්වස්ඇත්තේ නොවේනුයි පචාරණ යකරත්වත් ලැබීමය.

† වස්ඵලභේතනහු විසින්ද නාලකප්‍රතිපදාවට පිළිපත්නහු වි සින්ද (ගඛොල්. ගල්. සුණු. තෘණ. පණ්ණ, යන පස් ප්‍රකාරජද නයත් අතුරෙන් එක්තරා ජදනයකින්ම උපලක්ෂිතවූ අලිඤ්ඤ ස හිත සෙනසුණෙහි ඵලබ්බියයුතු. "මහණෙනි සෙනසුන් නැත්ත හුවිසින් වස්නොයෙලභීය සුත්තේය යමෙක් ඵලභීයේනම් දුඤ්ඤා වස්තූන් ඇවැති" යි මෙය වදාරණලදය. එහෙයින් වස්කල ඉ දින් සෙනස්තස් ලබානම් එය මැනවි නොලබානම් හසනක ම්පයෙහිසන නොවද (සෙනසුන්) කවියුතු. හසනකමි නොල බන්නහු විසින් තමා විසින් මුත් කවියුතු. නැත්තහු විසින් වස් නොයෙලභීයයුතුමය (යන) මේ අනුබමිතායි.

317. දුතියං උපගවේයය ජිනාවසෙය්‍යා'නුපාගතො,
න පක්කමෙය්‍ය ගෙමාසං අවසිත්තාන වාරිකං.
- 318 මාතෘපිතුනාමන්ධාය පඤ්චනාං සභබ්බමිනං,
හිලානතදුපට්ඨාකහනනමෙසිසසමොපබං.
- 319 පුච්ඡ්‍යාමි උපට්ඨිස්සං ගන්තවා නාභිරතං අහං,
වූපකාසෙස්සං ඤාකුච්චං දිට්ඨිං ගරුකමාදිකං.
- 320 කරස්සං වා'පි කාරෙස්සං නොදනඤ්ච විවෙචනං,
උට්ඨානඤ්චා'පි උස්සුකකං ගනතුමිවෙචමාදිනා,
ලබ්‍යං සත්තාහකිවෙචන පභිතො'පභිතො'පි වා.

ය්‍යවා, (යම්මහණේස්) ඉක්මවත්තේනම්, (භිහවද) ජානං, (වසෙ ලඹෙන දවස්බව) දුන දුන, අනුපගවස්තොවා, (වෙහෙරැද වස්) නොඵලඹෙනුවහවද, දුක්කවාපතති, දුකුලාභැවැත්, ග වෙය්‍ය, වත්තියි.)

317 ජිනාවසෙය්‍යා, (පෙරවස්ති වසෙලඹැ) සුත්වස්වුයේද, අ නුපාගතො, (කිසිඅනන්ධයකින් පෙරවස්ති) නොඵලඹේයේද, දු තියං උපගවේයය, පස්වසත්ති වසෙලඹෙත්තේයි, ගෙමාසං, (වසෙලඹි) තුම්මස, අවසිත්තාන, නොවැස, වාරිකං, ගමත්, න පක්කමෙය්‍ය, (අකරණීයව) නොයත්තේයි.

318 319 320 මාතෘපිතුනාමන්ධාය, මව්පියත් පිණිස, පඤ්චනාං සභබ්බමිනං, පස් සහ දුම්යත් පිණිස, හිලානතදුපට්ඨාකහනනං හිලනුත්තා හිලත්මෙහෙකරුවත්ව බත්ද, ඔසබං, බෙහෙත්ද, එසිස්සං, සොයමියිගෝ, පුච්ඡ්‍යාමි, (සුවදුක්) ඵ්චාරමියිගෝ, උපට්ඨිස්සං, (හිලනුත්ව) මෙහෙකෙරමියිගෝ, (සතිකරණීත් හසුත් එව්ව නොඑව්ව යත් වටි), අහං, මම, ගන්තවා, ගොස්, නා භිරතං, (විෂ්ඨාගරුප දැනාදියෙන් සස්නෙහි) උකට්ඨිවුච්ඡා, වූපකාසෙස්සං, එතතිත් අනිත්තැනකට ගෙණයමියිගෝ, ඤාකුච්චං, (පස් සහ දුම්යත්ව උපත් විනය පිළිබද) ඤාකුස්, නො දනඤ්ච, දුරුකිරිමිද, දිට්ඨිං, (ගත්) මිථිසදැළවි, විවෙචනං, ගැරවිමි ද, ගරුකං, සගවෙසෙස්භැවැත්, උට්ඨානඤ්චාපි, (පරවාසදානා දිත්) නැතිමිද, අදිකා උස්සුකකං, (තජ්ජනියාදිකමි) සත්තිදුටත් තව) උපසාහ, කරස්සං වා පි, කෙරෙමියිගෝ, කාරෙස්සං, කරවමි යිගෝ, ඉති, වෙසේ, එවමාදිනා, මේආදිවු, සත්තාහකිවෙචන, ස ත්තාහකරණීයයෙන්, ගතතුං, යත්නව, පභිතො, (කැදවා) එවු කල්හිද, අපභිතෙපිවා, (කැදවා) නොඑවුකල්හිද, ලබ්‍යං, වටි.

- 321 සබ්බකමෙම චරෙ බමමසවණ්ණං නිමනතිනො,
ගරුහි පභිතො වා'පි ගරුතං වා'පි පසසිතුං.
- 322 න භණ්ඩබොවනුදෙද්දසසුතුවට්ඨාකදස්සනෙ,
ලබ්භං න පාපුණ්ණියා'ඥොවාගමිස්සනති'දුරගො.
- 323 සෙසසුනිහි පභිතෙ හික්ඛුතිස්සිතකෙන ම,
උපාසකොපාසිකාති නිද්දිසිත්වා ව පෙසිතෙ.
- 324 වසසචෙජ්ඣෙ අනාපනති අනතරයෙ සත්තනකො,
සබ්බසාමග්ගියා වා නො ජිනාවස්සො පචාරයෙ.

321 සබ්බකමෙම, නමාගේගෝ සෙසසුතුවත්ගේගෝ සෙන සුත් මහසු පිළිබඳ නවාමිඇතුළුමහත්තවස්සත්තත් ඇතිකල්හිද; බමමසවණ්ණං, බණ්ණසන පිණිස; නිමනතිනො, (අවමැනවැසි ගෝ අසෝදවස් රැස්වුමැනවැසි කුතිකාවිසිත්ගෝ) නිම නතිතවද; ගරුහි, අවාය්හි උපාසකයන්විසින්, පභිතොවාපි, (විව රබොවනාදි පිණිස) යවනලද්දේද; ගරුතං, අවාය්හි උපාසකය යත්; පසසිතුං වාපි, දක්නවද; වරෙ, (සතිකරුණිත්) යත්තෙයි.

(“වසං උපගතෙනෙත් අනිමනතිතහික්ඛුනා,
බමමස සවණ්ණාය ගතං පන න වට්ඨති.
අසුකනනාම දිවසං සනතිපාතො හවිස්සති,
ඉච්චෙවං කතිකා පුබ්බං කතා වෙ පන වට්ඨති”.*)

322 භණ්ඩබොවන, (තමාගේ) සිවිරු සේදීමපිණිසද; උදෙස බණ හැදෑරීම පිණිසද; සුතුවට්ඨාකදස්සනෙ, නැයත් උපාසක ජනයන් දක්නාපිණිසද; න(වරෙ, සත්තාහකරණියයෙන්)නො යත්තෙයි; අඥොව, අදම, අතමිස්සනති, (සිව නැවත) එමිසි, අදුර ගො, නුදුරුතැනව හිය මහණ; නපාපුණ්ණියා, (ඉදිත්වෙගෙර ව) නොපැමිණියේ විනම් (ගෙවත්) අතරමතම අරුණුනැංගේ විනම්; ලබ්භං, වට්. (වසසචෙජ්ඣා රුත්ථිචෙජ්ඣ දුකුලා නොවේ).

323 සෙසසුනිහි, (මව්පියත්මස) සෙසු නැයත්විසින්ද; හික්ඛු නිසිසිතකෙන ම, හික්ඛුත් නිසා ජීවත්වන්නාහුවිසින්ද; පභිතෙ, (සාමිත් එනුකැමැත්තෙමි යනාදිත් කියා) එවූකල්හිද; උපාස කොපාසිකාති, (නොනැ) උපාසක උපාසිකාවත් විසින්; නිද්දි සිත්වා ව, (දත් දෙනුකැමැත්තෙමි යනාදි යමිකිසි කාරණයක්) දක්වාම; පෙසිතෙ, කියා එවූකල්හිද; (සතිකරණිත් යත්නව වට්.)

324 අනතනො, තමහව; අනතරයෙසති, (රජවොරුදි) අනතර

* මෙහි වසෙලභුතු නොහිමතුහික්ඛුවිසින් බණ්ණවණ්ණපිණි ස යත්තවනාහි නොවට්—ඉදිත්වනාහි අසවල්නම් දවස රැස්වීම වත්තෙයයි මෙසේ පෙර කතිකා කරණලද්දිනම්(යත්තව) වට්.

325 අබ්බොකාසෙ * ච රුක්ඛස්ස සුසිරෙ චිව්ථෙපිවා,
ඡව්ඤ්චිජ්ඣතාවාපිසු උපගනතුං න වට්ඨති.

326 අසෙසනාසනිකෙනාපි උපගනතුං න වට්ඨති,
පචාරෙතුඤ්ච ලහති නාවාසථවස්සපගොති.

“අවෙහඬිතිසනිති.”

327 ආරාධාමවන්තසු භික්ඛාගෙ නස්ස වන්තසු ව,
මඤ්ඤා පිඨං හිසි බ්බොහනාදිසයනාසනං.

යස් ඇතිකල්හිද; සඬ්ඝසාමග්ගියාවා, සංඝයාසමග නොවබ්ඳෙන කල්හිද; වස්සවෙජ්ඣෙ, වස්බ්ඳිමෙහි; අනාපනති, ආපනතිනැති; ජිනනවස්සො, සුත්වස්චුයේ; නොපවාරයෙ, නොපවරන්තේ ය. (“වසිසෙසි කට්ඨතුනන්ති සහිකරණීවට්ඨයෙහි එකිකෙනණ්හි” යනුමෙහි සන්තයි.)

325 අබ්බොකාසෙව, අබ්වස්භිද; රුක්ඛස්ස සුසිරෙ, ගස්සිරුරෙ හි ද; චිව්ථෙපිවා, වෙලෙප්භිද; ඡව්ඤ්චි, සොහොන්කිප්‍රියෙහිද; ඡනන, කුඛයෙහිද; වාපිසු, සැළියෙහිද; උපගනතුං, වසෙලැඹෙත්ව; නවට්ඨති, නොවට්. (වැම්තුනක් හිදුවා මත්තෙහි ගල් ලැහැල්ලකින් වසනලද්දි ඡව්ඤ්චිනමු.)

326 අසෙසනාසනිකෙනාපි, (සච්ඡකාරයෙන්) සෙනසුත්තැත් නමු පිසිත්ද; උපගනතුං, වසෙලැඹෙත්ව; නවට්ඨති, නොවට්; (“න භික්ඛවෙ අසෙනාසනිකෙන වස්සං උපගනනබ්බං, යනු පිසිබෙසිකොව අසිවන් කිසුහයෙන්” යනු විනය සන්නයි.) නා වා, නැව්හිද; සථ, සන්ධායෙහිද; වරෙ, වරයෙහිද; උපගො, වසෙලැඹියේ; පචාරෙතුඤ්ච, පවරන්තවද; ලහති, ලැබේ. (වස්ස වෙජ්ඣතිමිතනමු ආපනතිද නොවෙ.)

“වරෙ සථෙ නාවාසනති හිසු ධානෙසු නන්ති වස්සරෙජ්ඣෙ ආපනති, පචාරෙතුඤ්ච ලහති”-† යනු අටුවායි.)

“අවෙහඬිතිසනිති” අවෙහඬිතියං යන්නෙහි (ගරුබ්බනම්.)

327 ආරාම, පුෂ්පාරාම ඵලාරාමද; ආරාමවන්තසු, ආරාමතුමිද; භි භාගෙ, (ප්‍රාසාදදි) සෙනසුත්ද; නස්ස වන්තසු ව, ඒ විහාරය සමකතම තුමිද; මඤ්ඤා, ගැඳද; පිඨං, පුවද; හිසි, (පඤ්චවට්) හිසිහුද; බ්බොහනාදිසයනාසනං, කන්වසින් ඇ ගොනාහිදිනාදද.

* අබ්බොකාසෙ-ඇතමි

† වරය. සන්ධාය. නැවය. යන තුන්තැන්හි වස්බ්ඳිමෙහි ඇ වැන් නැති, පවාරණය කරන්වද ලැබේ.

328 ලොහකුමිති කවාහො ව ලොහභාණ්කවාරකො,
කුසාරි වාසි ඵරසු කුද්දලො ව නිබාදනං.

329 වලලි වෙඵ් නිණං පණ්ණං මුඤ්ඤබ්බරමනනිකා,
දුරුමනනිකහණ්ඩානි පඤ්ඤවතො අවිභාජියා.

330 ථුලලවටියා භාජයතො භාජනාපි අභාජනා,
ගරුහණ්ඩානි චුට්ඨනනි ඵතො විසසජ්ජියා නව.

328 329 ලොහකුමිති, ලොහොසැළිද; කවාහොව, ලොහො
කවාරම්ද; ලොහභාණ්ක, ලොහොසැලද; වාරකො, ලො
හොකලද; කුසාරි, කෙට්ටිද; වාසි, වැද; ඵරසු, පොරෝද; කු
ද්දලොව, හුදලද; නිබාදනං, නියන්ද; වලලි, (වෙවැල්ඇ) වැල්
ද; වෙඵ්, (මහනුණ්ඇ)නුණ්ද; නිණං, (ඉලුක් ඇ ගේසොයන)තණ්
ද; පණ්ණං, (තල්පත්ඇ) පත්ද; මුඤ්ඤ, මුදුනණ්ද; බ්බර, බබුස්
තණ්ද; මනනිකා, මැටිද; දුරුමනනිකහණ්ඩානි, දුරුභාණ්කම
නනිකාහාණ්ඩාද; (යන) ඵතොපඤ්ඤ, මේපවර්ධසිහු; අවිභාජියා, (ස
බ්බ ගණ් ථුද්ගලයන් විසින්) නොබෙදිය සුත්තානුයි.

(“විසබ්බභානි වෙ ගොනනි තනියං චතුසබ්බං,
චතුසං නවකොට්ඨාසං පඤ්ඤමං අවධිගෙදනං.

ඉති පඤ්ඤති රුසිති පඤ්ඤනිමමලලොවතො,
පඤ්ඤවිසම්බං නාථො ගරුහණ්ඩං පකාසයි” *

“මංසදිබ්බවිමබ්බවිසමනවක්ඛු වසෙන පඤ්ඤලොවතො”†)

330 භාජයතො, බෙදන්නාහව, ථුලලවටියං, තුලැසිවෙයි; භා
ජනාපි, බෙදනලද්දහුදු; අභාජනා, නොබෙදනලදවෙන්; ඵතො,
මොහු; ගරුහණ්ඩානි, ගරුභාබයහසිද; නවවිසසජ්ජියා, නොදි
ය සුත්තානයි (“ව” ශබ්දයෙන් ද්වේශබිතියහසි)ද; චුට්ඨනනි,
කියනු ලැබෙත්.

* (ගරුහණ්ඩ) දෙදෙනකුන්ගේ සච්ඡායෝ දෙකෙක්කෙහි,
කුත්වැනිව සතරත්කුගේ සච්ඡායයවේ, සතරවැනිව නවකොට
සක් (හුගේසච්ඡාය)වේ, පස්වැනිව අටකොටසක් (හුගේසච්ඡා
ය)වේ-උත්තරාසාරයෙන් ගරුහණ්ඩයකලාප පසනින් පස්විසි
වැදුරුමියයි පස්උත්තරාසාරනිමමල ඇස්ඇති සවිඤ්ජත්වගන්සේ උකා
ශකලයේකි.

† මසැස, දිවැස, දහමැස, බුදුස, සමනැස, විසින් පස් ඇස් ඇති
සේයි.

- 331 වලලි‘ආබාහුමනනා’පි වෙච්ඡි අට්ඨබ්බලාසනා,
නිණ්ඨි ඉට්ඨිමනනාමපි පණ්ණමෙකමපිමනනිකා.
- 332 පාකනා පඤ්චවණ්ණො වා සුඛා කාතුට්ඨආදිකා,
නාලපකකාමාණාපි දිනනා වා තත්ථ ජතකා.
- 333 රක්ඛිතා සංඝිකා රුජ්ජයොතනාදි ච අභාජියා,
භාජියා නිට්ඨිතො කමෙම සඤ්ඤානෙ වෙනියසා වා.
- 334 පනනාදිං භික්ඛුසාරුප්පා තථා ඵ්ප්පකනාකතං,
භාජියං ලොහහමෙකසු වාරකං පාදගණ්ණකං.
- 335 වෙච්ඡිති භාජියා තෙලනාලි කතාරදමකො,
ජතනදමකසලාකායො තථොපාහනදමකො.

331 332 333 අආබාහුමනනාපි, අභිබ්බසන් පමණදවු, වලලි,
වැල්ල; අට්ඨබ්බලාසනා, අට්ඨබ්බලාසනාදිගැහි; වෙච්ඡි, (පන්තින්දඩක්
පමණදවු) ගුණද; ඉට්ඨිමනනාමපි, මිටක්පමණදවු; නිණ්ඨාදි, (සේ
සොයන)තණ්හා“ආදි”ශබ්දයෙන්ගත්වුදුතණ්ඛබ්බස්තණ්ද; එක
මපි, එකද; පණ්ණං, (තල්පත්ඇ) පතෙක්ද; පාකනා, පියවිගෝ;
පඤ්චවණ්ණො වා, (නිල්ඇ පස්වණක්) පැඳැහිගෝ; සුඛා, සුඤ්ඤ
ගෝ; කාතුට්ඨආදිකා, නොකවු සදොලමලඇගෝ; නාලපකකා
මාණාපි, තල්පකක්පමණදවු; මනනිකා, මැටිද; (යන මොහු)
දිනනාවා, සහගට්ඨෙතලද්දහුගෝ; තත්ථ ජතකා, සංඝිකාහුම
යෙහි උපත්තනාහු ගෝ; රක්ඛිතා, රක්තාලද්දහුම; අභාජියා,
නොබෙදිය පුත්තනාහුම; සඤ්ඤා, සහසතුටු; රුජ්ජ, (හුනියදකොස්
සෙන්කල) රැහැණ්ද; යොතනාදිච, (සමිත්කල) යොත්ආදිහුද;
(අභාජියා) නොබෙදිය පුත්තනාහුම; සඤ්ඤානෙ කමෙම, සහසතුක
ට සුතුද; වෙනියසාවා, වෛතසසනකකට්ඨතුද; නිට්ඨිතො,
නිමිකල්හි; භාජියා, බෙදිය පුත්තනාහුම.

(“අආබාහුති කප්පරතො පට්ඨාය යාව අංසකුට්ඨා විදත්ථි චතුර
චතුලං” යොතනාදියන්තෙහි “ආදි”ශබ්දයෙන් නියදිත් කොස්
සෙන් කල ඒ වැලැඳගණ් ගත්හ.)

334 ලොහහමෙකසු, ලොහහාඩයෙහි; භික්ඛුසාරුප්පං, මහ
ණ්ණත්ථ සරුල්ල; පනනාදිං, පාත්තා (තථ)ආදිද; තථා, එසේම; ඵ්ප්පක
න, කොට නොඋම් ලොහොබඩුද; අනනං, යපලැඳ නොකල
ලොහොබඩුද; පාදගණ්ණකං, මහබැලියෙන් පස්බැලියක්
තෙල්ගත්තා; වාරකං, කලයද; භාජියං, බෙදියපුත්තේයි.

335 වෙච්ඡිති, වෙච්ඡියෙහි; තෙලනාලි, තෙල්නැල්ල; භාජියා, බෙ

* අආබාහු. යනු වැලමිට පටන් අංසකුට්ඨ දක්වා එක්වියත්
සතරතුල් ප්‍රමාණයයි.

336 අනුඤ්ඤානවාසිදර්ශනා කර්මණා පාදගණනකො,
අරණ්‍යස් නිසිඛනාදිහික්ඛාපකරණං තථා

337 නවජිනාතිට්ඨිතං දැරුහණං දනනඤ්ච භාජියං,
හික්ඛාපකරණෙ පාදසවකො මහනිකාමයො.

338 භාජියං කප්පියං චමමං තෙලචමමභාජියං,
ගරුහා ගරුහණඤ්ච ථාවරං ථාවරෙන ච.

339 ථාවරං පරිවතෙතස්ස තථා කන්ධා ච භුඤ්ජතු,
චලලාදිං ථානිකමෙමන ගණ්ණ සෙසමභාජියනි.

දියසුත්තිය, කතනරදණකො, සැරයටියද; ඡතනදණසමාකා
යො, සැත්දමුහා ගොනැස්ද; උපාගනදණකො, වහන්කොක්
කද; තථා, එසේමැයි.

336 අනුඤ්ඤානවාසිදර්ශනා, (කරවියල්ලෙහි ලා පරිහරණකව
හැකි) අනුදත් වැයෙහි දඩද; පාදගණනකො, පාදයක් තෙල්ගත්
නා; කර්මණා, කරවුවද; අරණ්‍යස් නිසිඛනාදි, අරණිභාරක අ
දුත්තල තෙල් හං ආදිවූ; හික්ඛාපකරණං, මහණපිරිකරද; තථා,
එසේම; (බෙදිය සුත්තේයි.)

337 නවජිනාතිට්ඨිතං, සැස නොනිමනලද; දැරුහණං, දැරු
භාඩද; දනනඤ්ච, (නොසැසිගෝ කොටනොනිමිගෝ) දළද;
භාජියං, බෙදියසුත්තේයි; හික්ඛාපකරණෙ, මහණපිරිකරෙහි; ම
හනිකාමයො, මැටිමුවාවූ; පාදසවකො, පාදයක් තෙල් ගත්තා
කළය; (බෙදිය සුත්තේයි.)

338 339 කප්පියං චමමං, කැපසම්; භාජියං, බෙදියසුත්තේයි;
තෙලචමමං, තෙලිසම්, අභාජියං, නොබෙදියසුත්තේයි; ගරුහා,
(මවපිඨාදි) ගරුභාඩයෙන්; ගරුහණඤ්ච, (මවපිඨාදි) ගරුභා
ඩද; ථාවරඤ්ච, (ආරුමාදි) ථාවරයද; පරිවතෙතස්ස, පෙරළික
රත්තේයි; ථාවරෙන ච, (ආරුමාදි) ථාවරයෙන්වනාහි; ථාවරං,
(ආරුමාදි) ථාවරයම; (පෙරළිකරත්තේයි) තථා කන්ධා, එසේ (පෙ
රළු) කොට; (ලදකැපපසය) භුඤ්ජතු, චලලාදි; චලලාදිං, වැල්
හුණුආදි; ථානිකමෙමන, වැඩකමින්; ගණ්ණ, ගත්තේයි; සෙසං,
(ආරුමාදි) සෙස්ස; අභාජියං, නොබෙදියසුත්තේයි.

(“ථානිකමමං නාම සමකං වා අනිරොකං වා තදග්‍ය්‍යණකා, ඒවච
නාමිලගෝ වඩාදිමගෝ ථානිකමිනව්. මේ මැසිපුටු ඇසකහවදෙ
මිකළතුරුබඩුවෙයි නොබෙජියසුතු, සඟිනි පිරිමැජිති බැවිනි. මේ
සජ්ඣිමියන වසෙගිනි ගණිනව දෙමිසි කඟුරුබිඬිගොතුපු කෙ
පෙවතැබෙපෙයි වසෙගිනිගණිතිවිටිසිද වාසිසෙසිති කරනිදෙ

“පකිණිණිකතනි.”

- 340 සචාරඛනඛනෙ ධානෙ සොදුකඛලකපාසකෙ,
සයනෙනන දිවා මාරං ඛනෙඛය්‍ය පරිවතනකං.
341 විඤ්ඤාමිහි පුරිසෙ සනෙන ආභොගො වා‘පි කප්පති,
සචසෙ තා ජිනා කාරං සයනෙතා දුක්කචං පුරිසෙ.
342 රතනානි‘ඤ්ඤාපාති ඛඤ්ඤමිඤ්ඤපසාධනං,
තුරියාවුඛහණ්ඩානි ආමසනන්සා දුක්කචං.

සනාන අයපවපනිබ්බෙපෙසි ගතනොලැබෙසි මේමැසිපුටුවසෙ
ගිහිගණිනවි සහභවදෙමිසි කිදෙසනැති පළමිසහිහිපෙරෙමිජ
කියාසිකතුරුබඳිවෙසි”-යනු-කංඛාවිතරණී ගැටපදයි.)

“පකිණිණිකතනි” පකිණිණිකං යත්තෙනහි (සංකිණිණිය නම්.)

- 340 සචාරඛනඛනෙ, දෙරහා දෙරබාඇති, සොදුකඛලකපාස
කෙ, වට්ටුවු උතුරුලි ඇති; ධානෙ, (සෙනසුන් අඛවස්ඇ) තැන්
හි; දිවා, දහවල්; සයනෙනන, ගෝනනුමසිත්, පරිවතනකං, පි
රිවැවෙන; මාරං, දෙර; ඛනෙඛය්‍ය, පියාලියුත්තෙයි.
341 විඤ්ඤාමිහිපුරිසෙ, (නොනිදන ආරාමික සාමණේරුද) විඤ්ඤා
පුරුෂයක්කු; සනෙන, (සම්පයෙහි) ඇතිකල්හි; ආභොගොවාපි,
(මොහු මා රකිති යන) ආභොගයද; කප්පති, වට්ටුව, සචසෙ, තමාඉසු
රුපවත්තා තත්හි; තං ආකාරංචිනා, (දෙරපිමය ආභොගකිරිමය
යන) ඒආකාරනැතිව; සයනෙතා, ගෝතේ; දුක්කචං පුරිසෙ, දුකුලා
අවදනෙයි. (“ඛිසගොනාකල්හි දෙරපියසි දෙරනියසි මගෙ
වැ දෙර තමාම වර්ගි වර්” යනු අටුවාසත්තයි.)
342 රතනානි, දූෂ්ටබරත්තද; ඉඤ්ඤාපාති, (දැරලොහමයාදි)
මාගම්ඳද; ඛඤ්ඤං, (සප්තවිධ) බාහ්‍යද; ඉඤ්ඤපසාධනං, (පිළිපත් වූ
දුආ) මාගම්පලදතාද; තුරියාවුඛහණ්ඩානි, (පිඬිනා සක්කුලල්
බෙරඇ) තුරියාභාණ්ඩා(කඩු කාල් දුනු හිදවුඇ) ආසුබ්‍යාණ්ඩාද; ආ
මසනන්සා, (දුනදුන) අහිත් ගත්තාහව; දුක්කචං, දුකුලාවේ.
(“සුචණ්ණපට්ඨඤ්ඤාපි චෙතිශං භාරකුටකං,
අනාමාසනනි නිද්දිට්ඨං කුරුඤ්ඤාධිකරාය හි.” *

“ඉඤ්ඤානෙතකතං යනතංහි, නිරවජානන මාගම් රුචිහි
යවතිත් පරිජපොභොනා නිරිසත්තියමාගවුත්ද අනාමාසනැ
විත් ජ පියලිත්මැ සවත්වූ මාගම්ඳඅනාමාසනි. මාගම්ඳචිජියත්
පිළිමකොලොත් දෙස්නැතියෙන් ඇදුරෝ. මාගම්ඳඇති පිළිබිජි

* රත්පිළිමයද හරකුචසෑයද (ගෙවත්) පිත්තලකරඩුද යනමේ
අනාමාසයයි කුරුඤ්ඤ අටුවායෙහි දක්වනලදි.

343 සිත්තෙලොදතෙලෙහි එණහත්ඵණෙහි වා,
කොවෙන්න වා'පි යො කෙසෙ ඔසණේහය්ස්ස දුක්ඛං.

344 නෙකපාරුපණ්ණ*එකභරණ වා තුවට්ඨං, †
තථෙකමචෙ භුඤ්ජෙය්ස්ස එකස්මිං වා'පි භාජනෙ.

345 චතුරඛතුලතො උභාතමිකධිඛතුලං තථා,
දනතකධිං න බාදෙය්ස්ස ලසුණං න අකලලකො.

නිජ් ඇතිරිළිජ් මාගම්ඳුවිහි නොගෙණියනුත් වටි-මාගම්කෙ
ලෙඛිරෙහි සෙහිත් පැහැර පසුල්ගෙණියනබැව්ත් මවුගහිසෙ
ජිනිසි කිසිවෙකිත් ඔවසි විහිජ්චිය සුතුය්ස්ස යනු විනය සත්තයි.
රත්තරිදි පබ්ඵ අදියකල දැහැල් පිළිමයෙහි කසලගරණවද මො
නරපිළිත් පිසිනවද වටි.)

343 සිත්තෙලොදතෙලෙහි, හිටිමුසුතෙලිත් දියමුසුතෙලිත්
හෝ; එණහත්ඵණෙහිවා, දනතමයාදි පෙණෙත්තා අත්පෙණ
යයි කියනලද ඇතිල්ලෙන්හෝ; කොවෙන්නවාපි, කොස්සෙන්
හෝ; යො, යමෙක්; කෙසෙ, කෙසෙත්; ඔසණේහය්ස්ස, (අලඛකා
රපිණිසමවකොට) නමානම්; අස්ස, ඔහව; දුක්ඛං, දුකුලාවේ.
(භිවිසිටිකෙස් තෙත්අතිත් මවකොට හොවානම් වරදනැති.)

(“කොවන්නා උසිරමයං වා මුඤ්ජබබ්බජමයං වා.” †)

344 එකපාරුපණ්ණවා, එකක්පෙරවහෝ; එකභරණවා, එකක්අ
තුවහෝ; එකමඤ්ජවා, එකඇදකහෝ; තුවට්ඨං, දෙදෙ
තෙක් හොවිත්නම්; න, නොවටි; (දුකුලාවේ)එකස්මිං භාජනෙ
වාපි, එක්වලදකහෝ; භුඤ්ජෙය්ස්ස, (දෙදෙණේක්) වලදත්නම්;
තථා, එසේම (නොවටි.)

345 චතුරඛතුලතො උභාතං, (වඩුඅතුලිත්) සතරතුලකිත් උනුවු;
තථා, එසේම; අධිකධිඛතුලං, අවතුලකිත් වැඩියාවු; දනතක
ධිං, දැහැල්; නබාදෙය්ස්ස, නොකත්තේය්ස්ස; අකලලකො, නොහි
ලත් මහණ; ලසුණං, (අමුමහට)ලුණු; න බාදෙය්ස්ස, (කෙවලකො
ට) නොකත්තේය්ස්ස.

(මගධරට උපන් භණ්ඩකලසුණම මෙහි ලසුණයයි හත්තාලදි.
භණ්ඩකලසුණනම් සතරමිජ්ජයෙහි පවත් බොහෝ මිජ්ඣාත්තේ
යි. පලඤ්ඤාකතඤ්ජනකාදි ලසුණයෙහි මගධරට උපදෙය්ස්සනැති.
“මගධරවෙයි ජාතලසුණමෙව හි ලසුණනම් ඉබාධිසොතං තමපි
භණ්ඩකලසුණමෙව, න එකවිහිමිඤ්ජකං. පලඤ්ඤාකාදිනං ව
ණේණන වා මිඤ්ජාය වා නානතතං වෙදිතබ්බං, වණේණන තාව,
පලඤ්ඤාකොනාම පඤ්චවණේණා හොති, භඤ්ජනකො ලොභිතං

* නෙකපාරුපණ්ණ-† තුවට්ඨෙය්ස්ස-‡ කොවන්නම්. සුවදහෝ
මුවා හෝ මුදුනණ බඩුත්තණමුවා හෝ (කොස්සයි.)

316 හිත්තකටෙයිහි උක්කටයිං හිනං වා ජුතිආදිහි,
උජුං වා'ඤ්ඤාපදෙසෙන වදෙ දුබ්බාසිතං දවා.

වණ්ණණං, හරිතකො හරිතපණ්ණවණ්ණං, මිඤ්ඤාය පන පලඤ්ඤා කසස් එකා මිඤ්ඤා ගොහි, හඤ්ඤානකසස් වෙ, හරිතකසස් හියෙසා, වාචලලසුණො අමිඤ්ඤකො, ඤාකමනනමෙව හි තසස් ගොහි, මහාපච්චරිආදිසුපන පලඤ්ඤාකසස් හිනි මිඤ්ඤාහි, හඤ්ඤානකසස් වෙ, හරිතකසස් එකනති වුතනා, එතෙ පලඤ්ඤාකාදයො සභාවෙ නෙව වට්ටනති, සුපසමපාදිකාසු පන මානබකම්භි වට්ටති, තංහි පච්චමානෙසු වුඤ්ඤාසාදිසු වා මච්ඡමංසමිකතියා වා තෙලෙ වා බ දරසාලවාදිසු වා අභිලසාකාදිසු වා උතතරිභවෙතසු වා යථකතථ චි අනතමෙසො යාගුහතොපි පකඛිතං වට්ටති"† යනු අටුවායි)

316 හිත්තකටෙයිහි, හිනමකටවු; ජුතිආදිහි, ජුති භාමකොත්තාදිත්; උක්කටයිං, මකටවුහෝ; හිනංවා, යටත්වුහෝ (යම්කිසි වක්භව) උජුංවා ("වඩාලොසි" යනාදිත්) දුදුරාහෝ; අඤ්ඤාපදෙසෙන, ("සනති ඉබෙකවෙච වර්ඤාලා" යනාදිත්) පරියායෙන් හෝ; දවා, (හුදෙක්) කෙලිතාදදහසින්; වදෙ, කියානම්; දුබ්බාසිතං, දුබ්බිආවැත් වේ.

* මහබරව හටගත් ලුහුණුම මෙහි ලුහුණුයයි දක්වනලදී, එයද හණ්ඩකනම් ලුහුණුමැයි. එක්මදුලු දෙමදුලු තුත්මදුලු (හෙවත්) එක්බික් දෙබික් තුත්බික් ඇත්තේනොවෙයි, පලඤ්ඤාකාදිත්ගේ වණ්ණයෙන් හෝ බික්වලිත්හෝ නානත්තය දනසුතු. වණ්ණයෙන් පලමුකොට (දනසුත්තේය,) පලඤ්ඤානනම් ලුහුණු පඩුවත් වෙයි. හඤ්ඤානනම් ලුහුණු ලේවත් වෙයි. හරිතකනම් ලුහුණු නිල්කොලවණ්ණවෙයි. බික්වලිත් වනාහි (දෙවනුවදනසුත්තේය.) පලඤ්ඤාකයගේ එක් මදුලුවෙයි. හඤ්ඤානකයගේ දෙමදුලු වෙයි. හරිතකයගේ තෙමදුලුවෙයි. වාචලනම් ලුහුණු නොමදුලු (හෙවත්) අබික්වෙයි. ඒ ලුහුණුගේ ඤාකමාත්‍රයක්මවෙයි. මහාපච්චරිආදියෙහි වනාහි පලඤ්ඤාකයගේ මදුලු (හෙවත්) බික් තුනැයිද. හඤ්ඤානකයගේ දෙකැයිද. හරිතකයගේ එකැයිද කියනලදී. මේ පලඤ්ඤාකාදිහු සම්භාවයෙන්ම වටිත්. සුපසමපාදනය කිරීමාදියෙහි වනාහි මහබරව හටගත් ලුහුණුද වටි. එය වනාහි පැසෙත්තුලබන්නාවු මුද්ගසුපාදියෙහිහෝ මන්යමාංස චිකාරියෙහි හෝ තෙලෙහි හෝ බෙබර එලවියලාකරණ බාද්ධියෙහිහෝ ඇඹුල්පලාආදියෙහිහෝ ව්‍යජනසුපාදි යම්කිසිවෙක්හි හෝ යටත්පිරසසින් කැදබතෙතිදු ප්‍රක්ෂෙපකරණලද්දේ වටි.

347 දිසෙ නබෙ ව කෙසෙ ව නාසාලොමෙ න ධාරයෙ,
න ලබනං විසතිමධං සමබ්බො ලොමහාරණං.

348 යථාබුඛං න බාබෙය්‍ය සබ්බද්දිට්ඨං ව සබ්බිකා,
අබොතඥලපාදෙහි න'කකමෙ සයනාසනං,
සුබොතපාදකං වා'පි තථෙව සවුපාගනො.

347 දිසෙනබෙව, (මසින් ඉතිරවූ) දික්නියද, කෙසෙව, (දෙම සිත් හෝ දැනුලෙන්හෝ වැඩි) දික් කෙස්ද; නාසාලොමෙ, නැ හැ(යෙන් පිටත්ව පැණෙනදික්) ලොමිද; නධාරයෙ, නොදරත් තේසි, විසතිමධා, විසිතිශ්‍යපොතු (මජ්ඣනා) මවකිරිමිද; සමබ්බො බෙ, පිළිසත්පියෙස්සි, ලොමහාරණං, ලොමිහැරිමිද; නලබනං, නොවිටි. (පුවක් ලෙඹිආදීන් නියමල හැරූ සුදුකරත් කැපුනැත් හි කොරෙස් හැත් වටි,

“සමබ්බො'හි පටිවජ්ජනොකාසෙ, තස්ස විභාගදස්සනන්මප න උභො උපකච්ඡකා මුත්තකරණනි වුත්තං.” * යනු අබුචායි. ගබ්‍රොපොලාදි ආබාධයක් ඇත ලොමිහැත් වටි.)

348 සංසුද්දිට්ඨංවා, සාසයා උදෙසනලදහෝ; සබ්බිකං, සග්‍ය තුහෝ; (මඩු. ඇතිරි. හැද. පුටු. ඇ සෙනසුත්,) යථාබුඛං, සහම් හසු පිළිවෙළ; නබාබෙය්‍ය, නොවලකත්තේසි; අබොතඥල පාදෙහි, නොදෙවිපසිත්තෝ තෙත්පසිත්තෝ; සයනාසනං, (පිරිසමිකල වූමුතුරුණු ඇ) සෙනසුත්, න අකකමෙ, නොඇත් මෙත්තේසි, සුබොතපාදකංවාපි; දෙවිපසිත්ම ඇත්මිසුතු තැනුදු; සවුපාගනො, පයලු වහන් ඇතිව; තථෙව, එසේම (නො ඇත්මෙත්තේ)යි. (ආගන්තුකයන් සැතපෙන සදහා සපයා දෙන ලද තමත්සතු වම්මබණ්ඩ පවාර කොපව කවසාගදි ඇතිරි රුකබුලාදි සබ්බද්දිට්ඨ නම්.

“තෙන බොපන සමයෙන මනුස්සා සබ්බා උද්දස්ස මණ්ඩපෙ පටියාදෙනති, සථරෙ පටියාදෙනති, ජබ්බග්ගියානං භික්ඛුනා අ නෙතවාසිකා භික්ඛු සබ්බිකායෙව භගවතා. යථාබුඛං අනුස්සෙ තං න උද්දස්ස කවන්ති බුබ්බමුබස්ස සබ්බස්ස පුරතො පුරතො ගතවා මණ්ඩපෙ පරිගණ්හනති සථරෙ පරිගණ්හනති ඕකාසෙ පරිගණ්හනති ඉදං අමනාකං උපර්කායානං හවිස්සති ඉදං අමනා කං ආවර්යානං හවිස්සති ඉදං අමනාකං හවිස්ස තිති-පෙ-න භිකෙඛිවෙ උද්දස්සකවම්පි යථාබුඛං පටිබාහිතබ්බං යො පටිබා

* සමබ්බො යනු පිළිසත් අවකාශයෙහිය ඒපිළිසත්අවකාශ යැහේ විභාගදස් වනු පිණිස වනාහි දෙකිසිලි සමීපයෝග මුතු කරණසාධනයයි දක්වනලදි.

349 සඬකාවියා න පලලකේ හිතනාදිං නදපසසයෙ,
පරිකසසකතං සනෙන උදකෙ නො න අවමෙ.

හෙය් අපගති දුකකටය්” * යනු පෙළයි—“යදිපන තත් නො
වාසිකා අනත්තාය” පි හුමියා ඵපෙනති අබොතපාදෙහි” පි වල
කෙරුනති තරෙව වලකෙරුනුං වට්ඨති” † යනු අවුච්චිය.

“නොවාසිකා පකතියා අනත්තාය හුමියා ඵපෙනති වෙ, නො
සමිපි අනාපතතියෙව. වාරවාතපාණ්දයො අපරිකමමකතා” පි
න අපසසපිතබ්බා” යනු චිත්තය සත්තයි.)

349 සඬකාවියා, සංඝාරිකාමයෙන් ඉටු සිව්වරන්, න පලලකේ,
(පිභාරයෙහිදු අනතරසරයෙහිදු) අකවු නොඅවුලුවත්තෙයි,
පරිකමමකතං, සුණුවම් ඇ හෝ සිතියම්කළ; හිතනාදිං, බිත්ත
දෙරකවුම් ඇ; න අපසසයෙ, (සිව් ඇ කිසිවකින් නොවසා
සිසවෙරත්) නොවැතිරෙත්තෙයි, උදකෙ සනෙන, දිය ඇතික
ල්ලි; න අවමෙ, (සිරුරු කිසකොට) දිය නොගනීනම්; නො,
නොවි.

(“අනොනාතාමෙ වාසනාය උපගතෙන අබිධිතං සඬකාවිං
චිතා සෙසව්වරෙහි පලලකේතාය නිසිදිනුං වට්ඨති” † යනු අ
වුච්චිය.)

* එකලවනාහි මනුෂ්‍යයෝ සහනු උදෙසා මණ්ඩප පිළියෙල
කරති ස්වාන පිළියෙල කරති භට්ඨික භික්ෂුන්ගේ අතවැසි
භික්ෂුහු බුදුන් වස්ත සහසතුදෙය වැඩිමහව පිළිවෙලින් අනු
දත්තාලද්දේය, උදෙසා කරණලද්ද නොවේයයි බුදුන් පළවු
කොට ඇති සහ උපරවුටෙන් පෙරවුටෙන් කොස් මෙය අප
උපාධිකයන්ට වත්තෙය මෙය අප ආවාසිකයන්ට වත්තෙය
මෙය අපට වත්තෙයයි මණ්ඩප පිළියෙන් ඇතිරිලි පිළියෙන් හි
ස්වාන පිළියෙන්—පෙ—මහණෙහි උදෙසාකරණලද්ද වැඩි
මහලු පිළිවෙල ප්‍රතිබාහණය නොකර්නුකි. යමෙක් ප්‍රතිබාහ
ණය කරත්තෙනම් දුකුලාවක් සමබනවු ඇවති.

† ඉදිත්වනාහි එහි නොවාසිකයෝ නොඅතුල හුමියෙහි (නැ
විආදි යමක්) තබන්ද නොදෙව්පාවලිනුදු වලජනයකෙරෙත්ද
(අගනතුගයත්වද) එසේම වලජනය කරත්ව වටි.

‡ ඇතුලුම වාසය පිණිස පැමිණියහු විසින් (සංඝාරිකමින්)
ඉවතලද සහලහැර සෙසු සිව්වලින් අකවු අවුලවීමෙන්
හිදිනට වටි.

350 අකපයසමාදානෙ දවා සිලාපවිජ්ඣනෙ,
දෙසනාය සභාගාය ආවිකමෙව ච දුක්කවං.

351 පටියසවච්ඡිසංවාදෙ සුද්ධවිත්තස්ස දුක්කවං,
පටියසවකබ්බේශ්ශෙව පාවිතති ඉතරස්ස තු.

352 න රුක්ඛමභිරුග්ගෙය්‍ය සති කිච්චෙව පොරිසං,
ආපදසු යථාකාමං කප්පති අභිරුහිතුං.

350 අකපයසමාදානෙ, (පඤ්ඤාසහබ්බිකයත්) අකැපයෙහි සමාදන් කරවීමෙහිද; දවා, කෙළියෙන්; සිලාපවිජ්ඣනෙ, ගල් පෙරළුම් අතකැරගැසීම අදියෙහිද; සභාගාය, (වත්විසිත්) සභා ගාපනනයෙන්; දෙසනාය, දෙසීමෙහිද; ආවිකමෙව, ඇරැඹීමෙහිද; දුක්කවං, දුකුලාවේ. (අකපයසමාදාන නම් පස් සහ දුමියත්ව නොවටනා බැව් දැන දැන මේකර මේබදු යනාදීන් අයපයෙහි සමාදන් කරවීමයි.)

“න කෙවලඤ්ඤා පාසානෙ, අඤ්ඤාමිදි යං කියුම් දැරවණං වා ඉට්ඨකාබ්ණං වා හඤ්ඨන වා යනොන වා පවිජ්ඣතුං න වට්ඨති, චෙතිශාදිනා අරාය පාසානාදයො හසනා පවට්ඨනති‘පි ඛිපනති‘පි උක්ඛිපනති‘පි කමමසමයො‘හි වට්ඨති” * ය චු අවුවාසී. වත්තොර වැලෙව ඇවතුදු උවදෙසත් වී.)

351 පටියසවච්ඡිසංවාදෙ, (“උභොපි මයං ඉධ වස්සං වසිය්‍යාම එ කතො උද්දිසාපෙසාම” යනාදීන් දුන්) පිළින අනන්තයක් නැතිවැ නොකිරීමෙහි; සුද්ධවිත්තස්ස, කියනසද කෙරෙමිසියන සිත් ඇත්තාහව; දුක්කවං, දුකුලාවේසි; ඉතරස්සතු, කෙරෙමිසියන සිත් නැතියත්ව වනාහි. පටියසවකබ්බේශ්ශෙව, පිළිනදුන් කෙණෙහිම; පාවිතති, (මුසවානිමිතා) පවිතිවේ.

352 රුක්ඛං, රුකව; නාභිරුග්ගෙය්‍ය, නොනැගෙන්නේය; සති කිච්චෙව, (මලදමුඛිදිනා ඇ) කටයුත්තක් ඇතිකල්හිම; පොරිසං, මිනිස් පමණක් (නැගෙන්නේය); ආපදසු, (වක්‍රමාගදානාදී) ආපදයක් ඇතිකල්හි; යථාකාමං, කැමතිපරිද්දෙන්; අභිරුහිතුං, නැගෙත්ව; කප්පති, කැපයි.

(“ආපදසුති වාලුමිනාදයො වා දිසා මග්ගමුලො වා දිසා මලොකෙතුකාමො හුත්වා දවදාහංවා උදකොසංවා අගච්ඡන්තං

* කුදෙස්පාසාණයත් පමණක් නොවෙයි. අනිකුදු යම්කිසි දරකඩක්ගේ උච්ඡායක්ගේ අතින්ගේ යනුයෙකින්ගේ විදිත්ව නොවේ. චෛත්‍යාදිය පිණිස ගල් අඳිය සිනහසෙමින් පෙරළුන්ද විසිකරන්ද බසවන්ද කමිසමයනුයි වේ.

353 විනා'ඥානං චරනතස්ස දුක්ඛං පරිස්සාවනං,
යාවමානස්ස අඥානෙ අදෙනතස්සාපි දුක්ඛං.

351 ථුලලව්වයං ථුසෙ අඛතඡතචෙජ්ඣදෙන දුක්ඛං,
ආබාධප්පව්වයා'ඤ්ඤානු සෙසබ්බෙ අත්තඝාතනෙ.

355 විත්තපොඤ්ඤාපාති න කරෙ න ච නාරයෙ,
න වුට්ඨාපෙය්‍ය භුඤ්ජනමාර්ගමාර්ඤ්ඤානෙහසු.

දිස්වා, හි එවරුපාසු ආපදාසු අතිඋව්වමි රුකබං අභිරුහිතං ච
ටන්" * යනු අවුවායි).

353 පරිස්සාවනංවිනා, පෙරහණ නැතිව, අඥානං, (යටත් පිරි
සෙයින් අඛයොදුනක් පමණදවු) දුරුමන, චරනතස්ස, යත්නා
හව; දුක්ඛං, දුකුලාවේ; අඥානෙ, අධත්මනහිලා, යාවමාන
ස්ස, (තමාගේ පෙරහණ නැතිව) ඉල්වත්තාහව, අදෙනත
ස්සාපි, නොදෙන්නාහවද; දුක්ඛං, දුකුලාවේ.

("අපරිස්සාවනකසෙසව යො නදදාති තස්ස ආපනති, යොපන
අත්තනො හඤ්ඤා පරිස්සාවතෙ විජ්ජමානො'පි යාවති තස්ස න අ
කාමා දානබ්බන්ති" † යනු අවුවායි.)

354 අඛතඡතචෙජ්ඣදෙන, තමාහිමිත්කැපීමෙන්, ථුලලව්වයං
ථුසෙ, අලැසි ඇවැත් අවදනේය, ආබාධප්පව්වයා අඤ්ඤානු, (අ
භිකිවාදි) ආබාධකාරණයකින් මිස, සෙසබ්බෙ, (කත් නාසා ඇ)
සෙසු අඛතයත් කැපීමෙහිදු, අත්තඝාතනෙ, (ආහාරෙපචෙජ්ඣ
දිත්) තමාමැරීමෙහිද; දුක්ඛං, දුකුලාවේ.

("ආබාධෙසති අභිභුලිආදිති ජිඤ්ඤාං චට්ඨතියෙව" ‡ යනු අවුවායි.)

355 විත්තපොඤ්ඤාපාති, සිරිශම්මරු පෙතැලිරු, නකරෙ, නො
කරත්තේයි, නචකාරයෙ, නොදකරවත්තේයි, ආරුම, විහාරයෙ
හිද; අර ඤ්ඤා, අරණ්‍යයෙහිද; හෙහෙසු, අනතරසරයෙහිද; භුඤ්ජ
නං, වලඳමින්නුත් භික්ෂුහු, භට්ටධාපෙය්‍ය, නොනගත්තේයි.

* ආපදාසු යනු වකුලමාගාදිත් දෑකගෝ මන්මුලාව දිසාව බ
ලනු කැමතිවගෝ එන්නාවූ වනදාහයක් ගෝ උදකොසයක්
ගෝ දෑක යන මෙබඳු ස්වරූපවූ අපදාවක් ඇතිකල්හි ඉතා උස්
රුකව නගිත්වද වටී.

† පෙරහණ නොමැත්තකුටම යමෙක් නොදෙනම් ඔහුට ඇව
ති. යමෙක් වනාහි තමාඅත පෙරහණ ඇතිකල්හිදු යායුකෙරේ
නම් ඔහුට නොකමැත්තෙක් නොදිය යුතු.

‡ ආබාධයක් ඇති කල්හි ඇතිලි අදිත් සිදිත්ව ඵලිමය.

- 356 යානාහි පුමසුත්තාහි සිව්කං ගන්ථවට්ඨකං,
පාවඬකිඤ්ච හිලානස්ස කප්පතෙ අභිරුහිතුං.
- 357 බුඬං ධම්මඤ්ච සඤ්ඤාඤ්ච ආරබ්භ කරණේ දවං,
දුක්ඛං පරිසං වා'පි අඤ්ඤස්ස උපලාමුතෙ.
- 358 කායං උරුං නිමිත්තං වා භික්ඛුනිනං න දස්සගෙ,
චිවර්ත්වා න සිඤ්ඤෙය්ස තා කද්දමුදකාදිනා.

(“රූපනතු පුරිසිත්තං නිරවජානනස්ස වා,
කාරෙන්නස්ස කථෙතො වා ගොති ආපතති දුක්ඛං
ජනකම්පන වත්තං වා කාරුපෙතං පරෙහි වා
මාලාකම්ම ලතාකම්මං සයං කාතුමපි වට්ඨති”*)

යනු වනවිනිසයි.)

356 පුමසුත්තාහි, (ගොන්දැ) පුරුෂයන්ගෙදු (ගෙවත්) පිරිමින්
උසුලන, යානාහි, ගැල්ද; සිව්කං, සිව්ගෙයද; ගන්ථවට්ඨකං,
අත්වට්ටුලමද; පාවඬකිඤ්ච, හිලෙඳුද; අභිරුහිතුං, නැගෙත්
ව; හිලානස්ස, හිලත්හව; කප්පතෙ, කැපයි.

(“පුරිසසුත්තං ඉත්ථසාරපී වා ගොතු පුරිසසාරපී වා වට්ඨති,
ගන්ථවට්ඨකම්පන ඉත්ථෙයො වා වට්ඨෙනතු පුරිසා වා වට්ඨති
ගෙව”† යනු අටුවායි.)

357 බුඬං, බුදුන්ද; ධම්මඤ්ච, ධර්මයද; සඤ්ඤාඤ්ච, සංඝයාද; ආර
බ්භ, අරබයා; දවංකරණේ, පරිභාසවචනාකීමෙහිද; අඤ්ඤස්ස
(දුස්සිලදවු) අතිකක්ඛුගේ, පරිසං, පිරිස්වූ සාමණේරුදීයමිසිසිව
කු; උපලාමුතෙවාපි, (තමහව උපස්ථානාකරවනපිණිස තොපව
පාසිවරුදෙමිහ යනාදීන්) නැලවීමෙහිද; දුක්ඛං, දුකලාවේ.
((“කිමුබ්බො සිලාකබ්බො උදානු පටිබ්බො” “කිං ධම්මො අප
ධම්මො ගොධම්මො” “කිං සබ්බො අපසබ්බො ගොසබ්බො” ය
නාදීන් කෙළිපිණිස බිණිම් දවකරණනම්.)

358 කායං, ශරීරයගො, උරුං, කලුවයගෝ, නිමිත්තංවා, නි

* පුරුෂ සත්ත්වයන්ගේ නියමිතනිකයාගේ හෝ රූපය වනා
හි කරත්තාවද කරවත්තාවද දුකුලා ඇවැත්වෙයි—(අපණ්ණක
ජනකාදී) ජනකගෝ (චිමානවස්තුආදී) කරාවස්තුගෝ අනුත්
ලවා කරවත්වද මාලාකම්ම ලතාකම්ම තෙමේකරත්වද (අනුත්
ලවා කරවත්වද) වරි.

† පිරිමි සතුන් ගෙදු ගහණ්ච සත්ති සාරපීයෙස් හෝ වේවයි,
පුරුෂ සාරපීයෙස් හෝ වේවයි වරි, ගසනවට්ඨකය වනාහි සත්ති
යෝ හෝ වට්ඨවයි (ගෙවත් පෙරලිත්වයි) පුරුෂයෝ හෝ පෙ
රලිත්වයි වරිමිස.

359 අගණනතො ව ඔවාදං න පච්චාභරතො'පි ව,
බාලං හිලානං ගමියං වජ්ජිකානං දුක්ඛං.

360 ලොකායතං නවාචෙය්‍ය ඵලිතං න ව ගාගයෙ,
පෙළාය'පි න භුඤ්ඤ්‍ය න කිලෙ කඤ්චි කීලනං.

361 පාරුපෙ න නිවාසෙය්‍ය හිහිපාරුතනිවාසනං,
සංචෙලලියං නිවාසෙය්‍ය දයං වා'ලිච්චෙය්‍ය වා.

මහනගෝ, විවරිතා, සිව්‍ර පහකොට; හිකුනිනා, මෙහෙයුත් ව; නදස්සයෙ, නොදක්වන්නේය; තා, ඒ භික්ෂුනීන්, කද්දවුද කාදිනා, කලේදියආදීන්; නසිඤ්ඤියා, නොඉස්තේයි.

359 බාලං, (ගසුන් නොගතගෙන) බාලයාද; හිලානං, (පොහෝ අතට ගොස් නොඇරීයගෙන) හිලන්හුද; ගමියං (පැමිණියදවස් බැහැරයන) ගමිකහුද; වජ්ජිකානං, ගැර; ඔවාදං, (මාගම්පැවිස්ත්විසිත් ඇය) අවවාද; අගණනතොව, නොගත් නාගවද; නපච්චාභරතොපිව, නැවත අවුත් නොකියන්නාග වද; දුක්ඛං, දුක්ඛාචේ.

(ඔවාදනම්. “හිකුනිසඬෙකා අය්‍ය හිකුසඬකස්ස පාදෙ වතුති, ඔවාදුපසඬකමනඤ්චයාවති, ලහතු කිර අය්‍ය හිකුනිසඬෙකා ඔවාදුපසඬකමනං”යි අවවාද අසනපිණීස කරණ ආරාධනායි.)

360 ලොකායතං, විතණ්ණසායුග්‍ය, නවාචෙය්‍ය, නොහදරත්තේය; ඵලිතඤ්ච, නරකෙස්ද; තගාගයෙ, නොඋදුරුවන්නේය; පෙළායපි, (තඹ ලෝඤ්ඤාදිත්කල) පාතවුයෙහි තබාද; න භුඤ්ඤ්‍ය, නොවලඳන්නේය; කඤ්චිකීලනං, (දුකෙළි ඇ) කිසිකෙළියක්ද; න කිලෙ, නොකෙළින්නේයි.

(“ලොකායතනනාම සබ්බං උච්චිට්ඨං සබ්බං අනුච්චිට්ඨං සෙතො කාකො කාලො බකො ඉමිනා ව ඉමිනා ව කාරණෙනාති එවමාදි තිරස්සකාරණපටිසංසුතනතිත්ථියස්සන්. ආසිත්තකුපබානනනාම තුච්චිලොගෙන වාරජතෙන වා කතාය පෙළාය එතං අභිවචනං, පටිකඛිත්තතතා පන දරුමයා'පි නවට්ඨති” * යනු අවුවායි. පෙළානම් මොරපාය යෙන්.)

361 362 හිහිපාරුතනිවාසනං, හිහිත් පොරොණයේ හදනා

* ලොකායත, ශායුග්‍යනම්. මේමේකාරණයෙන් සියල්ල ඉදුල් යසියල්ල නොමිදුල්ය කාකයා සුදුසු කොකා කළය යනමෙ ආදිවූ අභිවත්තොවු කාරණයන්ගෙන් ප්‍රතිසංසුතන නිත්තිකශායුග්‍යයි. ආසිත්තකුපබානනයනම්. තඹපිත්තලයෙන්ගෝ රදියෙන්ගෝ කරණලද පාතවුවට මේ නමෙකි, ප්‍රතිඤ්ඤාප කරණලදබැවින් දරවුවාද නොවේ.

362 වැඩි ශාපයෙ යාවෙ නොසැතිකපවාරිනෙ,
අතනනො පරිභොගනිං දිනනමඤ්ඤස්ස නො දදෙ,
අග්ගං ගගෙනො හුතො වා කතිපාහං සුනො දදෙ:

363 උද්දස්ස යාවනෙ රක්ඛං ඤාතො ඤාතො ව දණ්ඩනං,
ගිවාස්ස දණ්ඩනෙ දණ්ඩා සයං දණ්ඩාපනෙ පන,
දණ්ඩස්ස අග්ගගෙදෙන ඤෙය්‍ය පරාජිකාදිකා.

යේ, නපාර්ෂප, නොපාරවත්තේය; නතිවාසෙය්‍ය, නොහද
නේයි; සංචෙලලිතා, අමුඩුයලා; නතිවාසෙය්‍ය, නොහදනේය;
දයාවා, වැස්සි; නා අලිම්පයෙය්‍ය, (ගිති නොලත්තේය;) නො
ලවත්තේයි; වැඩි, පොළි; නපයොපයෙ, නොවඩත්තේය;
නොසැතිකපවාරිනෙ, නොනැ නොපැවැත්; නයාවෙ, (සිව්
රු පිටු පා සෙනසුන්) නොඉල්වත්තේයි; අතනනො පරිභො
ගනිං, තමාගේම අනුභවය පිණිස; දිනනා, දෙනලද (විවරදි
ය;) අඤ්ඤස්ස, අති (ස්සහබම්) කයන්තව; නොදදෙ, නො
දෙන්නේය; අග්ගං ගගෙනො, (පිණිපාතාදි) අග ගෙණුගෝ,
කතිපාහං, කිපදවසක්; හුතොවා (වහන්සැ) වැලදගෙණුගෝ,
සුනො, ඉක්බිති; දදෙ, (කැමතිනැනකව) දෙන්නේයි.

(“අතනනො පරිභොගනිං දිනනනාම යනතුමෙන එව ප
රිභුඤ්ජානි දිනනා, තං අඤ්ඤස්ස දදතො ඉතකවා, අග්ගං ගගෙ
නො පන දතං වට්ඨති, සචෙ අසප්පායං, සබ්බමි අපනෙතං ව
ට්ඨති, විවරා එකානංවා මිහංවා පරිභුඤ්ජානා දතං වට්ඨති, ප
නනා දිසුපි එසෙවනගො” * යනු අටුවායි.)

363 දණ්ඩනා, දඩනන්නාබව; ඤාතො, දැනගො; අඤ්ඤාවා,
නොදැනගෝ; උද්දස්ස, (එකක්කු) උදෙසා; රක්ඛං, රක්‍ෂාව; යා
වනො, අයපමෙන්; දණ්ඩනෙ, (මහුඅතින්) දඩ ගත් කල්හි; ද
ණ්ඩා, ගත්දඩ; අස්ස, (ඒරක්‍ෂාඉල්ලු) මහණකු; ගිවා, නයවෙයි;
(බඩුදීමුවෙයි) සයං දණ්ඩාපනෙ පන, (මහුඅතින් මෙනෙත් දඩ
ගත්වයි) නමාම දඩගැත්වීමෙහි වනාහි; දණ්ඩස්ස, (ගත්තාලද)
දණ්ඩයාගේ; අග්ගගෙදන; අනවුපරිද්දෙන්; පරාජිකාදිකා, ප
රිජිතාදිකු; ඤෙය්‍ය, දනසුත්තානුයි.

* නමාට පරිභොගපිණිස දෙනලද්දනම් නුබවනත්සේම අ
නුභවකරවිසි කියා යමක් දෙනලදනම් එය අතිකක්තව දෙත්
නක්කුටි දුකුලායි, අග්ගගෙනවනාහි දෙත්වට්ඨි, ඉදින අසප්පාය
ද සියල්ලමත් පහකරත්ව වට්ඨි, සිව්ර එකදවසක්ගෝ දෙදවසක්
ගෝ පරිභොගකොට දෙත්ව වට්ඨි, පාත්‍යාදියෙහිදු මෙමතයයි.

364 ගරුනෙතසු පරික්ඛාරං වොරෙ වොරෙ'ති භාසිතෙ,
අනායාසංගමනෙන දණ්ඩං ගිවා'ස්ස තත්තං.

364 පරික්ඛාරං (සිවිරුඳු) පිරිකරු, ගරුනෙතසු, (සොරුත්) ගෙ
නගනකල්හි; අසස, ඒ සොරගම; අනායාස, අවැඩපිණිස, වො
රෙවොරෙති, සොරෙක සොරෙකැයි, භාසිතෙ, කීකල්හි,
දණ්ඩං ගමනෙන, (ඒ අසස සොරහුඅතින්) දඩගන්නාකල්හි,
තත්තං, එතෙක්දඩ; අසස, ඒ හිසුහු; ගිවා, නගවේ.

(“භික්ඛුහුපසාගෙ ගාමදරුකා ධුතතාදයො වා යෙ කෙච්ඡි
අනාවාරං වා අවරනති රුක්ඛං වා ජීඤ්ඤාති ඵලාඵලං වා ගරනති
පරික්ඛාරෙ වා අවජීඤ්ඤාති, භික්ඛුති වොගාරකෙ උපසඩ්ධකම්මා
අමනාකං උපසාගෙ ඉදන්තාම කතනති වදති, කෙනාති වු
තෙන අසුකෙනාති වතතං අමනාකං නවට්ඨති, තුමෙගයෙව ජි
නිස්සථි, කෙවලංහි මයං රුක්ඛං යාමිස්සාම තනෙනාදෙථ අව
ගමගමකං අගරුපෙථාති වතතං-එවංවුතෙනා'පි සචෙ
තෙ වොගාරකා කාරකෙ ගවෙසෙත්වා තෙසං දණ්ඩං කරොන්
ති සබ්බසාපරෙයො'පි ගභිතෙ භික්ඛුතිසා නෙවගිවා න ආප
තති-යොවායං භික්ඛුතිනං වුතෙනා භික්ඛුනම්මි එසෙව නයො-
යොපන දණ්ඩං කරොන්ති ජනනෙනා'පි අනොදිස්ස කථෙති
තෙ ව පරියෙසිත්වා දණ්ඩං කරොන්ති යෙව නදෙසො, විහාරසීමා
ය රුක්ඛාදිති ජීඤ්ඤානං වාසිඵරසුආදිති ගගෙත්වා පාසාගෙ
හි කොට්ඨනති නවට්ඨති, සචෙ ඩාර හිස්සති කාරුපෙත්වා ද,
තබ්බා, උපධාවිත්වා තෙසං පරික්ඛාරෙ ගමනනති තම්මි නකා
තබ්බං, ලහුපරවතනංහි විතතං, ථෙය්ස වෙතනාය උපනනාය
මුලවෙස්සම්මි ගවෙස්සං, * යනු අටුවායි.)

* භික්ඛුති උපසාගෙහි ගමදරුවෝගෝ ධුතතාදිහුගෝ යමිකිසි
වෙස් අනාවාරයෙහිගෝ ගැසිරෙත්ද රුක්ඛෝ සිද්ධත්ද ඵලාඵල
ගෝ ගෙණයත්ද, පිරිකරගෝ පැහැරගණිත්ද, භික්ඛුණිහු වො
ගාරකයත්කර ඵලම අපගෙ උපසාගෙහි මෙනම් දෙයක්කර
ණලදුපි කියාද, කවරෙක් විසිනැයි කියනලද කල්හි අසවලා
විසිනැයි කියත්ව අපවනොවටි, ගමත්හුම දුනගන්නහුය. හුදෙක්
අපි ආරක්ෂාව ඉල්වමු එය අපවදෙවි පැහැරගත් ගාණයද
ගෙත්වවියයි කියනු-මෙසේකීකල්හිදු ඉදින් ඒ වොගාරකයෝ
කාරකයත් සොයා ඔවුන්ව දඩුවම් කරත්ද සියලුම සම්පත්
ගත්කල්හිදු භික්ඛුතිසා ගිවාද නොවෙමිය ඇවැත්ද නොවෙමි
ය-මේ යමක් භික්ඛුණිත්ව කියනලදද භික්ඛුත්වද මෙමනයයි, ය
මෙක් වනාහි දඩුවම් කරත්තෙයයි දත්තෙම උදෙසා නොකි
යාද ඔවුහුදු සොයා දඩුවම් කරත්ම දෙස්නැති, විහාරසීමාගෙහි
වෘක්ෂාදිත් සිද්ධන්තවුත්ගේ වැටොරෙආදිය ගෙණවුත් ගල්ව
ලින් තලන්නම් කොවටි, ඉදින් ඔවුන් බිඳෙනුලා බිඳ කරවාදිය
සුත්තිය, දුටුමින් ඔවුන්ගේ පිරිකර ගණිත්ද එයද නොකවුනුයි.
එකානතයෙත්ම සිත වහා ඉපරලෙත්තෙවෙයි සොරගිතඋපත්
කල්හි මුලසිද්ධත්වද යත්තෙය.

305 විසාසුවාරසඬකාරමුත්තං ඡඤ්ඤායා දුක්ඛං,
බහි පාකාරකුඬ්ඛානං චලඤ්ඤා නාවලොකිය,
හරිතෙ වාපි විහාදිනාමුත්තරාදිරොපිමෙ.

306 යොජපෙතුඤ්ඤා යොජෙතං පසුන්තානි ච පසිඤ්ඤා,
න ලබ්භං ඛමමිත්තමපි නවවගිතඤ්ඤා වාදිතං,
උපහාරං කරොමාහි චුත්තෙ වා සමපට්ඨනං.

305 විසාස, උත්සර්ප්ථා ඉද්දත්තං; උචාරං, අහරමලදා සඬකාර,
කසලදා; මුත්තං, වටන්දියදා (යනමේ) පාකාරකුඬ්ඛානං බහි,
පචරුහා බිත්තින් පිටත්හි, නාවලොකිය, නොබලා; චලඤ්ඤා,
මිනිස්හසර ඇතිතැන්හිද; විහාදිනාමුත්තරාදිරොපිමෙ, විහල් අ
දිත්තා පොල්පුවක්අදිත් රොපනයකළ; හරිතෙවාපි, නිලිගත්
කෙත්වත්තා අරමිතිද; ඡඤ්ඤායා, පියානම්; දුක්ඛං, දුකුලාවේ.

(“යං මත්තසානං උපහොතපරිභොගං රොපිමනති, ඛෙත්තං
වා ගොතු නාමුත්තරාදිආරාමො වා යත්තං කරොමි රොපිමහරිතෙ
යානං” යනුද “අනික්ඛිත්තානි රොපෙසු ඛෙත්තකොනාදිසු වා අස
ඤ්ඤාතරොපිමෙසු ඛෙත්තමරියාදිසු වා මත්තසානං කවචරජ
ඬ්ඛනවසානෙසු”පි ඡඬ්ඛිතබ්බෙත්තං”පි ඡඬ්ඛිති වට්ඨති,, * යනුඅ
වුචාසි.

“සාමිකෙ අපලොකෙත්වා,සි බැවින් හිමියන කියෙති ලහි
දෙස්නැති, එකරුණෙතිබි කි සෙතිඅයති වතුයෙති ලහි දෙස්
නැති” යනු කාබාළතරණී ගැටපදයි.)

306 බමමිත්තමපි, බමිමයෙන් සුක්කදවු; නවවංවා, නැවුම්ගෝ,
ගිතාවා, ගිගෝ, වාදිතංවා, බෙරගැසීමිගෝ, යොජපෙතුං,
යොදවත්තවද; යොජෙතං, (තමා) යොදත්තවද; පසුන්තානි,
අනුත්ථිසිත් යොදනලද්දවුත්; පසිඤ්ඤා, බලත්තවද; උපහා
රං කරොමාහි, පුජකරමහයි, චුත්තෙ, කිකල්හි; සමපට්ඨනංවා,
(මැනවැසි යනාදිත්) හිමිස්තවද; න ලබ්භං, නොවට්ඨි; (බුදුහු පු
ද්ගවතිසහසිගෝ පුදකරවනු කට්ඨත්තෙයයිගෝ කියත් වට්ඨි.)

(“අරියානං පරිතිබ්බාණ්කාලෙ රතනත්තයගුණ්ණපසංගිතං
සාධුතං කිලිකගිතංවා අසඤ්ඤාතභික්ඛුතං බමමහාණ්කගිතංවා
බමමිත්තගිතනාම” යනුද “ආරමෙ සත්වා අනෙතා ආරමෙ වා

* යා—පෙ—රොපිමං, යනු කෙතක්ගෝ වේවා පොල්අදි ආරම
යක්ගෝ වේවා යම්කිසි රොපණය ඇති නිලිගත් තැනෙක්හි—හි
සෙසපනොකලිබ්භයත් ඇති කෙත්කොත්අදියෙහිගෝ නොහ
ටගත් රොපණය ඇති සෙසත්තමයාදිවත්හිගෝ මිනිසුන්ගේ කස
ලදමන තැන්හිද හරණලද කෙතෙහිද දමානම් වට්ඨි.

367 රාජ්‍යභාරං පෙක්කිරණිං උය්‍යනං චිත්තභාරකං,
කිලුභං ගච්ඡන්තො දට්ඨා ආරාමං දුක්ඛං කතං.

368 නචෙ න පටිබ්බෙගෙය්‍ය ‘සගෙනු’ණ්ණ න චිචරං,
නිබ්බෙගෙය්‍ය ඛමාපෙය්‍ය ගුරුනා ච පණ්ණිනො.

බහිෂ්ඨාමෙ වා නච්චාදිති පස්සති වා සුණ්හි වා සලාකතතනාදි නමනාය අඤ්ඤාන වා කෙනචි කරණීයෙන ගතවා ගතට්ඨා නෙ පස්සති වා සුණ්හි වා තාදිසෙන උපද්දවෙන උපද්දතො ස මජ්ඣිමනිකායං පටිසති එවං පටිසිඤ්ඤා පස්සති වා සුණ්හි වා අනා පතති” * යනුඅටුවායි.)

367 කිලුභං, (රජදරුවන්) කෙලෙහිපාපිණිස; කතං, කරණලද; රාජ්‍යභාරං, රජගෙයද; පෙක්කිරණිං, පොකුණද; උය්‍යනං, (නුවර සම්පයෙහි කල) උයන්ද; චිත්තභාරකං, චිත්තශාලාද; ආරාමං, (රජගේ අබියස්සි කල) අරමද; දට්ඨා, බලනුපිණිස; ගච්ඡන්තො, යත්නානව; දුක්ඛං, (පියෙහි පියෙහි) දුකලාවෙ.

(“අජ්ඣාරාමෙ රාජ්‍යාරාදිති කරොනති තානි පස්සති, පිණ්ඩපා තාදිනමනාය ගච්ඡන්තාය මග්ගෙ ගොනති තානි පස්සති, රඤ්ඤා සන්තිකං කෙනචි කරණීයෙන ගතවා පස්සති, කෙනචි උපද්දතො පටිසිඤ්ඤා පස්සති අනාපතති,, † යනුඅටුවායි.)

368 නචෙ, සගමගණුත්, අසනෙන, හුතස්නෙන්; නපට්ඨා ගෙය්‍ය, නොපිළිබහත්තෙය්‍ය, උණ්ණ, අච්චෙඨි, චිචරං, සිච්ච; නනිබ්බෙගෙය්‍ය, නොදවත්තෙය්‍ය; ගුරුනා, අවාය්‍යඋපාධිකයෙත් පිසිත්; පණ්ණිනොච, (මෙහි නොවස යනාදිත්) පුණ්ණිනොක රණ්ලද්දේද; ඛමාපෙය්‍ය, ඤාමාකරවත්තෙයි.

* අය්‍යයන්ගේ පරිනිව්‍යාණකාලයෙහි රහනතුරුගේ ගුණසංඛ්‍යා ත්‍යාගයෙන් ක්‍රියාහිමෝ සංයතනොවු භික්ෂුන්ගේ බම්බිහාණ්කහිමෝ දහම්පුත් ගිනම්බේ-ආරාමයෙහි සිට ආරාමයතුලගෝ ආරාමය පිටගෝ නාතකදිය දකිගෝ අසසිගෝ සලාකතත් අදි ය පිණිස හෝ අත් කිසි කට්ඨස්තකිත් නොස් හෝ ගියනැනදි දකිගෝ අසසිගෝ එබඳු උපද්‍රවයකිත් පිමාකරණ්ලද්දේ නාතකසථානගට ප්‍රවේශවේද මෙසේ ප්‍රවේශව දකිගෝ අසසිගෝ ඇවැත්නැති.

† ආරාමයතුල රජගෙවල්අදිය කරන්ද ඵදකිද පිණ්ඩපාතාදිය පිණිස යත්නග්‍රහේ මාඝිකයෙහි වෙන්තම් ඵදකිද රජසම්පයට කිසිකට්ඨස්තකිත් නොස් දකිද කිසිවෙක් විසිත් පිමාකරණ්ලද්දේ ප්‍රවේශව දකිද ඇවැත්නැති.

369 අකොකාසනෙ පරමවුඛා ආපනනිති ව සනනා,
භික්ඛුමුපාසකං වා'පි අඤ්ඤනෙව ව දුක්ඛං.

370 න ලබ්භා චිතිපාතෙනුං සඛාදෙය්‍යඤ්ච විවරං,
ලබ්භා පිතුනං සෙසානං ඤ්ඤිතමපි න ලබ්භති.

371 වස්සං වුච්ඡා'ඤ්ඤතො'ඤ්ඤත්ථ භාගං ගණ්ණස්ස දුක්ඛං,
පටිදෙය්‍ය නට්ඨ ජණ්ණං ගිවා නො දෙය්‍ය වොදිතො,
ධුරතීකෙඛපතො තෙසං ගොති භණ්ඩාකාරියො.

372 න සනනාග්ගතො ගාමං කලලො වා සවුපාහනො,
පච්චෙය්‍ය න ධාරෙය්‍ය වාමරිමකසච්ඡිතං.

369 සනනාභිආපනනිති, සත්ඇවැත්කදිත්, භික්ඛුංවා, මහණ්ණද; අඤ්ඤනෙවව, ("අස්සඛො අප්පසනෙනා" යනාදි) සෙසුආත්‍රො ශ්වචනායෙත්; උපාසකංවාපි, උපාසකයාද; පරමවුඛා, නොහමු යෙති, අකොකාසනෙ, ආත්‍රොශ්චිතීමෙහි; දුක්ඛං, දුකුලාවේ. (පච්චරහණවිසිත් කියත් දෙස් නැති)

370 සඛාදෙය්‍යං, සැදුහැයෙත්දුත්, විවරඤ්ච, සිව්ද; "ව" ශ බ්දයෙන් පිණිසානාදිද; චිතිපාතෙනුං, (පච්චසංඛිතීකයත්භා දෙමවිපියත්චිතා සෙස්සත්ව) දෙත්; නලබ්භා, නොවටි, පිතු නං, මව්පියත්ව (දෙත්;) ලබ්භා, වටි; සෙසානා ඤ්ඤිතමපි, සෙසු නැයත්වද; නලබ්භති, නොවටි.

371 අඤ්ඤත්ථ, අනික්වෙගෙරෙක; වස්සං වුච්ඡා, වස්වුසුයේ; අඤ්ඤතො, අනික් වෙගෙරකිත්; භාගං, (වස්සාවාසිකවිවර) භා ගයත්; ගණ්ණස්ස, ගණිනම්; දුක්ඛං, දුකුලාවේ; පටිදෙය්‍ය, නැවත(ගත්තෙනව)දෙත්තෙයි; නට්ඨ.(ගත්තොවස)නවකල් ගිද; ජණ්ණං, දිරාගිය කල්හිද; ගිවා, නයවේ, වොදිතො, (ගිම යත්විසිත්) ඉල්වනලද්දේ; නොදෙය්‍ය, නොදේනම්; තෙසං, ඒ (වෙගෙර සිව්දලැබියුතු) මහණුත්ගේ; ධුරතීකෙඛපතො, ධු රතීකෙඝපයෙන්, භණ්ඩාකාරියො ගොති, බඩුයෙහි අගය වූ පරිද්දෙන් කටයුතු වේ.

372 සනනාග්ගතො, සහසු නොගෙණ් හදනාපොරෝනා දෙ ක මතු වැලඳගත්තේද; කලලො, නොහිලත්වූ, සවුපාහනොවා, පයසුවනත්අත්තේද; ගාමං, ගමව; නපච්චෙය්‍ය, නොවදනේ ය, වාමරිමකසච්ඡිතං, වමරවාලයෙන් කලු මකසච්ඡිතය; නධා රෙය්‍ය, නොදරත්තේයි.

("අභලගුහනවිහාරෙ විවරං ධිපෙඤ්ඤා පච්චිතං වට්ඨති, ආර

373 අභිලාෂො න ජ්‍යෙෂ්ඨා කෙසෙ කතනරියා බහි,
ආරම්භො න බාරෙයා ජනං ලබ්‍හති භූතයා.

374 වාගෙයා නු'හතොකාපං එකනාරකකාපකං,
සිසකඛන්ධකථිභාගේ හභොලච්ඡො ව ලබ්‍හති.

375 අපතනියා අනොකාසකතං වොදෙයා දුකකටං,
සුඛස්ස ව අවනුසම්මං තථා ඔකාසකාරණේ.

සෘෂ්ටිකේතන පන ගණ්ඨකඛලිකාය පක්ඛිපිට්ඨා පාසානසුසිරුකඛ
සුසිරුදිසු පටිච්ඡතොනසු ධර්මපට්ඨා බහි ගතනාබ්බා”*යනු අටුවායි.)

373 අභිලාෂො, නොහිලත්මගණ්, කතනරියා, කතුරෙත්, කෙ
සෙ, කෙසෙත්, නජ්‍යෙෂ්ඨා, නොකපත්තේය, ආරම්භො බහි,
අරම්භිපිට්ඨා, ජනං, කුඛය, නබාරෙයා, නොදරත්තේය, භූතනි
යා, (සිව්දහා ආනම්) රක්ෂාපිණීය, ලබ්‍හති, (ඡත්‍රබාරණය) වරි.

(“ගණ්ඨවණ්ඨරුචිසිසරෙහාබාධපවට්ඨා කෙසෙ කතනරියාජ
දුරෙතං වට්ඨති”යනුද-“යස්ස කායදුග්ගො වා පිත්තකොපො වා
ගොති, වක්ඛං වාදුබ්බලං, අඤ්ඤා වා කොච්ඡි ආබාධො චිතා ඡ
තෙනන උප්පජ්ජති, තස්ස භාමෙ වා අරඤ්ඤා වා ජනං වට්ඨති,
වස්සෙ පන විවරභූතතථං වාලුච්ඡවොරහයෙසු අතභූතතථ
මපි වට්ඨති, එකපණ්ණිච්ඡතනමපන සබ්බෙත්ථ වට්ඨති”† යනු අ
ටුවායි—රුචිතම් දුෂට්වණ්ඨි. එකපණ්ණිච්ඡතනම් නලපතයි.)

374 උහතොකාපං, දෙකෙලවර (බැද එල්වූ බරඇති)කද; න
වාගෙයා, නොඋසුලත්තේය; එකනාරකකාපකං, එක්කෙල
වරක බැද එල්වූ බරඇති කදහා දෙදෙනා උසුලන අතුරු කද
ද, සිසකඛන්ධකථිභාගේ, සිසිත් දසරුවෙන් උකුලෙන් ගන්නා
බරද, හභොලච්ඡොව, අතින් එල්වා ගන්නාබරද; ලබ්‍හති, වරි.

375 අනොකාසකතං, වොදනාවා අවකාශනොකල (හිඤ්ඤ)

* අගුලින් ආරක්ෂිතවූ විහාරයෙහි සිව්ද නබා ප්‍රවේශවෙන්ට ව
රි, ආරණ්‍යකහිඤ්චිසිත් බවු (දමන) හැලියෙහි බහා ගල්සිදුරු
රුක් සිදුරු ආදී පිළිසත්තැන්හි නබා පිටතට යායුතුයි.

† ගවුච්ඡි අරුචි ශිෂ්ටුඡ ආබාධයත් ගෙතුකොටගෙණ් කෙස
යත්කතුරින් කපවත්ට වරි. යමෙකුට කායදුග්ගෙත්තේ පිත්ත
කොපයෙත්තේ වේද ඇස්ගේ දුච්ඡවේද අත්කිසිආබාධයත්
ගේ ඡත්‍රය නොදුරිමෙන් උපදිද ඔහුට ගමෙහිගේ වනයෙහි
ගේ ඡත්‍රය වරි, වම්කල සිව්ද ආරක්ෂාපිණීයත් වක්ඛමාග යොර
බ්බෙහි ආනමරක්ෂා පිණීයත් වරි. එකපණ්ණිච්ඡත්‍රය වනාහි
හැමනැත්තීම වරි.

376 අඬිඩිගුලාඨිකං මඤ්චපට්ඨපාදං න ධාරයෙ,
පකතඩ්භුලෙන සත්තානා මඤ්චං වා උච්චපාදකං.

377 මුග්ග්ඛතාදා ගණ්ණයා දුක්ඛං තිත්ථිසබ්බතං,
මුරුහණං පරිහරෙ තථා නභාපිතපුබ්බකො.

378 යඬ්ඛිඤ්ථි යාමිතං ගතකමමං තදනුසාරතො,
ලද්ධං ගහෙතං නික්කමමම'යාමිත්වා'පි කප්පති,
කාරෙතුමාගරූපෙතං යඬ්ඛිඤ්ථි පරසනකං.

හු; ආපනනියා, ඇවහිත්, වොදෙය්. වොදනා කෙරේනම්; දු
සක්ඛං, දුඤ්ඤාලෙයි; සුඛයා, සුඛයා, අවනුසාරි, නිකරුණෙහි,
මනාසකාරණෙව, ("කරුණි මෙ අවුසො මනාසං තං අනං චතතු
කමො"යි වොදනාකරුත්ථාව) අවකාශ කැරැවීමෙනිද; තථා, එ
සේම; (දුඤ්ඤාලෙයි.)

376 සත්තානා, මනිසුන්ගේ, පකතඩ්භුලෙන, පියවිඅභුලෙන්;
(ගෙවත්)වඩුඅභුලින්;අඬිඩිගුලාඨිකං,අවභුලකින් ඉතිරිවූ; මඤ්ච
පට්ඨපාදං,ගැදපාඅඵද;උච්චපාදකං,වඩුරියනින් උස්පා ඇති මඤ්ච
වා, ගැදද;නධාරයෙ, නොදරන්නේයි,

377 මුග්ග්ඛතාදිං, මුග්ග්ඛතාදිවූ; තිත්ථිසබ්බතං, තිත්ථිසයන්ගේ වු
ත; ගණ්ණයා, ගණිනම්; දුක්ඛං, දුක්ඛයා, නභාපිතපු
බ්බකො, පෙර කරුණැවැම්මගණ; මුරුහණං, කරුණැවැම්පිරික
ර; පරිහරෙ, පරිහරණය කෙරේනම්; තථා, එසේම; (දුඤ්ඤාලෙයි)
(අනුත් අතින් ගණ කෙසලෙන්නද්දි කමිනන කරත් වරි.)

378 යඬ්ඛිඤ්ථි,(නිසලෙබැඳිම් ගෙත්තම්අ)යම්කිසි;ගතකමමං,
අතින් කටපුතු මෙගෙයක්, යාමිතං, (ගතකමමියක්දෙවයි) ඉල්
වන්නවද; තදනුසාරතො, ඒ (ගසනකමමියා) අනුසාරයෙන්,
ලද්ධං, ලදකැපවත්; ගහෙතං, ගන්නවද; නික්කමමං, (සසි
වනිජ්ජාදි)කටපුත්තක් නැත්තහු; අයාමිත්වාපි, (ගසනකමමි)නො
ඉල්වාද; කාරෙතං, (කැමතිමෙගෙයක්) කරවත්වද; අපරසනන
කං, අනුත්අයත්තොවූ, යඬ්ඛිඤ්ථි, (ඵලාඵලාදි)යම්කිසිවත්; අග
රූපෙතං, (අරණ්‍යයෙන්) ගෙත්වත්තවද; කප්පති, කැපයි.

("ගතකමමනනාම.කිඤ්ථි වත්තු න ගොති, තසමා කිමනනන
අගතභි කෙන කමෙමනාති පුච්ඡිතෙ වා අපුච්ඡිතෙ වා යාමි
තං වට්ඨති, විඤ්ඤානපිට්ඨයා දෙසො නත්ථි, * යනුඅඩුවයි).

* ගසනකමමියනම් කිසිවසතුවක් නොවෙයි ඒගෙයින් කි
මෙක්ද නිවාරිති කටරකමමියකින් අයෙවුදයි විවාලකල්හිගෝ
නොවිවාලකල්හිගෝ ඉල්වත්ව වරි, විඤ්ඤානනිය ගෙතුකොට
ගෙණ දෙයෙයක් නැති.

379 ගිහිනා ගොපකෙ දෙනොන ගහෙනුං දෙනි යන්නකං,
ලබ්බා යථා පරිච්ඡදා සංඝචෙතියසන්නකෙ.

380 ඵහාපඥ්ජයා ආපනති කායවාචාහි වා ජහි,
අලඤ්ඤාණකුකුචවටකනනනා සනිපලවා,
අකපියෙ කපියෙ වා කප්පාකපියසංඤ්ඤිතා.

381 අලඤ්ඤාණතාපනති කායවාචාහි ඡාදයෙ,
ලිඛෙන සංගෙසා ගණ්කසමිං චතුධා පනති චුට්ඨති.

382 පරිකථොභාසවිඤ්ඤානති න ලබ්බා පච්චයවයෙ,
ඵඤ්ඤානතියෙව නතියෙ සෙසෙ සබ්බමිඨි ලබ්බති.

379 ගිහිනා, ගිහිමිනිසුන් අයත් (ඵලාඵලාදිය); ගොපකෙ, ල
දුනාදිරක්නාහු; දෙනොන, දෙනකල්හි; යන්නකං දෙනි, යම්ප
මණක් දේද; ගහෙනුං, (ඵපමණක්)ගනුත්; ලබ්බං, වටී; සංඝචෙ
තියසන්නකෙ, සංඝසන්නක චෛත්‍යසන්නකයෙහි; යථාපරි
ච්ඡදං, (දවසකට මෙතෙක් ගණුයි නම්හව) පිරිසුන්සේ (ගො
පකයා දෙනකල්හි,) ලබ්බා, (ගන්නව) වටී.

380 කායවාචාහි, කායවාචායන; චිහි, දෙපරිද්දෙන්; ආපනති,
ඇවැත්; ආපඥ්ජයා, අවදනෙයි; (අවදනේද) අලඤ්, අලඤ්
බැවිත්ගෝ; අඤ්ඤාණ, අඤ්ඤාණබැවිත්ගෝ; කුකුචවටකන
නනා, කුකුසිත් මධනාලදබැවිත්ගෝ; සනිපලවා, සිහිවුලායෙන්
ගෝ; අකපියෙ, අකැපයෙහිද; කපියෙවා, කැපයෙහිද; ක
ප්පාකපියසංඤ්ඤිතාවා, (යථාක්‍රමයෙන්)කැපසංඤ්ඤාත් අකැපසං
ඤ්ඤාත් ඇතිබැවිතයන; ජහි, සපරිද්දෙන් (අවදි.)

381 ආපනති, (මෙසේ අවත්) ඇවැත්; අලඤ්ඤාණතා, අල
ඤ්ඤාණබැවිත්ගෝ; අඤ්ඤාණබැවිත්ගෝ; කායවාචාහි, කායවාක්
දෙකින්; ඡාදයෙ, සහවත්තෙන්දී; ලිඛෙන, ලිඛුපෙරළීමෙන්දී,
සංගෙසා, සහමැදය; ගණ්ක, ගණ්මැදය; ඵකසමිං, ඵක්ඛණ්ණලෙක
තෙරෙහියන; චතුධා, සතරපරිද්දෙන්; ආපනති චුට්ඨාති, ඇවැ
තිත්, නැගීමට.

382 පච්චයවයෙ, (විවරපිණ්ඩපාත යන පළමු) දෙපසයෙහි; ප
රිකථා, පරියායකථාද; ඔහාස, පහළකොට කියන පසළුපිඬක
ථාද; විඤ්ඤානති, විණ්විමිද; නලබ්බා, නොවටී; නතියෙ, තුන්
වන සෙනසුන් පසයෙහි; ඵඤ්ඤානතියෙව, විඤ්ඤානතියම (නො
වටී,) සෙසෙ, ගිලන්පසයෙහි; සබ්බමිඨි, (පරිකථාදි) සියලුම,
ලබ්බති, වටී.

(“විවර පිණ්ඩපාතෙ ව නිමිත්තෙ භාසපරිකථාවිඤ්ඤානතියො
න වට්ඨානති” යන අටුවායෙහි නිමිත්ත වචන සහවරපරිකථාදී
ශබ්දයන්ගේ සන්තිඛිබ්බලයෙන් ලබන නිමිත්ත ශබ්දයාද ගණ
නිමිත්තපරිකථොභාසවිඤ්ඤානති යයි ගතයුතු.)

334 හික්කු වා සාමණේරු වා කාලං කසිරුද්ධිපසංගෙ,
හික්කුසඤ්ඤාව දයරෙත්තං සෙසෙසංසන්තංගො.

තමන් ඇවෑමෙහි දීම; නරුහැනි, නොනැගෙයි; නං, ඒව්වරුදිව
කුටු, සඤ්ඤාවෙහිගොනි, සාසනනාකමවෙයි, හිනිනමපන,
හිනිනිසුරුගේ(තමන් ඇවෑමෙහි දීම)වනාහි, රුහැනි, නැගේ.

("සථෙ පඤ්චස්ස සහබ්බිමිකෙස්ස යොකොච්ඡි කාලංකරොගොතා
මමව්වයෙන මයහං පරිකාරො උපපක්ඛායස්ස ගොතු ආචාර්ය
ස්ස ගොතු සද්ධිවිහාරිකස්ස ගොතු අනෙතවාසිකස්ස ගොතු
මාතු ගොතු පිතු ගොතු අඤ්ඤාස්ස වා කස්සචි ගොතු'හි වදනි
තෙසං න ගොති, සඤ්ඤාව ගොති, නහි පඤ්චනා සහබ්බිමි
කානං දිව්වයෙන දුතං රුහැනි, හිනිනමපන රුහැනි,, * යනුඅටු
වායි.)

334 හික්කුවා, හික්කුසෙස්සගෝ; සාමණේරුවා, සාමණේර

සෝදුසි විවාරා ස්වාමිනි කිරිදෙනුත් වස්සෝයයි කීකල්හි කිරිදෙ
නුත් වස්සෝ නොවෙයි ඉදින් කිරිදෙනුත් වස්සෝ වත්තානු
නම් හික්කුද කිරි ලබන්නාහුයයි යනාදික්රමයෙන් එහි ප්‍රවෘත්ති ද
නසුත්තාහුය—විඤ්ඤත්තීනම් නොනැ නොපැවරුනැත්හි අහර
දෙවයි ඇහවීමයි—සෙනාසනෙහි වනාහි නිමිත්තනම් සෙන
සුත් පිණිස භූමිපරික්මයත් කරත්තනුට ගිහියන්විසින් ස්වාමිනි
කුමක් කෙරෙද කවරෙක් කරවාදුයි කීකල්හි කිසිවෙක් නැතැයි
යන පිළිවදනි, මෙබඳු අනිකුදු යමක්ගෝ වනාහි නිමිත්තකමි
නම් වෙයි—ඔහාසනම් උපාසකවරුහි තෙපි කොනි වසවිද ස්වා
මිනි ප්‍රාසාදයෙහිය(සිකිකල) උපාසකවරුහි හඤ්ඤත්වවනාහි ප්‍රා
සාද නොවිඳි යනවචනි, මෙබඳු ස්වරූප අත් යම් කිසිවකුදු ඔ
හාස කමිනම් වෙයි—පරිකර්මනම් හික්කුසඤ්ඤාහව සෙනසුත්
ගැහැටියයි කීමයි. මෙබඳු අනිකුදු යම් පයභාස කථාවකි—බෙ
ගෙතෙහි සියල්ලම වටී. එසේඋපත් බෙගෙන වනාහි රෝග
ය සත්සිදුනුකල්හි පරිභොගකරත්ව නොවටී. එහි විනයබරයෝ
බුදුන්විසින් වාරය දෙනලදි එහෙයින් වටියයි කියත්, සුත්‍රානික
ශෝවනාහි කිසිදු ඇවතක් නොවෙයි ආජීවයවනාහි කොපවෙ
යි එහෙයින් නොවටියයිම කියත්.

* ඉදින් පස්සහදුමියත් අතුරෙන් යමිකිසිවෙක් කථරියකරත්
තේ මාගේඇවෑමෙන් මාපිරිකර උපාධකයාගහව වේවා ආචාර්ය
යාට වේවා සඤ්චිහාරිකයාට වේවා අනවුසියාට වේවා මව්වවේ
වා පියාට වේවා අත්කිසිවකුට ගෝ වේවයි කියාද ඔවුන්ට නො
වෙයි සඤ්ඤාවම වෙයි, පස්සහදුමියන්ගේ ඇවෑමෙන් දීම නො
නැගෙයි, හිනිත්ගේවනාහි දීම නැගෙයි.

385 පුරිමසෙසව්මං දිනනං දෙහි නොචා'සුකසයි'ති.
පවර්මසෙසව දවමි'ති දිනනං ඥාචා ඉමං විධිං,
ගණ්භ විසසාසගාභා වා 'බ්බෙසි මතකව්වරං.

386 ලොහගණේඤ පහරණිං දුරුතණේඤ ච දුරුරං,
පහනං පාදුකපලලඛනං ආසඤ්ඤා මතතිකාමයෙ,
ඨපෙච්චා කප්පති සබ්බා කතකං කුමහකාරකතති.

යෙක්ගෝ; උපසසයෙ, මෙගෙණ්වර, කාලංකසිරුරි, මෙලේ
විනම්, හික්කුසබ්බොව, හික්කුසබ්බම, නත්, ඒදෙදෙනාසතුපිරි
කර, දයරෙණ, හිමිය, සෙසෙපි, හික්කුති සිකතිමාන සාමණේ
රිත් (හික්කුපිභාරයෙහි) මලකල්හිදු, අයනායො, මෙම නයයි;
(උත්සතුපිරිකර හික්කුණිසබ්බම හිමියයිසේයි.)

385 ඉමං නොචා අසුකසස දෙහිති, මේ ගෙණ්ගොස් අසවල්හ
ව දෙවයි; දිනනං, දෙනලද (විවරදිය); පුරිමසෙසව, (ලබත්නහු
(අතව නොහියතාස්කල්) දයකයා සනතකමය; දවමිති දිනනං,
මේ අසවල්හව) දෙමිසි දෙනලද්දේ; පවර්මසෙසව, (පුත්තැනප
වත්) පිරිකරලබත්නහු සනතකමැයි; ඉමං විධිං, මේ විධානය; ඥා
චා, දැන; (ගෙවත් මෙකීපුකාරයෙන් හිමියත්) හැදින; විසසාස
ගාභාවා, (ජීවත්වන හිමියත්කෙරෙහි) විසාසග්‍රාහයෙන්ගෝ;
ගණ්භ, ගත්තෙය, මතකව්වරං (වා, උමලගොත්) මතකව්වර
කොටගෝ; අබ්බෙසි, ඉවත්තෙයි; (අත්මගණුත් නැතගොත්
මේ මව පැමිණෙයි සිතිත් සැලකීම අබ්බසානමි.)

386 ලොහගණේඤ, ලොහභාණ්ඩයෙහි; පහරණිං, ආයුධද, දුරු
හණේඤ, දුරුභාණ්ඩයෙහි; දුරුරං, දුරුමයවූ; පහසඤ්ඤ, පාත්‍රයද;
පාදුක, (පයලාසත්මත්කවහැටි) මරවැඩියද; පලලඛනං, (ඇරහි
දුටු වකල රූපඇති) පය්ඛිකයද; ආසඤ්ඤා, පමණඉතුන්දිස්ගලා
සුටුවද; මතතිකාමයෙ, මැටියෙන්කල භාණ්ඩයෙහි; කතකා, ක
තමලලකයද; කුමහකාරකං, සබ්බමතතිකාමයකුරියද; ඨපෙච්චා,
තබා; සබ්බං (සෙසු ලොහභාණ්ඩය දුරුභාණ්ඩය මතතිකාභාණ්ඩ
ය යන) සියල්ල; කප්පති, කැපයි.

(“කතකනාම පද්‍රමකණ්ණිකාකාරං පාදසංසන්ධා කණ්ඨකෙ
උට්ඨාපෙච්චා කතා, තං වට්ඨං වා ගොතු වතුරසාදිභෙදං වා
බාහුලිසානුයොගනතා පටිකඛිතතමෙව’ නෙව පටිගහගෙනං න
පරිභුඤ්ඤා වට්ඨති” * යනු අටුවායි.)

* කතකයනම් පිටුමකෙමි ආකාර පාසට්‍රපිණිස කටුනතා ක
රණ්ලද්දකි, එය වටගෝ වේවා හතැස්ආදි භෙදගෝ වේවා
බාහුලිසානුයොගබැව්ත් ප්‍රතික්ෂෙපකරණ්ලද්දේමය, නොමපිළි
ගත්වද නොමාර්ථගොත කරත්වද වරි.

“දෙසනා”හි.

387 වානො යො භික්ඛුභාවස්ස සා පාරාජිකදෙසනා,
යථාච්ඡින්නෙන උට්ඨානං ගරුකාපතතිදෙසනා.

388 උක්ඛුචිකං නිසිදිචො පගග ඡන්තොන අසුප්පිං,
ථුලලව්වයාදිං දෙසෙය්‍ය එවමෙකස්ස සන්නිකෙ.

(7) “අගමනනෙත එකං ථුලලව්වයාපතතිං අපජ්ජං තං තුමනච්ඡ ලෙ පටිදෙසෙමි”හි වච්ඤා, තෙන “පස්සසි අච්ඡොසො තං අපතතිනති” වූතෙන. “අමතනෙත පස්සාමි”හි වච්ඤා, ඉත තෙන “අය තිං අච්ඡොසො සංවරෙය්‍යසි”හි වූතෙන. “සාධු සුච්ඡි හනෙත සංවර ස්සාමි”හි වතනබ්බං.

“දෙසනා”හි, දෙසනායත්තෙනි; (අපතතිදෙසනානම්.)

387 භික්ඛුභාවස්ස, භික්ඛුචේශයාගේ; යොවානො (ගාතසථාදි භාවයව පැමිණීමෙන්) යම්පරිත්තගයෙක් අද්ද; සා, ගෝතො මෝ, පාරාජිකදෙසනා, පාරාජිකාදෙසනානම්වේ; යථාච්ඡින්නෙන න, යවකීපරිද්දෙන්; උට්ඨානං, (අපතතිත්) නැගීම; ගරුකාපත් තිදෙසනා, සබ්බාදිසෙසාපතතිදෙසනා නම් වෙයි.

388 උක්ඛුචිකං නිසිදිචො, එළිල්ලෙන් හිද; අසුප්පිං පගග ඡන්තොන, අදිලිබැද; එකස්ස සන්නිකෙ, එක් මන ඡන්ත කෙරෙහි; එ වං, මෙසේ; ථුලලව්වයාදිං, ථුලලව්වයාදි ඇවැත්, දෙසෙය්‍ය, දෙ සත්තෙයි.

(7) අගමනනෙත—පෙ—පටිදෙසෙමිහි, “අගමනනෙත එකං ථු ලලව්වයාපතතිං අපජ්ජං තං තුමනච්ඡ ලෙ පටිදෙසෙමි”යි; වච්ඤා, කියා; තෙන, ඔහු විසින්; පස්සසි අච්ඡොසො තං අපතතිනති, “පස්සසි අච්ඡොසො තං අපතතිං”යි; වූතෙන, කිකල්හි; අමතනෙත පස්සාමිහි, “අමතනෙත පස්සාමි”යි; වච්ඤා, කියා; ඉත, නැවත, තෙන, ඔහු වි සින්; අයතිං අච්ඡොසො සංවරෙය්‍යසිහි, “අයතිං අච්ඡොසො සංවරෙය්‍ය සි”යි; වූතෙන, කිකල්හි; සාධු සුච්ඡි හනෙත සංවරස්සාමිහි, “සාධු සුච්ඡි හනෙත සංවරස්සාමි”යි; වතනබ්බං, කියවුතු.

(හනෙත, ස්වාමිය; අහං, මම; එකං ථුලලව්වයාපතතිං, එක්තු ලැයිඇවැත්; අපජ්ජං, අවන්මි; තං, ඒ; තුමනච්ඡ ලෙ, නොපකෙ රෙහි; පටිදෙසෙමිහි, දෙසමිසි; වච්ඤා, කියා; තෙන, ඔහු විසින්; අච්ඡොසො, ඇවැත්, තං අපතතිං, ඒ ඇවැත්, පස්සසිහි, දක්නිදුසි, වූ තෙන, කිකල්හි; හනෙත, ස්වාමිය; අම, එසේයි; පස්සාමිහි, දක් මිසි; වච්ඤා, කියා; ඉත, නැවත, තෙන, ඔහු විසින්; අයතිං, මත් තෙහි; සංවරෙය්‍යසිහි, සංවරයෙහි සිටිනිදුසි; වූතෙන, කිසද; සා ධු, යහපතැයි; සුච්ඡි, මනාකොට; සංවරස්සාමිහි, සංවරයෙහිසි ටිමිසි; වතනබ්බං; කියවුතුයි; යත්තමෙහි අභිසි.)

(8) “අභමනනෙ වෙපුලලව්වයාපනතියො අපඤ්ඤං” “අභමනනෙ සමබ්බුලා පුලලව්වයාපනතියො අපඤ්ඤං, තා තුමන ඉලෙ පටිදෙසෙමි”ති වතනබ්බං.

(9) නිසසනගියෙසු පන “ඉදමෙම හනෙත විවරං දසාහතිකතනා නිසසගියං, ඉමාහං ආයසමතො නිසසජමි”ති. “ඉමානි මෙහනෙත විවරාති—පෙ—එතමෙම හනෙත විවරා—පෙ—එතානි මෙ හනෙත විවරාති දසාහතිකතනානි නිසසගියාති, එතානාහං ආයසමතො නිසසජමි”ති.

339 නිසසජ්ඣාන දෙසෙය් අපනතියං තෙන ඡිකුතා,
පටිගගෙතො අපනතියං දෙය් නිසසධිවිවරං,
“ඉමං ඉමානි එතං එතානි විවරාති ආයසමතො දමිමි”ති.

(8) වෙපුලලව්වයාපනතියො, පුලලව්වයාපනති දෙකෙක් සමබ්බුලා පුලලව්වයාපනතියො, බොහෝපුලලව්වයාපනතින්,

(9) නිසසනගියෙසුපන, නිසගි (පටිති) යෙහිවතාභි, ඉදමෙම හනෙත විවරං—පෙ—නිසසජමිති, (සමිපයෙහි එක් සිවිරක්වුව) “ඉදමෙම හනෙත විවරං දසාහතිකතනං නිසසගියං ඉමාහං ආයසමතො නිසසජමි” කියාද; ඉමානි මෙ හනෙත විවරාති—පෙ—(බොහෝවුව) “ඉමානිමෙහනෙත විවරාති දසාහතිකතනානි නිසසගියාති ඉමානාහං ආයසමතො නිසසජමි” කියාද; එතමෙම හනෙත විවරං—පෙ—(දුරුඑකක්වුව) “එතමෙම හනෙත විවරං දසාහතිකතනං නිසසගියං එතාහං ආයසමතො නිසසජමි” කියාද; එතානි මෙ හනෙත විවරාති—පෙ—නිසසජමිති, (බොහෝවුව) “එතානි මෙ හනෙත විවරාති දසාහතිකතනානි නිසසගියාති එතානාහං ආයසමතො නිසසජමි” කියාද.

339 නිසසජ්ඣාන (වසනුව මෙසේ) නිසද; අපනතියං (අවන්) ඇවත්; දෙසෙය්, දෙසත්තේයි; තෙන ඡිකුතා, (සිවිරනිසද නද ලද) ඒභික්ඛුහිසින්, අපනතියං, ඇවැත්, පටිගගෙතො, පිළිගෙණ, නිසසධිවිවරං, නිසසධිවිවර ඉමං—පෙ—දමිමිති, “ඉමං ඉමානි එතං එතානි විවරාති ආයසමතො දමිමි”යි කියා, දෙය්, දි යසුත්තේයි.

(“සලෙ එතං විවරං හොති “අභමනනෙ එතං නිසසගියං පා විතතියා අපනෙතා තං පටිදෙසෙමි”ති. සලෙ බහුති “අභමනනෙත සමබ්බුලා නිසසගියා පා විතතියාපනතියො අපනෙතා තා පටිදෙසෙමි”ති වතා තෙන “පසසසි ආවුසො”ති වුනෙත “ආ මපසසාමි”ති වතා “ආයතියං ආවුසො සංචරෙය්සසි”ති වුනෙත

- (10) ඉදමෙම හතොත විවරං රතනි විප්‍රාසුථා අඤ්ඤා භික්ඛු සමුත්තියා නිසසගගියා.
- (11) ඉදමෙම හතොත අකාලවිවරං මාසානිකතනං නිසසගගියං.

“සාධු සුධු සංවරස්සාමි” * යි මෙසේදිත් ඇවැත් දෙසුකල්හි ඇවැත් පිළිගත්තහු විසින් (සමීපයෙහි එකසිවරක්වුව “ඉමංවිවරං ආයසමතො දමමි” යි කියාද බොහෝවුව “ඉමානි විවරානි ආයසමතො දමමි” යි කියාද දුරඑකක්වුව “එතං විවරං ආයසමතො දමමි” යි කියාද බොහෝවුව “එතානි විවරානි ආයසමතො දමමි” යි කියාද නිසසුසිවර දියයුතු—හතොත, ස්වාමිය, මෙ, මාගේ, ඉදං විවරං, මේ (අතීරෙක) විවරය, දසානනිකතනං, දසදව සක් ඉක්වුනේය, නිසසගගියං, නිසදියයුත්තේය, අහං, මම; ඉමං, මේසිවර, ආයසමතො, ඇවැත්තව; නිසසුඡම්, නිසප්මි; හතොත, ස්වාමිය, මෙ, මාගේ, ඉමානි විවරානි, මේවිවරයෝ, දසානනිකතනානි, දසදවසක් ඉක්වුනාහ; නිසසගගියානි, නිසජිය යුත්තාහ; ඉමානි, මේවිවරයන්—පෙ—එතංවිවරං, එසිවර, එතානි විවරානි, ඒවිවරයෝ—පෙ—එතානි, ඒවිවරයන්; ආයසමතො, ඇවැත්තව; නිසසුඡම්, නිසප්මි. (මෙසේදිත් යටපාසියෙහි අනිද තයුතු.)

(10) හතොත, ස්වාමිය, මෙ, මාගේ, ඉදංවිවරං, මේසිවර, හික්ඛු සමුත්තියා අඤ්ඤා, මහණසමුත්තියානිව, රතනං, රාත්‍රියෙහි; විප්‍රාසුථා, විශොව වසනලද; නිසසගගියං, නිසජියයුත්තේය, අහං, මම; ඉමං, මේසිවර, ආයසමතො, ඇවැත්තව; නිසසුඡම්, නිසප්මි.

(11) අකාලවිවරං, නොකල්සිවර, මාසානිකතනං, මසක් ඉක්වුනේය. (“අකාලවිවරතොම අනත්තෙ කසිනෙ එකාදසමාසෙ උප්පන්නං” අත්තෙ කසිනෙ සත්තමාසෙ උප්පන්නං කාලෙ’පි උද්දිස්ස දින්නං” †

* ඉදින් එක් සිවරක් වේනම් ස්වාමීනි මම එක් නිසගිපවිතියක වඳවත්මි එය දෙසමි. ඉදින් බොහෝ වුවාහුනම් ස්වාමීනි මම බොහෝනිසගි පවිතිආපනනිත්ව පැමිණියෙමි එයදෙසමි. යි කියා ඔහු විසින් ඇවැත්හි දක්හිදුයි කිකල්හි එහෙයි දක්මි. යි කියා ඇවැත්හි මත්තෙහි සංවරයෙහි සිටිහිදුයි කිකල්හි යහපත මනා කොට සංවරයෙහි සිටිමි.

† අකාල විවරයනම් කසිනස නොඅතුල කල්හි (ඉල්මසහැර අනික්) එකොලොස්මස උපත්තාවූද කසිනස අතුලකල්හි (ඉල්මසහා ගෙම ගත සෘතුවහැර අනික්) සත්මස උපත්තාවූද කාලයෙහි උදෙසා දෙනලද්දැවූද මේ අකාල විවරයයි.

- (12) ඉදමෙම හතෙහි පුරුණවිවරං අක්කුරිකාය භික්ඛුනියා බොවාපිතං නියසග්ගියං.
- (13) ඉදමෙම හතෙහි විවරං අක්කුරිකාය භික්ඛුනියා හත්තො පටිගෙහිතං අක්කුරු පාරවට්ඨකා නියසග්ගියං.
- (14) ඉදමෙම හතෙහි විවරං අක්කුරිකං ගහපතිකං අක්කුරු සමයා වික්කුපිතං නියසග්ගියං.
- (15) ඉදමෙම හතෙහි විවරං අක්කුරිකං ගහපතිකං තතුතාරං අක්කුරු සමයා වික්කුපිතං නියසග්ගියං.
- (16) ඉදමෙම හතෙහි විවරං පුබ්බෙ අප්පචාරිනො අක්කුරිකං ගහපතිකං උපසංකම්භා විකප්පං ආපනනං නියසග්ගියං.
- (17) ඉදමෙම හතෙහි විවරං පුබ්බෙ අප්පචාරිනො අක්කුරිකෙ ගහපතිකෙ උපසංකම්භා විකප්පං ආපනනං නියසග්ගියං.

(12) පුරුණවිවරං, (වැලඳගත්) පරණසිවර; අක්කුරිකාය භික්ඛුනියා, නොනැමෙහෙණකලවා; බොවාපිතං, සෝදවනලද.

(“අක්කුරිකානාම, මානිතොවා පිනිතොවා යාවසන්නමා කුලපරවට්ඨා අසමිනධා” *)

(“පුරුණවිවරං නාම සකිංතිවන්තං වා සකිං පාරුතං වා” †)

(13) අක්කුරිකාය භික්ඛුනියා හත්තො, නොනැමෙහෙණක අතින්; පාරවට්ඨකා අක්කුරු, පරවට්ඨකයක්නැතිව, (යවත්පිර සෙයින් අරථකඩකුදුනොදී) පටිගෙහිතං, පිළිගන්නාලද.

(14) අක්කුරිකං, නොනැ; ගහපතිකං, ගිහිමිතිසක්කු; සමයා අක්කුරු, (අසුන්සිවරු නවසිවරු ඇති) සමයමිස; වික්කුපිතං, විණුවනලද.

(15) තතුතාරං, කීපමණකින් වඩා (හෙවත්) හදණ පොරෝණ පමණකින් වැඩියක්, සමයා අක්කුරු, (අසුන්සිවරු නවසිවරු ඇති) සමයමිස; වික්කුපිතං, විනවනලද.

(16) පුබ්බෙ, පළමු; අප්පචාරිනො, (කෙබඳු සිවරකින් අඩු කෙබඳුසිවරක් ගෙණදෙව්දැයි) නොපවරණලදුව; අක්කුරුකං ගහපතිකං, නොනැ ගිහිමිතිසෙකුකරු, උපසංකම්භා, ඵලම; විකප්පං (මේ සිවරමලයෙන්ම දිගින් පුළුලින් මෙබඳුගෝ මෙබඳුසිවරක් ගෙණදෙව්දැයි) අභිකම්භානාව; ආපනනං, පමුණුවනලද.

(17) අක්කුරුකෙ ගහපතිකෙ, නොනැ ගිහිමිතිසක්කු; උපසංකම්භා, ඵලම.

* නොනැයෝනම් මව්පසයෙන්ගෝ පියපසයෙන්ගෝ සත් වැනි කුලපරමපරවදක්වා අසමිනධයෝයි-† පොරුණකවිවරය නම් වරක් හදනාලද්දහෝ වරක් පොරුණලද්දහෝයි.

- (18) ඉදමෙම හතෙක විවරං අභිරේක නිකඛිතං වොදනාය
අභිරේකජකඛිතං ධානෙන අභිතිප්පාදිතං නිසසගිසං.
- (19) ඉදමෙම හතෙක සභ්ථාං කොසියම්සසකං කාරුපිතං නි
සසගිසං.
- (20) ඉදමෙම හතෙක සුඛකාලකානං ඵලකලොමානං සභ්
ථාං කාරුපිතං නිසසගිසං.
- (21) ඉදමෙම හතෙක සභ්ථාං අනාදිධිඤා තුලං ඔදනානං තු
ලං නොවරියානං කාරුපිතං නිසසගිසං.
- (22) ඉදමෙම හතෙක සභ්ථාං උභාජබ්බසාති කාරුපිතං
අඤ්ඤා භික්ඛුසම්මුගියා නිසසගිසං.
- (23) ඉදමෙම හතෙක නිසිදනසභ්ථාං අනාදිධිඤා පුරුණසභ්
ථාසා සාමන්තා සුගතච්ඡිද්ධිං කාරුපිතං නිසසගිසං.

(18) අභිරේකනිකඛිතං, තුත්තිරකං අභික කොට, වොදනාය,
(අවන සිව්වරත් මට අපි ඇත යන) වොදනායෙන්; අභිරේක
ජකඛිතං, සවරකට අභික කොට, ධානෙන, (තුළුණිමුග්ගව) සි
ව්වරත්; අභිතිප්පාදිතා, නිපදගතලද.

(19) ඉදං සභ්ථාං, මේ සභ්ථාය; කොසියම්සසකං, හිමිරිහු මුසු
කොට, කාරුපිතං, කරවනලද.

(“සභ්ථානාම සමෙ භුමිභාගෙ කොසියසුනි උපරුපරි සභ්
ථිඤා කඤ්ඤාදිහි සිඤ්චිඤාන කානං අවාසිමං” *)

(20) ඉදං සභ්ථාං, මේ සභ්ථාය; සුඛකාලකානං, භුදෙස්කල
වූ; ඵලකලොමානං, ඵලලොමින්; කාරුපිතං, කරවනලද

(21) ඔදනානං, සුදුඵලලොමින්; තුලං, පානසන්ද; නොවරියා
නං, කිඹුල්වත් ඵලලොමින්; තුලං, පානසන්ද; අනාදිධිඤා, නො
ගෙණ.

(22) භික්ඛුසම්මුගියා අඤ්ඤා, මහණසම්මුගිනැතිව; උභාජබ්බ
සාති, කලතැත්පවත් සහවුරුද්දක් නොපිරෙනතෙක්; කාරුපි
තං, කරවනලද,

(23) පුරුණසභ්ථාසා, (අනුභව කරණලද) පරණසභ්ථා යා
ගේ, සාමන්තා, එක්පසකින්; සුගතච්ඡිද්ධිං, සුගත විශතක් පම
ණ; අනාදිධිඤා, නොගෙණ.

* සභ්ථානාම සමබ්බුභුමිභාගයෙහි කොසියසුනි මතුවුයෙහි
අතුරු කාචි (කැද) අඳියෙන් තෙමා කරණලද්දකි (නොගොත්)
නොවීමෙන් ඉපදවූ ඇතිරියකි.

- (24) ඉමානි මේ හනෙත එළකලොමානි නියොජනපරමං අති තකම්තානි නිසසගහියානි.
- (25) ඉමානි මේ හනෙත එළකලොමානි අඤ්ඤාතිකාය භික්ඛු ඤියා බොවාපිතානි නිසසගහියානි.
- (26) අහමහනෙත රුපියං පටිග්ගහෙසිං ඉදමෙම හනෙත නිසස ගහියං ඉමාහං සංඝස්ස නිසසජම්"ති.
- (27) අහමහනෙත නානප්පකාරකං රුපියසංචොභාරං සමාප ජ්‍යං ඉදමෙම හනෙත නිසසගහියං ඉමාහං සංඝස්ස නිසසජම්"ති.
- 390 නිසසජ්ඣාන අපත්තිං දෙසෙය්‍යං එ ගිහිං වදෙ,
ජානාති මනති ඉමිනා සො වදෙය්‍ය හරුම් කිං.
- 391 අවච්ඡා මනති තෙලාදිං වදෙ භික්ඛුන කප්පියං,
යං අහරති සො තෙන පරිවතෙනච්ඡාන කප්පියං.
- 392 ලබ්භා ධූපෙච්ඡා වෙ පෙනෙ සෙසෙහි පරිභුඤ්ඤා,
තතො අඤ්ඤාන ලඤ්ඤාපි භාගො නෙසං න කප්පති.

(24) ඉමානි එළකලොමානි, මේඑළකලොමයෝ, නියොජනප රමං, තුන්යොදනස්පමණන්, අතිතකම්තානි, ඉක්මවනලදහ.

(25) අඤ්ඤාතිකාය භික්ඛුනියා, නොනැමෙගෙණකලවා, බො වාපිතානි, සෝදවනලදහ.

(26) රුපියං, රත්රිද්මසුකාවුණු; පටිග්ගහෙසිං, ගත්මි.

(27) නානප්පකාරකං (කතාකතාදිවිසිත්) නොයෙක්ප්‍රකාරවූ, රුපියසංචොභාරං, රත්රිද්මසුකාවුණු පෙරළිකිරිමව, සමාපජ්‍යං, පෑමිණියෙමි, හනෙත, ස්වාමිය, මේ, මාවිසිත්, ඉදං, මේ, නිසස ගහියං, නිසරියසුත්තෙය; අහං, මම, ඉමං, මේ, නිසසජම්ති, නි සජම්සි.

390 නිසසජ්ඣාන, වසතුවනිසත්, අපත්තිං, (අවත්) ඇවැත්, දෙසෙය්‍ය, දෙසන්නෙය, අථ (ඇවැත්දෙසු) ඉක්බිති, ගිහිං, (එ නනවපෑමිණි) ගිහිමිනිසකුව; ඉමං ජානාතීති, මේදත්වසි; වදෙ, කියන්නෙය, සො, ගෙනෙම; ඉමිනා, මෙයින්, කිං හරුම්, තුමක් ගෙණෙමිදුසි, වදෙය්‍ය, කියානමි.

391 ඉමනති, මේ (ගෙණේ) සි; අවච්ඡා, නොකියා; භික්ඛුනං, මගණුත්ව; තෙලාදිං, තෙල් (විසකුරු) අදිය, කප්පියං, කැපය සි; වදෙ, කියන්නෙය; සො, ගෙනෙම, තෙන, ඒ (නිසදු) වතීත්, පරිවතෙනච්ඡාන, පෙරළිකොට, යංකප්පියං, යම්කැපවතස්, අ හරති, ගෙණේද (තං, ඒකැපවත.)

392 එතෙ වෙපි ධූපෙච්ඡා, (රුපියපටිග්ගාහක රුපියසංචොභාර

393 රුකඛවජායා පස්නානමසො තනතිබ්බතතා න කාප්පති,
නිසාධංචරිලද්ධමපි අදිතො සභ්භතතතයං.

394 නොවෙ ලබ්භෙථ එවං සො ඉමං ජඬෙධිති සංඝියො,
එවමපි භික්ඛු ජඬෙධියා නොවෙ ලබ්භෙය්‍ය සමමතො.

395 එතාති දුතියං පතතං සඬෙස සෙසාති ලබ්භරො,
සඬෙස කසමිං ගණේ වතතං ලබ්භං භාසනාරොනාපි.

(29) අභභිතනන නානප්පකාරකං කායචිත්තයං සමාපජ්ජං ඉ
දමෙම භතනන නිසංගතියං.

ක) ඒදෙදෙනාමැතබා, සෙසෙහි, සෙසුමහණුන්විසින්; පරතුඤ්ඤා
තුං, වලදන්නව; ලබ්භං, වටි, තතො, ඒ (නිසදුවත් පෙර ශ්‍රීකොට
ගෙණ)කැපවතින්; අඤ්ඤාන, අනිකකුච්ඡිත්, (ගවත්පිරිසෙයින්
අරුමකයකුදුච්ඡිත්)ලද්ධොභාගොපි, ලදකොටසකුදු, නෙසා, ඒ
දෙදෙනාගව; නකප්පති, නොපවි. (බොහෝකියා කීමෙක්ද.)

393 අනාමසො, ගවත්පිරිසෙයින්; තනතිබ්බතතා, ඒවසතු
වෙත්ටපත්, රුකඛවජායාපි, ගස්සෙවනකුදු; නකප්පති' (ඒ දෙ
දෙනා) නොවටි; නිසාධංචරිලද්ධා, නිසදුනැවතලද්දවු; අදි
තො, අදිගෙහි, සභ්භතතයමපි, (කොසියග. සුද්ධකාලකය. වෙ
භාගයගන) සභ්භතතනද (නකප්පති, "අඤ්ඤානකතං පටිලභි
තා පරතුඤ්ඤාති අපතතිදුක්ඛාවසං"යි වදාලබැවින් හැමදෙනාග
වම නොවටි.)

394 එවං, මෙසේ (කිසෙයින්) නොවෙලබ්භෙථ, ඉදිත්තොලැභි
නම්; සො, ඒගිහිමිනිස්, ඉමං ජඬෙධිති, මේදමයි; සංඝියො (සතුන්
විසින්) කියුත්තෙය්; එවමපි, මෙසේයිනුදු; නොවෙලබ්භෙය්‍ය,
ඉදිත්තොලැබෙනම්; සමමතො (මහසතුන්විසින් රුපිය ජඬික
සමුප්පතියෙන්) සමත්තාලද්දවු; භික්ඛු, මහණතෙම; ජඬෙධියා
(හුනුනැත්සලකුණු නොකොට අසුචියක්මෙන්) දමන්නෙයි.

395 එතාති, පිළිගන්නාලද රුපිය පෙර ශ්‍රීකරණලද රුපිය ග
නතිස්නිසගිවසතුන්ද; දුතියං පතතං (උනපමබනධන පාත්‍රයක්
ඇතිව විණ්වනලද)දෙවනපාත්‍රයද; සඬෙස, මසගමැද; (නිසදන්
තෙය්)සෙසාති, සෙසුතිසගිවසතුහු; සඬෙස, සගමැදද; එකසමිං,
එස්සතුලෙකුකෙරෙහිද; ගණේ, ගණමැදද; වතතං ලබ්භරො, නි
සදත්වලැබෙති; භාසනාරොනපි, (පෙළකියන්නව නොනිස්සතු
විසින් දෙමඑබස්ඇ) අත්බසිනුදු; ලබ්භං (නිසදත්) වටිමැයි,

(29) නානප්පකාරකං (විවරදිකැපබවුච්ඡිත්) අනේකප්පකාරවු;
කායචිත්තයං, ගණ්ඤෙනු; සමාපජ්ජං, සමවත්මි.

- (29) අයමෙමහතෙතපතෙතාදසාභාතිකතෙතානිසසගිගො.
 (30) අයමෙමහතෙතපතෙතා උානපඤ්චනබ්බෙන පතෙත
 න වෙතාපිතො නිසසගිගො ඉමාහං සඛ්ඤ්ඤා නිසසජ්ඣ"ති.
 396 නිසසජ්ඣාන දෙසෙය්‍ය අපනහිං පනතගාහකං,
 සමමනිනිචාන සග්ගසා පනතනං තස්ස දුපගෙ.
 (31) ඉදමෙමහතෙතගෙසජ්ජං සත්තාභාතිකතනංනිසසගිගො
 (32) ඉදමෙමහතෙත වස්සිකසාටිකවිවරං අතිරෙකමාසෙ සෙ
 සෙ ගිමහානෙ පරිසිට්ඨං අතිරෙකද්ධමාසෙ සෙසෙ ගි
 මහානෙ කච්ඡා පරිදහිතං නිසසගිගො.
 (33) ඉදමෙමහතෙත විවරං භික්ඛුස්ස සාමං දාමා පුන අවජි
 නං නිසසගිගො.
 (34) ඉදමෙමහතෙත විවරං සාමං සුතං විඤ්ඤාපෙට්ඨා න
 නතවායෙගි වායාපිතං නිසසගිගො.

(29) අයමපතෙතා, මේපාත්‍රය, දසාභාතිකතෙතා, (ඉවත්වී
 කපුන්තැනිව) දසදවසක් ඉක්මුතේය.

(30) උානපඤ්චනබ්බෙන පතෙතන, උත්තපස්සාත් පාඤ්ඤා
 යව, වෙතාපිතො, ඉල්ලාගන්නාලද, නිසසගිගො, නිසජ්ඣාත්
 තේය; අහං, මම; ඉමං, මේපාත්‍රය; සඛ්ඤ්ඤා, සහගව; නිසසජ්
 ජ්ඣ, නිසජ්ඣයි.

396 නිසසජ්ඣාන, (මෙසේ පාත්‍රය) නිසද; අපනහිං, (අවත්)
 ඇවැත්; දෙසෙය්‍ය, දෙසන්නේය; පනතගාහකං, පාත්‍රගත්වන
 මහණේකු; සමමනිනිචාන, (ඤ්ඤාතිවිසභිකමිගෙත්) සැමන, ස
 ඛ්ඤ්ඤා, සාසයාගේ; පනතනං, පයභිනතපාත්‍රය; (හැමදෙනාග
 නවා කෙළවරලදපාත්‍රය;) තස්ස, ඔහව; දුපගෙ, දෙවත්තේයි.

(31) ඉදං පෙසජ්ජං, මේ බෙහෙද; සත්තාභාතිකතනං, සත්ත
 වසක් ඉක්මුතේය.

(32) ඉදං වස්සිකසාටික විවරං, මේවැසිසඵසිවර; ගිමහානෙ, ගි
 මත්ත; අතිරෙකමාසෙ, මසකට අධිකයක්; සෙසෙ, සිටිකල්
 ගි; පරිසිට්ඨං ("කාලො වස්සිකසාටිකාය" යනාදීත්) පිරිසස්නාල
 ද; ගිමහානෙ, ගිමත්ත; අතිරෙකද්ධමාසෙ, අධිමසකට අධිකයක්;
 සෙසෙ, සිටිකල්ගි; කච්ඡා, (ගෙත්තම් රදත් කප්ඛිත්ථු දීමෙන්)
 කොට නිමවා; පරිදහිතං, වැලඳගන්නා ලද්දේය.

(33) භික්ඛුස්ස, භික්ඛුගව; සාමං දාමා, (වෙය්‍යකවච්චාදීත් කැමති
 ව) තමාවිසිත්මදී; පුන, නැවත; අවජිනං, (නොකරණගෙයිත්
 සකසංඥගෙත්) අසිදගන්නාලද.

(34) සාමා, තමාවිසිත්ම; සුතං විඤ්ඤාපෙට්ඨා, (සිව්දුපිණිස)
 භූඉල්ලාගෙණ; නතතවායෙගි, (නොනැනොපැවරු) විසත්තත්
 ලවා; වායාපිතං, විසවනලද.

(35) ඉදමෙම හතොත විවරං පුබ්බෙ අප්පචාරිතො අඤ්ඤාතක ස්ස ගහපතිකස්ස තනනවායෙ උපසඬකමිත්වා විකප්පං ආ පනතං නිස්සග්ගියං.

(36) ඉදමෙම හතොත අවෙකවිවරං විවරකාලසමයං අනිකක මිතං, නිස්සග්ගියං.

(37) ඉදමෙම හතොත විවරං අභිරෙකජාරතතං විප්පච්ඡයං අ ඤ්ඤාත භික්ඛුසව්වුරියා නිස්සග්ගියං.

(38) ඉදමෙම හතොත ජාතං සඬ්ඝිකං ලාභං පරිණතං අනත නො පරිණමිතං නිස්සග්ගියං ඉමාහං ආයස්මතො නිස්සජ්ඣ”ති.

(“සුත්තන්ති ජබ්බිං බොමසුත්තාදිං වා තෙසං අනුලොමං වා, විඤ්ඤාපෙත්වාති විවරජාය යාවිත්වා” * යනුඅටුවායි.)

(35) පුබ්බෙ, පෙර; අප්පචාරිතො, විවර ස්වාච්ඡුපිසිත් නොපවර ණලදුව; අඤ්ඤාතකස්ස ගහපතිකස්ස, නොනැ ගිනිමිතිසත්ත්ව යේ; තනනවායෙ, වියත්තවුත්තර; උපසඬකමිත්වා, එලඹ; විකප්පා (දිගුපුලුල ඇතිකොට කරව යනාදි පිසිත්) අභිකප්ඛානායව ආපනතං, පමුණුවනලද.

(36) අවෙකවිවරං (ගමියතිලාභාදිත්විසිත් වස්සාවාසිකදෙමි ගයිකියා දෙතලද) අතඤ්ඤා විවරය; විවරකාලසමයං, සිව්වැ කල්ඇතිසමය; අනිකකමිතං, ඉක්මවනලද.

(“විවරකාලසමයන්ති අනන්තෙ කසිනෙ වස්සානස්ස පච්චිමො මාසො අත්තෙ පඤ්චමාසා” †)

(37) භික්ඛුසව්වුරියාඅඤ්ඤාත, මහණසව්වුරියක් නැතිව; අභි රෙකජාරතතං, සදවසකවටබා; විප්පච්ඡයං, විශෝච වසනලද.

(38) මෙ, මාවිසිත්; පරිණතං, (දෙමන කරමන යනාදිත්)සහග වපිරිණ්චුත්තු; සඬ්ඝිකං, (පරිණතගෙයිමිම) සඬ්ඝසන්නකවු; ඉදං ලාභා, මේ (විවරදී) ප්‍රත්‍යය; ජාතං, දූතදූත; අනතනො, නම හව; පරිණමිතං, (මව දෙව යනාදිත්) පිරිණ්මනලද; නිස්සග්ගියා, නිසර්ගස්සතුය; අහං, මම, ඉමං, මේ; ආයස්මතො, ඇවැත්හ ව; නිස්සජ්ඣ, නි, නිසර්මයි (මෙසේ කියා නිසර්ගස්සතු.)

* සුත්තං යනු කොමුත්තු ඇ ඡට්ඨිකයගෝ ඔවුත්තව අනුලොමය ගෝයි. විඤ්ඤාපෙත්වා යනු සිව්වැපිණිස ඉල්වා.

† විවරකාලසමයන්ති කසිනස නොඅතුලුකල්ගි වස්සානස්ස තුවසමිතධ්වු පඤ්චමාසයද කසිනසඅතුලුකල්ගි (ඒ පඤ්චමමා සයපවත්) පස්මසදවෙයි.

397 සෙසං සබ්බං යථායොගං ආදිමිති විය යොජයෙ.

(39) අභමිතනෙත එකං පාචිතනියාපතනිං ආපජ්ජං, චෙ—පෙ—සමිකුලා පාචිතනියාපතනියො ආපජ්ජං,

(40) “භාරග්ගං හනෙත ඛමමං ආපජ්ජං අසප්පායං පාරිදෙසනියං නං පරිදෙසෙමි”ති. තෙන “පසසසි අවුසො නං ඛමමනති” ච තතබ්බං.

(41) අභමිතනෙත එකං දුක්ඛවාපතනිං ආපජ්ජං. චෙ—පෙ—සමිකුලා දුක්ඛවාපතනියො ආපජ්ජං.

(42) අභමිතනෙත එකං දුබ්භාසිතාපතනිං ආපජ්ජං. චෙ—පෙ—සමිකුලා දුබ්භාසිතාපතනියො ආපජ්ජං නා තුමහමුලෙ පරිදෙසෙමි,ති.

(43) අභමිතනෙත චෙ නානාවතප්පිකා ථුලලච්චියාපතනියො ආපජ්ජං, සමිකුලා නානාවතප්පිකා ථුලලච්චියාපතනියො ආපජ්ජං. නා තුමහමුලෙ පරිදෙසෙමි”ති චත්වා තෙන “පසසසි අවුසො නා ආපතනියො”ති වුතෙන “අමිතනෙත පසසමි”ති චත්වා දුත තෙන “අයතිං අවුසො සංවරෙයකසි”ති වුතෙන “සාධු සුච්ඡි හ තෙන සංවරිසසමි”ති චතතබ්බං.

397 සෙසං සබ්බං, සෙසු සියලු; යථායොගං, යෙදෙනෙයෙදෙනෙයේ, ආදිමිතිවිය, පළමු (නිසතියෙතිකි) සෙයින්ම; යොජයෙ, යොදන්නෙයි.

(39) එකා පාචිතනියාපතනිං, පච්චිආපතනි එකක්, චෙ, (පාචිතනියාපතනි)දෙකක්; සමිකුලා පාචිතනියාපතනියො, බොහෝ පාචිතනියාපතනින්; ආපජ්ජං, අවන්මි.

(40) හනෙත, ස්වාමිය; භාරග්ගං, නිතැකවසුතු වූ; අසප්පායං, සැපනොවන්නාවූ; පාරිදෙසනියං ඛමමං, පාරිදෙසනියාපතනියක්, ආපජ්ජං, අවන්මි, නා, ඒ; පරිදෙසෙමි”ති, දෙසමියි; (කියසුන් තෙය) තෙන, ඒ පිළිගන්නහු වියින්; පසසසි අවුසො නං ඛමමනති, “පසසසි අවුසො නං ඛමමං”කියා; චතතබ්බං, කියසුතුයි.

(41) එකං දුක්ඛවාපතනිං, දුක්ඛවාපතනි එකක්. චෙ, (දුක්ඛවාපතනි) දෙකක්. සමිකුලා දුක්ඛවාපතනියො, බොහෝ දුක්ඛවාපතනින්; ආපජ්ජං, අවන්මි.

(42) එකං දුබ්භාසිතාපතනිං, දුබ්භාසිතාපතනි එකක්. චෙ (දුබ්භාසිතාපතනි) දෙකක්. සමිකුලා දුබ්භාසිතාපතනියො, බොහෝ දුබ්භාසිතාපතනින්;

(43) නානාවතප්පිකා, නානාවස්තුඇති; චෙ ථුලලච්චියාපතනියො, ථුලලච්චියාපතනින් දෙදෙනකු; නානාවතප්පිකා, නානාව

398 අදෙසනානාමිනියා අනාපතනිඤ්ච දෙසිතං,
නානාසංවාසනිසිමට්ඨිනානං චතුපඤ්චගි,
මනසා පකතතතානං නානෙකානි න දෙසයෙ'ගි.

“ඡ ඤ ද නා නි”ති

399 හෙරිං ගණ්ඨං ච තාලෙඤ්ච කම්මපතෙන සමාගතො,
සබ්බෙ හරෙය්‍ය ඡඤං වා පාරිසුඛිං පචාරණං.

400 එකං භික්ඛුමුපාගමම නිසිදිඤ්චාන උකකුට්ඨං,
අඤ්ඤාපිං පග්ගගෙඤ්චාන දදෙ ඡඤං චිචකඛණේ.

සඤ්ඤානි; සමික්ඛුලා පුලලවිචයාපතනියො, බොහෝපුලලවිචයා
පතනිත්; අපඤ්ඤං—පෙ—පට්ඨෙදෙසෙති, “අගමනතො සමික්ඛුලා
පුලලවිචයාපතනියො අපඤ්ඤං තා තුමනමුලෙ පට්ඨෙදෙසෙති”යි
වච්ඡා, කියා; තෙන, මුක්ඛිසිත්, පසසි අවුසොතා අපතනියො
ති, “පසසි අවුසො තා අපතනියො”යි; වුතො, කී කල්හි; අම
හතො පසසාමිති, “අම හතො පසසාමි”යි; වච්ඡා, කියා; පුන,
නැවත. තෙන, මුක්ඛිසිත්, අයතිං අවුසො සංචරෙය්‍යකසිති, “අ
යතිං අවුසො සංචරෙය්‍යකසි”යි; වුතො, කී කල්හි; සාධු සුච්ඡි හ
තො සංචරිසාමිති, “සාධු සුච්ඡි හතො සංචරිසාමි”යි; වතන
බ්බං, කියවුනි.

398 අදෙසනානාමිනියා, දෙසනානාමිනි නොවන, (පරිජිහාස
ගවෙසෙස්ඨ) අනාපතනිඤ්ච; නිරවැද්ද; දෙසිතං, දෙසූඇවැත්ද;
නානාසංවාසනිසිමට්ඨිනානං (සනතිකෙ,) නානාසංවාසයත්තා
සමග බිහිසිම සිටියත්කෙරෙහිද; චතුපඤ්චගි, සතරපස්දෙනකු
එක්වද; මනසා, (භුදෙක්) සිහිත්ද; අපකතතතානං (සනති
කෙ,) පරිජිඤ්චත්තත් පොහෝපවුරුණු සිටුවනලදුවත් කෙ
රෙහිද; නානා, බොහෝඅපතනිත්; එකාදිති, එකඅපතනියෙ
කැසිද; නදෙසයෙ, නොදෙසත්තෙයි.

(“ඡ ඤ ද නා නි”ති, ඡ ඤ ද නා නි යත්තෙහි(සැද පිරිසිදු පවුරු ණු
දීමිනම්.)

399 හෙරිං, බෙරහෝ; ගණ්ඨංවා, ගෙඩියහෝ; තාලෙඤ්ච, ග
සා; කම්මපතෙන, සසකම්මයට නිසිවු; සබ්බෙ, චතුර්ථිනාදිස
තො, සමාගතො, රැස්වූකල්හි; ඡඤංවා, සැදහෝ; පාරිසුඛිං, පිරි
සිදුහෝ; පචාරණං, පවුරුණුහෝ; හරෙය්‍ය, තෙණ්ණයත්තෙයි.

400 එකං භික්ඛුං, එක්මගණ්ණක්කු කරු, උපාගමම, ඵලභි; උකකු
ට්ඨං, ඵලිල්ලෙත්, නිසිදිඤ්චාන, හිද; අඤ්ඤාපිං පග්ගගෙඤ්චාන, ඇද්
ලිබැද්ද; ඡඤං, අදහස; චිචකඛණේ, නුවනැත්තේ; දදෙ, දෙත්
තෙයි.

(41) “ජයංදමිඡජයංමෙහරජයංමෙ අරොවෙති”ති වත්තබ්බං.

(45) පාරිසුඛං දෙනෙනන “පාරිසුඛං දමිඡ පාරිසුඛං මෙ හර පාරිසුඛං මෙ අරොවෙති”ති වත්තබ්බං.

401 පාරිසුඛිපදානෙන සමපාදෙති උපොසථං,
සඤ්ඤා අත්තනො වා ‘පි සෙසකමමා චිබ්බාති.

402 ජයදානෙන සඤ්ඤා වයං සාධෙති නාත්තනො,
තස්මා ජයං දෙනෙනන දානබ්බං පාරිසුඛි‘පි.

403 හරෙය්‍යකො බහුත්තමිපි නො හරෙය්‍ය පරමපරා,
පරමපරාතවා * ජයපාරිසුඛි න හවෙති.

(41) ජයං — පෙ — අරොවෙතිති, “ජයං දමිඡ ජයං මෙ හර ජයං මෙ අරොවෙති”යි, වත්තබ්බං, කියවුතුයි. ජයං, අදහස; දමිඡ, දෙමි; මෙ, මාගේ; ජයා, අදහස; හර, ගෙණියා; මෙ, මාගේ; ජයා, අදහස; අරොවෙති, අරෙර; (යනුමෙති අනුබ්බං.)

(45) පාරිසුඛං දෙනෙනන, පිරිසුදු දෙන්නනුච්ඡිත්; පාරිසුඛං — පෙ — අරොවෙතිති, “පාරිසුඛං දමිඡ පාරිසුඛං මෙ හර පාරිසුඛං මෙ අරොවෙති”යි, වත්තබ්බං, කියවුතුයි. පාරිසුඛං, පිරිසුදු; දමිඡ, දෙමි; මෙ, මාගේ; පාරිසුඛං, පිරිසුදුබව; හර, ගෙණියා; මෙ, මාගේ; පාරිසුඛං, පිරිසුදුබව; අරොවෙති, අරෙර; (යනුමෙති අනුබ්බං.)

401 පාරිසුඛිපදානෙන, පිරිසිදුදීමෙන්, සඤ්ඤා, සහගවද; අත්තනොවාපි, තමහවද; උපොසථං, පොහොස; සමපාදෙති, සපයයි; සෙසකමමා, (සංඝයාගේ අපලොකනාදියෙසු) සඤ්ඤාමි; චිබ්බාති, කොප්‍යකෙරේ.

402 ජයදානෙන, (හුදු) සැදුදීමෙන්; සඤ්ඤා, සහගව; වයං, පොහොසතා සෙසු සඤ්ඤාමි; සාධෙති, සපයයි; නාත්තනො, තමහව පොහෝ නොසපයා; තස්මා, තමාපොහෝ නොකලා නම්වනහෙයිත්; ජයං දෙනෙනන, (පොහෝදවස්) සැදුදෙන්නනුච්ඡිත්; පාරිසුඛිපි, පිරිසිදුදු; දානබ්බං, දියයුත්තියි.

403 එකො, එක්මගණේස්; බහුත්තමිපි, බොහෝදෙනෙකුගේද; (සද්ධර්මසුදු) හරෙය්‍ය, ගෙණියත්තේය; පරමපරා, පරමපරායෙන්; නොහරෙය්‍ය, නොගෙණියත්තෙයි; පරමපරාතවා, පරමපරායෙන් ගෙණියතලද; ජයපාරිසුඛි, සැදුපිරිසුදු; නහවෙති (සහමැදව) නොගේ.

(“එකෙන බහුත්තමිපි අනවා පාරිසුඛි අනවා වගොති, සවෙ

* පරමපරාතවා-කියාද පාඨයි.

404 සබ්බපචාරං කතාන ඵලං දෙය්‍ය පචාරණි.

(46) “පචාරණං දමිති පචාරණං මෙ හර පචාරණං මෙ ආරො චෙහි මමනාය පචාරෙහි, ති වතතබ්බං.

405 ආරොචෙයාථ සො සඤ්ඤා පචාරෙය්‍යවමාගතො.

(47) “ඉත්තනාමො භනෙත සඤ්ඤා පචාරෙහි දිට්ඨෙන වා සු තෙන වා පරිසංකාය වා වදන්තු තං සඤ්ඤා අනුකම්පා උපාදාය පසසනෙතා පටිකරිස්සති”ති.

පන සො අනන්ත අඤ්ඤං භික්ඛුං දීඨවා යෙසං තෙන පාරිසුඛි ග භිතා තෙසඤ්ච අත්තතො ව පාරිසුඛිං දෙති තෙසෙව පාරිසුඛි ආගච්ඡති, ඉතර පන ඛිලාලසංඛිලිකා පාරිසුඛි නාම ගොති, සා න ආගච්ඡති, * යනුඅටුවායි.)

404 සබ්බපචාරංකතාන, (සිවුරු එකස්කිරීම්ආදිවු) සියලුපචාරකොව; පචාරණ, පවුරුණුනොමෝ; ඵලං, මෙසේ; දෙය්‍ය, දී යටුත්තයි.

(46) පචාරණං දමිති—පෙ—පචාරෙහිති, “පචාරණං දමිති පචාරණං මෙ හර පචාරණං මෙ ආරොචෙහි මමනාය පචාරෙහි”යි. වතතබ්බං, කියපුතුයි. පචාරණං දමිති, පවුරුණු දෙමි; මෙ, මාගේ; පචාරණං, පවුරුණු; හර, ගෙණයා; මෙ, මාගේ; පචාරණං, පවුරුණු; ආරොචෙහි, අරොච; මමනාය, මාපිණිස; පචාරෙහි, පවර; (යනුමෙහි අතීයි.)

405 ආතතො, (පවුරුණුගෙණ) ආ; සො, ඒමගණ; ආරොචෙයා (මෙනම් මගණ්හුවිසිත් පවුරුණුදෙනලදුයි සහගව) අරොච; අථ, ඉක්බිති; ඵලං, මෙසේ; (ඉත්තනාමො භනෙත යනාදි විසිත්) සඤ්ඤා, සාසයා; පචාරෙය්‍ය, පවරත්තෙයි.

(47) ඉත්තනාමො—පෙ—පටිකරිස්සතිති, “ඉත්තනාමො භනෙත සඤ්ඤා පචාරෙහි දිට්ඨෙන වා සුතෙන වා පරිසංකාය වා

* එක් භික්ඛුවක්විසිත් බොහෝභික්ඛුන්ගේ පාරිසුඛිතොමෝ ගෙණෙනලද්දී ගෙණෙනලද්දීමවත්තිය, ඉදිත් වනාහි ගෙනෙම අතර (මග) දී අනික් භික්ඛුවක් දෑක ඔහුවිසිත් යමෙකුන්ගේ පාරිසුඛියගත්තාලද්දීද ඔවුන්ගේද තමාගේද පාරිසුඛිය දේද (එකල්හි) ඔහුගේම පාරිසුඛිය එයි අනික් පාරිසුඛිතොමෝනම් බලල්ගෙලබැදි සංඛිලිකයක්හා සමවත්තිය ඕනොමෝනොඑයි. (බලලාගේ ග්‍රිවගෙහි බැදි සංඛිලිකය බලලා එනකල්හිම එයි නොයෙනකල්හි නොමඑයි එසේම අනික් භික්ඛුවක් විසිත් ගෙණෙනලද පාරිසුඛිය ඒභික්ඛුව එනකල්හි එයි නොයෙන කල්හි නොමඑයි. යනු භාවයි.)

- 406 ගඟෙහි පාරිසූඛිං වා ඡන්දං වා'පි පවාරණං,
භාරකො සඬක්ඛන්ධා විබ්භමෙය්‍ය මරෙය්‍ය වා.
407 සාමණේරුදිභාවං වා පටිඡ්ඤෙය්‍ය නා'හවා,
පඤ්ඤා සඬක්ඛං තථා ගෙය්‍ය ආහවා භොති භාරකො.
408 සඬක්ඛන්ධො පමනෙතො වා සුතෙතො නාරොච්ඡෙය්‍ය වා,
අනාපනති ව සංචිච්ච නාරොච්ඡෙතනස්ස දුක්ඛාවනති.

“උ පො ස ථො”ති

- 409 දුඛෙ උපොසථා වාතුද්දසො පණ්ණරසො ඉති,
සුතතුද්දසමධිධානපාරිසුඛිවසා තයො.

වදතු නං සඬෙක්ඛා අනුක්ඛපං උපාදාය පසාදෙතො පටිකරිස්ස නි”යි (පවරත්තෙයි.) ගඟෙන, ස්වාමීය, ඉති නොමො, මෙනමි ගණ්, සඬක්ඛං, සංඝයා; පවාරෙති, පවරයි; සඬෙක්ඛා, සංඝභෙමේ; අනුක්ඛපං උපාදාය, කරුණුපිණිස; දිට්ඨිතවා, දුටුදෙයකින් ගෝ; සුතෙනවා, ඇසුදෙයකින්ගෝ; පරිසාකායවා, සැකයකින් ගෝ; තං, මිහව; වදතු, කියවා; පසාදෙතො, දක්නේ; පටිකරි ස්සතිති, පහළකරත්තෙයි. (ගනුමෙහිඅතීයි.)

406-407-පාරිසුඛිංවා, පිරිසුදුගෝ; ඡන්දං වා, සැදගෝ; පවාරණං, පවුරුණුගෝ; ගඟෙහි, ගෙණ්, භාරකො, සහමුදව ගෙණ් යන මහණ්; සඬක්ඛං අපඤ්ඤා, සංඝයා අත්පසව නොපැමිණ්, විබ්භමෙය්‍ය, ගිහිච්ඡිනමිගෝ, මරෙය්‍යවා, මෙලෙච්ඡිනමිගෝ; සාමණේරුදිභාවං, සාමණේරුදිභාවය; පටිඡ්ඤෙය්‍යවා, පුනිඤ්ඤෙරෙච්ඡාමිගෝ; නාහවා, ගෙණ්ගනලද්දිනොවේ; භාරකො (සැදපිරිසුදු) ගෙණ්ගනත්තේ, සඬක්ඛං පඤ්ඤා, සංඝයාඅත්පසව පැමිණ්; තථා ගෙය්‍ය, එසේ (ගාහස්වාදිභාවයට පැමිණියේ විනම්; ආහවා) භොති, ගෙණ්චනලදවේ.

408 සඬක්ඛන්ධො, සංඝයාකරාච්ඡමියේ, පමනෙතොවා, පමානුගෝ; සුතෙතොවා, නිදන්තේගෝ; නාරොච්ඡෙය්‍ය, (මෙනමි ගනනුමිති සද්ධිපිරිසුදුපවුරුණුදෙනලද්දි) නොඅරොචානම්; අනාපනතිව, ආපනතිනැත්මය; සංචිච්ච, දුකදුන; නාරොච්ඡෙතනස්ස, නොඅරොචත්තාහව; දුක්ඛං, දුඤ්ඤාවේ.

“උපොසථො”ති, උපොසථොගත්තෙහි (පොගෝනම්.)

409 වාතුද්දසො, තුදුස්වස්පොගොය; පණ්ණරසො ඉති, පසලොස්වස්පොගොයයි; දුඛෙ උපොසථා, උපොසථයො දෙදෙනෙහි; සුතතුද්දස, පාමොක් උසුරුවනමිති; අධිධාන, ඉවත් මිසිත්; පාරිසුඛිවසා, පිරිසුදුපොගොමිසිත්; තයො, තුන්දෙනෙකි.

410 සුඤ්ඤාදියො'ව සංඝස්ස අභිධ්මානුපොසරො,
දුග්ගලස්සෙව සෙසානං පාරිසුඛිඋපොසරො.

411 පුබ්බකිවෙව පුබ්බ කරණේ * පත්තකලෙල සමානිතෙ
සුත්තං උද්දිස්සති සබ්බො පඤ්චධා සො ඵ්ථාපිතො.

410 සුඤ්ඤාදියො, පාමොක්උසුරුවනපොහොය; සංඝස්සෙව, සත්භවමය; අභිධ්මානුපොසරො, ඉවත්පොහොය, දුග්ගලස්සෙව, දුග්ගලයාග්‍රවමය; පාරිසුඛිඋපොසරො, පිරිසුදුපොහොය, සෙසානං, සෙසු තුන්දෙනග්‍රව දෙදෙනග්‍රවමයි.

411 පුබ්බකිවෙව, (ඡන්දරොවතාදිවු) පුඵකාත්තාදි, පුබ්බකරණේ, (සමමජ්ජනාදිවු) පුඵකරණේ; පත්තකලෙල, (උපොසරොදිවු) ප්‍රාප්තකාලයේ; සමානිතෙ, පිළියෙලකළකල්හි; සබ්බො (වතුඵ්ඵිකාදි) සංඝතෙමේ; සුත්තං උද්දිස්සති, පාමොක්උසුරුවන්නේය; සො, ඵ්ථාපිතොදෙස; පඤ්චධා, (නිදානොදෙසාදි) පස්පරිද්දකින්; ඵ්ථාපිතො, ඵ්ථාපකරණලදි.

(සමමජ්ජනි පදිපො ව උදකං අසනෙන ව,
උපොසරස්ස ඵ්ථානි පුබ්බකරණෙනි වුවෙති. †

ඡන්දපාරිසුඛි උතුකතානං භික්ඛුගණනා ව ඔවාදො,
උපොසරස්ස ඵ්ථානි පුබ්බකිවෙනි වුවෙති. ‡

“සබ්බපඨමං කත්තබ්බං පුබ්බකරණං තදනන්තරං කත්තබ්බං
පුබ්බකිවෙනාම.” †

උපොසරො යාවතිකා ව භික්ඛු
කමමජ්ජනා සත්තාපත්තියො ව,
නමිජ්ජනි වජ්ජනියා ව දුග්ගලා,
තස්මිං නගොනති පත්තකලෙලනි වුවෙති. ¶)

* පුබ්බකිවෙව කරණේ — අතමි.

† ගැමදීමද, පහත්දැල්වීමද, අසුත් පැනවීමද, පැත්තැබීමද, යන මේ සතුවත්ත සංඝයාගේ රැස්වීමෙන් පළමු කවසුතු බැවින් උපොසරස්සව පුඵකරණයයි කියනුලැබේ.

‡ ඡන්දයනා පාරිසුඛිය ගෙණ ඊමද, ගෙමනනාදි ත්‍රිවිධ සතුන්ගේ ප්‍රකාශකිරීමද, භික්ඛුත් සංඛ්‍යාකිරීමද, භික්ඛුණින් වදියවුතු අවවාද දැනගැනීම, යන මේ පඤ්චකමියෝ ප්‍රාතිමොක්ඛොදෙසයෙන් පළමු කවසුතු බැවින් උපොසරස්සව පුඵකාත්තයයි කියනුලැබේ.

‡ සියල්ලට පළමුව කවසුතු වූයේ පුඵකරණනම් ඊට අනතුරුව කවසුතු වූයේ පුඵකාත්තනම්.

¶ ත්‍රිවිධ උපොසර දිනයත් අතුරෙන් එක්තරා එකක්වීමද?

412 විනා'නතරයං සංඛිප්පෙත්තු'දෙදසො විනිවාරිතො,
ථෙරොව ඉස්සරො විසු උදෙදසෙසෙවිත්ති විසුවා,
විසදෙසු'හි වුත්තනතා අවනතනෙත'පිවට්ඨි.

413 අනවෙජයං යදි සමා උද්දිසනෙත'ථ ථොකිකා,
උද්දිඨං තං සුඋද්දිඨං සොතබ්බවසෙසකං.

(නිදානුදෙදස, පාරාජිකුදෙදස, සංඛිප්පෙත්තුදෙදස, අනිසතුදෙදස, විසුදෙදස, යයි මෙසේයින් පසෙක්වේ.)

412 අනතරයං විනා, (රාජනතරායාදි)අනතරායක් නැතිව, සංඛිප්පෙන, සංඝෙපයෙන්, උදෙදසො, පාමොක් උදෙසීම, විනිවාරිතො, වලකනලද්දේය, එහි උදෙදසෙසු, මේපස්වැදැරුම් උදෙදසයන් අතුරෙහි; විසු, දෙකක්ගෙන්; නිසුවා, තුනක්ගෙන්; විසදෙසු, වනපොත්කල්හි; ථෙරොව, තෙරම, ඉස්සරොති, (පාමොක්ව) හිමියයි, වුත්තනතා, වදාලගෙයින්; අවනතනෙතපි, හැමනොසුනුකල්හි; වට්ඨි, (අනතරායවිනාම සංඝෙපයෙන් උසුරුවීම) වරි.

(අනතරායනම්. රාජනතරාය, චාරනතරාය අභ්‍යන්තරාය, උදකනතරාය, මනුස්සනතරාය, අමනුස්සනතරාය, වාග්‍යනතරාය, සිරිසපනතරාය, ජීවිතනතරාය, බ්‍රහ්මවර්ගනතරාය, යනමේ දශයයි.)

413 උද්දිසනෙත, (පාමොක්) උසුරුවනසද; සමා, (අවාසිකයන්හා) සමවූගෝ; අථ, නැවත; ථොකිකා, මදවූගෝ, (අවුතු මගණු) යදි, අනවෙජයං, ඉදින් අවිනම්, (යා,) යමක්, උද්දිඨං, උසුරුවනලද; තා, ඒ; සුඋද්දිඨං, මනාකොට උසුරුවනලද; අවසෙසකං, නොඋදෙසුනැත්; සොතබ්බා, (අවාසිකයන් හා එක්ව හිඳ) ඇසියසුතුයි.

සංඝයාවිසින් අනුස්ථිතවූ (සතරනම්කයෙන් පවත්) යමෙකු හික්කු කමිට්ඨාපනවූවාහු අත්පස නොහැර එකසීමාවෙහි සිටියාහුද, ඔහු සමානවසතුකාපතති ඇත්තාහු නොවෙත්ද, සිමින් බැහැරකවසුතුද(ගහලබ්, හික්කුණී, සිතබ්බාන, සාමණේර, සාමණේර, සිතබ්බාපච්චිකානක, අනම්මවසිල්ලාපනාන, අපතති යා දෙදසනෙ උක්ඛිතනක, අපතතියා අපට්ඨිකමේම උක්ඛිතනක, පාපිකාය ද්වයිකා අපට්ඨිකිසසගෙ උක්ඛිතනක, පණ්ණක, ථෙරාසංවාසක, හිජ්ඣපකනනක, තීරවර්තනගත, මාතුසානක, පිතුසානක, අරගනානක, හික්කුණීදුසන, සංඝගෙදක, ලොභිතුපාදක, උගතොබ්බසුදනක, යන) එක්විසිදුදහලයන් එහි නොවෙත්ද, යනමේ සිව්ලකුණෙන් සංඝනිකවූයේ ප්‍රාග්‍යානාලයයි, කියනුලැබේ.

- 414 උද්දිට්ඨමනෙත සකලායෙ, කච්චාට්ඨකාය වා,
පාරිසුද්ධං කරෙය්‍ය, සං සන්ධිකෙ බහුකා'ථ වෙ,
කච්චා සබ්බවිකපෙපසු පුබ්බකිට්ඨං පුත්තු'ද්දියෙ.
- 415 අවාසිකානං පණ්ණරසො ඉතරානං සචෙ 'තරො,
සමා'තරො'නුවතනනතු පුර්මානං සචෙ'ඛිකා,
පුර්මා අනුවතනනතු තෙසං සෙසෙ'ප්ප'යන්තයො.
- 416 අවාසිකානං පාටිපලො ඉතරානං උපොසථො,
සමථොකානං සාමග්ගිං මුලට්ඨා දෙනතු කාමනො,
බහිගන්තො න කාතබ්බො නොචෙ දෙනති උපොසථො.

414 උද්දිට්ඨමනෙත, (පාමොක්) උසුරුවා හුන්කෙණ්ණෙහිගෝ, සකලායවා, ගැමදෙනාගෝ, එකවිටය, සමහරකෙණ්ණෙකුන්ගෝ, උට්ඨකාය, නැගිටිපද, (අගවෙස්සය), සමගෝ මදගෝ අමුතුසං සයාආනම්, එසං සන්ධිකෙ, ඒ පොගෝකළවුත් කෙරෙහි; පාරිසුද්ධි: කරෙය්‍ය, පිරිසුදු (පොගෝ) කරන්නේයි; අථ, නැවත, බහුකා වෙ, ඉදින් (අමුතුමහණු) බොගෝවුනම්; සබ්බවිකපෙපසු, "උද්දිසනෙත උද්දිට්ඨමනෙත" යනාදියෙලු විධානයන්හි; පුබ්බකිට්ඨං කච්චා, පුළුකාත්‍යය කොට; පුත, නැවත; උද්දියෙ, (අදියෙහිපවත් පාමොක්) උසුරුවන්නේයි.

415 අවාසිකානං අවාසිකයන්ට; පණ්ණරසො, පණ්ණරසිපොගොය, ඉතරානං, අගනතුකයන්ට; සචෙතරො, ඉදින් තුදුස් වත් පොගෝ වීනම්; සමා, සමගෝ; (උණා, මදවුගෝ;) ඉතරො, අගනතුකයෝ; පුර්මානං, අවාසිකයන්ට; අනුවතනනතු, අනුවෙත්වා; ("අරුපොසථො පණ්ණරසො"යි, පොගෝ කරණ කල්හි ඉවසත්වා) සචෙඛිකා, ඉදින් (අගනතුකයෝ) බොගෝ වුනම්; තෙසං, ඒ අගනතුකයන්ට; පුර්මා, අවාසිකයෝ; අනුවතනනතු, අනුවෙත්වා, ("අරුපොසථො වාතුද්දියො"යි පොගෝ කරණකල්හි ඉවසත්වා;) සෙසෙපි, අවාසිකයන්ට තුදුස්වත්පොගොය අගනතුකයන්ට පණ්ණරසිවූකල්හිදු; අයන්තයො, මෙමනයයි.

416 අවාසිකානං, අවාසිකයන්ට; පාටිපලො, පැළවිදවස්; ඉතරානං, අගනතුකයන්ට; උපොසථො, පොගෝදවස්වීනම්; මුලට්ඨා, අවාසිකයෝ; සමථොකානං, නමන්තා සමවුගෝ මදවුගෝ අගනතුකයන්ට; සාමග්ගිං, කායසාමග්ගිය; කාමනො, (නමන්ගේ) ඉවජායෙන්; දෙනතු, දෙත්වා; නොචෙ දෙනති, ඉදින්. නොදෙත්නම්; බහිගන්තො, (අගනතුකයන් මිසින් සිමින්) බැහැරගොස්; උපොසථො, පොගොය; කාතබ්බො, කවසුන්නේයි.

417 දෙයක් නිවැරදි සාමගති බහුසු බිහි වා වරේ,
අනන්තකානං පාරිපදේ එවමෙව නයං නයෙ.

418 සාවේයා සුත්තං සංවිච්ච අසාවේනතස්ස දුක්ඛං,
සමමුත්තං පදිපෙතං පඤ්ඤපෙතං දකාසනං,
න කරෙය්‍ය තථා කලෙලා මහාථෙරෙන පෙසිනො.

417 බහුසු, (අනන්තකයන්) බොහෝකල්හි, අනිවැරදි, අනිවැරදි වශයෙනුදු; (නොකමැතිවේද) සාමගති, (කාය) සාමග්‍රියගෝ, දෙයක්, දිගුකල්හි, බිහිවා, පිට (සිමට) ගෝ, වරේ, යන්නෙයි; අනන්තකානං පාරිපදේ, (අවාසිකයන්ට පොහෝදවස) අනන්තකයන්ට පැළඹිකල්හි, නයං, මෙකිනෙය, එවමෙව, මෙසේම, නයෙ, දන්නෙයි.

(“ඉබ් පන භික්ඛවෙ අවාසිකානං භික්ඛුනං පණ්ණරසො ගොති අනන්තකානං පාරිපදේ, සවෙ අවාසිකා බහුතරා ගොනති-ආසවෙ සමසමා ගොනති අනන්තකෙහි අවාසිකානං සාමගති වා දුතබ්බා නිස්සීමං වා ගතතබ්බං, සවෙ අනන්තකා බහුතරා ගොනති අනන්තකෙහි අවාසිකානං න අකාමා දුතබ්බා සාමගති; අවාසිකෙහි නිස්සීමං ගතවා උපොසථො කාතබ්බො, * යනු පෙළයි.)

418 සුත්තං, (තමා ඔසුරුවන) පාමොක්, සාවේයා, (පරිසර) අස්වන්නෙය; සංවිච්ච, දැනෙන; අසාවේනතස්ස, නොඅස්වන්නාහට; දුක්ඛං, දුකලාවේ; සමමුත්තං, (පොහෝගෙය) හමුදනටද; පදිපෙතං, පනන්නගන්නටද; පඤ්ඤපෙතං දකාසනං, (නගණ් පැත්තබොන) පැත්තා අසුන්පනවන්නටද; මහාථෙරෙන මහතෙරුන්විසින්; පෙසිනො, මෙගෙයනලද්දවු; අකලෙලා, නොහිලන් මහණ; නකරෙය්‍ය, නොකෙරේනම්; තථා, එසේම (දුකලාවේ.)

* මහණෙනි මේ උපොසථකම්මෙහි වනාහි අවාසිකානං සුත්තං පොණ්ණමාසියවේද අනන්තකයන්ට පැළඹිය වේද, ඉදින් අවාසිකයෝ ඉතා බොහෝ වේදද, (අනන්තකයන් විසින් අවාසිකයන්ට සාමග්‍රියගෝ දිගුකල්හි සිමින් පිටතටගෝ කල්පන්නෙය,) ඉදින් සමසමවෙන්නම් අනන්තකයන්විසින් අවාසිකයන්ට සාමග්‍රියගෝ දිගුකල්හි සිමින් පිටතටගෝ යායුත්තෙය, ඉදින් අනන්තකයෝ ඉතා බොහෝ වෙන්නම් අනන්තකයන් විසින් අවාසිකයන්ට සාමග්‍රිය නොකමැත්තෙන් නොදියුණුනි, අවාසිකයන්විසින් සිමින් පිටතට ගොස් උපොසථය කටයුත්තෙය.

419 සමමඡ්ඡා පදිපෙචා පඨපෙචා දකාසනං,
ගණ්ඤානිං ධිපෙචාං කතතබ්බා නිත්තූපොසථො.

(48) “සුඡන්තූ මෙ ආයසමනා අඤ්ඤාපොසථො යද්ධියමනා
නාපතතකලං මයා පාරිසුඛිං උපොසථං කරොයාමි”

420 එකංසා උතතරසඛං කතා ථෙරොන උකකුටිං,
නිසිද්ධිං ඤ්ඤාලිතොතං වා පගගගග සමුද්දරයා.

(“යවෙ ආණ්ඤානා සමුද්ධිං නාචකාලිකමිති නලහති සාධා
ගඛං කප්පියං කාරොතා සමමඡ්ඡානං, නමිති අලහනාය
ලභිතපියං ගොති—ආසනෙසු අසති කට්ඨාරකෙ’පි නවිතා
යො’පි පඤ්ඤාපෙතං වට්ඨති, නවිතාසු’පි අසති සාධාගඛා
නි කප්පියං කාරොතා පඤ්ඤාපෙතබ්බානි, කප්පියකාරකං අල
හනාය ලබිතපියං ගොති—සවෙනෙලාදිති නත්ති පරියෙසි
තබ්බානි පරියෙසිතා අලහනාය ලභිතපියං ගොති, අපි ව
කපාලෙ අග්නි’පි උලෙතබ්බා” * යනු අවුච්ඡාසි.)

419 නිති, තුන්දෙනාමිසිත්, සමමඡ්ඡා, (පොභෝගෙය) හැ
මද; පදිපෙචා, පගන්තනා, දකාසනං, (නගණ්ඤාත් බොන)
පැත්තා අසුත්, පඨපෙචා, එලවා නබා, එවා, මෙසේ, ගණ
ඤානිං, ගණ්ඤානිය, ධිපෙචා, නබා; උපොසථො, පොභො
ය, කතතබ්බා, කට්ඨාරකෙ’පි.

(48) (පණ්ණාසි පොභෝවිනම් “සුඡන්තූ මෙ ආයසමනා අ
ඤ්ඤාපොසථො පණ්ණාසො” යනාදිත් ඤානිය නිබ්බසුතු, තුදස්
වක් පොභෝවිනම් “අඤ්ඤාපොසථො වාතුද්ධියො”යි යෙදියසුතු.)
ආයසමනා, ඇවැත්නා; මෙ, මානියත්තා; සුඡන්තූ, අසත්වා;
අඤ්, අද; උපොසථො, පොභෝදවසය; යද්ධි, ඉදිත්; ආයසම
නානා, ඇවැත්නා; පතතකලං, (පොභෝකම්) සපත්තල්ඇත්
තෙවිනම්, මයා, අපි; පාරිසුඛිං උපොසථං, පිරිසුදුපොභෝ, ක
රොයාමාති, කරන්නෙමු; (යනුමෙහිඅයයි.)

420 උතතරසඛං, පොරොණ්ච; එකංසා කතා, එකස්කොව

* ඉදිත් අණ්චනලද්දේ නාචකාලිකවගයෙන්ද ගෙවත් නැව
තදෙනෙක් මුස්නක් නොලබානම් අතුකබක් කැපකරවා හැ
මදියසුතු, එයදනොලබන්නාහට ලැබුනක් කැපවේ—අසුත් නැ
තිකල්හි කලාල්ද නවුදපණ්චත්ව වටි, නවුද නැතිකල්හි කොල
අතු කැපකරවා පැණ්චසුත්තාහුය—කැපකරුවෙකු නොලබත්
නාහට ලැබුනක් කැපවේ—ඉදිත් තෙල්අදිය නැත්තේනම්
සෙවියසුත්තාහුය සොයා නොලබන්නාහට ලැබුනක් කැපවේ,
වැලිදු කබලෙහි ගිනි දල්වියසුතු.

“පරිසුඛො අහං අච්ඡයො පරිසුඛො”ති මං ධාරොථා” ති ඔදෙ යාවතනියකං.

421 සමන්තපාඨාරමේහන නෙ නවෙනෙවමිරියා,

“පරිසුඛො අහං අච්ඡයො පරිසුඛො”ති මං ධාරොථා” ති චදෙ යාවතනියකං.

422 චිත්ත චේතන කතනබ්බං කතෙවමිරියො නවො.

“පරිසුඛො අහං අච්ඡයො පරිසුඛො”ති මං ධාරොථා”ති තිකති නතුං වතනබ්බො.

423 නවෙන චේතෙ තිකතිනතුං ඵවමස්ස උදිරියො.

“පරිසුඛො අහං නතොන පරිසුඛො”ති මං ධාරොථා”ති.

424 පුබ්බකිච්චං සමාපෙඤා අභිචේදියොවමෙකකො.

“අජ් මෙ උපොසථො පණ්ණරසො”තිවා “වාතුඤ්ඤො”තිවා “අභිචේදි”ති වතනබ්බං නොවෙ භිචේදියස්ස දුක්ඛං.

බහාලා, චාරෙන, මහල්ලත්ථිසිත්, උකාදි (ක) තිසිද්දො, ඵ ලිල්ලෙත් හිද; අක්ඛලිං පහසාහ, ඇදිලි බැද; නෙ, ඒ දෙදෙන; ඵවා, සමුදිරියා, මෙසේ කියවුත්තානුයි. පරිසුඛො අහං අච්ඡයො පරිසුඛොති මං ධාරොථාති, “පරිසුඛො අහං අච්ඡයො පරිසුඛොති මං ධාරොථා”යි; යාවතනියකා, තුත්තලක්; වදෙ, කියත්තෙයි. අච්ඡයො, ඇවැත්ති, අහං, මම; පරිසුඛො, පිරිසුදුම්; පරිසුඛොති, පිරිසුදුයයි; මං, මා, ධාරොථා, දරව්, සලකව්. (යනුමෙ හිද්දයි)

421 සමන්තපාඨාරමේහන, (සිවිරු එකස්කිරිමි අදිවිසිත්) තිමි පුච්ඡාත්තසද්දාති; නවෙන, සහමගණ්ණවිසිත්, නෙ, ඒ දෙදෙන; ඵවා, මෙසේ; ජරියා, කියවුත්තෙයි. පරිසුඛො—පෙ—ධාරොථා, යි යාවතනියකං, තුත්තලක්; වදෙ, කියත්තෙයි.

422 චිත්ත, දෙදෙනාඅතුරෙහි, චේතන, මහල්ලත්ථිසිත්, කතනබ්බං, (පුච්ඡකරණදි) කවුල්ලා; කතො, කොට; නවො, සහමගණ්; ඵවමිරියො, පරිසුඛො—පෙ—ධාරොථා, යි මෙසේ කියවුත්තෙයි.

423 නවෙන, සහමගණ්ණවිසිත්, චේතෙ, වැඩිමහලුමගණ්; තිකතිනතුං, තුත්තරක්; ඵවා, (පරිසුඛො—පෙ—ධාරොථා, යි) මෙසේ, උදිරියො අස්ස, කියවුත්තෙයි.

424 එකො හුදකලාමගණ්; පුබ්බකිච්චං සමාපෙඤා, (සමිමජ් නාදි) පුච්ඡාත්තසද්දාති; ඵවා, මෙසේ; අභිචේදියා, ඉවත්තෙයි. අජ් මෙ උපොසථො පණ්ණරසොතිවා වාතුඤ්ඤොතිවා අභිචේදිති, (පසලොස්වක්චුව) “අජ් මෙ උපොසථො පණ්ණරසො අභිචේදි” කියාගො, (තුදස්වක්චුව) “අජ් මෙ උපොසථො වාතු

- 425 යථා වසනති වන්තාගේ තයො වා යදි වා දුචේ,
පාරිසුඛිං හරිත්වාන ඵකෙකස්සි'තරිතරෙ,
තානං උපොසථං කඨිරං සියා ආපනති දුක්කවං.
- 426 වග්ගෙ සමග්ගෙ වග්ගො'ති සංඤ්ඤිතො විමතිස්ස වා,
දුක්කවං කරොතො හෙද,ඛිප්පායෙන ථුලලව්වයං,
වග්ගෙ සමග්ගෙ නා'පනති සමග්ගො ඉති සංඤ්ඤිතො.
- 427 උක්ඛිත්තස්ස ගහවස්ස සෙසානං සහබ්වමිනං,
පාරුජිකස්සා 'හබ්බස්ස සිකඛාතික්ඛිත්තකස්ස ව.
- 428 නිසින්නපරිසායඤ්ච සභානා පනතිකො නථා,
ජඤ්ඤන පරිවුඤ්ඤන පාතිමොකං න උද්දිසෙ.

දදාසො අඛිට්ඨාමි” කියාගොත්; වහගබ්බං, කියවුනායි; නොවෙඩි
වෙඩියා, ඉදින් නොසිටානම්; දුක්කවං, දුකුලාවේ. අරුත්, අද;
මෙ, මට; උපොසථො, පොහොය; පණ්ණරසොතිවා, පණ්ණරසි
යයිගොත්; වාතුදදාසොතිවා, වාතුදදාසියයිගොත්; අඛිට්ඨාමිති, ඉවමි.
(යනුමෙති අනුමි.)

425 යථා, යම්විහාරයෙක්හි; වන්තාගේ, සතරදෙනෙක්ගොත්,
තයොවා, තුන්දෙනෙක්ගොත්; දුච්චවා, දෙදෙනෙක්ගොත්; වස
නති, වෙසෙද්ද; (තථා,) ඒවහාරයෙහි; ඵකෙකස්ස, එකක්එකක්
භුගේ; පාරිසුඛිං, පිරිසුදු; හරිත්වාන, ගෙණිහැර; ඉතරිතරෙ,
(තුන්දෙනෙක දෙදෙනෙක එක්කෙනෙක යන) අතින්අතින්
මගණ්ණ; තං තං උපොසථං, (සහපොහොය ගණපොහොය සු
භුල්පොහොය යන) ඒ ඒ පොහොය, යදිකඨිරං, ඉදින් කො
ලෝවුනම්; දුක්කවාපනති, දුකුලාවැවැත්; සියා, වත්තියි.

426 වග්ගෙ, වර්ගසංඝයාකෙරෙහිද; සමග්ගෙ, සමගසංඝයා
කෙරෙහිද; වග්ගොතිසංඤ්ඤිතො, වර්ගයයනසංඤ්ඤත්තානවද,
විමතිස්සවා, විමතිඇත්තානවද; දුක්කවං, දුකුලාවේ; හෙද,ඛිප්පා
යෙන, (නොආභික්ඛන් ඇතිබවදුනදුන “නස්සනෙන තෙ වින
ස්සනෙන තෙ කො තෙහි අතො” යන) ඛිදුනාඅභිප්පායෙන; ක
රොතො, (පොගොත්) කරත්තානව; ථුලලව්වයං, තුලුසිලව්ව;
වග්ගෙ, වර්ගසංඝයාකෙරෙහිද; සමග්ගෙ, සමගසංඝයාකෙ
රෙහිද; සමග්ගොඉති, සමගයන; සංඤ්ඤිතො, සිත්ඇත්තාන
ව; අනාපනති, ඇවැත්නැති.

427-428-උක්ඛිත්තස්ස, උකෙවිතිකම් කරණලද්දභූමිසිත්ද; ග
හවස්ස, ගිහිමිනිසකුමිසිත්ද; සෙසානංසහබ්වමිනං, (හික්කුණුමිස)
සෙසු සහබ්වමිකයත්මිසිත්ද; පාරුජිකස්ස, පරිජිතවත්තභූමි
සිත්ද; අහබ්බස්ස, (පණ්ණාසි) අහව්‍යස්ථදානලයත්මිසිත්ද; සිකඛා

428 අදෙසයිනානා'පනාං නා'විකනාන වේමනී,
අනුපොසරේ'පි වා කාතුං පොසරො නව කැපති.

නිකම්නතකසව, සිකපස්විකුච්ඡුමිසිත්ථ, යනමොහුරිසිත්, හි සිනාපදසායඤ්ච, හිඳිනාලදපිරිසත්ථද; තථා, ඵසේම, සභාගාප තතිකො, වසතුසභාග ඇවැත් ඇති සංඝයාද; පරිවුද්ධෙන ඡන්දෙන, ලැහිසදඇතිවද, පාතිමොක්ඛං, පාමොක්, නලද්දිසෙ, නො උසුරුවන්නේයි.

("වතුබ්බිබං පාරිවාසියං පරිසපාරිවාසියං රතතිපාරිවාසියං ඡන්ද පාරිවාසියං අරක්ඛාසයපාරිවාසියනති, පරිසපාරිවාසියං නාම හි ක්ඛු කෙනාවිදෙව කරණියෙන සනතිපතිතා ගොනති, අථ මෙ සො වා උට්ඨගති උසාරණ වා කපිරති මනුසාචා අරෙක්ඛාභි රතනා ආගච්ඡනති, භික්ඛු අනොකාසො අයං අඤ්ඤාගු ගච්ඡාමා 'ති ඡන්දං අවිසසර්චාව උට්ඨගනති ඉදං පරිසපාරිවාසියං, යඤ්ඤි ඤ්චා'පි පරිසපාරිවාසියං ඡන්දසං පන අවිසසර්චානා කමිමං කා තුං වට්ඨති, පුන භික්ඛු උපොසථාදිති කරස්සාමා'ති රතතියං ස නති පතිතා යාව සබ්බෙ සනතිපතනති තාව ධම්මං සුඤ්ඤාමා නි එකං අරෙක්ඛසනති නසමිං ධම්මකථං කරෙතොගෙව අරු ගණ උගාච්ඡති සචෙ වාතුද්දසිකං උපොසථං කරස්සාමා'ති නි සිනාපණ්ණරසො'ති කාතුං වට්ඨති, සචෙ පණ්ණරසිකං කාතුං නිසිනා පාටිපදෙ අනුපොසරේ උපොසථං කාතුං න වට්ඨති, අ ඤ්ඤාපන සඤ්ඤාච්චා කාතුං වට්ඨති, ඉදං රතතිපාරිවාසියංනාම, පුන භික්ඛු කිඤ්චදෙව අභිනානාදිසංඝකමිමං කරස්සාමා'ති නිසි නා ගොනති, තග්ගෙකො නිකම්නතපාඨකො භික්ඛු එවං වද නි, අජ් නිකම්නතං පුරුෂං මා ඉමං කමිමං කරොරාහි, තෙ න ස්ථ වචනෙන ඡන්දං පසංසෙත්වා තත්ථෙව නිසිනා ගොනති, අථ ඤ්ඤා ආගන්වා "නිකම්නතං පතිමානොනං අනො බා ලං උච්චතා'ති" කිං භුක්ඛිතෙන න කරොරා'ති වදති ඉදං ඡන්ද පාරිවාසියං චෙව අරක්ඛාසයපාරිවාසියඤ්ච, එතස්මිං පාරිවාසියෙ පුන ඡන්දපාරිසුඛිං අනානොතා කමිමං කාතුං නවට්ඨති"* යනු අවුවාසි.)

429 ආපනාං, අවත්ඇවැත්, අදෙසයිනාන, නොදෙසාද; වේ

* පරිසපාරිවාසිය, රතතිපාරිවාසිය, ඡන්දපාරිවාසිය, අරක්ඛාසයපාරිවාසියයි, පාරිවාසිය සිව්වැදුරුමිච්චයි. පරිසපාරිවාසියනම් කිසික වස්තුවක් ගෙතුකොටගෙණ භික්ඛු රැස්වුවානුවෙද්ද, එකල් හි මේඝයගෝ නැගෙද උසාරණයක් ගෝ කෙරෙද මනු භායෝගෝ ගලාඑත්ද භික්ඛු මෙතැන අවකාශනැත අත්තැ නකට යමුයි ඡන්දය නොනැරම නැගිටිත්ද මේ පරිසපාරිවාසියයි,

“පවාරණ” හි.

431 විනාං හිණණං චතුරාභ්‍යව අඤ්ඤමඤ්ඤපවාරණං,
එකස්ස ච අභිධානං සෙසා සංසපවාරණං.

සථං කරුණෙනාපිති ඉමිනා නෙව උපොසථනනායො ක
තො හපිස්සති” * යනු අටුවායි.

“ දිනකාරකකතතබ්බාකාරන න්‍යාවසා පන,
නවඋපොසථා චුත්තා බුබ්බනා’දිව්වබනුනා.
වාතුද්දෙසා පණ්ණරයො සාමග්ගි ච උපොසථො,
දිව්වසෙනෙව නිද්දිධා නයොපෙන උපොසථා.
සංඝො උපොසථො චෙව ගණේ සුග්ගපොසථො,
කාරකානං වසෙනෙව නයො චුත්තා උපොසථා.
සුත්තද්දෙසාහිධානො ච පාරසුඤ්ඤාඋපොසථො,
අභිධානො’හි නිද්දිධා නයො කමෙමනු’පොසථා’†)

“ පවාරණ”හි, පවාරණ යන්නෙහි (පවුරුණු නම්.)

431 විනාං, දෙදෙනාහවද; හිණණං තුන්දෙනාහවද; චතු

* සියල්ලට අනන්තම පරිවෘත්තයෙන් නමා සතරවැනිකොට
ඇත්තනු විසින් හෝ (රජවොරදි) අනන්තයක් ඇති කල්හි හෝ
(පොහෝ දවස් තමා හුන් වෙහෙරත්) යන්ව වරි—ඉදින් විහා
රයෙහි පොහෝ කෙරෙද්ද පොහෝ ඉවත පිණිස (බඩ) සිමාව
කට හෝ නදිසීමාවකට හෝ නොයායුත්තිය, ඉදින් වනාහි මෙ
හි කිසි හිඤ්ඤ නමක් වේනම් ඔහු හමුවට යන්ව වරි, හරණලද
පොහෝ ඇති ආවාසයෙන්ද යන්ව වරි, මෙසේ හිසේ ඉවත්නව
ද ලැබේ, එකවාරක හිඤ්ඤ විසින්ද පොහෝ දවස් ගමෙහි පිටු
පිණිස හැසිර නමා වෙහෙරටම අයුතුයි, ඉදින් අත් වෙහෙරකට
ඇතුල්වෙද එහි පොහෝකොටම අයුතුයි, නොකොට නොවරි-
යම් විහාරයකට අදම එහි යන්ව හැකිවෙමිසි දත්තේනම් මෙබ
ඳු ආවාසයකට යායුතුයි, එහි හිඤ්ඤත්හා පොහෝකරත්තාවූ මේ
මහණකු විසින් වනාහි (තමාගේ) උපොසථයට අනන්තයක්
නොකළේනම් වන්නේය.

† දිනය. කාරකය. කතීතව්‍යකාරය. යන මොවුන්ගේ වෘ
යෙන් වනාහි අදිව්වබනුනු බුදුන් විසින් උපොසථනවයක් වද
රණලදහ—(කෙසේදයත්) වාතුද්දිසිය. පණ්ණරසිය. සාමග්ගි උ
පොසථය. යන මේ පොහෝ තුන දවසවයකෙන්ම දක්වනලද්
දහ—සංඝපොසථයද. ගණුපොසථයද. සුග්ගපොසථයද. අභි
ධානුපොසථයද. යන උපොසථ තුන කාරකයන්ගේ වයසෙන්
ම වදරණලදි—සුත්තද්දෙස නම් උපොසථයද පාරසුඤ්ඤා උපො
සථයද අභිධාන උපොසථයද යන තුන් උපොසථයෝ කමිවය
යෙන් දක්වනලදි.

432 පුබ්බකිවෙව පුබ්බකරණේ පතනකලල සමානිතො,
ඵපෙතො ඤාතං සංඝො කතතබ්බවං පචාරණං.

(49) “සුණතු මෙ භගෙන සංඝො, අජ්ජ පචාරණං, යදි සංඝස්ස පතනකලලං, සංඝො, පචාරෙය්‍ය”ති

433 එකංසං විචරං කතො නිසිද්ධිනා උක්ඛට්ඨං,
ථෙරෙන අජලිං සබ්බො පගග්ගො සමුදිරියො *

නාඤ්ච, සතරදෙනාහවද; අඤ්ඤමඤ්ඤපචාරණං, අනෙකනා පවුරුණුය; එකස්සච, එකස්භවචනාති; අබ්බිඨානං, ඉවත්පවුරුණුය; සෙසා, (පස්දෙනාකෙරෙහි පවත් කරණ) සෙසුපවුරුණු; සංඝපචාරණං, සහපවුරුණුයි.

432 පුබ්බකිවෙව, පුච්ඡාකාතාද; පුබ්බකරණේ, පුච්ඡකරණද; පතනකලල, ප්‍රාප්තකාලද; සමානිතො, පිළියෙලකලකල්හි; ඤාතං ඵපෙතො, ඤාතියතො, සංඝො, සංඝයා විසින්; එවං, මෙසේ; පචාරණං, පචාරණං තොමෝ; කතතබ්බො, කවසුත්තියි.

(“සමමජ්ජති පදිපො ව උදකං අසනෙන ව,
පචාරණෙය එතාති පුබ්බකරණෙනි වුවෙති.

ජඤ්ඤපචාරණ උතුක්ඛානං භික්ඛුගණනා ව ඔවාදො,
පචාරණෙය එතාති පුබ්බකිවෙනි වුවෙති.

පචාරණොචතිකා ව භික්ඛු
කමමප්පතො සත්ථාපතරියො ව,
නච්ඡන්ති වජ්ජනියා ව සුගගලා
තස්මිං නගොනති පතනකලලනති වුවෙති.” †

මෙකි සෙසින් පුච්ඡකරණ පුච්ඡාකාතා ප්‍රාප්තකාල දතස්සතු.)

(50) සුණතු මෙ භගෙන සංඝො-පෙ-පචාරෙය්‍ය යන්නෙහි පසලොස්වක තෙවාවික කොට පවරත්ගොත් “සුණතු මෙ භගෙන සංඝො, අජ්ජ පචාරණං පණණ්ණසී, යදි සංඝස්ස පතනකලලං, සංඝො, තෙවාවිකං පචාරෙය්‍ය”යි ඤාතිය නිබ්බියස්සතු. වෙවාවිකකොට පවරත් “සුණතු මෙ භගෙන-පෙ-සංඝො වෙවාවිකං පචාරෙය්‍ය” එකවාවිකකොට පවරත් “සුණතු මෙ භගෙන පෙ-සංඝො එකවාවිකං පචාරෙය්‍ය”යි ඤාතිය නිබ්බියස්සතු. තුද්ධිවත් පවුරුණුවුව. “සුණතු මෙ භගෙන සංඝො අජ්ජ පචාරණං

* මෙකි අනි පලමු 420 ගාථාවෙන් දනහැකිබැවින් මෙතැන දි නොකියන ලද්දි සිතමි.

† අනි පලමු සෙසින් දතස්සතු “පචාරණෙය” යනු වෙනයි.

(50) “සඬුසං ආවුසො පචාරෙමි දිට්ඨෙන වා සුතෙන වා පරිසංකා
ය වා වදන්තු මං ආයස්මන්තා අනුකම්පං උපාදාය පසසන්නො
පටිකරිස්සාමි, දුතියමි ආවුසො සඬුසං පචාරෙමි-පෙ-තතියමි
ආවුසො සඬුසං පචාරෙමි-පෙ-පටිකරිස්සාමි”ති.

434 පචාරෙනනසු ථෙරෙසු නිසල්ප් ‘කකුටිකං නචො,
පචාරෙති සයං යාව උකකුටිකො’ව අවජතු;
පුබ්බා රමිතං සමාපෙය්වා නචො සඬුචුදිරයෙ.

(51) “ සඬුසං භගන පචාරෙමි දිට්ඨෙන වා සුතෙන වා පරිසං
කාය වා-පෙ-දුතියමි සඬුසං භගන පචාරෙමි-පෙ-තතියමි ස
ඬුසං භගන පචාරෙමි-පෙ-පටිකරිස්සාමි”ති.

435 දුතෙන ඛම්මසාකච්ඡා කලහෙති ච රතනියා,
තෙවාචිකාය ඔකාසෙසති බෙපිතභාවතො;
අනතරායෙ දසවිබෙ ඤානති චන්දා’නුරුපතො.

වාතුදදසි, යදිසඬුසං පතනකලලං, සඬුසං, තෙවාචිකං පචාරෙ
ය”යනාදි විසිත් යටති පරිද්දෙන් ඤානතිය තිබියයුතු. භගන,
වහන්ස; සඬුසං, සංඝතෙමි; මෙ, මාකියත්තස්; සුඤ්ඤා, අසාචා;
අර්ථ, අද; පචාරණ, පවුරුණුය; යදි, ඉදිත්; සඬුසං, සහගාව;
පතනකලලං, (පවුරුණුකම්) සපත්තල් ඇත්තේවිනම් සඬුසං,
සංඝතෙමි; පචාරෙය, පවරත්තේය, යනු මෙහි අර්ථය.

(51) ආවුසො, ඇවැත්ති; සඬුසං, සංඝයා; පචාරෙමි, පවරමි; ආ
යස්මන්තා, ආසුමිත්තු; අනුකම්පං උපාදාය, කරුණා පිණිස;
දිට්ඨෙනවා, දුටුදෙයකින් හෝ; සුතෙනවා, ඇසුදෙයකින් හෝ;
පරිසංකායවා, සැකකලුදෙයකින් හෝ; මං, මව්, වදන්තු, කියත්
වා; පසසන්නො, දක්නෙමි; පටිකරිස්සාමි, (අවත් ඇවැත්) පහල
කෙරෙමි-දුතියමි, දෙවනවටද; තතියමි, තුන්වනවටද.

434 ථෙරෙසු, මහල්ලත්; උකකුටිකං, ඒළිල්ලෙන්; නිසල්ප්,
හිද; පචාරෙනනසු, පවරණකල්පි; නචො, සනම්භණ්; සයං,
තෙමි; යාවපචාරෙති, යම්තාත්පවරද; උකකුටිකොව අවජතු,
(ඒතාත්) ඒළිල්ලෙන්ම හිදිවා; පුබ්බාරමිතං, පුච්ඡාතාය; සමාපෙ
ය්වා, නිමවා; නචො, සනම්භණ්; සඬුසං, සංඝයාහවද; උදිරයෙ,
(මෙයේ) කියත්තෙයි.

435 දුතෙන, ගිහිනිසුත්තේ දත්දීමෙන්ද; ඛම්මසාකච්ඡා,
(ඒ හිඤ්ඤත්තේ) ඛම්මසංකරායෙන්ද; කලහෙතිව, කලහයෙන්
ද; රතනියා බෙපිතභාවතො, රතනියෙන්ද; බුද්ධියෙන්ද; තෙවාචිකා
ය, තෙවාචිකපවුරුණුව; ඔකාසෙසති, අවකාශයක් නැතිකල්
හි; දසවිබෙ අනතරායෙ, දසවිබෙ අනතරායද (ඇතිකල්හි,) අනුරුප

(52) “සුණ්භු මෙ හනෙන සඬෙසා, මුහුසෙසහි ද, නං දෙනෙන නි, හිකුහි ධම්මං සාකච්ඡෙනෙහි කලහං කරෙනෙහි, යෙහු යෙහන රතති බෙපිනා, සඬෙ සඬෙසා තෙවාචිකං පචාරෙසසහි, අප්පචාරිනොව සඬෙසා හවිසසහි, අථාං රතති විහාසිසසහි” නි වා-අයං රුජනනරුයො-පෙ-අයං බ්‍රහ්මචරියනාරුයො, සඬෙ සඬෙසා තෙවාචිකං පචාරෙසසහි, අප්පචාරිනොව සඬෙසා හවිසසහි, අථාං බ්‍රහ්මචරියනාරුයො හවිසසහි, යදි සඬෙසා පනතක ලො, සඬෙසා, චෙවාචිකා, එකවාචිකං, සමානවස්සිකං, පචාරෙ යක’ති.

436 පචාරෙයක’නුරූපෙන යථාච්චිතඤ්ඤානියා,
ආගච්ඡෙය්‍යං යදි සමා ආදිකා චෙත් ආහරෙ.
එවං නිවතුචගොසා සො ඤානිං වත්තා පචාරෙය,

නො, සුදුසුපරිද්දෙන්, ඤානිං වත්තා, ඤානිය නබා, (පචාරෙයා), පවරත්තෙයි. (කෙසේදයත්. ඒ දක්වන්නෝ-සුණ්භු මෙ හ නෙන-යනාදිත් කිහි.)

(53) හනෙන, ස්වාමිය, සඬෙසා, සංඝතෙමේ, මෙ, මාකියත් නා, සුණ්භු, අසාවා, ද, නං දෙනෙනහි, දත්දෙන, මුහුසෙසහි, මිනිසුන් විසින්, ධම්මං සාකච්ඡෙනෙහි, ධම්මසංසඤ්ඤායකරණ, කලහං කරෙනෙහි, කලහකරණ, හිකුහි, මහණුන් වි සින්, යෙහුයෙහන, බොහෝ සෙයින්, රතති, රුහුනොමෝ, බෙපි නා, ගෙවනලද; සඬෙ, ඉදින්, සඬෙසා, සංඝතෙමේ, තෙවාචි කං, තෙවාචිකකොව, පචාරෙසසහි, පවරනම්; සඬෙසා, සංඝ තෙම, අප්පචාරිනොව, නොපවරණලද්දේම, හවිසසහි, වත් තේය, අථ, නැවත, අයං රතති, මේ රුහුනොමෝ, විහාසිසසහි නි වා, අච්චත්තේයයි හෝ, අයං රුජනනරුයො, මේ රුජනනරුයො-පෙ-අයං බ්‍රහ්මචරියනාරුයො, මේ බ්‍රහ්මචරියනාරුයො, සඬෙ සඬෙසා තෙවාචිකං පචාරෙසසහි, ඉදින් සංඝතෙමේ තෙවාචික කොව පවරනම්; සඬෙසා, සංඝතෙමේ, අප්පචාරිනොව, නො පවරණලද්දේම, හවිසසහි, වත්තේය, අථ, නැවත, අයං බ්‍රහ්ම චරියනාරුයො හවිසසහි, මේ බ්‍රහ්මචරියනාරුයො වත්තේය, යදි, ඉදින්, සඬෙසා, සඬෙසා, පනතකලො, (පවුරුණුකම්) සපත් කල්ඇත්තේවිනම්; සඬෙසා, සංඝතෙමේ, චෙවාචිකා, දෙයලක් කියා, එකවාචිකං, එකේයලක්කියා, සමානවස්සිකං, සමානවස්සි කකොව, පචාරෙයක’ති, පවරත්තෙයි.

436 යථාච්චිතඤ්ඤානියා, ඤානියතුබුපරිද්දට, අනුරූපෙන නිසිසෙයින්, පචාරෙයා, පවරත්තෙයි; ආගච්ඡෙය්‍යං යදි සමා ආ දිකාව, (යටුරූපාසරයෙහි කියනලද) “ආගච්ඡෙය්‍යං යදි සමා”

(53) “සුණ්‍යතා මෙ අයසමනතා, අජ්ජ පචාරණා, යද, යසමනතා නං පත්තකලලං, මයං අඤ්ඤමඤ්ඤං පචාරෙය්‍යමා”ති.

437 එකංසං උත්තරසංඝං කතා ථෙරෙන උත්තරා,
නිසීදිතා ඤ්ඤං තෙ’පං පහගග්ග සමුද්දියා. *

යනාදි ගාථාවන්ද; එත්, මේ පවුරුණුව; අගරෙ, ගෙණෙත්තේ යි. (දැන බමුණි සාකච්ඡාදියව වෙනවෙන මෙසෙසිත් ඤාති නි බියසුතු.)

“සුණ්‍යතා මෙ හතෙන සංඝො, මහුසොනිදානං දෙනොති, යෙ භුග්‍යොන රතති ඛෙපිතා, සචෙ සංඝො තෙවාචිකං පචාරෙය්‍යති, අප්පචාරිතොව සංඝො හවිසසති, අරායං රතති විභාසිසසති, යදි සංඝස්ස පත්තකලලං, සංඝො, වෙවාචිකං පචාරෙය්‍ය” “සුණ්‍යතා මෙ හතෙන සංඝො, භික්ඛුහි බමමං සාකච්ඡනොති, යෙ භුග්‍යොන-පෙ-සංඝො වෙවාචිකං පචාරෙය්‍ය” “සුණ්‍යතා මෙ හතෙන සංඝො, භික්ඛුහි කලහං කරොනොති, යෙ භුග්‍යොන-පෙ-සංඝො වෙවාචිකං පචාරෙය්‍ය” “සුණ්‍යතා මෙ හතෙන සංඝො, අයං රාජනාදයො, සචෙ සංඝො තෙවාචිකං පචාරෙය්‍යති, අප්පචාරිතොව සංඝො හවිසසති, අරායං රාජනාදයො හවිසසති, යදි සංඝස්ස පත්තකලලං, සංඝො, වෙවාචිකං පචාරෙය්‍ය.

“සුණ්‍යතා මෙ හතෙන සංඝො අයං චොරනාදයො-පෙ-අයං අග්‍යනාදයො-පෙ-අයං උදකනාදයො-පෙ-අයං මහුසසනාදයො-පෙ-අයං අමහුසසනාදයො-පෙ-අයං චාලනාදයො-පෙ-අයං සිරිසපනාදයො-පෙ-අයං ජීවිතනාදයො-පෙ-අයං බ්‍රහ්මචරිතනාදයො, සචෙ සංඝො තෙවාචිකං පචාරෙය්‍යති, අප්පචාරිතොව සංඝො හවිසසති, අරායං බ්‍රහ්මචරිතනාදයො හවිසසති, යදි සංඝස්ස පත්තකලලං, සංඝො, වෙවාචිකං පචාරෙය්‍ය”යි.

(මෙසෙසිත්ම එකවාචික සමානවස්සිකයවද වෙන වෙන ඤාති යොජනසේ දතසුතු.)

“එකවාචික වුට්ඨිතායාති එකචෙවසු යථානිසිනොසු එකචෙවසු සකසකට්ඨානං ගතොසු අගච්ඡන්ති සමසමා, තෙසං සන්තිකෙ පචාරෙතබ්බන්ති අගතො අනානොධා නිසින්නානං යෙව සන්තිකෙ-සබ්බාය වුට්ඨිතාය පරිසාය අගච්ඡන්ති සමසමා, තෙසං සන්තිකෙ පචාරෙතබ්බන්ති යදි සංඝො වුට්ඨිතායා ගතා සන්තිපාතොතු නසත්තා එකචෙව සන්තිපාතොධා පචාරොතු.

* 151-පිටි-433 නි ගාථාවේ අබොලිපිය බැලියසුතු.

(54) “අහං ආවුසො ආයසමනෙන පචාරෙමි, දිට්ඨෙන වා සුතෙන වා පරිසංකාය වා, වදන්තු මං ආයසමනා අනුකම්පං උපාදාය, පසානො පටිකරිස්සාමි. දුතියමපි-තතියමපි අහං ආවුසො ආයසමනෙන පචාරෙමි දිට්ඨෙන වා සුතෙන වා පරිසංකාය වා වදන්තු මං ආයසමනා අනුකම්පං උපාදාය පසානො පටිකරිස්සාමි”ති නවෙනාපි “අභමිතනෙන ආයසමනෙන පචාරෙමි-පෙ-පටිකරිස්සාමි. දුතියමපි-පෙ-පටිකරිස්සාමි. තතියමපි අභමිතනෙන පචාරෙමි-පෙ-පටිකරිස්සාමි”ති.

438 විසු ථෙරෙන කතනබ්බං නවො කතෙවමිට්ඨයො. *

(55) “අහං ආවුසො ආයසමනං පචාරෙමි දිට්ඨෙන වා සුතෙන වා පරිසංකාය වා වදන්තු මං ආයසමා අනුකම්පං උපාදාය පසානො පටිකරිස්සාමි. දුතියමපි-පෙ-තතියමපි අහං ආවුසො ආයසමනං පචාරෙමි-පෙ-පටිකරිස්සාමි”ති. නවෙනාපි “අභමිතනෙන ආයසමනං පචාරෙමි-පෙ-පටිකරිස්සාමි. දුතියමපි-පෙ-තතියමපි-පෙ-පටිකරිස්සාමි”ති.

439 පුබ්බකිවං සමාපෙත්වා අභිට්ඨොසොවමෙකකො, †

“අජ් මෙ පචාරණ වාතුද්දසි”ති වා “පණ්ණරසි”ති වා “අභිට්ඨාමි”ති චතනබ්බං.

440 යසමිං වසන්ති වා පඤ්ච චතනාරෙච වා නයො දුචෙ,
පචාරණං හරිත්වාන ඵකෙකසසි‘තරිතරෙ.

441 තංතංපචාරණං කසිරුං සියා අපනතිදුක්ඛවා,
සෙසා උපොසථෙ වුත්තා ගාථායො වෙත්ති අභරෙ.

වට්ඨනිති වදන්ති, කසමා ඤාතං ස්වපෙත්වා කතනබ්බසඤ්ඤා මමාභාවා චක්ඛන්තා හොති කිර-උපොසාදිකඛන්තකෙපි ඵ සෙව නයො” යනු විනය සන්ධි)

යො, ඒ, තිවතුචග්ගො, තුත්ථෙදෙනෙකු සතරථෙදෙනෙකු සව්ඛන්තිවු ගණයා, ඤාතං වට්ඨා, ඤාතනිය තබා, ඵං, මෙසේ, පචාරෙය් පවරන්තෙයි.

(අජ් මෙ පචාරණාති අදිමති සචෙ වාතුද්දසිකා “අජ් මෙ පචාරණා වාතුද්දසි අභිට්ඨාමි”ති සචෙපණ්ණරසිකා “අජ් මෙ පචාරණ පණ්ණරසි අමිට්ඨාමි”ති ඵං අභිට්ඨාතබ්බං.)

(57) අජ්, අදා, මෙ, මාගේ, පචාරණා, පවුරුණු, වාතුද්දසිතිවා, වාතුද්දසියයිගෝ, පණ්ණරසිතිවා, පණ්ණරසියයිගෝ, (කියා,) අභිට්ඨාමිති, ඉවමිසි, චතනබ්බං, කියවුතු.

440-441-යසමිං, යම්විහාරයක, පඤ්චවා, පස්ථෙදෙනෙක්ගෝ,

* 149 පිට්ටි-422 ගාථාථිගෙත් අභි දතසුතු.

† 149 පිට්ටි-424 ගාථාථිගෙත් අභි දතසුතු.

442 පවාරිනෙ ව සබ්බමි පාරිසුඛිඋපොසථා,
කරෙය් ජිනාවසෙයා ව අවුඤ්ඤා වා'නුපාගතො.

443 වාතුමාසිනියා වා'පි කතෙ සබ්බෙත්ථ'පොසථෙ,
වුත්ථසො පවාරෙය්සං සචෙ අප්පකර්මසිද්ධානි.

වනනාරොවා, සතරදෙනෙක්ගෝ, තයො, තුන්දෙනෙක්ගෝ; දුචෙ, දෙදෙනෙක්ගෝ, වසනි, වෙසෙද්ද (තසමි, ඒ විහාර යෙහි;) එකෙකස, එකක් එකක්හුගේ; පවාරණං හරිතාන, පවුරුණුගෙණහැර; ඉතරිතරෙ, (සතරදෙනෙක තුන්දෙනෙක දෙදෙනෙක යන) අනික් අනික් මගණු; තං තං පවාරණං, (ස ගපවුරුණුග ගණපවුරුණුග දුඤ්ඤාපවුරුණුග යන) ඒඒ පවුරුණු, කසිරිං, කොළොන්නම්, දුක්ඛවා අපතති, දුක්ඛාපැවැත්; සියා, වත්තියි; උපොසථෙ, උපොසථයෙහි, වුත්තා, කියනලද; සෙයා ගාථයො "වග්ගෙ සමග්ගෙ වග්ගොති සංඤ්ඤා" යනාදි) සෙසු ගාථාවන්, එත්ථ, මේ පවුරුණුවද; අනරෙ, ගෙණෙත්තෙයි.

442 සබ්බමි, පෙරවසන්ති වස්විසු සංඝයා; පවාරිනෙ, පැවරු කල්හි; ජිනාවසෙයා, පෙරවසන වසෙලුඔසුත්වස්වුයෙද; අවුඤ්ඤාව, පස්වසන වසෙලුඔ වස්වෙසෙමින් සිටියෙද; අනුපාගතො, සිහිනැතිව වස් නොයෙලුකියෙද; පාරිසුඛි උපොසථං, පිරිසුදුපොහෝ; කරෙය්, කරන්නෙයි.

443 වාතුමාසිනියාවාපි, සාරම්සිත්වන හිල්මස පවුරුණුහිදු; සබ්බෙන, පෙරවස්ති වස්විසු සභා විසින්; උපොසථෙ කතෙ, පොහෝකලුකල්හි; වුත්ථසො, පස් වසන වස්විසු මගණු; ප වාරෙය්සං, පවරත්තාහුයි, සචෙ, ඉදින්, අප්පකර්මසිද්ධා, මිදවු නම් (නොපවරත්තාහුයයිසේයි.)

("කතතිකවාතුමාසිනිපවාරණාය පන සචෙ පස්මවසසුපගතෙ හි මහාපවාරණාය පවාරිනෙති පච්ඡා උපගතො අභිකතර් වා සම සමා වා ගොතති පවාරණාඤ්ඤානං සිපෙත්වා පවාරෙතබ්බං, තෙහි පවාරිනෙ පච්ඡා ඉතරෙහි පාරිසුඛිඋපොසථො කාත බ්බො, අථ මහාපවාරණාය පවාරිතා බහු ගොතති, පච්ඡා වසසුප ගතො චෙවා එකොවා පාඨමොකෙහි උද්දිච්ඡි පච්ඡා තෙසං ස නතිකෙ තෙහි පවාරෙතබ්බං" * යනු අවුවාසි.

* කැතිනැකතින්දුත් සාරම්සිත් වන හිල්මස පවුරුණෙහි වනාහි ඉදින් පළමුකොට වස් ඵලුකියාවු මහා පවාරණයෙන් පවාරණයකලු ඡාඤ්ඤාව වඩා පසුවස් ඵලුකියාහු ඉතාවැඩියක් ගෝ සමසම ගෝ වෙද්ද පවාරණාඤ්ඤානිය තබා පවාරණය කට යුතු, ඔවුන් විසින් පැවරුකල්හි පසුව අන්‍යයන් විසින් පාරිසුඛි උපොසථය කටයුත්තෙය, ඉක්බිති මහාපවාරණයෙන් පැවරුවා හු බොහෝ වෙත්නම් පසුවස් ඵලුකියාහු දෙදෙනෙක්ගෝ එක්කෙනෙක් ගෝ වෙද පාමොක් උදෙසුකල්හි පසුව ඔවුන් ගේ සම්පයෙහි ඔවුන් විසින් පවාරණය කටයුතු.

“සං ව රො” ති.

444 චක්ඛුසොතාදිභෙදෙහි රූපසද්දාදිගොවරෙ,
අභිජ්ඣාදොමනස්සාදිපච්ඡතං චිතිවාරයෙ.

445 නිග්ගණ්ණයා සකං චිත්තං කිට්ඨාදිං විය දුප්පසා,
සතිමා සමප්පන්නොව වරෙ සබ්බිරියා පරෙ’ති.

“සුඛි” ති.

446 දෙසනා සංවරෙ ඵලිං පච්චවේකනි ඡ්ඤාදානො,
සුඛි චතුර්විධා පාතිමොක්ඛසංවරසමමනං.
දෙසනාය ඵසුඛිත්තා දෙසනා සුඛි චුච්චති,

“ වාතුද්දාසි පඤ්චදාසි සාමග්ගිව පචාරණං
තෙවාචි වෙක වාචි ව සබ්බෙ ව ගණ්ඨප්පග්ගලෙ
එතා පත මුනිඤ්ජන වුත්තා නව පචාරණං.” *

“සංවරෙ” ති සංවරෙ යත්තෙහි (ඉඤ්ඤාසංවරනම්.)

444 චක්ඛුසොතාදිභෙදෙහි, චක්ඛුසොතාදිභෙද අරුති සදො,
රිත්, රූපසද්දාදිගොවරෙ, රූපසද්දාදිවූ ඉෂ්ටාභිජ්ඣාදිවූ නෙහි;
අභිජ්ඣාදොමනස්සාදි, අභිජ්ඣාදොමනස්සාදි කෙලයයත්තෙ,
පච්ඡතං, උත්පත්තිය, චිතිවාරයෙ, චක්රකත්තෙයි. (සදො,
නම් චක්ඛු. සොත. සාණ. ජිවිතා. කාය. මනො. යන මේ සයයි)
ගොවරනම්. රූප. සද්ද. ගන්ධ. රස. පොඨිබ්බි. බලම. යන සයයි

445 කිට්ඨාදිං, නොයෙක් තැනින්වැද ගොයම්කන; දුප්පසං
විය, කුච්ඡොග්ගෙකු වැනිවූ; සකංචිත්තං, (නොඵත්තරමුණුබලා
දිවන) තමාගේ කුච්ඡිත; නිග්ගණ්ණයා, චක්රකත්තෙයි; සති
මා, (ඒ සදොර ඵලවූ) සිති අරුතිවම; සමප්පන්නොව, නුවනැතිව
ම; සබ්බිරියාපරෙ, සියලු ඉරියව්වෙහි; වරෙ, හැසිරෙණ්ණෙයි.
((“යථාපු ඤ්ඤාසමනං ඵලං පුඤ්ඤානති වුත්තං ඵච්චිදං පුඤ්ඤාමප
බ්බතිති ඵලං කිට්ඨාදිංගෙ උප්පන්නස්ස කිට්ඨානති වුත්තං.”) †

“සුඛි” ති, සුඛියත්තෙහි (සුඛිනම්.)

446 දෙසනා, දෙසනාසුඛිය, සංවරෙ, සංවරසුඛිය; ඵලිං, එසන

* වාතුද්දාසිය. පඤ්ඤාදාසිය. සාමග්ගිය. තෙවාචිකය. වෙවාචික
ය. එකවාචිකය. සබ්බය. ගණ්ඨය. පුද්ගලය. යන මේ නවපචාර
ණයේ මුනිඤ්ජන විසින්වැදරණලදී.

† යම්සේ පුණ්ණයෙන් උපත් ඵලයනෙම මෙසේ මේ පුණ්ණ
ය වැඩෙයි පුණ්ණයයි කියනලදද එසේම කිට්ඨසථානගෙහි
(ගෙවත් සානලද කෙතෙහි) උපත් ගොයම්ව කිට්ඨයයි කියන
ලදී.

447 නපුනොචං කර්සස් තති චිත්තාඛිට්ඨානසංවරා,
චූතොතා සංවරසුඛිති සුඤ්ඤාතිඤ්ඤාසංවරො.

448 පහායානෙසනං ඛමේමනුප්පාදෙනතස්ස ඵරිසීයා,
සුඛතතා ඵරිසීසුඛිති චූතතමාජ්චතිස්සිතා.

449 යොනිසො පටිසංඛාය ච්චරං පටිසෙවති,
ඵචමාදි යථාචූතතපච්චවෙකඤ්ඤාසුඤ්ඤානා;
පච්චවෙකඤ්ඤාසුඛිති චූතතං පච්චයතිස්සිතතති.

“සනෙතාසො” ති.

450 අප්පෙත අනච්ඡේත සත්තුරෙඨා සුලභෙන ච,
මත්තඤ්ඤා සුභරො හුත්වා චරෙ සඛමමතාරවො.

සුඛිත, පච්චවෙකඤ්ඤා, ප්‍රත්‍යවේක්ෂාශුඛිය යන මොවුන්ගේ, හෙ දනො, ප්‍රභෙද විසින්, සුඛි, ශුඛිතොමෝ, චතුර්ඛිතා, සතරවැදූ රුමවා, පාතිමොක්ඛසංවරසමමතා, පාතිමොක්ෂසංවරයයි සලකණ්ලද ශිලය; දෙසනාය; අවන් ඇවැත්දෙසීමෙන්, විසුඛතතා, පිරිසිදුවන බැවින්, දෙසනා සුඛිති, දෙසනාසුඛියයි, චූචති, කියනු ලැබේ.

447 ඉඤ්ඤාසංවරො, ඉඤ්ඤාසංවරය; නපුනොචං කර්සස්තති, නැවත එසේ නොකරමි යනා, චිත්තාඛිට්ඨානසංවරා, සිතින්ඉවනසංවරය හෙතෙකොව ගෙණ, සුඤ්ඤාතිති, පිරිසුදු වේනුයි, සංවරසුඛිති, සංවරශුඛියයි; චූතොතා, කියනලදි.

448 ආජ්චතිස්සිතං, ආජ්චසංනිශ්‍රිතශිලය, අනෙසනං, නොසුදු සු පරිද්දෙන් පසන් පිරිශෙස්ලීම; පහාය, ගැර, ඛමේමන, පිණිස පානවරණදි බමීමයෙන්; ප්‍රපාදෙනතස්ස, (චතුර්විධප්‍රත්‍යය) උපදවන්නාහුගේ, ඵරිසීයා, පයෙහිපණයෙන්, සුඛතතා, පිරිසුදු බැවින්; ඵරිසීසුඛිතිචූතතං, එසනසුඛියයි කියනලදි.

449 පච්චයතිස්සිතා, ප්‍රත්‍යය සංනිශ්‍රිතශිලය, යොනිසො, නුවනින්; පටිසංඛාය, ප්‍රයොජන වෙන් වෙන් කොට සලකා; ච්චරං, සිව්රු; පටිසෙවති, වැලඳගනි යන; ඵචමාදි, මේ ආදිවූ; යථාචූතත පච්චවෙකඤ්ඤා, ඒ ඒ පසයටවදුලු පස්විකුමෙන්; සුඤ්ඤානා, පිරිසුදු වනබැවින්; පච්චවෙකඤ්ඤාසුඛිති, ප්‍රත්‍යවේක්ෂාශුඛියයි, චූතතං, කියනලදි.

“සනෙතාසොති,සනෙතාසොයන්තේහි.(ප්‍රත්‍යයසනෙතානෙමි)

450 අප්පෙත (මඳක් වටනා බැවින්) ස්වල්පවූ, අනච්ඡේත, නිරවද්‍යවූ, සුලභෙනච, (හිස හිස දිසාගෙහි ලැබෙන හෙයින්)

- 451 අභිතා නානුසොවනො නප්පප්පමනානනා,
පච්චුප්පනෙනන යාපෙනොනා සනතුට්ඨොති පච්චවතිති

“වතුරුකඛා”ති.

- 452 බුඩානුසසති මෙත්තා ව අසුභං මරණස්සති,
ආරකතනාදිනා රහං සමමා සාමංව බුඩතො.
453 සමමාසමබ්බිඉති වානුස්සති යා පුනාපුනා,
නවහෙදෙ හභවතො බුඩානුසසති සා ගුණේ.
454 සිමබ්බසංඝෙ සිමබ්බදෙවනාසු ව ඉස්සරෙ,
ජනෙ භොවරහාමවිති තනුද්වාදාය මානුසෙ.
455 සබ්බසත්තොසු සුඛිතා හොනනා වෙරාති ආදිනා,
පරිවජ්ජ පරිවජ්ජ භාවනා මෙත්තභාවනා.

සුලභවු, (පාංශුකුල විවර්ධි පුත්‍රයෙකුත්,) සනතුට්ඨො, යථාලාභ
යථාබල යථාසාරූප විසිත්) සනතුට්ඨව, මත්තඤ්ඤා, (පරියෙස
න පටිඤ්ඤාණ පරිභොග විස්සර්ජන විසිත්) පුත්‍රයෙහි පමණිද
න, සුභරෙණුතා (මනානොමනා බොහෝ පසයෙන් යැපෙන
බැවින්) සුපොෂ්ඨ, සද්ධම්මාරවො, සබ්බිසතුරුකොට්ඨාත්තේ;
වරෙ, දවස් යවත්තේයි.

451 අභිතා, ඉකුත් මනාපසය පිණිස; නානුසොවනො, නො
සොස්තේ; අනානතා, අනානපසය පිණිස; නප්පප්පං, නො
පනත්තේ, පච්චුප්පනෙන, වර්තමානයෙහි (සුදුසු පරිද්දෙන්
ලද) පසයෙන්; යාපෙනොනා, යැපෙන්නේ; සනතුට්ඨොති පච්චව
ති, සනතුට්ඨයෙහි කියනුලැබේ.

“වතුරුකඛා”ති, වතුරුකඛා යන්නෙහි (සිව් අරක් නම්,)

452 453 බුඩානුසසති, බුඩානුසමාතිද, මෙත්තාව, මෙමත්තිද,
අසුභං, අසුභද, මරණස්සති, මරණනුසමාතිද) යනමොනු සිව්අරක්
නම්නු,) ආරකතනාදිනා, කෙලයෙන් කෙරෙත් දුරු ගෙයින් (කෙ
ලෙස්සි සතුරන් නැසුගෙයින් නැසී යනාදින්,) අරහං (ඉතිවා,) රහතා, සි
හෝ, සමමා, මනාකොට, සාමංව, තමාවිසිත්ම, බුඩතො, සථි
බම්මයන් දත්විසිත්, සමමාසමබ්බිඉතිවා, සමස්සමබ්බිඛාසිහෝ,
හභවතො, භාග්‍යවත්හුගේ, නවහෙදෙගුණේ, නවප්‍රහෙදආති
ගුණයන්, පුනාපුනා, නැවත නැවත, යා අනුස්සති, යම් අනුස්මා
තිකස් අද්ද; සා, හෝ නොමේ, බුඩානුසසති, බුඩානුසමාතිනමු.

454 455 සිමබ්බසංඝෙ, (තමාභාජක) සිමවසනසංඝයා කෙරෙ
හිද, සිමබ්බදෙවනාසු ව, (එක) සිමවසන දෙවියන් කෙරෙහිද;

456 වණණසණ්ඨානමකාසදිසතො පරිවේදනො,
වචනපෙතා කෙසාදිකොට්ඨාසෙ අනුප්පබ්බතො.

457 නාතිසිංහං නාතිසනිකා* විකෙඛපං පටිබාහයං,
පණණතතිං සමතිකකමම මුඤ්චනසසා'නුප්පබ්බතො.

458 වණණසසණ්ඨානගනෙධාකාසෙහි භාවනා,
පටිකකුලා'ති කොට්ඨාසෙ උච්චමානාදිවත්තප්ප,
ගගෙතා අසුභාකාරං පචන්තා භාවනා'සුභං.

ගොවරගාමමිති, ගොවරග්‍රාමයෙහි; ඉස්සරෙරජනෙ, ඉස්සරජන
යා කෙරෙහිද; නභි, ඒ ගොදුරුගමිති; මානුසෙ උපාදය, මිනි
සුන් ආදිකොට; සබ්බසතෙතසු, සම්පත්තකෙරෙහිද; සුඛිතා
ගොනතු, (මාහාඵකසිමිති වසන සබ්බමිසරත්‍ර) සුචපත්වෙන්වයි,
අවෙරාගොනතුදුනි, වෙරනැතිවෙන්වා යන; ආදිනා, මේ ආදි
යෙන්, පරිවේද්‍යපරිවේද්‍ය, පිරිසිදු පිරිසිදු; භාවනා, (කරණ)භා
වනානොමෝ; මෙත්තාභාවනා, මෙමග්‍රිභාවනානමු.

456 457 458 වණණ, වණණ විසින්ද, සණ්ඨාන, සවහන් විසින්
ද; ඔකාස, (පිහිටි) අවකාශ විසින්ද; දිසතො, දිසා විසින්ද; පරි
වේදනො, පරිවේදන විසින්ද; කෙසාදිකොට්ඨාසෙ, කෙසලො
මාදිකොට්ඨාසයන්; වචනපෙතා, නිඤ්ඤකොට; අනුප්පබ්බතො
(සජ්ඣායකාලාදියෙහි පටන් “කෙසා ලොමා නඛා” යනාදි) පිළි
වෙළුන්; නාතිසිංහං, දුතාසිසු නොකොට; නාතිසනිකා, ඉතාලස්
නොකොට; විකෙඛපං, (නානාලභිනායෙහි විතත) විකෙඤ්ඤපය;
පටිබාහයං, වළකමින් (නැවත නැවත පිරිවහා,) පණණතතිං සම
තිකකමම, (කොටසුන් පහලවූකල්හි පිළිකල් බැවිහි සිත් පිහිටුවා
මෙනෙහි කිරීමෙන් කෙසය රෝමය යනාදි) පණන් ඉක්ම; අනු
ප්පබ්බතො, අනුක්‍රමයෙන්; මුඤ්චනසසා, (පිළිකල් විසින් නො
වැටගෙනකොටස්) හරණහුයේ, වණණ, වණණවිසින්ද; අසය, ඇ
සුරුවිසින්ද; සණ්ඨාන, සවහන් විසින්ද; ගනධ, ගද විසින්ද; ඔකාසෙ
හි, (පිහිටි) අවකාශවිසින්ද; කොට්ඨාසෙ, (කෙස් ඇ දෙතිස්) කොට
සුන්; පටිකකුලාති, පිළිකල්හයි; භාවනා, (කරණ) භාවනාද; උච්ච
මානාදි වත්තප්ප, උච්චමානකවිනිලකාදිවූ දශඅභුතවස්තුයෙහි; අසු
භාකාරං, පිළිකල් ආකාරය, ගගෙතා, ගෙණ; පචන්තා, ප්‍රවා
නතවූ; භාවනා, භාවනාවෝද; අසුභං, අසුභනමි.

* නාතිසිසඤ්චසනිකං—ඇතමි.

- 459 මරණමෙම හවිසානී ජීවිතං උපරුජ්ඣති,
මරණං මරණං වා'නී භාවසිඤ්ඤාන යොනියො.
460 වධකසෙසවු'පට්ඨානා සමුපතතිනං විපතතිනො,
උපසංහරතො කාශබ්බසාධාරණ නථා.
461 ආසුද්ධබලතො කාලවච්ඡානස්ස'භාවතො,
අඛානස්ස පරිච්ඡද, භාවනා මරණස්ස න'නි.

“විපස්සනා”නි. -

- 462 නාමරූපං පරිග්ගහන තතො තස්ස ව පච්චයා,
භුක්ඛා අභාවතො'නිව්වා උදයබ්බය පිළුනා.
463 දුක්ඛා අවසවනතිත්තා අනත්තා'නි නිලකබ්ඡං,
ආරොපෙඤ්ඤාන සංඛාරෙ සමමසනොනා පුනාපුනං.
පාපුනොස්ස'නුපුබ්බෙන සබ්බසංයොජනකබ්බනති,

459 460 461 මරණමෙමහවිසානී, මධ්මරණවත්තේයයිගෝ,
ජීවිතං උපරුජ්ඣති, ජීවිතෙත්තිය බිඳෙයි ගෝ, මරණමරණංවා
නි, මරණය මරණයයි ගෝ, යොනියො, උපායෙන්, භාවසිඤ්ඤා
න, (මරණසි) භාවනාකොට, (උපවාරඛණන නොඋපදුන්නොත්)
වධකසෙසව, වධකසක්භූමෙන්, උපට්ඨානා, මරණ ඵලභිසිටි ගෙ
සින්ද; සමුපතතිනා, (ආරොහය යොවන ජීවිතාදි) සමුපතතින්ගේ;
විපතතිනො, විපතති (යවපැමිණෙන)ගෙසින්ද; උපසංහරතො,
(මහාමනධානාදින්ගා එක්කොට තමගට මරණ) ඵලවන ගෙසින්
ද; කාශබ්බසාධාරණ, ශරීරය අජ්ඣත්තිකබාහිර බොහෝ උපද්‍රව
යත්ව සාධාරණගෙසින්ද; නථා, එසේම; ආසුද්ධබලතො, (අස්සාස
පස්සාසඤ්ඤාපථාදි පිළිබඳව) ආසුද්ධබලගෙසින්ද; කාලවච්ඡාන
ස්ස, අභාවතො, (පෙරවරුය පස්වරුය යනාදි විසින්) මරණකාල
යාගේ නික්මයක් නැති ගෙසින්ද; අඛානස්ස, ජීවිතප්‍රවාහනිකාල
යාගේ, පරිච්ඡද, පරිච්ඡද විසින්ද; ගෙවත් හවුරුදු සියයක්
ගෝ මදක් වඩාගෝ ජීවත්වේමයයි යන නියම ගෙසින්ද; භාව
නා, (කරණ) භාවනා නොමෝ, මරණස්සනි, මරණසිනමු.

“විපස්සනා”නි, විපස්සනා යන්නෙහි (විවස්සන්නම්.)

462 463 නාමරූපං, නාමය හා රූපය; පරිග්ගහන, (වතුබාතුච්ච
භානාදි විසින්) පරිග්ගහකොට; තතො, ඉක්බිත්තෙන්, තස්ස, ඒ
නාමරූපයගට; පච්චයඤ්ඤා, (අවිද්‍යාදි)ප්‍රත්‍යයද(පිරිසිදු;)භුක්ඛා අභා
වනා, ඇතිව නැතිවන බැවින්, අනිව්වා, අනාත්‍යයහ, උදයබ්බ
ය පිළුනා, උදයමගේ පෙළෙන ගෙසින්; දුක්ඛා, දුඛයහ; අවසව

- 464 අභිසිලාඞ්විත්තානාමධිපඤ්ඤාය සිකතිණ,
හික්කුකිට්ඨමනො චූදාසිකතාං සමුදාහරා.
465 මහතො කිත්තිසද්දස්ස යස්ස ලොකවිචාරිනො,
පරිසස්මො න සමෙතාති මාථනස්සෙව නිට්ඨෙසො.
466 තෙන ධම්මසිරිකෙන නමිඛපණ්ණීයකෙනො,
ථෙරෙන රජිතා ධම්මවිනායඤ්ඤාපසංසිතා.
467 එතතාවතා'යං නිඨානං චූදාසිකතා උපාහතා,
පඤ්චමනෙතති භාථානං සතෙති පරිමාණතො'ති.

වු දු සි කතා හි ධසි තා.

නතිතතා, නමාමිසය නොවන බැවින්, අනත්තාති, අනාත්මයග
සි, නිලාඞ්ණ, භූත්ලකුණු, ආරොපෙනාන, නගා, සංඛාරෙ,
(භෞතුමිත) සංඝාරයත්, පුනපුනා, නැවත නැවත; සමමස
නොහා, පිදුසිනා කරණ යොගාවචරතෙම, අනුපුබ්බන, අනුක්‍ර
මයෙන්, හෙවත් සිලවිශුද්ධිසංනවිශුද්ධිපරමපරයෙන්; සබ්බසං
යොජනකතියං, සියලු සංයොජනයන්ගේ ස්වයංනතයෙහි උපද
නා හෙයින් සංයොජනස්වයංසි කියනලද රහත්ඵලයට, පාපුණ්ණ
යා, පැමිණෙන්නේයි.

464 අභිසිලාඞ්විත්තානං, අභිසිල අභිවිත්තයන්ගේද; අධිපඤ්ඤ
ය, අධිපුරුෂවගේද; සිකතිණං, හික්මම, හික්කුකිට්ඨා, (යම්හෙයකින්)
හික්කුත් විසින් කට්ඨතුද; අතො, එහෙයින්; අයංචූදාසිකතා, මේ
ඤ්ඤාසිකතාමෝ, සමුදාහරා, කියනලද.

465 යස්ස, යමක්හුගේ; නිට්ඨෙසො, සතතයෙන්; ලොකවිචාරි
නො, ලෙව්හි හැසිරෙන්නාවූ; මහතො, මහත්වූ; කිත්තිසද්දස්ස
කිත්තිසද්දයට; මාථනස්සෙව, මාරුතයටමෙන්; පරිසස්මො, පරි
ශ්‍රමයෙන් පැතිල්මෙන්, නසමෙතාති, නැද්ද.

466 467 ධම්මසිරිකෙන, ධම්මසිරිතමිව; නමිඛපණ්ණීයකෙනො
නා, ලබ්බාචිපයට බවජයක්බඳුවූ; තෙනථෙරෙන, ඒතෙරුන් වි
සින්; රජිතා, බදනාලද්දවූ; ධම්මවිනායඤ්ඤාපසංසිතා, ධම්මවින
ය දන්නවූත් විසින් පසස්නාලද්දවූ; අයංචූදාසිකතා, මේ ඤ්ඤාසි
කතාමෝ, එතතාවතා, මෙනෙකින්, පරිමාණතො, පරිමාණ
හෙයින්; භාථානං පඤ්චමනෙතති සතෙති, භාථාවත් සමබන්ධවූ
පන්සියයක් පමණින් හෙවත් පන්සියයක් පමණ භාථායෙන්, නි
ඨානං, පරිසමාප්තියට; උපාහතා, එළඹුනු.

කු දු සි ක ප ද භි හි මි.

ශ්‍රී ලංකා පාලන.

—oo—

පිට. පෙළ.	අශ්‍රය.	ශ්‍රය.
3 23	වසේලාභිමිද	වසේලාභිමිද
5 11	වසේලා	වසේලා
6 28	විමොක්ඛිද	විමොක්ඛිද
" 3, 11	අනුලොමකා	අනුලොමකා
" 4, 9	මහපාලවෙසනා	මහපාලවෙසනා
" 17	පාරාජිකා	පාරාජිකා
" 28	භික්ෂුභාවොච්ඡාදන	භික්ෂුභාවොච්ඡාදන
" "	සාපාන	සාපාන

9 පිටි. 30 පෙළලගව-ක්‍රියානවයෝනම් මානාවධාදි ක්‍රියා
යෙන් භික්ෂුභාවයට නොනිසිව නවුටෝසි. (යනු යොදාගතයුතු.)

10 9	අසින්නසුයානං	අසින්නසුයානං
" 25	සාදි	සාදි

" "	මෙහි භික්ෂුභාවය ඇති කල්හිමවසනුයුත් පරිකා කතාවාදි යොග්‍යත්වය වසනුයුත් භික්ෂු භාවාදි ප්‍රච්ඡාදනාදි කාලය සම්පූර්ණ වීර්ගින ඒ අර්ථසැපයින් විද්‍යාත්‍ය වෙන්වීම යමෙකුට ඇත්නම් ඔව්හු වසනු විපක්‍යයෝසි.	භික්ෂුභාවය මෙහි වෙසේ නුසි වසනු නම් වේ, (එ නම්) භික්ෂුභාවාදි නිත්‍යය, භික්ෂුමෝ වනාදි ප්‍රච්ඡාදන සම්පූර්ණ වීර්ගින අර්ථසැපයින් යයි, පරිකා කතාවාදි යොග්‍යයෙන් (ඒ අර්ථ සම්පයින්) පහවීම සම්පූර්ණ වීර්ගින යමෙකුට වද ඔහුහු වසනු විපක්‍යයෝ නම්වෙත්.
" 29		

10 34	{ අවිච්ඡාදිකොට ඇති නිත්‍යපක්‍යකතකයාද යන මොව්හු	{ නිත්‍යපක්‍යකතකයාද යන මොහු අවදේන වනාහි
" 35	නට්‍යංසකයාදහා	නට්‍යංසකයාහා
" 37, 38	වලක්වන	වලක්වන
11 3, 14	භික්ෂුසෙවනා	භික්ෂුසෙවනා
" 9	අනුලොමකා	අනුලොමකා
" 24	හස්න	හස්න
" 32	සෙවනායකරත්තියන්	සෙවනායකරත්තියන්
12 5, 23	සුභමානා	සුභමානා
" 13	කවිඥා	කවිඥා
" 26	කරත්තේගෝ	කරත්තේගෝ

පිට. පෙළ.	අකුණ.	ශුද්ධ.
" 30	කරණයා වනුයේ	කාරණයා වනුයේ
" 34	පැමිණියෙහි	පැමිණියෙහි
" 36	{ විනාශකිරීම අවකාශය අත්ති එයම (වනුයේ) නම්	{ එයම විනාශයට කාරණය බැවින් වසනුයේ වේ
13 6, 27	නව්‍යාසයකිනි	නව්‍යාසයකිනි
" 8	{ දසබෙහෙත් රුණ්‍යය මෙහි	{ දසබෙහෙත් රුණ්‍යය මෙහි
" "	යව, යම්තාක්	යව, යම්තාක්
14 7	මුහුණපිළිය	මුහුණපිළිය
" 11, 13	බව්‍යාසය	බව්‍යාසය
" 15	මේ දෙකෙහිදී	මේ දෙකෙහිදී යනුයේ
" 16	පස්මුහුණකොට	පස්මුහුණකොට
" 24	මෙසේවියයෙන්	මෙන් සේවියයෙන්
" 28	විනාශය	විනාශය
" 32	කරණලද්දහෝ	කරණලද්දහි (හෝ)
" 33	{ වැහැරවූවාමකරණලද් දහෝ කියන්නායි.	{ වැහැරවූවාමයයිද (අතීත ආචාර්යවරයා) කියන්නායි
" 34	{ කොමිෂිපිළිපදින්නාය ඉතිරිදෙවදිනක යන මොහුදසන පිළියටහා නිතිරිපිළියට අවශ්‍ය යන්ද අනුලෝමකොට ඇත්තේයි.	{ දුහුණපිළියකරණලද යවද, ඉතිරිදෙවදිනක පිළිදෙක කොමිෂිපිළිපදින්නා වද, සෙසුපිළිපිතිරි පිළිය වද අනුලෝමකොට ඇත්තේයි.
15 1, 6, 11	නිව්‍යාසය	නිව්‍යාසය
" 8	වැසියෙකු	වැසියෙකු
" 10	කස්පිළියක්	කස්පිළියක්
15. පිටි. 13 පෙළ—නොවිකල්පයක්—යන්නා ලෙසට එම		
පිටි. මතුපෙළ—ඉමංසකයාට—යනාදී 19 පෙළ පවත් 34 පෙළේ		
වනවිනිස සන්නය—යනාදී දක්වා පොතේ ආපරිපාටිය ප්‍රමාද		
යෙන් උත්පාදිතයක් යෙදී තිබේ. එය මෙහි දක්වා නිසායෙන්		
පිළිවෙල දැන හැඟිනා කටයුතු.		
" 32	පරිවර්තනයකිනි	පරිවර්තනයකිනි
16 2	{ සකයාට—මිටියාම—සකයා ටිංචිවටිංචිය	{ සකයාටමිටියාම සකයාට මිටිවටිංචිය
" 4	අධිවිභවනාපහරිනි	අධිවිභවනාපහරිනි
" 6	සකයා	සකයා
" 11	6 සියයකිනි	සියයකිනි
" 13	ඉමංසකයාට	ඉමංසකයාට

පිට. පෙල. අකුඩ. අඩි.
 “ 17 රඤ්ජිකාකප්පකුණ්ඩා. රජ්ජිකාකප්පකුණ්ඩා දතා

16. පිටේ 21. පෙලේ—පසුවලුවන්තේයි—යන්න ලඟට—නිවිට
 රවසසිකසාටිකා—යනාදි 24 පෙල පවත් 28 පෙල දක්වා සඹනක
 විශිෂ්ට.

16 27 කැමැත්තාහු කැමැත්තාහු

“ 28 අභ්‍යාසි අභ්‍යාසි

32. පෙලේ අභිවිසාන නිසිදනයෙන් වෙන්ව සාරමසක් නොව
 සත්තේය—යන වික අනිරෝකයි. ඒ හැර ඒලඟ 6 ලකුණ දරණ
 වාසගම ඊට එකතුකරගත යුතු.

“ 37 ප්‍රමාන ප්‍රමාණ

17 2 පඤ්චකො පඤ්චකා

17. පිටේ. 25 පෙල ලඟට—උඩවත් පිරිසෙසින් සුනන විවරයට
 උණුබුද්ද වටි. “අඛිහතො අඛිහා උතතරපදලොපෙන,
 සොතෙයෙක තතියො යසස සො අඛිතෙයෙක” (යන්නයොද,
 ගතයුතු.)

17 31 උඛතපිරිසෙසින් ... { ඔහුගේ ප්‍රමාණය උසස්
 { පිරිසෙසින්

“ 31 අඩුවද ... අඩුවුයේ

“ 32 { සඟලුහා උතුරුසලුව { සඟලුව හා උතුරුසථවට
 { දිග මිටිපහක්හා { දිගින් මිටි පහක්හා

“ 33 අතරවැසිල්ල දිග ... අදනය දිගින්

“ 35 වැඩිබුද අඩුවුද වැඩිබුද්ද අඩුවුයේද

18 6 දිගසො දිගසො

“ 7 අඛිතෙයෙකව අඛිතෙයෙකව

“ 8 තදුතතරං තතුතතරං

“ 15 තබ්බා තබ්බං

“ 18 විදුජ්ඣො විදුජ්ඣී

“ 24 වියතෙකි වියතෙකි

18 25 { අඛිතෙයංතතියං ය { අඛිතතතියා යසසාසා
 { සාසාඅඛිතෙයක, අඛිති { අඛිතෙයක, අඛිතියා
 { තතියාසුතැනි { සුතැනි.

“ 27 ආදියසිවිරෙහි ආදියවිරෙහි

“ 27, 31 එඒ, පමන ඒ ඒ, පමණ

19 4 18 උතුඛධානං උතුඛධානං

“ 9, 36 උභෙසිත උභෙසිත

“ 10, නාවට්ඨ නාවට්ඨ

“ 11 විවරංපරිකාරවොලො ... විවරංපරිකාරවොලො

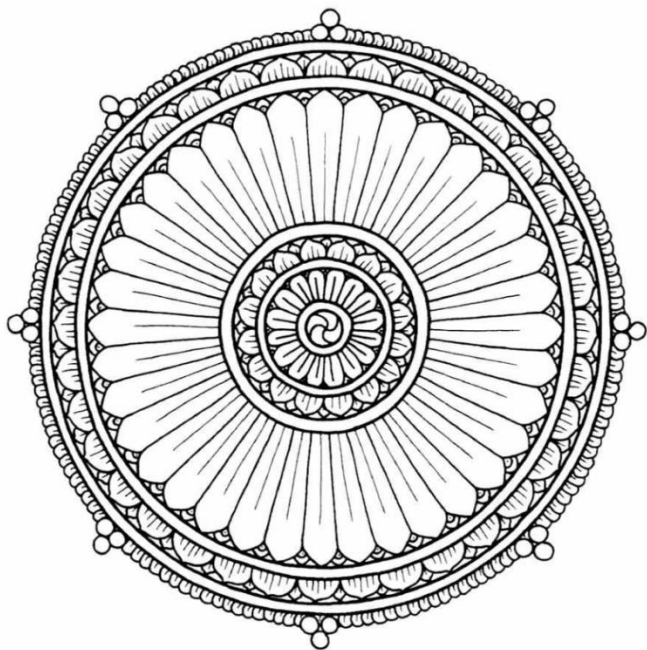
පිට. පෙළ	අකුඩ	ශ්‍රී.
19 16	{ අනතරාවාසකො, අනතරාවාසකයද ...	{ අනතරාවාසකො, අනතරාවාසකයද
20 21	කණ්ඩු ව්‍යාදි උදක ...	කණ්ඩු පටි ව්‍යාදි උදක
“ 26	සොලසද ...	(සොලසද)
“ 28	නොරු දුග්ගේද, රු දුග්ගේද ...	රු දුග්ගේද නොරු දුග්ගේද
“ 31	ලොහිතකම්පි ...	{ ලොහිතකම්පි පුළුඵද සම්පි
21 8, 10	විසජ්ජන-කාරණ † ...	විසජ්ජන-කාරකා
“ 20, 25	පලලඤ්ඤා-සොලස ...	පලලඤ්ඤා-සොලස
“ 30, 33	බැවිත්-ගාහය ...	බැවිත්ගෙද-ගාහය
22 2, 3	විරුනි-ලුකපකතා ...	විරුනි-ලුකපකතා
“ 5, 7	මඤ්චික-ඵල * පුළුඵ ...	මඤ්චික-ඵල පුළුඵ
“ 6	මහානාමරඤ්ඤා	මහානාමරඤ්ඤා වාපි
“ 10, 12	කාරණ ...	කාරකා
“ 13	භික්ෂු භික්ෂුකතන, ...	භික්ෂු භික්ෂුකතන
“ 13, 15	ඵල-පිඤ්ඤා ...	ඵල-පිඤ්ඤා
“ 25,	{ කුසවිවර වාකවිවර ඵල කවිවර ...	{ කුසවිවර වාකවිවර ඵල විවර
23 11	රඤ්ඤා, රංජනපු	
“ 12	(වාපි)-පිටිසුඤ්ඤා	වාපි-පිටිසුඤ්ඤා
“ 14	ඵල, ඵලසේගෙතු	ඵල, ඵලසේගෙතු
“ 18	කුසවිවරදි	කුසවිවරදි
“ 19, 29	පොරොණ්ඩ-රජන් ...	පොරොණ්ඩ-රජන්
24 16	ලාමක(පාත්‍ර)යද ...	ලාමක(පාත්‍ර)යද
25 18	විසවසින් ...	විසවසින්
26 2	උච්චිකාදකඤ්ඤා	උච්චිකාදකඤ්ඤා
“ 7 29, 8	තඹ-තුඹ ...	තඹ-තුඹ
“ 14, 33	මස්ථාද-සියළු ...	මස්ථාද-සියළු
“ 34, 35	දුකුලවත්තන-නවනම්	දුකුලවත්තන-නවනම්
“ 36	{ තඹයො, තඹලො ගෝමුචාය, මතනිකාම යා, මැටිමුචාය, ...	{ තඹයොමතනිකාම යා, තඹලොගෝ කුල ලොගෝ මැටිමුචාය
27, 28, 3, 10, 14	නාවකාලික-කුදුස	නාවකාලික-කුදුස
28 25	සතතුනං-සපනෙති	සතතුනං-සකුපනෙති
29 8, 14	කපපිය-සතෙත ...	කපපිය-සතෙත
“ 28 29, 33	වෙසි-මංසනාවය ...	කෙරෙසි-මංසනාවය
30 12	කඤ්ඤා-පනෙති	කඤ්ඤා-පනෙති
“ 14, 22	අවත්තන-සොකානං ...	අවත්තන-සොකානං
“ 30, 31	නොවෙති-ආදිය ...	නොවෙති-ආදිය

පිට. පෙල	අකුඩ.	ශුඩ.
30 33	පවුරු නූපදයි ...	පවුරු නූපදවයි
31 2	පෙසසිනාපි ..	පෙසසි'නපි
32 23, 33	ආදිව-නියඟුරුද ...	ආදිව-නියඟුරුද. ලබුද
33 34	කිඹුල්තෙල් ...	{ වලස්තෙල් මස්තෙල් කිඹුල්තෙල්
34 9 26, 34	නියතසා-මහවිකව ...	නියතසා-මහවිකව
35 8, 10	නවධනිති-වටනිති ...	නවධනිති-වටනි
36 33	මාසයන්ගේ ...	මාසආ'නිසන්ගේ
38 25	පැත් ...	(කරණලද) පානවනිස
39 25, 27	මුතුද ...	මුතුද
40 13	ගන්නාලදද ...	ගන්නාලද්ද
" 25	මලකා ආදි ...	මලකා-ආදි
41 26	ආපනනිය ...	මෙතැන ආපනනිය
" 32	{ දෙවදනතය මවිසින් අ නුදන්නාලද අදිට්ඨ අසු නආපරිසසිකිතයනා ත්‍රි කොටි පරිකුඩ මතසා මාස පමණි	{ දෙවදනතය (නාගේව රයෙන්) කම් නැත්තේ ය මාවිසින් (භික්ෂුන්ට අ දිට්ඨ අසුනආපරිසසිකිත යන) තෙකෙළු පිරිසිදු මතසා මාසඅනුදන්නා ලද්දේය
42, 43 33, 31	වහු-පැමිණෙයි ...	වහු-පැමිණීමයි
43 3	පාවිතනියාවාපි ...	පාවිතනිවා'පි
" 23	නොපයකෙනෙක් අභිද්ධි	නාපෑකුමක් අගනේද්ධි
44 5, 11	මසාවාදෙ-අත්තනො	මසවාදෙ-අත්තනො
" 35	උනමාසකයෙහි ...	උනපසුවමාසකයෙහි
45 9, 16	සායෙ-දුහැවිසිනත් ...	සායෙ'නි-දුහවිසිනත්
46 27	නිසිදනව්වරයද	නිසිදනයද ඇතිරියද
" 35	තෘණවෘක්ෂයන්ට ...	තෘණ වෘක්ෂාදිත්ට
47 4 19, 13	නිබ්බත්තඛිපං-පට්ඨමං ...	නිබ්බත්තඛිපං-පට්ඨමං
" 20	ලාභභිපත් ..	ලාභභිපත්
48 35	හටගත්කල්හි ...	නික්මුණුකල්හි
" 36	නිල්පත්‍රදහවගත්කල්හි	පත්‍රදනිල්වූකල්හි
49 2 13, 6	නියතසා-ඒඤ ...	නියතසා-ඒඤ
" 11, 12	අබ්බොහාරිකො	අබ්බොහාරිකො
50 16	ඒඤ බන්ධමුලමපි	ඒඤ කඤ්ඤමුලමපි
51 34	නොකරණවම	නොකළබවම
52 9, 27	විබහමා-විදිහිමෙන් ...	විබහමා'නි-විදිහිමෙන්
54 17	නභාතසා, නැවතුවද,	{ නාභාතසා(කතනබ්බ) නැවතුවකටසුන්තෙහිද

පිට. පෙල.	අශ්‍රව.	ශ්‍රව.
56	4, 11	නිකුදුනං-උත්තාසිතො
57	6, 31	ආපුච්ඡනං-පොභාරුද
58	7, 15	පටිඡාදිසු-ඒ මගණ
59	5, 14	කුඛ්ඛ
60	33	ගරුඥාවත්චත්ථවදෙනා
61	7 8, 14	උපාගණ-හිදිනව
62	2	මඤ්ඤිකා
“	5 24, 9	පිඤ්ඤන-පුඤ්ඤිකා
“	24	පටිඡාදෙනි
“	25 29	වදොසුවා-මොවුගේ
“	31	{ සකමනියා, පසලාස {
63	22, 28	වුඛං-කුලබ්ඳ
64	11	හිකබ්ඳ, නසමයෙ
65	22	සැත්දුසුබබ්ඳ
“	30	එකපිටෙක
66, 67, 3, 19		දකකවං-හත්තාදී
67	22	වොලුගබ්භා
68	25	ආගතො-පච්ඡා
“	39	නොපිට්ඨිකිය
69	11, 29	නිවසනතරං-පසුට
70	22, 37	බහිසිම-මගඡිවු
80	15, 21	නිසනොගෙණ-ආරබ්භා
81	31	ඥාත්ඥස්
83	15	හුදුමැටිපස්
“	30	වාලුකායෙව
“	35	{ කවුසකුරුඥාති වැලිහ {
86	31	ආපදයක්
“	33	නඋපදානං
88	5, 8	වට්ඨාපි-ගනබ්භෙලංච
88 92	14, 36	තැණගෝ-ප්‍රච්ඡිත්ත
93	6 22, 7	වුගෙහව-නවකමසා
94	2	දසපසාදිකා
98	31	තමත්ම
102	24, 27	වසෙලුබ්භි
104	6	නාභිරතා
109	28, 35	{ කත්ථා, එසෙපෙරලි {

පිට. පෙල.	අශ්‍රැඩ.	ශ්‍රැඩ.
111 87	සුවිදගො	සුවිදගොව
112 86	පිරිසසිත්	පිරිසසිත්
114, 115, 3, 35	පරිකාස-වෛතානදිය	පරිකාම-වෛතානදිය
117 9	දුකකවා	දුකකවා
119 2, 7	යොජය-පරිකා	පයොජය-පරිකා
121 6, 21	ගිතසුව-බිකිසති	ගිතංච-බිකිසති
122 2	පෙකරණිං	පොකරණිං
“ 4	පරිබගෙය	පරිබගෙය
130 14, 19	අද්ද-අද්දි	අද්ද-අද්දි
131 7, 22	විවරං-කියද	විවරං-කියද
132 22	නැතිව	නැතිව
132 29, 39	උද්දස-උද්දසා	ආද්දස-නියමකොව
133 2	භික්ඛුනියා	භික්ඛුනියා
“ 12, 17	අකුකුනික-පරිවටා	අකුකුනික-පරිවටා
134 6 8, 17	සත්තා-නිපදයන	සත්තා-නිපදයන
136 30	මසකමැද	මසකමැද
137 23	විසතිකමිසෙත්	විසතිකමිසෙත්
140 5, 28	ජකුදනානිති	ජකුදනානිති
141 10, 32	පරමපරාගත	පරමපරාගත
“ 30	පරමපරාගත	පරමපරාගත
144 36	උපොසථ	උපොසථ
145 33	සංගහිතවූයේ	සංගහිතවූයේ
147 2	සාමගහි	සාමගහි
150 4, 23	දුකකවා-අත්තාගවද	දුකකවා-අත්තාගවද
“ 36	සහබමිකයත්	සහබමිකයත්
152 17	අරකුකුකෙනාපි	අරකුකුකෙනාපි
153 35	{ දුකකවාසථයදඅති විසානුපොසථයදයන	දුකකවාසථයදයන
159 14, 18	ගාථයා-සිවියේද	ගාථයා-සිවියේද
164 34	අනිත්තයන	අනිත්තයන
165 12	නිලකණි	නිලකණි
“ 2, 20	සිකිණි-සිකිණි	සිකිණි
166 6 “	3, 11	9, 3, 11
168 14, 18	උච්චත්-උසස්	උච්චත්

සබ්බ දානං ධම්ම දානං ජිනාති

නිබ්බාන පච්චයෝ හෝතු